

813
๒/๕๕๕๗
๕๕

การศึกษาทัศนะเชิงทุนนิยมในนวนิยายของ จอห์น สไตน์เบ็ค

ปริญญาโท

ของ

ประไพพรรณ เอ็มชู

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

15 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176983

๒ ๕๕๕๗

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

..... กรรมการ

..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาจากท่านรองศาสตราจารย์ เสาวณี อินทรภักดี และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ บุณศิริคน ซึ่งท่านได้ สละเวลาในการตรวจแก้ไข ตลอดจนให้คำแนะนำเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาการทำงาน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งสอง และกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ สมพร เอมชู ซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุน การทำปริญญานิพนธ์เล่มนี้อย่างเต็มที่ อีกทั้ง คุณป้า ลมัย เกษมศิลป์ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ

ความดีของปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ขออุทิศแด่ นาวาอากาศตรี แก้ว เอมชู บิดาที่ล่วงลับไปแล้วของผู้วิจัย

ประไพพรรณ เอมชู

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	
	คำนำ	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	7
	ความสำคัญของการวิจัย	7
	ขอบเขตของการวิจัย	7
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	8
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2	ทัศนะเชิงทฤษฎี	
	แนวคิดเชิงปรัชญาจากอินเดีย	24
	แนวคิดทางพุทธปรัชญา	25
	ลักษณะของทัศนะเชิงทฤษฎี	26
	หลักการเรื่องความทุกข์ของโซเปนเฮาเวอร์	27
	ความทุกข์ในพุทธปรัชญา	33
	แนวความคิดเรื่องความทุกข์	36
3	สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมของอเมริกาในช่วง ทศวรรษที่ 1930	
	สภาพเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (The Great Depression) ในปี 1929 - 1932	40
	สภาพสังคมโดยทั่วไปในช่วงสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ	42

สถาปณิศาสตร์ของรัฐแคลิฟอร์เนียและบริเวณหุบเขา

ชาติอิส	43
ประวัติของจอห์น สไตน์เบ็ค	46
ประวัติผลงาน	52
เรื่องย่อ Of Mice and Men	58
เรื่องย่อ The Grapes of Wrath	62
เรื่องย่อ The Pearl	67
เรื่องย่อ East of Eden	69

4 บทวิเคราะห์

ศึกษาทัศนะเชิงทุนนิยมในนวนิยายของจอห์น สไตน์เบ็ค	74
ศึกษากลวิธีกำพริบพันธะ จาก	
แก่นเรื่อง	167
โครงเรื่อง	171
ตัวละคร	183
ฉาก	192
การบรรยาย	197

5 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า และขอเสนอแนะ

ผลการศึกษาค้นคว้า	219
ขอเสนอแนะ	242

บรรณานุกรม	243
------------	-----

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

บันเทิงคดี (Fiction) คือหนังสือที่แต่งขึ้นโดยอาศัยเค้าความจริงของชีวิต ซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ บุคคล สารัตถะ สถานที่และเวลา โดยมุ่งจะให้เกิดความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ หนังสือประเภทบันเทิงคดีแบ่งเป็น บทละครพูด (Drama) ซึ่งตัวละครจะใช้คำพูดประกอบท่าทางและสีหน้าในขณะที่แสดงต่อหน้าคนดู เรื่องสั้น (Short Story) มักจะมีเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องเกิดขึ้น เพียงหนึ่ง หรือสองเหตุการณ์ มีตัวละครน้อยกว่านวนิยาย (Novel) ซึ่งเป็นเรื่องเล่าขนาดยาว แต่งเป็นร้อยแก้ว โดยที่ผู้แต่งนิยมให้มีเนื้อเรื่อง ตัวบุคคลในเรื่อง บทสนทนาและสถานที่ตามสภาพชีวิตจริงมากที่สุด ดังนั้น สิ่งที่อยู่ภายในบันเทิงคดีได้รับนอกเหนือไปจากความบันเทิงใจ จึงเป็นความคิดที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ที่อาจจะเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่มนุษยชาติและสังคม โดยเฉพาะความคิดที่เรียกกันว่า ทักษะ หรือปรัชญาของผู้แต่งที่ชวนให้ผู้อ่านครุ่นคิดตลอดเวลา (บุญจวน อินทรกำแหง 2518 : 11 - 12) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้แต่งมักจะแทรกปรัชญาหรือทักษะของตนไว้ในงานประพันธ์เกือบทุกชนิด และถ้าเรากล่าวว่า วรรณคดีเป็นที่รวมแห่งปรัชญามนุษย์ ที่จะสามารถหยั่งถึงแก่นของชีวิตมนุษย์ รวมทั้งความเป็นไปในโลกนี้และโลกหน้าแล้ว การนำปรัชญามาใช้ในการศึกษาวรรณคดีจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นโดยอัตโนมัติ กล่าวคือ เนื้อหาของวรรณคดีชวนให้ผู้อ่านคิดถึงชีวิตของตนเอง ชีวิตมนุษย์และสภาพทั่วไปของมนุษยชาติ โดยเฉพาะนวนิยายที่แสดงให้เห็นถึงเคราะห์กรรมของตัวเอกในเรื่องนั้น ซึ่งเป็นเรื่องชะตากรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจมนุษย์ และมนุษย์ไม่อาจต่อสู้ต้านทานได้ ทำให้ผู้อ่านต้องคิดกว้างไกลกว่าความบันเทิงที่ได้รับ (เจตนา นาควัชร 2520 : 17)

นักวิจารณ์วรรณคดีบางคนมองเห็นว่า วรรณคดีก็คือการวิจารณ์ชีวิต อันหมายถึงการมอง

เข้าสู่งานในของชีวิต การนำหลักปรัชญามาใช้ในการประพันธ์ จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจโลก และชีวิต รู้ความจริงที่ซ่อนเร้นของโลกและชีวิตที่แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ กัน และถ้า มองให้แคบลงไปอีก เฉพาะในแง่ของชีวิตหรือปรัชญาชีวิต ปรัชญาก็คือการวิจารณ์ชีวิต เช่นเกี่ยวกับวรรณคดี ซึ่งหมายถึงการตรวจสอบประสมการณ์ทั้งหลายของชีวิตที่อาจจะเป็น เพียงประสมการณ์ในชีวิตของตนเอง ของสังคมที่ตนมีส่วนร่วมอยู่ด้วย วรรณคดีจึงมีความ สัมพันธ์กับปรัชญาในแง่ที่นำเอาประสมการณ์ในชีวิตมาปรุงแต่งให้เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ ให้ความบันเทิง ทั้งยังก่อให้เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของชีวิต และรู้จักพิจารณาชีวิตได้ หลายแง่หลายมุมอย่างถ่องแท้ (ประสิทธิ์ ภาพยนตร์กลอน 2518 : 170 - 173)

จะเห็นได้ชัดว่า การเข้าใจปรัชญาหรือทัศนะของผู้ประพันธ์สามารถทำให้ผู้อ่าน เข้าใจวรรณคดีได้อย่างแจ่มแจ้ง คำว่า ปรัชญา นี้ นักปรัชญาอื่นเคยนิยามไว้คำว่า "ทรรศนะ" แทนคำว่า "ปรัชญา" ซึ่งหมายถึงการมองเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างถูกต้อง ความความเป็นจริง โดยไม่จำกัดว่าเห็นจากสิ่งใดหรือเรื่องใดโดยเฉพาะ เป็นการเห็น สิ่งทั้งหลายในระบุมุขธรรมหรือนามธรรมก็ตาม ในค่านโลกวัตถุหรือค่านจิตก็ตาม ใน ลักษณะของการยืนยันหรือปฏิเสธก็ตาม ล้วนรวมเรียกว่า "โลกทรรศน์" คือการมองเห็น เกี่ยวกับโลก นี่คือนิยาม (สุวรรณ เพชรนิล 2518 : 1) ปรัชญาจึงมีความหมาย รวมถึงแนวคิด ทัศนะต่อการมองเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างถ่องแท้และลึกซึ้ง ซึ่งทัศนะเช่นนี้ ผู้ประพันธ์ได้ถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รู้และเข้าใจงานของเขาดียิ่งขึ้น โดยเหตุที่นักประพันธ์ เป็นผู้ที่รู้จักชีวิตและธรรมชาติของมนุษย์ดี และเป็นนักจิตวิทยาที่หยั่งรู้ทุนเพศของการกระทำ ของมนุษย์โดยที่ได้เห็นชีวิตมานาน ไต่มน ไต่พิง และได้ขบคิดปัญหาค้นหาด้วยตนเอง ด้วย ความชัดเจนในชีวิต ทำให้ผู้ประพันธ์เกิดแนวความคิด ปรัชญาแห่งชีวิตขึ้น พอปรกัยความ สามารถในการแสดงออก ทำให้นักประพันธ์มีวิธีการที่จะแสดงทัศนะประจำตัวของเขาได้ หลายวิธีทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ลึกซึ้งถ้อยคำและสนใจ ไม่ทำให้ ผู้อ่านรู้สึกว่าตนกำลังศึกษาหลักในการดำเนินชีวิต หรือธรรมะแต่อย่างใด และยังมีนักประพันธ์ อีกหลายคนต่างไป เขียนไป โดยไม่ระมัดระวังเลยว่าตนอยู่ในอิทธิพลของแนวปรัชญาใด

ทั้งนี้เพราะทัศนะที่แสดงออกไปผสมกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับชีวิตของกวี ดังที่มิผู้
กล่าวว่า ทัศนะของผู้ประพันธ์เป็นสิ่งที่คุมวรรณกรรม (วิทย์ กิระศรียานนท์ 2528 :
42 - 45) ดังนั้น ในการศึกษางานประพันธ์ของนักเขียนแต่ละคน ผู้อ่าน และผู้ศึกษา
จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้เกี่ยวกับแนวคิดหรือปรัชญา รวมทั้งงานเขียนอื่น ๆ ของนัก
ประพันธ์ เพราะเป็นสิ่งที่มีส่วนต่อผลงานทางวรรณกรรมอยู่ไม่น้อย (ช่อทิพย์ สุวรรณานนท์
2521 : 1) ทั้งยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนารมณ์ของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี

ในการศึกษาทัศนะ ซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของเนื้อหา คือ ความเห็น หรือ
ปรัชญา ผู้อ่านสามารถศึกษาได้จากทัศนะของผู้เขียน ทัศนะของตัวละคร และทัศนะของ
สังคม โดยที่ผู้อ่านจะสามารถแยกแยะได้ว่า ทัศนะไหนเป็นของใครก็ต่อเมื่อได้ศึกษางาน
ทุกชิ้นของผู้ประพันธ์คนนั้นมาแล้ว (วิภา กองกะนันท์ 2521 : 70 - 71) เห็นได้ชัดจาก
งานประพันธ์ของนักเขียนทางตะวันตก ซึ่งมักจะแทรกปรัชญา หรือแนวคิดไว้ในงานของ
เขาเสมอ เช่น นวนิยาย ของโพลคเนอร์ (William Faulkner. 1897-1962)
ที่แสดงแนวคิดแบบเอ็กซิสเตนเชียลลิซึม (Existentialism) นอกเหนือไปจากการ
แสดงให้เห็นถึงปมต่าง ๆ ในชีวิต โพลคเนอร์ได้ชี้ให้เห็นว่า มนุษย์ต้องรับผิดชอบในการ
กระทำของตัวเองทั้งทีและชั่ว รู้จักตัดสินใจและมีเสรีภาพในการเลือกทางชีวิตของตนเอง
ในนวนิยายเรื่อง A Farewell to Arms ของ เออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ (Ernest
Hemingway. 1898 - 1961) และ Maggie : A Girl of Streets ของ
สตีเฟน เครน (Stephen Crane. 1871 - 1900) ก็ได้แทรกปรัชญาแบบธรรมชาติ-
นิยม (Naturalism) ซึ่งอธิบายว่า ความปรารถนาของมนุษย์หาได้เป็นอิสระไม่
ชีวิตของคนเรากำหนดโดยอำนาจบางอย่าง มนุษย์ไม่มีเสรีภาพในการลิขิตชีวิตของตนเอง
นักเขียนที่ยึดแนวคิดนี้เชื่อว่า โชคชะตาของมนุษย์ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรียกว่า "พระพรหม"
(วิภา กองกะนันท์ 2520 : 169) ในนวนิยายของ แจ็ค ลอนดอน (Jack London
1876 - 1916) สามเรื่องคือ The Call of the Wild, White Fang และ The
Sea-Wolf ก็ได้แสดงแนวคิดหรือทัศนะของแจ๊คที่มีต่อทฤษฎีการเลือกสรรของธรรมชาติของ

ชาร์ลส์ ดาร์วินส์ (Charles Darwin) นักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษ ที่กล่าวถึงการต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตรอด (ประภา กัดดี 2523 : 4) เป็นต้น จะเห็นได้ว่างานประพันธ์บางชิ้นผู้อ่านจะเห็นแนวความคิดของเขา เมื่อได้ศึกษาจากวิธีการดำเนินเรื่อง การเลือกคัดสรรเหตุการณ์ แม้จากทางเสียงของตัวละคร ผู้อ่านก็พอจะอนุมานได้ว่า นักประพันธ์มองโลก และชีวิตเป็นอย่างไร เขาเป็นผู้มองโลกในแง่ดี (Optimist) หรือมองโลกในแง่ร้าย (Pessimist) เป็นผู้ที่ยึดมั่นในอุดมคติ (Idealist) หรือวัตถุนิยม (Materialist) (วิทย์ กิระศรียานนท์ 2518 : 144) แต่ก็พอจะสรุปได้ว่า ผู้ประพันธ์มักจะถ่ายทอดแนวคิดหรือปรัชญาของเขาในงานประพันธ์เกือบทุกชิ้น

ในงานประพันธ์ของ จอห์น สไตน์เบ็ค (John Steinbeck. 1902 - 1968) ผู้อ่านจะพบงานเขียนของเขามีได้แสดงเรื่องราวของชีวิตในแง่ของความสนุกสนาน หรือความทุกข์ทรมาน ฟุ่มเฟือยแต่อย่างใด จนมีผู้กล่าวว่า เขาเป็นนักเขียนผู้ให้ความเห็นใจอย่างสุดซึ้งแก่ผู้พ่ายแพ้ (ฉันทนา ไชยชิต 2523 : 129) เช่นเดียวกับที่คณะกรรมการโนเบลได้เล็งเห็นเจตนารมณ์ของสไตน์เบ็คและยกย่องสรรเสริญเขาที่ได้ต่อสู้ป้องกันเพื่อผู้แพ้ มีลีลาการเขียนแบบเหมือนชีวิตจริง มีจินตนาการไกล มีอารมณ์ที่เห็นอกเห็นใจ และมีการเข้าใจในสภาพสังคมลึกซึ้ง (สาวิตรี สุวรรณสถิตย์ แปล 2513 : 222) ทั้งนี้ เพราะงานเขียนของเขาจะให้ความเห็นอกเห็นใจแก่คนธรรมดาสามัญ ตัวเอกของเรื่องมักจะเป็นชาวชนบทที่ไร้การศึกษา บางครั้งสติปัญญาไม่ดี หรือเป็นพวกผู้อพยพ ผู้ใช้แรงงาน ชาวนา และชาวประมง เป็นต้น นวนิยายของเขาจัดเป็นนวนิยายประเภทมนุษยธรรม (Humanitarian Novel) คือ นวนิยายที่ผู้เขียนต้องการแสดงถึงสภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์ เรียกร้องให้มีความเห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ทำให้ผู้อ่านเกิดความสงสารตัวละคร นอกจากนี้กลวิธีในการประพันธ์ และน้ำเสียงของเรื่องที่เขาประพันธ์นั้น มักจะทำให้ผู้อ่านได้เห็นความเป็นจริงของชีวิตอีกด้านหนึ่ง ที่มีแต่ความเลวร้ายจนถูกเขากลุ่มนักเขียนประเภทธรรมชาตินิยม ซึ่งเป็นกลุ่มนักเขียนที่มุ่งชี้ให้ผู้อ่านเห็นความจริง ส่วนหนึ่งของชีวิตที่มีแต่ความชั่วร้าย ไม่น่าอยู่ นักเขียนกลุ่มนี้จะให้ความสนใจชื่นชมทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่ได้มาจากวัตถุ ความไม่มีอะไร ตลอดจน

ความยุติธรรมของชนกลุ่มน้อยที่ถูกกดขี่จากสังคมกลุ่มใหญ่ โดยเฉพาะสังคมในเมือง
 สโตน์เบ็ค เป็นนักประพันธ์ที่ชื่นชม และผูกพันกับดินที่อยู่ของตนเอง (Regionalist)
 งานเขียนของเขาส่วนใหญ่ใช้สถานที่และฉากในหุบเขาซาลินัส (Salinas Valley)
 ซึ่งอยู่ทางตอนกลางของรัฐแคลิฟอร์เนีย ใกล้ชายฝั่งมอนเทอเรย์ (Monterey) อันเป็น
 ที่ที่มีประชาชนเชื้อชาติผสมเม็กซิกัน และอิตาเลียนอาศัยอยู่ ที่ดินยังรกร้างว่างเปล่า ทาง
 ใกล้ความเจริญ เป็นกลุ่มคนที่มีรายได้น้อย ด้วยเหตุที่เขาใช้ชีวิตเกลือกกลิ้งอยู่ในสังคม
 อันต่ำต้อยนี้ ทำให้สโตน์เบ็คสามารถถ่ายทอดความนึกคิด และความฝันของคนจนที่มีส่วน
 ช่วยให้พวกเขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ในโลกอย่างสมจริง ในงานประพันธ์ ถ้า
 พิจารณาจากงานเขียนทั้งหมดของจอห์น สโตน์เบ็คแล้ว จะเห็นว่าผู้เขียนได้ใช้เนื้อหาและ
 อารมณ์ในการเขียนรวมทั้งปรัชญาชีวิตทั้งในรูปแบบนวนิยาย และเรื่องสั้นที่มีลักษณะใหม่
 เน้นแนวความคิดที่ผูกพันอยู่กับความรู้สึกของชนกลุ่มหนึ่ง (ฉันทนา ไชยจิต 2523 :
 129 - 131) ทั้งนี้เพราะสโตน์เบ็คเคยมีประสบการณ์ร่วมกับคนยากจนกลุ่มนี้ ทำให้เขา
 มองสังคมในด้านร้ายมากกว่าดี ดังที่เขาได้อธิบายทัศนะของเขาในงานเขียนชิ้นเอกทั้งหลาย
 ว่า "การเป็นนักเขียนก็คือ "เป็นผู้เปิดเผยความผิดพลาด และความล้มเหลวของสังคม
 และชุกคั้นความคิดอันลึกลับและอันตรายของพวกเขาขึ้นมา.... ทั้งนี้ก็เพื่อทำให้ทุกอย่าง
 ดีขึ้น" (ลาวิตรี สุวรรณสถิตย์ 2513 : 223) งานประพันธ์ของสโตน์เบ็คจะแสดงให้เห็น
 ถึง การต่อสู้อย่างลำบากยากเข็ญ เพื่อให้มีชีวิตอยู่ในโลก ชีวิตที่ต้องพบแต่ความ
 ผิดหวัง ความสูญเสียสิ่งอันเป็นที่รัก อีกทั้งสภาพแวดล้อมธรรมชาติก็มีแต่ความแห้งแล้ง
 เหมือนจะซ้ำเติมความทุกข์ให้กับคนยากจนตลอดเวลา ผู้อ่านจะพบว่า สโตน์เบ็คมักจะ
 แสดงทัศนะของเขาต่อการดำเนินชีวิตของคนจนต่อสังคมในแง่ลบอยู่เสมอ ดังที่เขาได้เคย
 กล่าวมาแล้วก็คือ เพื่อให้สังคมของคนกลุ่มนี้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมนั่นเอง

ทัศนะการมองโลกหรือชีวิตในแง่ร้าย (Pessimism) นี้ อาร์ทูร์โชเพน
 เฮาเออร์ (Arthur Schopenhauer. 1788 - 1860) นักปรัชญาชาวเยอรมัน

ซึ่งเป็นผู้นำลัทธิเจตจำนงนิยม (The Will-to-Live) และถูกขนานนามว่าเป็นผู้มองโลกในแง่ร้ายแบบจัด ปรัชญาของเขาก็คือเป็นตัวอย่างลัทธิพหุทรรศนิยม (Pessimism) (กิริติ บุญเชื้อ 2522 : 36) หรือลัทธิว่าด้วยการมองโลกในแง่ร้ายนั่นเอง ลัทธินี้กล่าวว่า ชีวิตโดยแก่นแท้แล้วเป็นทุกข์ เนื่องจากธรรมชาติภายในของมันคือ เจตจำนงเพื่อชีวิตซึ่งดิ้นรนไปอย่างปราศจากจุดจบ ความพอใจมักจะเพิ่มความอยากให้มากยิ่งขึ้นไปอีก การหยุดยั้งดิ้นรนก็เป็นการนำไปสู่ความเบื่อหน่าย และมนุษย์ก็ไม่สามารถที่จะควบคุมความทุกข์ของตนเองได้ (พรทิพย์ ชูศักดิ์ 2524 : 43) โลกนี้มีสิ่งเลวร้ายมากกว่าดี ชีวิตไม่มีความหมายใดๆ เลยนอกจากล้าคัมของความเจ็บปวดและความไม่สมปรารถนา การมองโลกในแง่ดี เป็นเพียงวิธีหลีกหนีความจริงที่ไร้มล (Harriman, 1955 : 300)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นถึงทัศนะของสไตน์เบิร์กว่า เป็นการมองชีวิตมนุษย์ในโลกนี้ในแง่ร้ายมากกว่าดี เพราะงานเขียนของเขาสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าโลกของคนจนแล้วมนุษย์ถูกกำหนดมาให้พบกับความทุกข์ยากตลอดเวลา แม้ในที่สุดของชีวิตเมื่อมนุษย์ได้สิ่งที่ปรารถนาแล้วก็ยังไม่พึงพอใจ ยังต้องการความหวังใหม่ เพื่อหลุดล่อให้ตนสามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้ การแสดงทัศนะต่อการมีชีวิตอยู่ในโลกในแง่ร้ายนี้ ผู้อ่านจะค้นพบเห็นอย่างมากมายในงานเขียนของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทประพันธ์ประเภทนวนิยาย ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่า น่าจะได้ศึกษาและแสดงทัศนะเชิงทฤษฎีของนักประพันธ์ผู้นี้ออกมาให้เห็นเด่นชัดขึ้น แม้ตัวสไตน์เบิร์กเองจะไม่เคยกล่าวโดยตรงว่า เขาเป็นนักเขียนกลุ่มใด ประเภทไหน หรือยึดหลักปรัชญาของใคร แต่งานประพันธ์ของเขาจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจทัศนะ การมองโลก และสังคมได้ดี ผู้วิจัยสนใจศึกษาทัศนะเชิงทฤษฎีในงานประพันธ์ของสไตน์เบิร์ก เพื่อให้เกิดความเข้าใจในทัศนะของนักประพันธ์ผู้นี้ และวิธีการแสดงออกทางความคิดทัศนะของเขาในงานประพันธ์ อันเป็นหนทางหนึ่งที่สำคัญในการที่จะเข้าใจวรรณคดีอย่างถ่องแท้และลึกซึ้งนั่นเอง

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติเชิงพessimism (Pessimism) ที่ปรากฏในนวนิยายของจอห์น สไตน์เบ็ค
2. เพื่อศึกษากลวิธีการประพันธ์ที่ จอห์น สไตน์เบ็ค ใช้ในการแสดงทัศนคติเชิงพessimism

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้เข้าใจทัศนคติเชิงพessimism ของจอห์น สไตน์เบ็ค ที่ปรากฏในนวนิยาย
2. ทำให้ทราบกลวิธีการประพันธ์ที่ สไตน์เบ็ค ใช้ในการแสดงทัศนคติเชิงพessimism ในนวนิยาย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งทำการศึกษาและวิเคราะห์นวนิยายของ จอห์น สไตน์เบ็ค 4 เรื่องคือ The Grapes of Wrath, The Pearl, Of Mice and Men และ East of Eden ซึ่งทั้ง 4 เรื่องนี้มีทัศนคติเชิงพessimism ของจอห์น สไตน์เบ็ค ปรากฏเป็นส่วนใหญ่

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติเชิงพessimism (Pessimism) หมายถึง การแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ในด้านที่เลวร้ายมากกว่าดี

แก่นเรื่อง (Theme) หมายถึง แนวคิดหลักของเรื่อง ในที่นี้เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการต่อสู้ดิ้นรนของมนุษย์ทุกวิถีทาง เพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิม อันหมายความว่ารวมถึงการ

ต่อสู้ดิ้นรนของมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน การต่อสู้ดิ้นรนของมนุษย์กับธรรมชาติที่แวดล้อมตน และการต่อสู้ดิ้นรนของมนุษย์กับอำนาจภายในตัวมนุษย์

โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง การกำหนดเค้าโครงเรื่องของพฤติกรรม และเหตุการณ์ ตลอดจนการสร้างฉากต่าง ๆ เพื่อให้เรื่องดำเนินต่อเนื่องกันไป ตั้งแต่ต้นจนจบ

ตัวละคร (Character) หมายถึง ผู้แสดงในเรื่อง โดยเน้นเฉพาะตัวละครสำคัญ คือ ผู้ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ไม่พึงพอใจในชีวิต และได้พยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ฉาก (Setting) หมายถึง สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ในที่นี้หมายความว่า รวมถึง สภาพธรรมชาติ และสังคมที่แวดล้อมตัวละคร

การบรรยาย หมายถึง การบรรยายที่ชี้ให้เห็นทัศนะของผู้ประพันธ์ว่ามีความรู้สึกอย่างไรต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในโลกที่มีแต่ความเลวร้ายมากกว่าดี ต้องการแสดงให้เห็นถึงความไม่พึงพอใจในชีวิตของมนุษย์ ซึ่งถูกกำหนดมาให้พบแต่ความยุ่งยาก ความผิดหวัง และความสูญเสีย และแสดงให้เห็นถึงความทะเยอทะยาน ความหวังที่สูงเกินตัว การถูกกดขี่จากคนในสังคมที่เหนือกว่า และความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันของมนุษย์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาทัศนะเชิงทุนนิยมจากเอกสารต่าง ๆ
2. ศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ในช่วงทศวรรษที่ 1930 (1930 - 1939)
3. ศึกษาชีวิต ประวัติผลงาน และบทวิจารณ์งาน และชีวิตของจอห์น สไตน์เบ็ค
4. ศึกษานวนิยายทั้ง 4 เรื่องโดยละเอียด

5. วิเคราะห์ลักษณะของทุนนิยมจากนวนิยายทั้ง 4 เรื่อง พร้อมทั้งศึกษากลวิธีที่ผู้ประพันธ์ใช้ในการเสนอทัศนะเชิงทุนนิยม

6. เสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Descriptive)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และความเสียหายอย่างมากมายทั้งชีวิตและทรัพย์สินในสงครามโลกครั้งที่สอง ทำให้นักประพันธ์ นักเขียนบทละคร และนักเขียนนวนิยาย ให้ความสนใจต่อปัญหาทางสังคม และการเมืองอย่างลึกซึ้ง

จากสาเหตุดังกล่าว ประกอบกับความเจริญอย่างไม่หยุดยั้งของวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาจิตวิทยา ซึ่งพยายามที่จะสำรวจค้นหาสิ่งที่อยู่ลึกลงไปจิตใจของมนุษย์ พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกในช่วงนี้ ทำให้นักประพันธ์ในสมัยนี้มีความรู้ลึก ความมนุษย์ค่อยคลำ เกือบจะไม่แตกต่างไปจากสัตว์ บรรดานักเขียนทั้งหลายจึงพยายาม หาแนวทาง หรือจุดมุ่งหมายในชีวิตของมนุษย์ขึ้นมาใหม่

ในช่วงทศวรรษที่ 1930 แนวการเขียนวรรณคดีมีจุดมุ่งหมายที่จริงจัง คือต้องการ ขจัดความชั่วร้าย เลวทรามต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความถูกต้องในสังคม กล่าวคือ นวนิยาย ในทศวรรษนี้ มุ่งสะท้อนภาพของผู้ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม และในช่วงทศวรรษที่ 1940 ถึง 1949 นักเขียนทั้งหลายได้แสดงเจตจำนงอย่างแท้จริงในความห่วงใย ความ อ้างว้างโคกเคี้ยวของมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องตกเป็นทาสของสังคม นักเขียนในสมัยนี้จึง หันเข้าหาหลักปรัชญาและศาสนา และมักจะประณามความไม่เป็นธรรมในสังคม ความ โง่เขลาของมนุษย์ที่ยอมตกเป็นเหยื่อความอยากของคน ผลงานที่สะท้อนแนวความคิดของ ระเบียบนี้ได้ชัดเจน ได้แก่ นวนิยายของ วิลเลียม โพลค์เนอร์ ซึ่งเขียนเรื่องเกี่ยวกับ พฤติกรรมอันโหดร้ายในดินแดนล้าหลังทางภาคใต้สุดของสหรัฐอเมริกา และนวนิยายของ

จอห์น สไตน์เบ็ค ซึ่งแสดงให้เห็นสภาพที่แท้จริงของธรรมชาติ การถูกเอารัดเอาเปรียบ
จากนายทุนใหญ่ ๆ ความหมกหมุ่น ท้อแท้ต่อการดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดต่อไปของชาวนา
และบรรดาผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย (วชิชัย มุลศิลป์ . รุจยา อากาศกร ม.ร.ว. ๒๕๒๖ :
134 - 135)

โดนัลด์ เฮย์นีย์ (Donald Heiney) นักวิจารณ์ชาวอเมริกันได้กล่าวถึง
นักเขียนในศตวรรษที่ 20 ว่า นักเขียนในยุคนี้มีความตั้งใจจริงในการสร้างสรรค์งาน
วรรณกรรม เพื่อมวลชนมากกว่าที่จะคำนึงถึงคุณค่าทางศิลปะหรือกฎเกณฑ์ของการประพันธ์
มุ่งแสดงความเห็นอกเห็นใจคนธรรมดาสามัญ ซึ่งลักษณะของแนวความคิดเหล่านี้ ได้แพร่
มาจากประเทศรัสเซีย และปรากฏในงานเขียนของนักประพันธ์กลุ่มชนวนิยม เช่น
ธีโอดอร์ ไดรเซอร์ (Theodore Dreiser) และ จอห์น สไตน์เบ็ค โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง สไตน์เบ็คได้พยายามเขียนเกี่ยวกับการต่อสู้ของชนกลุ่มผู้ยากไร้ ในสังคมหนึ่ง
โดยใช้ภาษาที่คนกลุ่มนี้ใช้ในชีวิตจริง ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึก และภาพพจน์ที่ชัดเจนต่อ
คนที่ประสบเคราะห์กรรมในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป (Heiney. 1958 : 7) และ
เลwis (R.W. Lewis) ได้กล่าววิจารณ์หนังสือชื่อ Steinbeck : A Life in
Letters ซึ่งรวบรวมโดย เอแดน สไตน์เบ็ค ภรรยาของ จอห์น สไตน์เบ็ค และ
โรเบิร์ต วอลส์เตน (Robert Wallsten) ว่าเป็นหนังสือที่ช่วยให้ผู้อ่านนวนิยายของ
สไตน์เบ็คเข้าใจจุดมุ่งหมาย และทัศนะของเขาแจ่มชัดยิ่งขึ้น แม้ว่าสไตน์เบ็คจะไม่มี
ความสามารถในการเขียนบรรยายได้สวยงาม ดังจิตรกรก็ตาม แต่จดหมายต่าง ๆ ใน
หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ผู้อ่านรู้ถึงความเป็นบุคคลที่มีความสามารถ ความเป็นคนช่างคิด
และมีอารมณ์ขัน ตลอดจนสามารถเขียนกระตุ้นความรู้สึกของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี (James.
1976 : 1213) ซึ่งกล่าวข้างต้นนี้ รัสวู้ดเบิร์น (Ross Woodburn) นักวิจารณ์อีก
ท่านหนึ่งได้ให้ข้อคิดเห็นตรงกันว่า สไตน์เบ็คเป็นบุคคลที่มีบุคลิกหลายอย่าง บางครั้งเขา
จะเป็นคนที่มีเหตุผล มีความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ในการทำงาน เขาจะบันทึกในสิ่งที่ได้
พบเห็นเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน แต่ในบางครั้งเขาจะเป็นคนที่ใช้อารมณ์ มีอารมณ์รัก

มีความคิดเพื่อฝัน อย่างไรเหตุผล เขามักจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหยามคายในบางครั้ง บางครั้งสุภาพและมีเหตุผล แต่บางครั้งก็ใช้อารมณ์ เป็นต้น สไตน์เบ็คเป็นผู้ที่สามารถมองสิ่งของทุกอย่างทั้งในด้านรูปธรรม และนามธรรมในขณะเดียวกัน (Riley. 1975: 447) สไตน์เบ็คเป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จในการเขียนนวนิยายที่สะท้อนให้เห็นถึงความโหดร้าย ทารุณของการมีชีวิตอยู่ในโลกที่แห้งแล้ง แวเกินเน็ค (Wagenknecht) นักเขียนบทวิจารณ์กล่าวว่า สไตน์เบ็คสามารถผสมผสานความแข็งแกร่งของชีวิตการต่อสู้ของมนุษย์ เข้ากับความโหดร้ายทารุณของธรรมชาติได้เป็นอย่างดี เขาสามารถทำให้ผู้อ่าน เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ และยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นได้ เขาสามารถถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้เห็นความล้มเหลวของสังคมได้อย่างชัดเจน โดยใช้ภาษาที่เหมาะสมกลมกลืนกับสถานการณ์ (Wagenknecht. 1956 : 446 - 447) ในบางครั้งผู้อ่านจะเข้าใจลักษณะของสไตน์เบ็คผิด โดยเฉพาะนักวิจารณ์ทั้งหลายที่มักจะวิจารณ์สไตน์เบ็คโดยศึกษาวิเคราะห์จากผลงานที่เขียนเชิงประชดประชันสังคม และการใช้ภาษาที่แสดงออกอย่างสมจริง ในนวนิยายของเขา แคธิวจ์ โฮลแมน (Hugh Holman) ได้กล่าววิจารณ์การเขียนของสไตน์เบ็คว่า แม้สไตน์เบ็คจะถูกจัดให้เป็นนักเขียนกลุ่มธรรมชาตินิยม อันเป็นกลุ่มนักเขียนที่เขียนบทความ งานประพันธ์ ที่แฝงสังคมในด้านที่เลวร้ายก็ตาม แต่สไตน์เบ็คก็เป็นนักเขียนที่สามารถนำเอาเหตุผลมากล่าวอ้างได้อย่างสมจริง น่าเชื่อถือน จนได้รับการยกย่องให้เป็น ชาร์ลส์ ดิกเก้นส์ (Charles Dickens นักประพันธ์เอกชาวอังกฤษ) อีกท่านหนึ่งแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย สมัยศตวรรษที่ 20 ด้วยเหตุที่วิจารณ์สังคมอย่างใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล (Mertice M. James. 1955 : 839 - 840) โดยเหตุที่สไตน์เบ็คใช้อารมณ์โกรธแค้นเขียนนวนิยายเชิงวิจารณ์ชีวิตและสังคม โดยให้เหตุผลอย่างน่าเชื่อถือนั้น วัตต์ (F.W. Watt) ได้เขียนหนังสือวิจารณ์สไตน์เบ็คตอนหนึ่งว่า วิธีการเขียนของสไตน์เบ็คอาจทำให้ผู้อ่านคิดว่า เขาเป็นผู้ที่ทำให้สังคมเสื่อมทรามลง เพราะงานเขียนของเขาแสดงให้เห็นถึงความป่าเถื่อนและหยามคายเป็นส่วนใหญ่ อันกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะหนึ่งของนักเขียนที่เขียนเรื่องอย่างสมจริง ตรงไปตรงมาโดยใช้

เหตุผลเร้าความสนใจของผู้อ่าน นอกเหนือไปจากการแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งของ
ศีลธรรม (Watt. 1962 : 110)

ในค่านี้อธิบายสาระในนวนิยายของสไตน์เบ็คนั้น เอ็ดมัน วิลสัน (Edmund Wilson) นักวิจารณ์ท่านหนึ่งซึ่งชื่นชมผลงานของสไตน์เบ็ค กล่าวว่า สาระสำคัญใน
นวนิยายของสไตน์เบ็คหาใช่เรื่องเกี่ยวกับมนุษยธรรมที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีจินตนาการ
ไกลและสร้างสรรค์ และมีข้อเรื่องราวของความต่ำช้าที่มนุษย์สนใจ แต่เป็นเรื่องกรรมวิธี
ของชีวิต แม้ว่าแนวการเขียนของเขาจะมีความแตกต่างกันอย่างฉาบฉวยก็ตาม แต่เขา
พยายามที่จะให้ผู้อ่านเห็นเป็นเรื่องราวสำคัญเพียงเรื่องเดียว โดยเฉพาะการเขียนทำนอง
อุปมาอุปไมยเกี่ยวกับการต่อต้านธรรมชาติของคนชั้นสูงในอเมริกา ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นเรื่อง
ของความชั่วร้ายของการยอมรับนับถือ (ลาวิตรี สุวรรณสถิตย์ แปล 2513 : 193-195)
และ คาสิมียร์ (John Louis Casimir) ได้ทำการวิจัยลักษณะงานของสไตน์เบ็ค
พบว่ามีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการที่ช่วยส่งเสริมงานประพันธ์ของเขาให้เด่นคือ ความ
สามารถในการถ่ายทอดความรู้สึกที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเจ็บปวดโดยการใช้อารมณ์ของผู้
ประพันธ์ และความมีเหตุผล คาสิมียร์ยังพบอีกว่างานประพันธ์บางเรื่องของสไตน์เบ็คไม่จัด
ว่าเป็นนวนิยาย เช่น เรื่องที่เขาเล่าเรื่องมาจากชีวิตจริงของ เซอร์ เฮนรี มอร์แกน
(Sir Henry Morgan) ในเรื่อง Cup of Gold ที่ควรจะเป็นบันทึกทางประวัติ-
ศาสตร์มากกว่าใน In Dubious Battle และ The Grapes of Wrath ก็เป็น
เรื่องราวของผู้อพยพย้ายถิ่นฐานที่ประสบปัญหามากมายเกินกว่าที่จะเป็นปัญหาของตัวละคร
ในนวนิยาย นอกจากนี้ คาสิมียร์ได้กล่าววิจารณ์งานของสไตน์เบ็คในทำนองคัดค้านว่า
ความรู้สึกในนวนิยายที่ผู้ประพันธ์ถ่ายทอดออกมานั้นยังไม่สื่อความหมายเท่าใดนัก เป็นการ
บรรยายการกระทำของตัวละคร โดยใช้อารมณ์และเหตุผลประกอบกัน (Casimir.
1966 : 472 - A) ในเรื่องการใช้อารมณ์ในการเขียนนวนิยายของสไตน์เบ็คนั้น
โฟรฮ็อค (W.H. Frohock) นักวิจารณ์นวนิยายชาวอเมริกันมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับ

คาซิมิรว่า สไตน์เบิร์กใช้อารมณ์หลัก 2 ประการในการเขียนนวนิยาย ประการแรก เป็นลักษณะอารมณ์ที่แจ่มใส ชื่นบาน มีความอ่อนไหวต่อกลุ่มคนที่เขาเขียนถึง ส่วนอีกอารมณ์หนึ่งนั้น เป็นอารมณ์เกรี้ยวกราด โกรธแค้น ซึ่งพบมากในนวนิยายเรื่อง

The Grapes of Wrath (Kunitz. 1955 : 954 - 955) และวิปเปิ้ล

(T.K. Whipple) นักวิจารณ์อีกท่านหนึ่งได้กล่าวถึงการใช้อารมณ์ของสไตน์เบิร์กว่ามีหลายรสชาติด้วยกัน กล่าวคือ นวนิยายของนักประพันธ์ผู้นี้มักจะจบลงด้วยความเศร้า ความเจ็บปวด และโศกเศร้า กลวิธีในการถ่ายทอดจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกตลอดเวลาถึงความ เกรี้ยวกราด โกรธแค้น แม้ในบางครั้ง ผู้ประพันธ์จะแสดงออกอย่างสุภาพ นุ่มนวลก็ตาม อย่างไรก็ตามนักอ่านและนักวิจารณ์ทั้งหลายต่างยอมรับว่า สไตน์เบิร์ก เป็นนักเขียนที่สามารถ ตีแผ่ความเจ็บปวดทั้งหลายได้โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซึ่งถือว่าเป็นเทคนิควิธีการ เฉพาะตัวของเขาในการเขียนนวนิยายที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวดอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และสามารถนำมาแจกแจงให้ผู้อ่านเห็นอย่างชัดเจน (Curley. 1973 : 274) ซึ่งคำกล่าวนี้ สอดคล้องกับ เฮิร์ชเบิร์ก (Max J. Herzberg) ที่ว่านวนิยายของสไตน์เบิร์ก มักจะเป็นเรื่องของคนธรรมดาสามัญที่สะท้อนให้เห็นสิ่งที่ตรงข้ามกับ "Good Life" อันเป็นลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ที่กำลังสูญเสีย แม้บางครั้งผู้อ่านจะรู้สึกอบอุ่น ไม่ถูกทอดทิ้งก็ตาม นวนิยายของเขามักจะแฝงด้วยปรัชญาที่เกี่ยวพันกับพัฒนาการของมนุษย์ที่อยากเป็น สมาชิกของกลุ่ม (Herzberg. 1962 : 1079 - 1080) โดยเฉพาะงานประพันธ์ใน ระยะเวลา ช่วงศตวรรษที่ 1930 - 1939 สไตน์เบิร์กให้ความสนใจกลุ่มคนผู้ยากไร้ ใน สังคมที่เขาเคยคลุกคลีด้วย ดังที่ คิวาสโต (Carl H. Devasto) ได้วิจยลักษณะงาน เขียนของสไตน์เบิร์กในระยะเวลาปี 1930 - 1939 ว่า มักจะเป็นเรื่องราวของการรวมกลุ่มกัน ของพวกขานา พวกที่ใช้แรงงาน และคนธรรมดาสามัญ โดยชี้ให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้นว่า การที่คนธรรมดาต้องประสบกับความทุกข์ยาก เจ็บปวดนั้นจำเป็นต้องสื่อสารกับปรัชญา และ ความคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ ปรัชญาของกลุ่มนี้คือ การค้นหาเสรีภาพ ความ สามัคคี และความพึงพอใจ เพื่อนำไปปรับปรุงชีวิตให้ดีขึ้น แม้มนุษย์จะยังหาที่แห่งนั้นไม่พบ

ก็ตาม การค้นหายังดำเนินต่อไป (Devasto. 1984 : 2147 -A) และจารุพันธ์
 เฟิงศรีทอง ซึ่งทำการวิจัยลักษณะตัวละครสมัยใหม่ของสไตน์เบ็ค พบว่าตัวละครในนวนิยาย
 ของนักประพันธ์นั้นมักจะเป็นเรื่องราวของคนที่ไม่สำคัญ ไม่ได้รับการศึกษา และเป็นผู้ที่เข้า
 สังคมที่เหนือกว่าไม่ได้ งานวิจัยของจารุพันธ์ ยังพบอีกว่า งานของเขาต้องการเน้นให้
 เห็นปัญหาบางอย่างซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางวัตถุ ซึ่งมีอิทธิพลต่อจิตใจของมนุษย์
 ในยุคนั้นมาก การให้ความสำคัญแก่วัตถุมากกว่าคน ทำให้คนมีชีวิตอย่างเครื่องจักร อยู่ใน
 โลกที่ต่างคนต่างอยู่ ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เกิดความอ้างว้างว่าเหว และในที่สุด
 ก็สูญเสียคุณค่าทางด้านจิตใจ (Phengsarithong. 1971 : จ) ในงานวิจัยของแนนซี
 เซน (Nancy Elizabeth Zane) พบว่า สไตน์เบ็คมีความเชื่อในความสามารถ
 ของมนุษย์ งานประพันธ์ของเขาจึงเปรียบเสมือนตัวแทนที่จะบ่าวประกาศให้คนทั้งหลายได้
 ล่วงรู้ถึงความสามารถอันนี้ ความสามารถที่ยอมรับความพ่ายแพ้ต่อโชคชะตาอย่างกล้าหาญ
 ตัวละครของเขา มักจะมีแต่ความกลัว ความหวาดระแวงภัยต่าง ๆ ทั้งจากธรรมชาติและภัย
 จากคนในสังคมอื่น ในขณะที่เดียวกันตัวละครเหล่านี้ก็จะเป็นผู้ที่มั่นใจ มีความรัก ความ
 เมตตาต่อพวกเดียวกัน นอกจากนี้ตัวละครยังเป็นสื่อความคิดทางปรัชญาของสไตน์เบ็ค
 อีกด้วย (Zane. 1982 : 1550 -A) ฉากและสถานที่ที่สไตน์เบ็คใช้เป็นองค์ประกอบ
 หนึ่งในนวนิยายของเขานั้น มีความสำคัญต่อสภาพจิตใจของมนุษย์ซึ่งถือเป็นตัวละครของ
 สไตน์เบ็คมาก ดังที่ หลุยส์ ดีน โอเวนส์ (Louise Dean Owens) ได้วิจัยออก
 มาว่า บริเวณต่าง ๆ 4 แห่งที่สไตน์เบ็คใช้เป็นฉากในนวนิยายของเขามากที่สุด ได้แก่
 บริเวณหุบเขา เนินเขาทางตะวันออก เนินเขาทางตะวันตก และมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่ง
 บริเวณหุบเขา หมายถึงหุบเขาซาลีนัส หมายถึงความลุ่มจมของ Eden เนินเขาทาง
 ตะวันออก ซึ่งเป็นเทือกเขาเล็ก ๆ ชื่อ The Gabilans นั้น แสดงให้เห็นถึงอำนาจ
 ในการผลักดันชีวิต เนินเขาทางตะวันตกชื่อว่า The Santa Lucia เป็นอาณาบริเวณ
 ที่แสดงให้เห็นขอบเขตแห่งความตายและอวิชชา ทะเลเป็นสัญลักษณ์ของความไม่มีสติ ความ
 ไร้เหตุผล เป็นต้น ฉากและสถานที่ต่าง ๆ ที่สไตน์เบ็คใช้เขียนในงานประพันธ์ของเขานั้น

15

ไม่เพียงแต่จะมีอิทธิพลต่อตัวละคร และสภาพจิตใจของตัวละครเท่านั้น แต่สไตน์เบ็คต้องการ
ชี้ให้เห็นผู้อ่านได้เข้าใจ และเห็นสภาพของแคลิฟอร์เนีย และอเมริกาในขณะนั้น (Owens.
1982 : 4002 - A)

นวนิยายของสไตน์เบ็คเป็นที่กล่าวขวัญและวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากมายใน
เรื่องของโชคชะตาชีวิตที่สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ดังที่ โจเซฟ
ฟอนเทนโรส (Joseph Fontenrose) ได้เขียนไว้ในหนังสือชื่อ John Steinbeck :
An Introduction and Interpretation ว่านวนิยายเรื่อง Of Mice and Men
นั้น สไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นว่า มนุษย์ต้องเผชิญกับโชคชะตาในวิถีทางที่ต่างกัน และโชคชะตา
หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เคราะห์กรรมนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคน และเกิดขึ้นไม่เหมือนกัน
มนุษย์หลีกเลี่ยงหนีเคราะห์กรรมที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการสร้างความฝัน และพยายามสร้างความ
ฝันนั้นให้เป็นจริง แม้มนุษย์จะรู้ว่า ชีวิตเป็นสิ่งไม่แน่นอน แต่ความฝันก็สามารถทำให้
มนุษย์พึงพอใจได้ชั่วขณะ งานเขียนในเชิงมองโลกในแง่ร้าย หรือทฤษฎีของสไตน์เบ็คแพร่
หลายมาก เพราะเขาเป็นนักเขียนคนหนึ่งที่สามารถชี้ให้เห็นว่า ความปรารถนาของ
มนุษย์แต่ละคนในอันที่จะทำให้ชีวิตสนุกสนานร่าเริงขึ้นมานั้น เปรียบเหมือนอสรพิษในสวน
ดอกไม้ม (Fontenrose. 1963 : 58) และในนวนิยายบางเรื่องสไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกชิงชัง
และเคียดแค้นต่อความมั่งคั่งของสังคม ดังที่ ริชาร์ด แม็กเลฟลิน
(Richard McLaughlin) ได้วิจารณ์เรื่อง The Winter of Our Discontent
ว่า เป็นเรื่องที่มีผู้ประพันธ์ต้องการชี้ให้เห็นลักษณะความโกรธแค้น ในสมัยที่เขาเป็นหนุ่มควบ
การโจมตีความมั่งคั่งของสังคม วิธีการเขียนของเขาสนใจที่จะเสียดสีสังคมมากกว่าการ
แสดงความเห็นอกเห็นใจ เขาประณามสังคมเหมือนกับชายชราที่มีแต่ความน้อยใจต่อโลกของ
คนมีเงินและโลกธุรกิจ (James. 1962 : 1350 - 1351) และ ชาลส์ วิทท์ เกนทรศิริ
ได้วิจารณ์นวนิยายเรื่อง East of Eden ของสไตน์เบ็คว่า เป็นเรื่อง que แสดงถึงปัญหา
ครอบครัวชาวอเมริกัน สมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยบรรยายให้เห็นสภาพเศรษฐกิจ
ที่ตกต่ำ ในช่วงทศวรรษที่ 1930 จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่อเมริกาเข้าสู่

สงคราม และรัฐบาลแก้ปัญหาคนว่างงานในประเทศโดยการส่งคนไปเป็นทหาร แต่จุดสำคัญ
 ของเรื่องคือ การสร้างปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างครอบครัว พี่น้อง ให้สอดคล้องกับสภาพ
 เศรษฐกิจตกต่ำ สภาพจิตใจคนที่แห้งแล้ง ห่อเหี่ยว ตลอดจนความยุ่งยากที่ต้องประสบตลอด
 เวลาจนหาความสุขไม่ได้ หลังจากเรื่อง East of Eden แล้ว สไตน์แบ็คเริ่มรู้สึก
 เบื่อหน่ายต่อความสับสนวุ่นวายของโลก ดังจะเห็นได้จากนวนิยายยุคหลัง ๆ เช่น The
Winter of Our Discontent (ชาบูวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 77 - 86) ส่วน
 นวนิยายในระยะ ค.ศ. 1930 - 1939 นั้น สไตน์แบ็คยังไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของความรู้สึก
 ต่อต้านสังคมเท่าใดนัก กระนั้นการเขียนนวนิยายของเขาก็มุ่งโจมตีทุก ๆ คนที่ก่อความไม่
 สงบสุขในสังคมและแสดงให้เห็นคุณค่าของการดำเนินชีวิตตาม "กรรมวิธีของชีวิต"
 วาอยู่เหนือความคิดทางการเมืองและสังคมอันเป็นนามธรรมทั้งหมด ในนวนิยายเรื่อง The
Pastures of Heaven นั้นสไตน์แบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงอันตรายที่เกิดขึ้นในสังคมและ
 ชีวิตมนุษย์โดยไม่ตั้งใจ โดยเฉพาะจากคนที่น่านับถือที่พยายามจะหาทาง กระทำในสิ่งที่
 ถูกต้อง (สาวิตรี สุวรรณสถิตย์ แปล 2513 : 200) กระนั้นคน ๆ นี้ก็ยังพบจุดจบแห่ง
 ชีวิตที่ไม่ดี เพราะตัวเอกของเรื่องคือ มันโรว์ (Munroe) มัวแต่ตั้งหน้าตั้งตาแสวงหา
 ความสำเร็จทางการเงิน และสร้างฐานะให้กับตนเองจนลืมนึกถึงความถูกต้องอื่น ๆ
 ในสังคม เช่น ความผูกพันกันของเพื่อนมนุษย์ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความเอื้อ
 เพื่อเผื่อแผ่ต่อกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้สไตน์แบ็คคิดว่า มีความสำคัญในชีวิตมากกว่าสิ่งที่เรียกว่า
 ความสุขที่ได้จากวัตถุ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่อง Tortilla Flat ผู้อ่านจะพบว่าขอ
 คิดสำคัญในเรื่องนี้ไต่แก่ การต่อสู้ระหว่างความสำเร็จทางวัตถุ กับคุณค่าทางธรรมชาติ
 ซึ่งสไตน์แบ็คเชื่อว่า การตกเป็นทาสของสิ่งล่อลวงทางทรัพย์สินสมบัติของมนุษย์นั้น จะทำให้
 มนุษย์หมดความสุขที่ควรจะได้รับจากธรรมชาติโดยสิ้นเชิง อย่างไรก็ตาม การสร้างเรื่อง
 และตัวละครของสไตน์แบ็ค จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ถึงอันตรายที่มนุษย์ได้รับจากการกินร
 ขวนขวายมาให้ได้ในสิ่งที่ตนคิดว่าจะนำความสุขมาให้ ขณะเดียวกันก็จะทำให้คนในสังคม
 ยอมรับนับถือด้วย ซึ่งการยอมรับนับถือนี้ วาร์เรน จี เฟรนช์ (Warren G. French)

วิจารณ์ว่า สไตน์แบ็คโจมตีการที่มนุษย์จะถูกยอมรับนับถือในสังคมว่า ทำให้ทุกคนคืบกรน
 ทะเยอทะยาน เพื่อที่จะทำให้ความต้องการและเห็นแก่ตนนั้นสมหวังขึ้น ให้สังคมยอมรับ
 และเอาใจใส่บ้าง ทั้งนี้เพราะไม่พึงพอใจในสภาพของตน นวนิยายเรื่อง The Grapes
of Wrath และ Of Mice and Men ได้ชี้ให้เห็นถึงโทษแห่งการยอมรับนับถือของ
 สังคมว่า เป็นสิ่งพื้นสัดคัมมนุษย์ไปสู่อุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิต ในขณะเดียวกัน นวนิยาย
 เรื่อง Cannery Row จะแสดงให้เห็นชีวิตในคานที่ค่อนข้างจะขมขื่นของคนกลุ่มหนึ่ง
 ที่ไม่เป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม เช่น พวกนักเลงหัวไม้ พวกโลภฉ้อ และพวกค้าหาราคะจัด
 แม้คนเหล่านี้จะมีความสุขในการดำเนินชีวิตมากนัก แต่การยอมรับสภาพของตนเอง มีความ
 เยือกหยิ่งในชีวิตอันไร้ค่า ก็ยังดีกว่าการกระเสือกกระสนคืบกรนทุกวิถีทางเพื่อให้อื่น ๆ ใน
 สังคมยอมรับ โดยที่ตนเองหาความสุขใจไม่ได้เลย ดังเช่นตัวละคร ที่ชื่อ คิโน (Kino)
 ในนวนิยายขนาดสั้น เรื่อง The Pearl ซึ่งพบไข่มุกขนาดใหญ่พอที่จะทำให้เขาไปผ่น
 ทะเยอทะยาน ที่จะไปสู่จุดแห่งการยอมรับนับถือในสังคม ฟอนเทนโรส กล่าววิจารณ์ไว้ว่า
 สไตน์แบ็คพยายามที่จะเน้นให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึง ความทุกข์ ความเคียดแค้นใจ ที่มนุษย์
 ได้รับเป็นการตอบแทนความฝันของตน (Fontenrose, 1963 : 112)

จะเห็นได้ว่า งานเขียนของสไตน์แบ็คส่วนใหญ่แสดงถึงความทุกข์ยากทั้งมวลที่เกิด
 ขึ้นอันเนื่องมาจาก การที่มนุษย์ไม่มีความพึงพอใจในสภาพของตนและสภาพของธรรมชาติที่
 แวดล้อมตน ทำให้มนุษย์เกิดความทะเยอทะยานอยาก ทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งการเป็นที่
 ยอมรับนับถือในสังคม และท้ายที่สุดมนุษย์ก็พบแต่ความยุ่งยากเคียดแค้นใจ มีแต่ความผิดหวัง
 และสูญเสีย ช้ำยังถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนที่เหนือกว่าตลอดเวลา สไตน์แบ็คมีความคิดว่า
 การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้หาความสุขที่แท้จริงไม่ได้แล้ว มนุษย์จะต้องเลือกเอาวิถีการดำเนิน
 ชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ถ้ามนุษย์ต้องการให้สังคมยอมรับนับถือตน มนุษย์ต้องคืบกรน
 พันฝ่าอุปสรรคนานัปการ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนี้ โดยหาความสุขใจไม่ได้เลย ในขณะเดียวกัน
 ถ้ามนุษย์ไม่คืบกรนเพื่อสังคม หมายถึง การยอมรับสภาพของตนแต่โดยดี มนุษย์ก็จะต้องถูกสังคม
 ถูกละทิ้งออกไป และก็หาความสุขไม่ได้เช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สไตน์แบ็คมีทัศนะต่อการ

มองโลกและการดำเนินชีวิตในโลกนี้ว่า เต็มไปด้วยความทุกข์ มนุษย์ไม่สามารถหาความสุขให้ตนเองได้เลย ซึ่งทัศนะเช่นนี้ มีนักประพันธ์หลายท่านได้เคยนำมาเขียนนวนิยายเรื่องสั้นอย่างมากมาย ดังที่ เจมส์ เอ็ดเวิร์ด ลาร์กินส์ (James Edward Larkins) ได้ทำการวิจัยนวนิยายที่เขียนโดยนักเขียนชาวสเปน ชื่อ ฮวน กอยติโซโล (Juan Goytisolo) พบว่า นักเขียนผู้นี้แสดงความไม่พึงพอใจต่อการมีชีวิตอยู่บนคาบสมุทรไอบีเรียอันเป็นที่ตั้งของประเทศสเปน ซึ่งในขณะนั้น ประเทศสเปนอยู่ในระหว่างสงครามกลางเมือง กอยติโซโลมีความเห็นว่า สงครามเป็นเหตุการณ์ที่คอยทำลายความเป็นอยู่อันสงบสุขของคนบนคาบสมุทรแห่งนี้ ชีวิตทุกชีวิตต้องพบแต่ความโศกเศร้า ผู้คนเกิดความท้อแท้ หดหู่ หาคความหมายใด ๆ ไม่ได้ เกิดความล้มเหลวในชีวิตแต่งงาน และความรัก ชีวิตในครอบครัวเริ่มห่างเหิน พ่อแม่ให้เวลากับสมาชิกในครอบครัวน้อยลง เด็กหลงใหลในสิ่งฟิสิก และท้ายที่สุดก็จบชีวิตด้วยความตายและถูกจับ เป็นต้น กอยติโซโลถูกจัดให้เป็นนักประพันธ์ที่มองโลกในแง่ร้าย **กล่าวอีกนัยหนึ่งคือมีทัศนะเชิงพessimism** เพราะผู้อ่านจะพบว่า งานเขียนของเขาจะบรรยายให้เห็นแต่สภาพความมืดหวัง ความสูญเสียของคนในสเปนช่วงสงครามกลางเมืองอย่างมากมาย (Larkins. 1967 : 3874 - A)

ฉันทนา ไชยชิต ได้แสดงให้เห็นลักษณะงานเขียนของ เออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ ซึ่งใช้เหตุการณ์ในสงครามเป็นพื้นฐานของเรื่อง และจบเรื่องด้วยการสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างของตัวละคร ดังที่เรื่อง A Farewell to Arms ได้แสดงหลักปรัชญาชีวิตอันเกี่ยวกับการต่อสู้ที่สิ้นหวัง และเน้นให้เห็นจุดจบของชีวิตทุกชีวิตว่า เป็นการสูญเสีย หรือความตาย ในเรื่องสั้นชื่อ In Another Country ผู้ประพันธ์ได้แสดงให้เห็นเรื่องราวในสงครามที่มีทั้งความรัก ความสูญเสีย ความตาย และความเศร้าโศกต่อการพ่ายแพ้ เมื่อต้องเผชิญกับความทุกข์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และใน Old Man at the Bridge นั้นเป็นเรื่องของชะตากรรมที่มนุษย์ต้องได้รับล้วนเป็นเรื่องของความทุกข์ทั้งสิ้น เช่นเดียวกับเรื่องของ The Killer ที่มีแต่ความทุกข์ ทรมาน และความตาย เฮมมิงเวย์มองโลกในแง่ร้าย เพราะเขาคิดว่าชีวิตของมนุษย์หาความสุขไม่ได้เลย การมีชีวิตอยู่ในโลกถือเป็นความทุกข์

แม้ตัวผู้ประพันธ์เองก็รู้สึกเบื่อหน่ายในชีวิต และในที่สุดเขาก็ฆ่าตัวตาย (ฉันทนา ไชยจิต 2523 : 115 - 128)

แคโรลีน รีเลย์ (Carolyn Riley) ได้วิจารณ์งานประพันธ์ของเอเลน ซิลิโอ ว่าทำให้เขาถูกมองว่า เป็นคนมองโลกในแง่ร้าย โดยเฉพาะเกี่ยวกับระบบการเมืองของมนุษย์ ทั้งในด้านการใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิดเพราะอำนาจทางการเมือง และในสิ่งที่เกี่ยวกับความละโมภ ความไม่รับรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่น ซิลิโอเป็นนักเขียนที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนที่มีสัญชาตญาณในการรับรู้ความเจ็บปวดและความสนุกสนานของชีวิตของคนในระดับชั้นกรรมกร และบทวิจารณ์ชื่อ "Nothing Doing" ได้อ้างถึงนวนิยายของเขาเรื่อง Travels in Nihilon ว่าเป็นเรื่องที่ยังบอกทัศนะเชิงพินัยของ ซิลิโอได้อย่างชัดเจน นอกเหนือไปจากแนวการเขียนที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงของสังคม (Riley. 1975 : 448)

โฮเวิร์ด มอร์รัล ฮาร์เปอร์ (Howard Morrall Harper) ได้วิจารณ์นวนิยายที่เขียนขึ้นก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของมนุษย์ โดยนักเขียนนวนิยาย 5 คน คือ โซล เบลโล (Saul Bellow) เจ.ดี. ซาลินเจอร์ (J.D. Salinger) นอร์แมน เมลเลอร์ (Norman Mailer) เจมส์ มัลคอล์ม (James Maldwin) และ จอห์น อัฟไคค์ (John Updike) พบว่า ความคิดเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของมนุษย์ของนักเขียนทั้ง 5 คนนี้มาจากการศึกษาสภาพของมนุษย์และสถานการณ์รอบ ๆ มนุษย์ เป็นความคิดที่เกี่ยวข้องกับ "คน" มากกว่า "สังคม" เกี่ยวกับ "จิตใจ" มากกว่า "เศรษฐกิจ" และ "การเมือง" หรือ "ความก้าวหน้าของสังคม" นักเขียนเหล่านี้เชื่อว่า มนุษย์เป็นนายของตัวเอง แม้จะถูกจำกัดขอบเขตบ้างก็ตาม นอกจากนี้ ฮาร์เปอร์ ได้จัดให้นักเขียนทั้ง 5 คนนี้ เป็นนักเขียนที่มองโลกในแง่ร้ายในฐานะที่มองมนุษย์ว่า เป็นผู้กำหนดวิถีทางแห่งสังคม โดยการนำสังคมไปสู่ความเสื่อม เพราะหลงใหลในวิทยาการสมัยใหม่ในทางที่ผิด มนุษย์เป็นผู้นำสังคมไปสู่ความโศกเศร้าทารุณอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (Harper. 1965 : 6625 - 6626)

จอร์แดน วาบบ มิลเลอร์ (Jordan Y. Miller) ได้กล่าวถึงงานของ
 ยูจีน โอ นีล (Eugene O'Neill. 1888 - 1953) ในหนังสือชื่อ นักเขียนอเมริกัน
 ผู้ได้รับรางวัลโนเบล สาขาวรรณกรรม (สารคดี สุวรรณศุภนิตย์ แปล 2513 : 47-48)
 ว่าความที่เด่นในเรื่องสั้นของยูจีน คือ การแสดงออกถึงสภาพของอารมณ์อย่างเหมาะสม
 และเป็นจริง แต่ละเรื่องแสดงให้เห็นถึงความไม่สมหวัง ความเหงา ความไม่สนใจใฝ่
 และความโศกเศร้าทางอารมณ์ของมนุษย์ ในแต่ละครกก็เช่นเดียวกัน ยูจีนจะใช้แก่นเรื่อง ที่เกี่ยว
 กับความปรารถนาที่จะตายอย่างเที่ยง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการมองโลกในแง่ร้ายเกินไป โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งตัวละครชื่อ เอ็ดมันด์ (Edmund) นั้นนับได้ว่าลอกเลียนแบบมาจากตัว ยูจีน
 จริง และเขาได้สารภาพว่า เขาคอนข้างจะพิศมัยความตาย ในบทละครเรื่องล่าสุด
The Iceman Cometh (1903) ได้แสดงความปรารถนาที่จะตายให้เห็นชัดยิ่งขึ้น
 (สารคดี สุวรรณศุภนิตย์ แปล 2513 : 47 - 48)

จากผลงานของนักประพันธ์หลายท่านทั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การใช้
 ทัศนะเชิงพหุนิยมในการเขียนนวนิยายนั้น ผู้เขียนต้องการแสดงให้ผู้อ่านเข้าใจถึงการมีชีวิต
 อยู่ในโลกว่า เป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์ หากความสงบไม่ได้เลย ทัศนะเชิงพหุนิยมมี
 นักปรัชญาบางท่านถือว่าเป็นปรัชญาแขนงหนึ่งที่ว่าด้วยเจตจำนง (will) คือ ความ
 ปรารถนาที่ไม่สมดังต้องการ รากฐานของเจตจำนงคือ ความต้องการ ชีวิตของมนุษย์สลับ
 การเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในระหว่างความทุกข์กับความน่าเบื่อหน่าย ความพึงพอใจเป็น
 สิ่งที่เกิดขึ้นเสมอ แต่ความทุกข์เป็นสิ่งที่ทุกคนได้รับกันอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทำให้เกิด
 การต่อสู้ชิงดีชิงเด่นกันเพื่อการมีชีวิตอยู่ในโลก และท้ายที่สุดมนุษย์ก็จะมาถึงจุดจบอันเดียวกัน
 คือสูญหมด (สุเชาว์ พลอยชุม นปป : 27 - 31) เช่นเดียวกับที่ ฟลอยด์ เฮช รอสส์
 (Floyd H. Ross) สรุปได้ว่า พหุนิยมเป็นปรัชญาที่บอกว่า โลกนี้มีสิ่งที่เรามากกว่าที่
 มีความเจ็บปวดทุกข์ทรมานมากกว่าความรื่นเริงยินดี พหุนิยมมีความหมายตรงข้ามกับยูนิแอม
 กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ยูนิแอมเป็นการมองโลกในแง่ดี เป็นโลกที่ใสสะอาดการมีชีวิตอยู่
 แต่ในทัศนะของพหุนิยม เชื่อถือว่า การมองโลกในแง่ร้ายนั้นโลกความจริงแท้ที่สุด อาจมอง

อาจมองพินิยมเป็นทัศนคติมากกว่าปรัชญา ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันมากนัก เพราะทั้งทัศนะ และปรัชญาเชิงพินิยมต่างก็มีความคิดคำนึงเกี่ยวกับคุณค่าของชีวิตว่ามีคุณค่าเพียงพอที่จะอยู่ต่อไปหรือไม่ (Ross. 1980 : 277)

ฟิลลิป ฮาร์ริแมน (Philip Harriman) อธิบายคำว่า พินิยม ใน Encyclopedia Americana ว่า พินิยมเป็นทัศนคติของการมองโลกในแง่ร้าย มนุษย์ ถูกกำหนดมาให้พบแต่ความยุ่งยาก ความไม่สมหวัง และความทุกข์โศกนาฏิกการ ชีวิต มนุษย์ไม่มีความหมายใด ๆ เลยนอกจากลำดับของความเจ็บปวด ความไม่สมปรารถนา แม้จะได้สิ่งที่พึงปรารถนาแล้ว มนุษย์ก็ต้องพบกับความเจ็บปวดอย่างใหม่อีก ผู้ที่นิยมลัทธินี้จะมองสุนิยมว่าเป็นวิธีหลีกเลี่ยงความจริงที่ไร้ผล ศาสนาพุทธในสมัยกัน ๆ ก็ให้ความหวังในการที่จะพ้นทุกข์ว่ามีวิธีเดียว คือ นิพพาน (Nivarna) (Harriman. 1983 : 652) ผู้รู้ท่านหนึ่งคือ กิรีติ บุญเจือ ได้แยกความเข้าใจเรื่อง พุทธศนนิยม หรือพินิยม ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. พุทธศนนิยมทางอภิปรัชญา (Metaphysical Pessimism) อันได้แก่ คำสอนที่ว่า ปรมาต্ম หรือ ความจริงแท้เป็นสิ่งเลว ชีวิตเป็นกองทุกข์ไม่มีแง่ดีในความเป็นจริงและ

2. พุทธศนนิยมทางศีลธรรม (Moral Pessimism) ซึ่งสอนว่ามนุษย์ไม่มีทางที่จะพ้นทุกข์ได้ในสภาพมนุษย์ แต่ยังเปิดทางให้มีการดับทุกข์ได้โดยดับการมีอยู่ของตน (กิรีติ บุญเจือ 2522 : 36)

ชัยวัฒน์ อัดพันธ์ ได้เขียนเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดทุกข์ของมนุษย์ว่า เป็น ความอยาก คือ ความอยากมี อยากเป็น เป็นสาเหตุแห่งการดิ้นรน แสวงหา ซึ่งมีแต่จะนำไปสู่ความเศร้าโศก มนุษย์มีแต่ความเห็นแก่ตัว และความต่ำทราม แม้ความก้าวหน้าทาง วิชาการและอารยธรรมก็ไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ นอกจากจะสร้างความทุกข์และความ เห็นแก่ตัวอย่างใหม่ (ชัยวัฒน์ อัดพันธ์ มปป: 29 - 30)

พรทิพย์ ชูศักดิ์ ได้วิเคราะห์เรื่องความทุกข์ของโซเปนเฮาเวอร์ (Arthur Schopenhauer. 1788 - 1860) นักปรัชญาชาวเยอรมัน เจ้าของลัทธิที่เห็นว่าความทุกข์แบ่งออกได้ 2 แบบคือ

1. ความทุกข์ทางกาย (Physical pain) อันได้แก่ ความเจ็บป่วย ความมอดอยาก การขาดแคลนที่อยู่ เสื้อผ้า ความพอใจทางเพศ ความทุกข์อันนี้เป็นความทุกข์พื้นฐานซึ่งคนและสัตว์มีได้เท่าเทียมกัน

2. ความทุกข์ทางใจ (Spiritual pain) ได้แก่ความวิตกกังวล ความคิดทะเยอทะยาน ความอยาก ความกลัว ความไม่สมหวังและความเบื่อหน่าย ความทุกข์ทางใจจะมีเฉพาะในคนเท่านั้น เพราะคนมีสมรรถภาพในการคิด (Faculty of Mind) (พรทิพย์ ชูศักดิ์ 2524 : 27 - 30) ในศาสนาพุทธก็ได้กล่าวถึงความทุกข์เช่นเดียวกัน ดังที่ท่าน สุชีโว ภิกขุ ได้รวบรวมความทุกข์ที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ 11 ประการ คือ

1. ชาคิ ความเกิด
2. ชรา ความแก่
3. มรณะ ความตาย
4. โสกะ ความเหงา
5. ปริเทวะ ความพิโรธ
6. ทุกข์ ความไม่สบายกาย
7. โทมนัส ความไม่สบายใจ
8. อุปายาส ความคับแค้นใจ
9. ความประสพกับสิ่งไม่เป็นที่รัก
10. ความพลัดพรากจากสิ่งที่รัก
11. ความปรารถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้น

ความทุกข์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ความทุกข์อันเกิดจาก ชาคิ ชรา และมรณะ จัดว่าเป็นสภาวะทุกข์ หรือ ทุกข์โดยสภาพ เป็นทุกข์ที่มีอยู่เป็นประจำ ส่วนทุกข์ที่อยู่ใน

8 ประการหลังจคว่า เป็น ปกิณกะทุกข์ หรือ ทุกข์จร ซึ่งเป็นทุกข์ที่เกิดขึ้นมาครั้ง
บางคราว (สุชีโว ภิกขุ 2495 : 57)

อาจสรุปได้ว่า ทศนะเชิงพินิจเป็นเรื่องของการมองโลกที่เต็มไปด้วยความทุกข์
ซึ่งหมายความว่า ทุกข์ทางกาย คือ ความยุ่งยากทั้งมวลที่มนุษย์ประสบในขณะที่มีชีวิต
อยู่ และความทุกข์ทางใจ อันมีสาเหตุมาจากความอยาก ความต้องการที่จะมีอยู่ เป็นอยู่
ตามมนุษย์ต้องพบแต่ความไม่สมหวังตลอดเวลา จนเกิดความเบื่อหน่าย เกิดความกลัว จน
ไม่เห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่อีกต่อไป

ในการนำเอาทศนะเชิงพินิจมาใช้ในงานประพันธ์นั้น ผู้ประพันธ์มักจะแสดงออกใน
2 ลักษณะคือ

1. ความโศกเศร้า เสียใจ ที่แสดงให้ผู้อ่านเห็นโดยตรง ซึ่งความเศร้าโศก
เสียใจ เหล่านี้มีสาเหตุมาจากการที่มนุษย์หันมามองสิ่งที่ป็นวัตถุมากกว่าความเข้าใจใน
มนุษย์ด้วยกัน ลักษณะของพินิจแบบนี้ มักจะปรากฏในงานเขียน ดี.เอช. ลอร์เรนซ์
(D.H. Lawrence) โบเคอแลร์ (Beaudelaire) จอร์จ มัวร์ (George
Moore) และ โทมัส (Thomas) เป็นต้น

2. การแสดงออกในเชิงเสียดสี ประชดประชัน ซึ่งผู้ประพันธ์จะเน้นให้เห็น
การประชดชีวิต และความเยือกหยิ่งของมนุษย์ต่อการยอมรับความเจ็บปวด เช่น วิลเลียม
เจมส์ (William James) ใน " Is Life Worth Living? " ใน " The Will
to Believe " และในงานของโทมัส ฮาร์ดี้ (Thomas Hardy) เจมส์ ทอมสัน
(James Thompson) และสตีเวนสัน (R. L. Stevenson)

ในงานประพันธ์ของสไตน์เบิร์ก ผู้อ่านจะรู้สึกถึงความหดหู่ แห้งแล้งใจ ต่อการ
บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อีกทั้งการดำเนินชีวิตของตัวละครแต่ละคนก็ประสบกับ
ปัญหาอันนำมาซึ่งความทุกข์ ความยุ่งยากใจตลอดเวลา ผู้วิจัยเชื่อว่า การศึกษางาน
ประพันธ์ของเขาและวิเคราะห์ลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นทศนะเชิงพินิจออกมาให้เห็นชัดเจนจะ
สามารถทำให้ผู้อ่านและผู้ศึกษางานชิ้นอื่น ๆ ของนักประพันธ์ผู้นี้เข้าใจงานของเขาได้อย่าง
ถ่องแท้

บทที่ 2

ทัศนะเชิงพินิยม

ทัศนะเชิงพินิยม หรือ Pessimism หมายถึง การแสดงความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งต่อชีวิตในด้านที่เลวร้ายมากกว่าดี กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นการมองโลกในแง่ร้ายนั่นเอง คนที่มองโลกในแง่ร้ายหรือมีทัศนะเชิงพินิยมมักจะมองเห็นว่า ชีวิตในโลกนี้เต็มไปด้วยความทุกข์ มนุษย์ที่เกิดมามีกรรม ต้องมารับใช้กรรมที่ได้กระทำไว้แต่ชาติปางก่อน ในเรื่องของกรรมนี้ ทางพุทธศาสนาได้กล่าวไว้เป็น 2 อย่างคือ กรรมดี และกรรมชั่ว แต่ทั้งกรรมดีและกรรมชั่วล้วนมีผลทำให้มนุษย์เกิดการคืนชนต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด เกิดการแก่งแย่งชิงดีกัน คนที่มีสติปัญญาสูงกว่า มีความสามารถสูง และมีพลังกำลังมากกว่า มักจะเป็นผู้ชนะ เช่นเดียวกับที่คนร่ำรวย มีอำนาจมักจะเอารัดเอาเปรียบคนยากจน หรือคนที่ทำต่อยกว่า ลักษณะของทัศนะเช่นนี้รวมถึงการมองข้าม ความสุข ความสมหวัง บางขณะของมนุษย์ เพราะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความฝัน หรือเป็นการหลอกลวงตัวเอง เพื่อให้มีชีวิตรอดเป็นวัน ๆ เท่านั้นเอง และไม่สามารถนำมนุษย์ไปพบกับความสุขตลอดไปได้

(Schopenhauer. 1964 : 214)

ทัศนะเชิงพินิยมมีที่มาจากแนวความคิดเชิงปรัชญา 2 หลัก ที่พอจะประมวลได้ดังนี้

1. แนวความคิดเชิงปรัชญาจากอินเดีย เป็นแนวความคิดของนักปราชญ์ชาวอินเดียที่มุ่งสอนว่า ความจริงในโลกนี้ คือความฝันอันชั่วร้ายที่ยั่วให้คนเกิดกิเลส ค้นหาชีวิตมนุษย์ต้องถูกกำหนดมาให้พบแต่กับความทุกข์ยาก ความไม่สมหวัง และความทุกข์โศกนันทนาการ ชีวิตเป็นการแกว่งไกวอยู่ระหว่างความทุกข์และความเบื่อหน่ายเหมือนกันหมดทุกคน แต่ต่างเวลา และต่างรูปแบบกันไป วิธีชีวิตของมนุษย์แต่ละคนจะต้องคืนชนและต่อสู้ อย่างไม่มีสิ้นสุดด้วยความหวังที่จะให้มีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นโลกของมนุษย์จึงตกอยู่ในลักษณะเหมือนปลาใหญ่กินปลาเล็ก คนโง่ตกเป็นเหยื่อคนฉลาด ความยุติธรรมไม่มีในโลก

และถ้าจะพิจารณากันให้ดีแล้ว แท้ที่จริงชีวิตมนุษย์ไม่มีความหมายอะไรเลย แต่ความปรารถนาอันมีคําคอกของคนมักจะนำความทุกข์มาสู่ตัวมนุษย์เอง คราวเท่าที่มนุษย์ไม่มีความพึงพอใจ แม้เมื่อมีความพึงพอใจแล้ว มนุษย์ก็ยังค้นหาความทุกข์อย่างใหม่ คือการสร้างความอยากอย่างใหม่ เป็นอย่างนี้เรื่อยไปไม่มีสิ้นสุด (ชยวัฒน์ อัทธพันธ์ มปป : 29)

โจเป็นเฮาเออร์ นักปรัชญาชาวเยอรมัน และเป็นผู้นำปรัชญาสิทธิเจตงานนิยม
ถึงที่กล่าวนั้น มีชีวิตอยู่ในระหว่างปีคริสต์ศักราช 1788 - 1807 ได้ผสมผสานความคิดเชิงปรัชญาของอินเดียนกับความคิดอย่างชาวตะวันตกของเขาไว้อย่างน่าสนใจว่า

โลกนี้เต็มไปด้วยความทุกข์อันเกิดจากสรรพสิ่งที่เป็นการแสดงออกของเจตจำนง (Will) เจตจำนงนี้มีลักษณะของความอยาก และดิ้นรนเพื่อชีวิตอยู่ตลอดเวลา เป็นเหตุให้มนุษย์มีความเห็นแก่ตัว แกร่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน เอาใจเอาเปรียบกันเพื่อความอยู่รอดของตัวเอง และเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งสนองความอยากต่าง ๆ ของตน ด้วยเหตุที่เจตจำนงมีเสรีภาพอยู่ในตัวของมันเอง มนุษย์จึงมีความอยากอย่างไม่รู้จัก อีกประการหนึ่งมนุษย์มีความสามารถทางการคิดแตกต่างจากสัตว์อันเป็นผลให้เกิดความเจริญทางวัตถุต่าง ๆ ที่ช่วยให้มนุษย์มีชีวิตที่สุขสบายมากขึ้น แต่ความเจริญทางวัตถุได้ช่วยให้มนุษย์พบทางแห่งความสุขตลอดไปไม่ มีแต่จะเพิ่มรูปแบบของความทุกข์อย่างใหม่ต่อไป อย่างไรก็ตามการที่มนุษย์รู้จักคิดและหาเหตุผลนี้ อาจช่วยให้เขาสามารถใช้เหตุผลในการไตร่ตรองจนเข้าถึงความจริงและเรียนรู้ถึงสรรพสิ่งของการแสดงออกของเจตจำนง เพื่อชีวิตที่ดิ้นรนไปอย่างไม่มีจุดจบ ชีวิตที่มีแต่ความเห็นแก่ตัว และการดิ้นรนที่เปล่าประโยชน์ เมื่อคนเข้าใจสภาพที่แท้จริงอย่างนั้นแล้ว เขาก็จะหลุดพ้นจากความอยากและมีความสงบสุขเห็นความสุขและความทุกข์ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีหลุดพ้นอย่างแท้จริง (พรทิพย์ ชูศักดิ์ 2524 : 1 - 3)

2. แนวความคิดทางพุทธปรัชญา ในศาสนาพุทธซึ่งไม่แตกต่างจากแนวความคิดของนักปราชญ์ชาวอินเดียมากนัก ถึงที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงเล็งเห็นว่า ชีวิตเป็นการเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสังสารวัฏกรรม การมีชีวิตอยู่ในโลกเป็นการชกใช้กรรมที่ได้กระทำแต่ชาติปางก่อน (Na Rangsri. 1976 : 124 - 125) ซึ่งก็หมายถึง การที่ต้องมีชีวิต

เผชิญกับความยุ่งยาก ความทุกข์นานัปการจนกว่าจะหมดกรรมโดยพุทธปรัชญาเห็นว่า สาเหตุแห่งทุกข์สืบเนื่องมาจากตัณหา คือความอยากมี อยากเป็น และความไม่อยากมี ไม่อยากเป็น เมื่อตัณหาไม่ได้รับการสนองตอบก็จะเกิดทุกข์ สิ่งทุกอย่างเกิดจากเหตุปัจจัย ซึ่งไม่มีความเที่ยงแท้แน่นอนพอที่จะยึดไว้ได้ พุทธศาสนาจึงมุ่งสอนให้คนหลุดพ้นจากทุกข์ โดยการดับตัณหา ด้วยหลักความจริง 4 ประการ หรืออริยสัจ 4 และดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง หรือมรรค 8 ทั้งยังถือว่า การดับตัณหาเป็นการดับทุกข์อย่างแท้จริง (พรทิพย์ ชูศักดิ์ 2524 : 69)

อาจกล่าวโดยสรุปว่า ทศณะเชิงหุนิยม ซึ่งมีแนวความคิดมาจากปรัชญาอินเดีย โดย **โซเป็นเฮาเออร์โค่นาเฮมาคินปลง** และผสมผสานกับความลึกลับวันตก และ ทศณะเชิงหุนิยมที่มีแนวคิดทางพุทธปรัชญานั้น ต่างก็หมายถึงการมองชีวิตของมนุษย์ในโลกนี้ว่าเต็มไปด้วยความทุกข์ อันมีสาเหตุมาจากความอยาก ความต้องการที่จะมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม และยังผลให้ชีวิตหนึ่งของมนุษย์เต็มไปด้วยการต่อสู้ดิ้นรนไม่รู้จักจบสิ้น และถ้า มนุษย์ยังไม่รู้จักดับความอยากของตนเอง ชีวิตของมนุษย์ก็ต้องพบแต่ความทุกข์ตลอดไป

ลักษณะของทศณะเชิงหุนิยม

มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีความสามารถทางสมอง รู้จักคิด รู้จักหาเหตุผลให้กับการกระทำของตนเองและของผู้อื่น และจากประสบการณ์ของมนุษย์ทำให้เขาต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต ดังที่ **โซเป็นเฮาเออร์โคเคยทบ** และรู้สึกแปลกใจกับความทุกข์ที่มนุษย์ทุกคนได้รับ เขาแปลกใจว่าทำไมคนเราจึงต้องตาย และมีทุกข์สารพัดในขณะที่มีชีวิตอยู่หา เรื่องความทุกข์นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอันหนึ่งในชีวิตมนุษย์ ทุกคนจะปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ไม่เคยพบกับความทุกข์ ในขณะที่ดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้มนุษย์จะต้องพบกับความไม่เที่ยงแท้แน่นอนอยู่เสมอ เมื่อได้พบกับสิ่งที่พึงพอใจ จะพยายามยึดมันไว้ให้อยู่กับตัวเองตลอดไป แต่มนุษย์ก็ไม่สามารถทำได้และถ้าพบกับสิ่งที่ไม่พึงพอใจหรือความเจ็บปวดทรมานต่าง ๆ ก็อยากจะหลีกเลี่ยงแต่ทำไม่ได้เช่นกัน สิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์ต้องอยู่กับความทุกข์ตลอดเวลา การมองโลกในแง่ร้ายจึงมีสาเหตุมาจากการที่มนุษย์ต้องพบกับความทุกข์อยู่บ่อย ๆ นั่นเอง

ผู้ที่มองโลกในแง่ร้ายก็คือนักร้องเห็นว่าชีวิตนี้โดยแก่นแท้แล้วเป็นทุกข์หาความสุขสงบ ทางแห่งความหลุดพ้นไม่ได้เลย ทศณะเช่นนี้เรียกว่าทศณะเชิงสุนิยม ซึ่งตรงข้ามกับทศณะเชิงสุนิยมที่กล่าวถึงการมองโลกในแง่ดี ในแง่ของความสุข แต่ทศณะเชิงสุนิยมกลับเห็นว่าสุนิยมก็คือการหลอกลวงตัวเองจากความจริงชั่วขณะนั่นเอง

หลักการของทศณะเชิงสุนิยมจะกล่าวถึงความทุกข์เป็นหลัก ดังจะกล่าวโดยละเอียดดังนี้

หลักการเรื่องความทุกข์ของโซเป็นเฮาเออร์

ความทุกข์ตามความหมายของโซเป็นเฮาเออร์ คือความขาดแคลน หรือความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง และความต้องการที่ได้รับการตอบสนองที่ทำให้เกิดความพึงพอใจที่เป็นสาเหตุของความอยากอย่างใหม่ โซเป็นเฮาเออร์ เชื่อว่า ธรรมชาติภายในของคนคือ เจตจำนงซึ่งมีลักษณะเป็นความอยาก และการดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา เมื่อเจตนาเมื่ออุปสรรคมาขัดขวาง ทำให้ไม่สมปรารถนา เราเรียกว่าทุกข์ (พริทพิชชุกัตติ 2524 : 26 - 27)

สิ่งที่ตรงข้ามกับความทุกข์ คือความสุข ซึ่งหมายถึงการกินคืออยู่ดี ความพึงพอใจ แต่โซเป็นเฮาเออร์ เห็นว่าความสุขดังกล่าวนี้เป็นทุกข์ หาใช่ความสุขที่แท้จริงไม่ เพราะมนุษย์มีความอยากโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เมื่อมีความอยากอันใดอันหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วคนจะพอใจอยู่เพียงช่วงระยะหนึ่งเท่านั้น แล้วจะมีความอยากอันใหม่เกิดขึ้นมาอีกจึงมีทุกข์ ความสุขเหล่านี้จึงไม่ยั่งยืน เพราะมนุษย์ยังไม่สิ้นสุดการดิ้นรน มนุษย์ก็จะมีที่สิ้นสุดของความทุกข์

นอกจากนี้ โซเป็นเฮาเออร์ยังอธิบายความทุกข์ โดยแบ่งความทุกข์ออกเป็น 2 แบบคือ ความทุกข์ทางกาย และความทุกข์ทางใจ

ก. ความทุกข์ทางกาย (Physical pain) ได้แก่ ความเจ็บป่วย ความอดอยาก การขาดแคลนเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และความไม่พอใจทางเพศ เป็นต้น ความทุกข์

ดังกล่าวนี้อาจเป็นสาเหตุหรือที่ความทุกข์ของคนและสัตว์มีได้เท่ากัน และบางครั้งคนอาจจะมีได้มากกว่าสัตว์ เพราะคนมีระบบประสาทและสมองที่ซับซ้อนกว่าสัตว์

ความทุกข์ทางกายเป็นการขาดแคลนสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการทางกายของคน เช่นการปวดศีรษะทำให้ไม่สบายกาย ความหิวทำให้ปวดท้อง การขาดแคลนเครื่องนุ่งห่มทำให้รู้สึกหนาวเวลาอากาศเย็น และบางที่เมื่อคนเรามีสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวดำเนินการแล้ว แต่ก็ยังต้องการมากไปกว่านี้อีก ดังจะเห็นได้จากการที่คนในชนบทเจ็บป่วยและได้รับการรักษาจากแพทย์ที่โรงพยาบาลในท้องถิ่นแล้ว ก็ยังเดินทางมาปรึกษาแพทย์ในเมืองอีก หรือการที่คนรับประทานอาหารอิ่มแล้วยังไม่พอใจ ยังแสวงหาอาหารอื่น ๆ อีก เช่น ขนมหวาน เหล้า ฯลฯ เช่นเดียวกัน เครื่องนุ่งห่มที่คนเราใส่ปกปิดความหนาวจากและความหนาวของอากาศนั้น มนุษย์ยังสรรหาแบบเสื้อผ้าที่แปลก ๆ และเครื่องประดับมาตกแต่งให้สวยงามแก่ตนเอง และเสื้อผ้าอย่างไม่มีสิ้นสุด อย่างนี้เรียกว่า มนุษย์ยังไม่มี ความพอใจทางร่างกายทางวัตถุที่เป็นส่วนประกอบภายนอกของตนเอง จัดเป็นความทุกข์ทางกาย

ข. ความทุกข์ทางใจ (Spiritual pain) ได้แก่ ความวิตกกังวล ความคิดใฝ่ฝัน ทะเยอทะยาน ความอยาก ความกลัว ความไม่สมหวัง และความเบื่อหน่าย เป็นต้น ความทุกข์ทางใจนี้ อาจเป็นสาเหตุหรือให้ความเห็นว่ามีในคนเท่านั้น เพราะคนมีสมรรถภาพในการคิด (Faculty of mind) ซึ่งสัตว์ไม่มี คนจึงสามารถคิดถึงอนาคต คิดถึงอดีต และเลือกสรรความคิดที่จะทำตามแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความทะเยอทะยาน อาจเป็นสาเหตุหรือคิดว่า เป็นจุดหมายของความพยายามทั้งหมด เพราะมนุษย์จะทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ได้มาซึ่งความต้องการ และสิ่งที่ดีกว่าของตนเอง

ความสามารถในการคิดของมนุษย์ เป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความทุกข์ในมนุษย์ เพราะมนุษย์มีความคิดอยากหาสิ่งที่สนองความต้องการของตนเอง เกิดความดิ้นรนในทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ มีการเอารัดเอาเปรียบกันในแต่ละสังคมเพื่อความสุขของตนเอง ความอยาก ความทะเยอทะยานของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ขาดความไว้วางใจสมาชิกในกลุ่มและ

นอกกลุ่มของตนเองโดยแท้จริงแล้วหาได้มีความสุขกับความอยากอันไม่มีสิ้นสุดของตนเองไม่ เพราะต้องระวังตัวเองตลอดเวลา ดังเช่นในคนที่ร่ำรวยมีอำนาจมาก ก็ยังต้องการคนคุ้มกัน ปกป้องจากอันตรายอาจจะเกิดขึ้นได้ เพราะความชิงชังเคียดแค้นของสมาชิกในสังคม คนยากจนอาจมองเห็นว่าคนรวยมีความสุข ในขณะที่คนร่ำรวยก็จะคิดว่า การเป็นคนจนมีความสุขสบายใจมากกว่า แต่แท้ที่จริงแล้ว คนทั้งสองกลุ่มต่างก็มีความสุขเท่ากัน เพราะความอยากในสิ่งที่ตนเองไม่ได้เป็นหรือเป็นไม่ได้ และอีกประการหนึ่งของความสามารถของการคิดของมนุษย์ที่ทำให้เกิดความทุกข์ก็คือ การรู้จักพัฒนาวิหยาการทำให้มนุษย์ทุนแรงงานและแรงสมองอย่างมากมาย เช่น เครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องคอมพิวเตอร์ แท้ที่จริงแล้ว เครื่องมือเครื่องใช้เหล่านี้ทำให้ความสะดวกที่แท้จริงมาให้นมนุษย์ไม่ แต่กลับเอาความทุกข์อย่างใหม่มาใส่สมองต่อไป มนุษย์จะรู้สึกหงุดหงิดอารมณ์ร้ายมากขึ้น ถ้าไม่ได้ออกกำลังกาย ไม่รู้จักพัฒนาความคิดต่อไป โชเป็นเฮาเออร์ได้ให้ความเห็นว่า วิหยาการสมัยใหม่อันเป็นผลมาจาก สมรรถภาพทางการคิดของมนุษย์หาได้ช่วยให้มนุษย์มีความสุขไม่ แต่กลับนำมาซึ่งความทุกข์อย่างใหม่ต่อไป

ในด้านความแตกต่างระหว่างความทุกข์ทางกายและทางใจนั้น โชเป็นเฮาเออร์กกล่าวว่า ความเจ็บปวดทางกายจะถูกกำหนดโดยทางประสาท และการเชื่อมโยงต่อของเส้นประสาทกับสมองมนุษย์จะไม่มีความรู้สึกเจ็บปวดที่แขน ขา ถ้าเส้นประสาทที่โยงจากแขน ขาไปสู่สมองนั้นขาดไป ส่วนความทุกข์ทางใจถูกกำหนดโดยความรู้และจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อมนุษย์มีความรู้มากขึ้น (Schopenhauer. 1970 : 434) เขาเชื่อว่าคนมักจะรู้สึกมีความสุขทางใจมากกว่าทางกาย ดังจะเห็นได้จากการที่เด็กหกล้มแล้วร้องไห้ เขาจะร้องไห้มากถ้ามีคนพลอบโยน ทั้งนี้เพราะ นึกถึงความเจ็บปวดที่ได้รับมากกว่ารู้สึกเจ็บปวดจริง ๆ (Schopenhauer. 1964 : 386)

จากหลักการของ โชเป็นเฮาเออร์ พบว่าความทุกข์มีสาเหตุมาจาก

3 สาเหตุคือ

เจตจำนง (Will)

ความเห็นแก่ตัว (Egoism)

สมรรถภาพทางความคิด (Faculty of mind)

เจตจำนง (will) ทางทฤษฎีของโซเป็นเฮาเออร์มักถือว่า ทุกสิ่งในโลกมักเป็นการแสดงออกทางเจตจำนงและจะออกมาในระดับต่าง ๆ กันโดยมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการคือ ประการแรก เจตจำนงจะออกมาในลักษณะของความอยาก ประการที่สอง จะมีลักษณะของกดดันรอนอย่างไม่มีจุดจบ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดทุกข์ เพราะมนุษย์จะพบว่า ความอยากของคนจะไม่ได้รับการตอบสนองเสมอไปบางทีก็มีอุปสรรคมาขัดขวางทำให้ไม่สมปรารถนาและมีทุกข์ และถ้าความอยากของมนุษย์ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมี ความอยากอย่างใหม่ต่อไปอีก เพราะ **ความพอใจของคนได้รับการตอบสนองเพียงชั่วขณะเท่านั้น** ในเรื่องนี้ โซเป็นเฮาเออร์ได้อธิบายว่า เนื่องมาจากเจตจำนงที่มีธรรมชาติที่กดดันตลอดเวลาไม่มีจุดหมายที่เป็นจุดสุดท้าย การกดดันของคนจึงไม่มีที่สิ้นสุด มนุษย์มักจะถูกหลอกว่า ความพอใจเป็นจุดจบของความอยาก แต่ที่จริงแล้ว ความพอใจที่มนุษย์ได้รับเป็นเพียงความพอใจที่ได้รับการตอบสนองต่อความอยากอย่างหนึ่งเท่านั้น และเป็นความพอใจชั่วคราวและยังมีความอยากอีกหลายอย่างที่ไม่ได้รับการตอบสนอง โซเป็นเฮาเออร์กล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดที่จะให้ความพอใจแก่มนุษย์ได้ยั่งยืนความพอใจที่ได้รับก็จะทำให้มนุษย์มีชีวิตรอคอยในวันนี้และทุกข์ทรมานต่อไปอีกจนถึงวันพรุ่งนี้ เขากล่าวอีกว่า ความใดที่เราเต็มไปด้วยความอยาก ความหวัง ความกลัว และเป็นทาสของการกดดันของเจตจำนงอยู่นั้น เราจะไม่มีความสุข และความสงบในทางตรงข้าม ถ้ามนุษย์ไม่มีความอยากอะไรเลย เพราะความอยากของเขาไม่ได้รับการตอบสนอง มนุษย์ก็หาได้มีความสุขไม่ เพราะมนุษย์จะเกิดความเบื่อหน่าย ความเชื่อมั่นไม่มีความหวัง เพราะธรรมชาติของมนุษย์ถูกกำหนดมาให้พบกับความทุกข์ คนที่ไม่ต่อสู้ก็จะเกิดความเบื่อหน่าย คนที่ต่อสู้เพื่อชีวิตก็ต้องประสบกับความทุกข์ตลอดเวลา โซเป็นเฮาเออร์เห็นว่า ชีวิตมนุษย์เปรียบเสมือนลูกตุ้มที่แกว่งไปมาระหว่างความทุกข์กับความเบื่อหน่าย (ดูเชาว์ พลอยชุม มปป. : 315)

ความเห็นแก่ตัว (Egoism)

โซเป็นเฮาเออร์เห็นว่าสาเหตุความทุกข์อีกประการก็คือ ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ เพราะความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ความสุขส่วนตัวทำให้มนุษย์เกิดการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน เกิดการเอาเปรียบ มีการต่อสู้และเอาชนะระหว่างฝ่ายที่อยู่ตรงข้ามหรือคู่แข่ง คนใจยอมตกเป็นเหยื่อของคนฉลาดจึงจะเห็นได้ชัดเจนจากสังคมทุกสังคมที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งระหว่างสมาชิกของคนในกลุ่ม มนุษย์ไม่มีความสุขเลยในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ มีแต่ความหวาดระแวง ไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน

โซเป็นเฮาเออร์เชื่อว่า ความขัดแย้งต่าง ๆ นี้มีความเห็นแก่ตัวเป็นจุดเริ่มต้น และมนุษย์ก็เป็นผู้ที่แสดงออกถึงเจตจำนงในระดับนี้อย่างมาก โดยที่มนุษย์ต้องการทุก ๆ สิ่งที่มาสนับสนุนให้ตนเองมีชีวิตอยู่และอยู่อย่างสุขสบาย เราจึงพยายามกระทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาตามปรารถนา บางครั้งถึงกับต้องแย่งชิงจากผู้อื่น และบางครั้งก็ถึงกับทำลายหรือฆ่าฟันผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ โซเป็นเฮาเออร์ได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า

"เราจะเห็นได้ว่า มนุษย์พยายามที่จะฉวยเอาสิ่งที่ตนต้องการจากผู้อื่น ซึ่งบางครั้งก็ยอมที่จะทำลายความสุขของผู้อื่น เพื่อตนเอง อย่างนี้เป็นการแสดงออกถึงความเห็นแก่ตัว ซึ่งล้วนแล้วแต่นำมาซึ่งความเจ็บปวด และทุกข์ทรมานให้กับผู้อื่น" (Schopenhauer. 1964 : 354)

ความเห็นแก่ตัว ทำให้มนุษย์เกิดทุกข์ทรมานได้มาก เท่ากับที่ทำให้เกิดทุกข์ทางใจ ดังจะเห็นตัวอย่างชัดเจนจากการแย่งชิงของจากผู้อื่นเพียงเพราะตนเองอยากจะได้เมื่อเขาไม่ยอมให้ก็จะเกิดการต่อสู้แย่งชิงกัน ทำให้เกิดความเจ็บปวด และบางครั้งอาจถึงแก่ชีวิตผู้ที่อ่อนแอหรือโง่ก็มักจะเป็นฝ่ายแพ้ เกิดความรู้สึกโกรธ เสียหายของที่ถูกแย่งชิงไป เกิดความกลัว หวาดระแวงว่าถ้ามีของอีกจะถูกแย่ง ไม่ไว้วางใจใคร มีความรู้สึกเคียดแค้นตลอดเวลา ทำให้อยู่อย่างไม่มีความสุข เพราะตนเองเห็นว่า และในขณะก็จะรู้สึกพึงพอใจสิ่งของที่ได้มา ถือว่าเป็นความสุขชั่วคราว ในขณะที่เดียวกันก็เกิดความทุกข์กับของที่ไปแย่งชิงมาด้วยกลัวและหวาดระแวงว่าจะถูกแย่งชิงกลับไป หรือคนที่กำลังกลัวว่าจะมาแย่งเอาไป ขณะเดียวกันก็เริ่มมีความอยากอย่างใหม่เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั่นเอง

เหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นเป็นวัฏจักรตลอดไปจนกว่าจะตาย

ทั้งผู้แพ้และผู้ชนะต่างมีทุกอย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าทุกข์ทางกายหรือทุกข์ทางใจ จึงพอสรุปได้ว่า ความเห็นแก่ตัวเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งของการเกิดทุกข์ทั้งทางกายและทางใจ และทั้งแก่ผู้อื่นและตนเอง

สมรรถภาพทางความคิด (Faculty of mind) สมรรถภาพในการคิด คือ ความสามารถในการคิดค้นหลักเหตุผล ซึ่งทำให้คนแตกต่างจากสัตว์ เพราะรู้จักคิด วิเคราะห์หาเหตุผลประกอบการกระทำต่าง ๆ เกิดความเจริญและพัฒนาความคิดของตนเอง จนกลายเป็นความเจริญ นำมาซึ่งความสะดวกสบายให้กับตนเองหาความเจริญมาสู่มวลมนุษยชาติด้วยกัน เช่นเดียวกับที่เป็นบ่อเกิดของความทุกข์ในมนุษย์อย่างมากมาย

ชีวิตของสัตว์จะดีขึ้นเมื่อร่างกายต้องการอาหารเช่นเดียวกับมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่ได้ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อร่างกายเท่านั้น มนุษย์มีความวิตกกังวลถึงกาลในภายหน้า มนุษย์ไม่ต้องการความลำบากทางกาย ที่ทำให้เกิดความรู้สึกทรมานต่าง ๆ มนุษย์จึงพัฒนาความคิดของตนเอง เพื่อความสุขทางกาย และเกิดความทุกข์อย่างใหม่เมื่อยังไม่มีความสุขทางกายอย่างเต็มที่ มนุษย์ต้องสูญเสียความผิดหวัง ความเสียใจ อันเกิดจากความคิดรักตัวเอง รักศักดิ์ศรีของตนบ่อยครั้งขึ้น และจะเกิดความทุกข์เช่นนี้สลับกับความสุขที่ได้รับเมื่อพึงพอใจไปจนกว่าจะตาย

อีกประการหนึ่ง คือความคิดของมนุษย์มิได้คิดถึงอนาคตเท่านั้น มนุษย์รู้จักคิดย้อนกลับไปหาสิ่งที่ผ่านมาแล้ว มนุษย์รู้จักมีอดีต รู้จักจดจำ ถ้าเป็นอดีตที่ไม่ดีก็ทำให้เขาต้องจดจำไปด้วยความเจ็บปวด แต่ถ้าเป็นอดีตที่ดี มนุษย์ก็รู้สึกเจ็บปวดเช่นกัน เพราะมนุษย์นำมาเปรียบเทียบกับปัจจุบัน และอนาคต และไปฝันถึงความสุขที่เคยได้รับดังที่โซเฟนเฮาเออร์ไคกล่าวถึงสาเหตุของความทุกข์ของมนุษย์ว่า ส่วนมากมักจะไม้อยู่ในปัจจุบัน แต่มีอยู่ในความคิด (Schopenhauer, 1964 : 47)

อาจกล่าวได้ว่า สมรรถภาพในความคิดที่มนุษย์มีเป็นสาเหตุให้เกิดทุกข์ทางใจอย่างชัดเจน การคิดถึงอนาคต จดจำอดีต และกาลเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ในปัจจุบัน

ทำให้คนเกิดความวิตกกังวล ความกลัว โกรธ เสียใจ ผิดหวัง อับอาย และเกิดความอยากต่าง ๆ ทำให้มนุษย์ไม่มีความสุขสบายใจ มุ่งคิดถึงแต่สิ่งที่จะนำมาสนองความอยากของตนจนเกิดความทุกข์นานัปการดังกล่าวข้างต้น

สาเหตุแห่งความทุกข์ของโซเป็นเฮาเออร์ทั้ง 3 ประการนี้มีความผูกพันซึ่งกันและกัน กล่าวคือ เจตจำนง หรือความอยากของมนุษย์เกิดจากการที่มนุษย์มีความเห็นแก่ความสุขความสบายส่วนตัวก่อนอื่น และความเห็นแก่ตัวก็มาจากการที่มนุษย์รู้จักคิดค้นหาความสบาย รู้จักพัฒนาสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รู้จักกินร่นเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดอย่างสุขสบาย ซึ่งต่างจากสัตว์ที่มีชีวิตอยู่รอดได้ด้วยการหาอาหารมาสนองตอบความต้องการทางร่างกายเท่านั้น จะหาที่พักหลับนอนเมื่อต้องการพักผ่อน และต่อสู้กินร่นเมื่อต้องเจอภัย แต่มนุษย์รู้จักเตรียมการคิดวางแผนโดยยึดเอาอศิศมาเป็นบทเรียนเพื่อปัจจุบันและอนาคตในการคิดวางแผนแต่ละครั้ง มนุษย์ต้องประสบกับความทุกข์ทางใจต่าง ๆ นานา นอกเหนือไปจากความทุกข์ทางกายที่เกิดขึ้นโดยปกติธรรมดา ถ้ามนุษย์มีความอยากมากมนุษย์ก็จะมีทุกข์มากเช่นกัน

ความทุกข์ในพุทธปรัชญา

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ว้าควัย กรรม มนุษย์เกิดมาเพื่อชคิใช้กรรมที่เคยกระทำไว้แต่ชาติปางก่อน การเกิดของมนุษย์ในชาตินี้เป็นกาเกิดเพื่อมารับความทุกข์ทรมานที่ตนเองทำไว้ โดยพุทธศาสนาจะกล่าวถึงชีวิตว่า ชีวิตมีทุกข์ ปรัชญาของศาสนาจึงมุ่งให้คนหลุดพ้นจากทุกข์ โดยยึดหลักอริยสัจ 4 ประการคือ

1. ทุกข์ คือ การรู้ความหมายและขอบเขตของทุกข์อย่างถูกต้อง เพื่อจะไปต่อสู้กับปัญหาที่ตรงเป้าหมาย
2. สมุทัย คือ การรู้สาเหตุแห่งทุกข์
3. นิโรธ คือ การรู้จักความดับทุกข์ และกระทำตนให้บรรลุถึงสภาวะนี้
4. มรรค คือ รู้วิธีปฏิบัติเพื่อไปสู่กับการดับทุกข์

ความหมายของ "ทุกข์" ในพุทธปรัชญา หมายถึง ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ ตามที่พระพุทธเจ้าได้แสดงไว้ 11 ประการคือ

- 1.ชาติ การเกิด
- 2.ชรา ความแก่
- 3.มรณะ ความตาย
- 4.โสกะ ความเศร้าใจ
- 5.ปริเทวะ ความพิโรธรำพัน
- 6.ทุกข์ ความไม่สบายกาย
- 7.โทมนัส ความไม่สบายใจ
- 8.อุปายาส ความคับแค้นใจ
- 9.ความไม่ประสมกับสิ่งอันเป็นที่รัก
- 10.ความพลัดพรากจากสิ่งรัก
- 11.ความปรารถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้น

โดยมีความทุกข์ที่เกิดจากคติ ชรา มรณะ เป็นความทุกข์ที่เกิดโดยทั่วไปหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นทุกข์โดยสภาพของมัน กล่าวคือ เมื่อมนุษย์เกิดมาก็เป็นความทุกข์อย่างหนึ่ง ที่ต้องมารับใช้กรรมที่ตนเคยก่อไว้ เมื่อแก่ลง สภาพร่างกายไม่มีความคล่องตัวทำงานก็ลำบาก เกิดเป็นทุกข์และโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน เป็นภาระของผู้อื่น และเมื่อตายลงก็ทำความทุกข์ใจแก่ผู้ที่อยู่เบื้องหลัง มนุษย์พยายามทุกอย่างที่จะหลีกเลี่ยงความตาย การพึ่งพา ยารักษาโรค การหาหมอก็คือ เป็นเพียงการช่วยรักษาสภาพจิตใจและร่างกายที่ทรุดโทรมชั่วคราวเท่านั้น แท้จริงแล้วมนุษย์หลีกเลี่ยงไปไม่ได้เลย

ในความทุกข์ 8 ประการเหล่านี้ ถือได้ว่ามีสาเหตุมาจากสภาพทางจิตใจเป็นทุกข์จร หรือปภินกะทุกข์ เกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราว เพราะมนุษย์มีความคิด ความเสียใจ ผิดหวัง ความไม่สบายทางร่างกายและไม่สบายใจ มีความคับแค้นใจ การพลัดพรากจากสิ่งที่จะต้องเป็นที่รัก ล้วนแล้วแต่เป็นความทุกข์ทั้งสิ้น

ชีวิตของมนุษย์ต้องประสบกับความทุกข์ตลอดเวลา ความทุกข์ทางกายมีผลต่อจิตใจ เมื่อไม่สบายกาย จิตใจก็หนักหน่วงทุกกำลังใจที่จะต่อสู้ดิ้นรนชีวิตที่ดีกว่าต่อไป ในพุทธปรัชญาได้กล่าวถึงความทุกข์เหล่านี้ว่ามีสาเหตุมาจาก ทัณหา คือความอยาก โดยแบ่งความอยากออกเป็น 3 อย่างคือ

1. กามตัณหา คือความอยากในสิ่งสนองความต้องการของประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส และโณรูปพะ

2. ภวตัณหา คือความอยากมี อยากเป็น หรือความอยากในภาวะชีวิตที่จะอำนวยสิ่งปรารถนานั้น ๆ ได้ ในความหมายที่ลึกซึ้ง คือความอยากในความมีอยู่ของตัวตนที่จะได้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. วิภวตัณหา คือความไม่อยากมี ไม่อยากเป็น หรือความอยากพ้นไปจากภาวะชีวิตที่ตนไม่ปรารถนา ตัณหาชนิดนี้แสดงออกในรูปที่หยาม เช่น ความรู้สึกเบื่อหน่ายว่าเหว่ จึงขงตัวเอง เป็นต้น

ตัณหาทำให้เกิดทุกข์ กล่าวคือ การที่มนุษย์ไม่รู้จักรักตัวตนและสภาวะแห่งตน ทำให้มนุษย์มีความอยาก อยากหาความสุขให้กับตนเอง การสนองตอบความต้องการทางร่างกายอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เพราะมนุษย์รู้จักคิด รู้จักใช้สมอง ในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเพื่อความทุกข์ที่ตนเองคิดว่า เป็นมนุษย์ต้องมีการหาความสุขเพื่อสนองตอบอย่างไม่รู้จักพอ เป็นความสุขที่หาความเที่ยงมั่นคงแน่นอนและมีตัวตนไม่ได้ การมีความสุขเพื่อสนองก็จะมีเพียงชั่วขณะ แท้ที่จริงแล้วชีวิตมนุษย์เต็มไปด้วยความทุกข์ และความสุขก็เป็นบ่อเกิดของความทุกข์อย่างใหม่อีกด้วย (พรทิพย์ ชูศักดิ์ 2524 : 64)

ในทางพุทธปรัชญาแล้ว ความคิดเรื่องความทุกข์มีสาเหตุมาจากความต้องการทางร่างกายและความต้องการอันเกิดจากสภาพทางจิตใจ ที่รวมเรียกว่า ความอยาก หรือตัณหานั่นเอง

เมื่อพิจารณาให้ถี่ถ้วนแล้ว ความคิดเรื่องความทุกข์ ทั้งในพุทธปรัชญา และปรัชญาของโซเป็นเฮาเออร์ ต่างก็มีพื้นฐานมาจากความต้องการของมนุษย์ หรือความอยากนั่นเอง

โดยจำแนกให้เป็นความอยาก 2 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. ความอยากในสิ่งที่ไม่สนองตอบ ความต้องการทางร่างกาย เช่น ความต้องการอาหาร เมื่อรู้สึกหิว ความต้องการเสื้อผ้าเมื่ออากาศหนาว เป็นต้น

2. ความอยากในสิ่งที่ไม่สนองตอบ ความต้องการทางจิตใจ เป็นความอยากที่ลึกซึ้งกว่าความอยากในประการแรก เมื่อร่างกายได้รับการสนองตอบจนครบถ้วน จิตใจก็จะเพื่อยุติ สร้างความสุขทางใจ และความต้องการทางจิตอันนี้เป็นสาเหตุแห่งความทุกข์ ความวุ่นวาย ในชีวิตของมนุษย์อย่างมากมาย.

ในเรื่องของการดับทุกข์นั้น พุทธปรัชญามุ่งให้มนุษย์รู้จักตนเอง เป็นประการแรก และดับความทุกข์ทั้งหลายที่สาเหตุของมัน โดยใช้หลักอริยสัจ 4 ดังได้กล่าวมาแล้ว และให้มนุษย์เดินทางสายกลาง มรรค 8 เพื่อลดความอยากของตนเอง แต่ปรัชญาของ โซเปนเฮาเออร์ นั้น มุ่งสอนให้คนได้ค้ำค้ำในรสของศิลปะต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยละเว้นซึ่งความต้องการต่าง ๆ (Schopenhauer. 1964 : 254 - 255) และปรัชญานี้ยังได้สอนให้คนได้สละความต้องการทางโลก โดยการระงับความอยากให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายและประพาศิพรหมจรรย์ทั้ง เช่น นักบวช ซึ่ง โซเปนเฮาเออร์เห็นว่า วิธีนี้จะเป็นวิธีที่บรรลุดุคความ คือความหลุดพ้นจากทุกข์ตลอดเวลา (Schopenhauer. 1964 : 494 - 495)

แนวความคิดเรื่องความทุกข์

ความทุกข์ทั้งทางพุทธปรัชญาและปรัชญาของ โซเปนเฮาเออร์ มีความหมายตรงกันคือ ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ ทั้งนี้โดยมีสาเหตุมาจากความต้องการภายนอก และภายในของมนุษย์ ดังได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง ในที่นี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเฉพาะความทุกข์ว่ามีแนวความคิดเช่นไร

แนวความคิดเรื่องความทุกข์นี้ นักปรัชญาชาวเยอรมัน คือ โซเปนเฮาเออร์ ได้กล่าวว่า เป็นความคิดที่สืบเนื่องมาจากการที่มนุษย์เกิดความอยากเพื่อสนองตอบ

ความต้องการทางร่างกาย เช่น มนุษย์ต้องการเสื้อผ้าหนา ๆ เพื่อให้ความอบอุ่นแก่ร่างกายและมีความอยากเพื่อสนองตอบความต้องการทางจิตใจ เช่น เสื้อผ้าหนา ๆ ที่ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกายนั้น ควรจะเป็นผ้าชั้นดี สีสวย เหมาะสมกับเสื้อผ้าตัวใน ซึ่ง โขเป็นเฮาเออร์ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า : ความต้องการสนองตอบทางจิตใจของมนุษย์ทำให้มนุษย์เกิดความอยากไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความอยากไม่ได้รับการสนองตอบ มนุษย์จะเกิดความทุกข์ โดยมีพฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่าง ๆ กันคือ

มนุษย์ต้องประสบกับความยุ่งยากนานัปการ จากความต้องการสนองตอบทางร่างกาย เช่น การต้องการเสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย อาหาร เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด เมื่อจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น มนุษย์เริ่มแก่งแย่งกันเพื่อหาอาหารมาให้สมาชิกในกลุ่มของตน มีความต้องการเรื่องที่อยู่อาศัย หาที่พำนักที่เหมาะสม อดุคสมบูรณ์ มนุษย์ต้องแย่งชิงที่ดินสำหรับทำมาหากิน เกิดการรบราฆ่าฟันมีความเจ็บป่วยทั่วไป คนที่มีกำลังมากกว่า มักจะเป็นผู้ชนะ ผู้ที่อ่อนแอกว่าจะถูกกดขี่ถูกเหยียดหยามในสังคม มีการหลอกลวงเกิดขึ้น เป็นเหตุให้ไม่ได้ให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน แม้จะเป็นคนในสังคมเดียวกันก็ตาม แม้ผู้ชนะก็หาความสุขไม่ได้ เพราะจะต้องหาวิธีปกป้องรักษาความเป็นผู้เหนือกว่าผู้อื่น ให้ดีที่สุด ไม่เชื่อใจคนในกลุ่มมากจนเกินไป สังคมมีแต่ความหวาดระแวงหาความสุข ความปลอดภัยทางกายไม่ได้

แม้ความต้องการสนองตอบทางจิตใจ เป็นผลมาจากสมรรถภาพทางความคิดของมนุษย์ มนุษย์รู้จักคิดวางแผนที่จะเอาชนะผู้อื่น ผู้มีความคิดดีกว่า มีกำลังมากกว่า ก็จะเป็นผู้ชนะ ผู้ที่ขาดสติปัญญา มักจะพบแต่ความพ่ายแพ้ นึกหวังในชีวิต ต้องสูญเสียสิ่งที่ตนรัก เพราะไม่สามารถปกป้องไว้ได้ โขเป็นเฮาเออร์กล่าวไว้ว่า ความคิดทำให้มนุษย์เกิดความทุกข์อย่างมากมาย เพราะความคิดของมนุษย์ไม่หยุดนิ่ง คิดมีความอยากตลอดเวลาจนเกิดทุกข์ขึ้นเอง .

พุทธปรัชญากล่าวถึงความทุกข์ในวิถีเดียวกันกับความทุกข์ของโฮเป็นเฮาเออร์ กล่าวคือ ได้จัดแบ่งความทุกข์ออกเป็น ความทุกข์ทางกาย ซึ่งเรียกว่าทุกข์โดย

สภาพ หรือสภาวะทุกข์ เป็นความทุกข์ที่มีอยู่เป็นประจำ ได้แก่ การเกิด เจ็บ และ ตาย ซึ่งมนุษย์มีเหมือนกันทุกคน ส่วนความทุกข์อีกประการหนึ่ง เรียกว่าทุกข์จร คือทุกข์ที่เกิดขึ้นบางครั้งบางคราว อันได้แก่ ความไม่สบายกายไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ความประสพกับสิ่งที่ไม่เป็นที่รัก ความสูญเสียจากสิ่งทีรัก ความปรารถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้น ถ้าจะพิจารณาให้ดี ทุกข์จรเหล่านี้เกิดได้ เพราะมนุษย์รู้จักคิดนั่นเอง เป็นทุกข์ที่ไม่เห็นชัดเจน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นทุกข์ทางใจนั่นเอง

จากแนวความคิดเรื่องความทุกข์ทั้งทางพุทธปรัชญาและปรัชญา... **ตามลัทธิขงจื๊อ** **โง่เป็นสาเหตุของวิบัติ** มีผู้วิจัยได้สรุปนำมาเป็นหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ทัศนคติเชิงพหุนิยมในนวนิยายของ จอห์น สไตน์เบ็ค โดยแยกเป็น

ก. ความทุกข์ทางกาย อันมีสาเหตุมาจาก

1. สภาพที่อยู่อาศัย ตลอดจนสภาพธรรมชาติที่แวดล้อมแห่งแล้ง แร้นแค้น จนเกิดความไม่สบายกาย

2. การขาดแคลนอาหาร เพื่อประทังความหิวโหยเพื่อให้อยู่รอด และการขาดแคลนเสื้อผ้าที่จะปกปิดความอูจาด ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย

3. ความเจ็บป่วย อันเกิดจากการต่อสู้ระหว่างมนุษย์และมนุษย์ด้วยกัน และจากสาเหตุข้อ 1 และ 2

ข. ความทุกข์ทางใจอันมีสาเหตุมาจากความรู้สึกต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสูญเสียสิ่งอันเป็นความหวังทั้งปวง

2. ความทะเยอทะยานที่เกินตัว เกินฐานะที่จะทำได้ โดยไม่ดูจาก

สภาพที่ตนเป็นอยู่ และความน่าจะเป็นในอนาคต

3. ความผิดหวังจากความหวังความใฝ่ฝันทั้งปวง

4. ความหวาดระแวงที่มีต่อคนในสังคมเดียวกัน และคนในสังคมที่

เหนือกว่า

5. การถูกกดขี่ ถูกจากคนในสังคมที่เหนือกว่าตลอดจนการไม่เป็นที่ยอมรับ
การถูกกลั่นแกล้งและความอยุติธรรมในสังคม
ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์เหล่านี้ โดยประมวลจากความคิดทางปรัชญา **ค่านิยม** ของ
ไซเนนเฮาเซอร์ และทฤษฎีปรัชญา **นาวิกเรอเน่** วนิยายในบทต่อไป

สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของอเมริกาในช่วงทศวรรษที่ 1930

เมื่อประมาณ 50 ปีก่อนหน้านี้ คือในช่วงทศวรรษที่ 1930 ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมหาอำนาจทั้งหลาย เช่น สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับความกระทบกระเทือนจากสถานการณ์ร้ายแรงที่สุด จอห์น สไตน์เบ็ค เป็นนักเขียนผู้หนึ่งที่ได้ออกทอดความรู้สึกยากแค้นอันนี้ไว้ในวรรณกรรมของเขา จนได้รับการกล่าวขวัญว่า "เป็นนักเขียนผู้ให้ความเห็นใจอย่างลึกซึ้งแก่ผู้พ่ายแพ้" (ฉันทนา ไชยจิต 2524 : 129) เขามีความเข้าใจในสภาพไร้อำนาจของชาวนาซึ่งอพยพจากดินแดนแห้งแล้งไปสู่ความหวังใหม่ในแคลิฟอร์เนีย สภาพของแรงงานในไร่ที่ต้องทำงานและเปลี่ยนงานตลอดเวลา สภาพความยากจนที่น้อยคนนักจะเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง ความโหดร้ายของสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำมีผลทำให้สไตน์เบ็คต้องการให้งานประพันธ์ของเขาจัดความชั่วร้ายเลวทราม และความไม่ถูกต้องของสังคมออกไป ทั้งยังต้องการสะท้อนสภาพของผู้ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคมออกมาตีแผ่ให้คนยอมรับและเห็นใจในเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน (รุชยา อาภากร ม.ร.ว. 2526 : 135) ดังนั้นในการศึกษาวิเคราะห์นวนิยายของจอห์น สไตน์เบ็ค ผู้วิจัยจึงต้องกล่าวถึงสภาพเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ในปีทศวรรษ 1930 (ค.ศ. 1930 - 1939) และสภาพสังคมในขณะนั้น เพื่อให้เข้าใจในงานของเขาดียิ่งขึ้น

สภาพเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (The Great Depression) ในปี 1929 - 1932

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่งได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1919 นั้น ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเดิมที่อยู่ในสภาพเศรษฐกิจที่มั่นคงอยู่แล้ว ได้พัฒนาขึ้นสู่ความก้าวหน้ายุคใหม่ นักประวัติศาสตร์บางคนเรียกประเทศสหรัฐอเมริกาในยุคนี้นี้ว่า เป็นยุคทองแห่งศตวรรษที่ 20

(The Golden Twenties) (ออฟินท์ พงษ์ภักดี 2521 : 229) เพราะเป็นยุคแห่งการนำเอาผลิตผลทางความคิดของมนุษย์ออกมาใช้ในชีวิตจริงอย่างแพร่หลาย มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงผลงาน และทุ่มแรงงานคน วงการธุรกิจตื่นตัวอีกครั้งหนึ่ง มาตรฐานการครองชีพของอเมริกาเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย เพราะรายได้สูง การหมุนเวียนทางการเงินคล่องเพราะสะพัดอยู่ภายในประเทศด้วยเหตุผลเพื่อที่จะพัฒนาสินค้าปรับปรุงงานค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ เพื่อการพัฒนา เป็นต้น

ความเจริญมั่งคั่งในยุคทองแห่งศตวรรษที่ 20 นี้ มีสาเหตุมาจากการหลั่งไหลของเทคโนโลยีสมัยใหม่ดังได้กล่าวมาแล้วนั้น มีคนส่วนมากยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการทำงานแบบเครื่องจักรได้ บรรดาชาวไร่ชาวนาที่มีทุนน้อยไม่พอซื้อเครื่องจักร ทุนแรงในไร่นาของตน ต้องได้รับความกระทบกระเทือนจากผลผลิตของตน ทั้งนี้เพราะมีผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น แต่ความต้องการของตลาดเท่าเดิม และสหรัฐต้องสูญเสียตลาดรับซื้อสินค้าทางการเกษตรจากประเทศในทวีปยุโรปหลายแห่ง ราคาขายจึงลดต่ำลง รายได้น้อยในขณะที่สินค้าบางประเภทที่ผลิตจากโรงงานกลายเป็นสินค้าที่จำเป็นของคนสมัยใหม่มีราคาสูงขึ้น บรรดาชาวไร่ชาวนา กรรมกรผู้ใช้แรงงาน ผู้ไม่มีส่วนในความมั่งคั่งหรือความเฟื่องฟูของยุคทองแห่งศตวรรษนี้ ต้องกลับได้รับสภาพที่เลวร้ายกว่าใคร และในช่วงปี ค.ศ. 1929 - 1932 สหรัฐก็ตระหนักว่าการสิ้นสุดของยุคทองแห่งศตวรรษที่ 20 ได้มาถึงแล้ว และสิ่งที่รัฐบาลจะต้องพบต่อไปคือ การเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำของประเทศ

ภายหลังกุญแจทองของศตวรรษที่ 20 รัฐบาลต้องเผชิญปัญหาการไร้ที่ทำมาหากินของบรรดาชาวไร่ชาวนา เพราะชาวนาเหล่านี้ไม่สามารถหาเงินไปไถ่คืนที่ดินที่นำไปจำนองไว้ ที่ดินต้องหลุดไปเป็นของเจ้าของเงิน ทางภาคตะวันตกของประเทศ กลุ่มพวกชาวนาพยายามช่วยกันประคับประคองพื้นที่นาของตนให้รอดพ้นจากการครอบครองของนายทุนหรือเจ้าของเงิน แต่เนื่องจากราคาสินค้าต่าง ๆ ลดลงมาก และไม่มีหนทางใดที่จะเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ครอบครัว บรรดาชาวนาส่วนใหญ่จึงต้องขายที่ดิน เพื่ออพยพ

ย้ายถิ่นเข้ามาหาเงินไปเรื่อย ๆ หน่วยงานทุกชนิดที่พอจะช่วยยังชีพได้โดยไม่เคียดจัญจะเป็นงานอะไร คำที่ไหนดอนที่นั่น พวกคนงานในโรงงานต้องอยู่ในสภาพว่างงานเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพราะการนำเอาเครื่องจักรมาใช้ในโรงงานนั้นทุนแรงงานคน และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยลง อันเป็นผลดีแก่ผู้ผลิตเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม แต่คนว่างงานมีมากขึ้น กล่าวได้ว่า คนส่วนใหญ่ของประเทศกลายเป็นปัญหาของประเทศ ซึ่งเป็นสภาพที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในสหรัฐ

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกานี้ ตรงกับสมัยของประธานาธิบดีฮูเวอร์ ซึ่งทำให้รัฐบาลของประธานาธิบดีฮูเวอร์ต้องเผชิญกับปัญหา 2 ประการใหญ่ ๆ คือ ปัญหาคนว่างงานเป็นจำนวนมาก และปัญหาชาวไร่ชาวนาไม่มีที่ทำมาหากิน แม้ว่ารัฐบาลจะได้เร่งดำเนินการช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้ดีขึ้นแล้วก็ตาม ก็ไม่อาจทำให้สถานการณ์ต่าง ๆ ดีขึ้นได้เลย เมื่อประธานาธิบดี แฟรงคลิน ดีลาโน รูสเวลต์ เข้ารับตำแหน่งสืบต่อประธานาธิบดีฮูเวอร์นั้น ก็ได้แก้ปัญหาดังกล่าว จนสามารถนำประเทศให้หลุดพ้นจากวิกฤตการณ์เลวร้ายนี้ได้ โดยรัฐบาลมุ่งแก้ปัญหาคนว่างงาน เร่งรัดการดำเนินงานด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้า และแรงงาน แก้ไขจุดอ่อนในวงการเศรษฐกิจ และในระหว่างปี 1936 - 1940 สหรัฐก็เริ่มฟื้นตัวจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ จนมีรายได้ของประเทศดีขึ้นตามลำดับ (อรพินท์ พงษ์ภักดี 2521 : 244-246)

สภาพสังคมโดยทั่วไปในช่วงสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

คนอเมริกันในขณะนั้นต่างก็ประสบความเดือดร้อนจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเกือบทุกชนชั้น ผู้หญิงหันมาอยู่บ้านอีกครั้งเพราะว่างงาน คนในชั้นกลางเลิกจ้างคนรับใช้ บ้านที่อยู่อาศัยมีขนาดเล็กลง ค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น เพราะมีความต้องการในสิ่งของที่จำเป็นและพุ่มเฟิยเฟอบในขณะที่ยาได้ลดลง คนที่ใช้แรงงานต้องเร่ร่อนหางานทำ ไม่เป็นหลักแหล่งไปเรื่อย ๆ ที่อยู่อาศัยของคนเหล่านี้ก็เป็นเพิงพักชั่วคราว แม้คนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในเมืองก็เปลี่ยนจากการอยู่บ้านเป็นหลังมารวมกันอยู่ในอพาร์ทเมนต์เดียวกันอย่าง

หนาแน่น ซึ่งจะพบในตัวเมืองใหญ่ ๆ ทั่วไป พวกชาวนาชาวไร่ต้องสูญเสียที่ดินของตน เพราะผลผลิตต่ำ ค่าใช้จ่ายสูง คนกลุ่มนี้ต้องสูญเสียที่อยู่อาศัย ที่ทำมาหากิน และ ปล่อยชีวิตให้ดำเนินไปอย่างไร้จุดหมาย บางกลุ่มก็อพยพไปหาที่ทำกินใหม่ต่อไป สภาพ สังคมในเมืองแม้จะเลวร้ายแต่ก็ไม่เห็นขัดแย้งกับสภาพชาวไร่ชาวนาในชนบท (สมร นิติศัพท์ประกาศ 2525 : 87)

สภาพภูมิศาสตร์ของรัฐแคลิฟอร์เนียและบริเวณหุบเขาซาลินัส (Salinas Valley)

จอห์น สโตนเบิร์ก เป็นนักเขียนที่มีความผูกพันกับถิ่นกำเนิดของตนอย่างมาก ผู้หนึ่ง นวนิยายของเขาเกือบทุกเรื่องจะเอ่ยถึง หุบเขาซาลินัส และแม่น้ำชื่อเดียวกัน อวามอนเทอเรย์ (Monterey) เมืองโซลิดาด (Solidad) และเมืองคิงซิตี (King City) ซึ่งชื่อต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเมืองในรัฐแคลิฟอร์เนีย และอยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงกันทั้งสิ้น ความประทับใจกับถิ่นของตน และความต้องการที่จะให้เป็นที่ยอมรับแก่ คนทั่วไป ทำให้สโตนเบิร์กใช้สภาพทางภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นแถบนี้เป็นฉากสำคัญ ๆ ใน นวนิยายเช่นกัน (Owens. 1982 : 4002 - A) ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงสภาพท้องถิ่น แถบนี้เพื่อให้ผู้อ่านนวนิยายเกิดจินตนาการในขณะอ่าน นวนิยายอย่างชัดเจน และเพื่อให้ เข้าใจงานวรรณกรรมของ สโตนเบิร์กได้ดียิ่งขึ้น

รัฐแคลิฟอร์เนียตั้งอยู่ทางชายฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกา ลักษณะพื้นที่โดยรอบ เป็นหุบเขาริมทะเล ชาวอเมริกันเริ่มอพยพเข้ามาทางภูมิภาคแถบนี้ เพราะต้องการหนี ความแออัดคับแคบในเมืองทางตะวันออก และเพื่อต้องการครอบครองที่ดินที่กว้างใหญ่ สดุดูหุดูตา การอพยพเริ่มทวีจำนวนมากขึ้นอีกครั้งเมื่อมีการชุกค้นพบทองในปี ค.ศ. 1848 อย่างไรก็ตามการอพยพของชาวอเมริกันไปจนสู่ภาคตะวันตกของทวีป ทำให้ประเทศ สหรัฐอเมริกามีอาณาเขตแผ่ขยายไปเต็มตลอดทั้งผืนแผ่นดินของทวีปเช่นกัน

ดังได้กล่าวแล้วว่า ภูมิประเทศในแถบนี้ประกอบไปด้วยหุบเขา ริมทะเลน้อยใหญ่ ดังที่ครั้งหนึ่งเคยมีหัวหน้าหมู่อพยพจากภาคตะวันออกคนหนึ่งเขียนบรรยายไว้เมื่อมาถึงดัง

ตะวันตกว่า ".....เราได้เห็นหุบเขาใหญ่แห่งหนึ่งอันเป็นที่ชื่นชมยินดีแก่เรา สัตว์
ผู้ยากไร้ และอดไข หุบเขาแห่งลุ่มน้ำนั้นเป็นที่อุดมยิ่งนัก มีห้วยอันคณาการคั่งท่ง
ชาวสาลีนเคื่อนพฤษภาคมก็ปานกัน" (สำนักข่าวสารอเมริกัน 2505 : 104)

ทุกวันนี้ ห้วยหุบเขาที่เกี่ยวข้องกันเหมือนห่วงลูกโซ่เป็นแนวไปตามชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก
ก็ยังเป็นภาพเจริญตา เจริญใจแก่ผู้พบเห็น ในบริเวณหุบเขาเหล่านี้ เมื่อใดที่มีการชล
ประทานเข้าไปถึงก็สามารถใช้เป็นแหล่งเพาะปลูกได้เป็นอย่างดี เช่น มีการเพาะปลูก
ผลไม้ต่าง ๆ เป็นต้นว่า ลูกแอปเปิ้ลออก อะโวกาโด องุ่น ลูกพีช โอ๊สไฟ และ
อัลมอนต์ จนกลายเป็นสินค้าขึ้นชื่อของรัฐ

สวนหุบเขาซาลีนัส อันเป็นแหล่งกำเนิดนวนิยายสารคดี และเรื่องสั้นหลาย
เรื่องของ จอห์น สไตน์เบ็ค นั้น ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ได้กล่าวไว้ว่า "เมื่อเข้า
สู่หุบเขาซาลีนัส ภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีภูเขาล้อมรอบตามเนินเขาส่วนใหญ่เป็นทุ่งหญ้า
สีเหลืองมากกว่าเขียว มีรั้วหนามกั้นไว้เลี้ยงวัวอยู่ประปรายสุดลูกหูลูกตา โดย
ธรรมชาติแล้วไม่อุดมมากนัก ผืนดินไม่มาก ต้นไม้ใบหญ้าไม่ถึงกับเขียวขจี ข้างบางแห่ง
มีสภาพกึ่งทะเลทรายด้วยซ้ำ แต่เฉพาะบริเวณที่เป็นหุบเขา อากาศเย็น และมีน้ำ
พอก็เป็นสภาพป่าใหญ่อย่างเช่น ป่าเร้ดวู้ด หรือป่าไม้แดงนั้นต้นไม้สูงใหญ่เสียดฟ้า
น่าดู หุบเขาซาลีนัส มองแวบเดียวก็รู้ได้ว่าเป็นเขตกสิกรรมใหญ่ของอเมริกา
ที่ราบถูกคราดไถด้วยเครื่องจักร ซาลีนัสเป็นแหล่งปลูกผักกะหล่ำปลีที่เรียกว่า เล็ตทิส
(Lettuce) มากที่สุด บางครั้งบางครั้งราวที่ผ่านไป จะเห็นชาวเบ็กกันที่มาขาย
แรงงาน กำลังเก็บกะหล่ำกันเป็นทิวแถว เมื่อสมัยก่อน ซาลีนัสเป็นแม่น้ำใหญ่ และ
ก็เป็นหุบเขาใหญ่ ห้วยหุบเขาและแม่น้ำเป็นต้นกำเนิดของเกษตรกรรม และวรรณกรรม
อเมริกันอันยิ่งใหญ่ที่ จอห์น สไตน์เบ็ค เคยใช้แม่น้ำเป็นฉากในงานเขียนของเขา
และก็เขียนถึงวัยเด็ก ผู้คน และเกษตรกรรมภายในหุบเขาแห่งนั้น" (ชาญวิทย์
เกษตรศิริ 2523 : 78 - 79)

สวนสภาพของเมืองโซลิดแค่นั้น เป็นที่ราบนิ่มๆ และภูเขาล้อมรอบเช่นกัน แต่ทว่าดูแห้งแล้ง และหญ้าเป็นสีเขียวเลือนๆ คนในเมืองนี้ส่วนใหญ่ทำการเกษตร สโตนเบิร์กได้ใช้สภาพของเมืองนี้เป็นฉากในเรื่อง Of Mice and Men และในเมือง ลิงชีตี้ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเรื่อง East of Eden นั้น ผู้คนก็ยังคงทำการเกษตร เช่นเดียวกัน คนในเมืองนี้มีรายได้จ้อยอยู่ในระดับต่ำ แม้ว่าบริเวณเมืองจะผลิตพืชผัก ที่อยู่ในอันดับห้าของแคลิฟอร์เนียก็ตาม แต่รายได้ส่วนใหญ่เป็นของเจ้าของที่ดินและนายทุน ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในตัวเมืองนั้นด้วย

สโตนเบิร์กมีความผูกพันกับดินที่อยู่นี้ของเขามาก โดยเฉพาะบริเวณหุบเขา ซาลินัส ที่เขาชื่นชอบ แห่งนี้ ทั้งที่ผู้อ่านจะพบในนวนิยายของเขาเกือบทุกเรื่อง หุบเขา ซาลินัสและบริเวณรอบ ๆ นี้บางทีสโตนเบิร์กจะเรียกว่า The Long Valley ซึ่งสร้างความบันเทิงใจให้กับเขามาก ทั้งนี้เพราะเขาสามารถจับจุดของชีวิตผู้คน ชาวไร่ กลักรมาด้ายทอดเป็นตัวหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหนังสือรวมเรื่องสั้นต่าง ๆ ของเขาเล่มหนึ่งก็ใช้ชื่อว่า The Long Valley

บริเวณของซาลินัสนั้น ผู้คนอพยพเข้ามาตั้งหลักแหล่งกันเมื่อราว ๆ ค.ศ. 1851 และใช้เมืองนี้เป็นสถานที่พักของการคมนาคมทางเกวียน ซึ่งเป็นสมัยหลังการ ที่หนองในแคลิฟอร์เนีย เมื่อการคมนาคมสะดวกขึ้น มีทางรถไฟเชื่อมต่อระหว่างชายฝั่ง รัฐแคลิฟอร์เนียกับรัฐทางตะวันออก ทำให้เกิดการขยายตัวทางการเกษตร มีการ ปรับปรุงชลประทานขนาดใหญ่ พื้นที่ส่วนใหญ่ได้กลายเป็นแหล่งเพาะปลูก เศรษฐกิจ เจริญอย่างรวดเร็วจนโดยเฉพาะการปลูกสวนส้มที่มีชื่อจนถึงปัจจุบันนี้

ความเจริญทางเกษตรกรรม ทำให้ต้องการแรงงานผู้คนจากภาคอื่น ๆ ของ อเมริกาต่างทางชาติ เช่น จีน ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ และเม็กซิกัน ต่างหลั่งไหลเข้ามา ในแคลิฟอร์เนียเพื่อขายแรงงาน ชีวิตของคนเหล่านี้ สโตนเบิร์กได้นำมาเป็นตัวละครใน นวนิยายของเขาหลายเรื่องด้วยกัน โดยมุ่งชี้ให้เห็นถึงการที่คนกลุ่มนี้ถูกเอารัดเอาเปรียบ และถูกกีดกันจากเจ้าของที่ดิน การที่สโตนเบิร์กเข้าไปคลุกคลีกับชนกลุ่มนี้มากทำให้เขา

เข้าใจสภาพจิตใจของคนทั้งหมดหวัง ความฝันที่เป็นไปไม่ได้ และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ ของคนเหล่านี้ออกมาได้อย่างซาบซึ้งกินใจผู้อ่านมาก และในปี พ.ศ. 2483 โดยเฉพาะปลายทศวรรษนี้ ซึ่งเป็นปีที่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ทั่วประเทศนั้น สไตน์เบิร์กมีอายุประมาณ 30 ปี และเป็นคนหนุ่มที่มีไฟแรง เขาได้เห็นสภาพการว่างงานทั่วประเทศ สภาพคนงานต้องอพยพย้ายถิ่นหาที่ทำกิน และคนงานพเนจรที่รับทำงานในไร่อ่าง ๆ มีการนัดหยุดงานของพวกกรรมกร โดยเฉพาะคนงานในไร่ และอิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์ต่อคนงาน ได้สร้างปัญหาต่าง ๆ มากมาย ล้วนเป็นแรงบันดาลใจให้สไตน์เบิร์กต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของคนกลุ่มนี้ อีกทั้งต้องการพัฒนาจินตภาพของชน โดยใช้งานเขียนของคนในการเรียกร้องให้รัฐบาลหันมาสนใจ ภูมิภาคแถบนี้และจัดความไม่เป็นธรรมของสังคมออกไป ซึ่งความไม่เป็นธรรมและความชั่วร้ายของสังคมนั้น สไตน์เบิร์กเห็นว่า เป็นเรื่องของการณ์ที่ชนชั้นกรรมกร ชาวไร่ชาวนาถูกเอารัดเอาเปรียบจากบริษัทนายทุนใหญ่ ๆ และเจ้าของที่ดินนั่นเอง อีกประการหนึ่ง สไตน์เบิร์กได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับคนในกลุ่มนี้คลุกคลีกับการทำงานของพวกเขาจนทำให้ตัวละครในนวนิยายของเขาเป็นลักษณะของตัวละครที่คล้ายกับเป็นคนจริง ๆ ในสังคม เพราะเขาถ่ายทอดลักษณะของตัวละครจากประสบการณ์ที่เขาพบมาด้วยตนเอง ความรู้สึกทั้งหมดที่สไตน์เบิร์กได้แสดงออกทางลีลาการเขียนตัวละครและคำบรรยายจึงก่อให้เกิดความคล้อยตามของผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง

ประวัติของ จอห์น สไตน์เบิร์ก

จอห์น เอรินสต์ สไตน์เบิร์ก เกิดเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1902 ที่เมือง ซาลิสบี รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา บิดาของเขามีเชื้อสายเยอรมัน และมีความสนใจทางด้านการเมือง ทั้งเคยมีบทบาทในค่านีกับชุมชนที่คนอาศัยอยู่ ส่วนมารดาของเขามีเชื้อสายชาวไอริช มีอาชีพเป็นครู เมื่อครั้งเป็นเด็ก จอห์น สไตน์เบิร์ก

เป็นนักอ่านตัวฉกรรจ์ เนื่องจากมารคามีอาชีพเป็นครูอยู่แล้ว เขาจึงได้รับการปลูกฝังให้มีความรักในหนังสือ และส่งเสริมให้เขาเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์ของโรงเรียนเป็นประจำ ในระหว่างวัยเด็กนี้ เขาใช้เวลาว่างรับจ้างทำงานในไร่ และท่องเที่ยวไปในหุบเขาและบริเวณภูเขารอบเมือง เมื่ออายุ 19 ปี สไตน์เบ็คได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแอสตันพอร์ท ซึ่งเขาสามารถหางานพิเศษทำควบคู่ไปกับการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย จึงปรากฏว่า 6 ปีให้หลังเขาก็ไม่สามารถเรียนสำเร็จได้ ในระยะนี้ เขามีความคิดว่า บ้านเกิดเมืองนอนของเขาไม่ทันสมัยและคับแคบ ไม่เจริญเท่าที่ควร เขาเริ่มหงุดหงิดและเบื่อหน่ายบ้าน ในที่สุดเขาได้หนีจากรัฐแคลิฟอร์เนียมุ่งสู่นิวยอร์ก และมีชีวิตอยู่ด้วยการทำงานเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ในขณะที่เป็นนักข่าว สไตน์เบ็ครู้สึกสลดใจกับอาชญากรรมที่เกิดในเมืองใหญ่เป็นประจำ รวมทั้งชีวิตที่ค่อนข้างรันทดของชนในในเมืองใหญ่ นอกจากเป็นนักข่าวแล้ว สไตน์เบ็คยังเคยรับจ้างรายวัน โดยการเป็นกรรมกรแบกหามบ้าง เป็นนักเคมีและรับงานยังชีพอื่น ๆ อีก

ในปี ค.ศ. 1927 สไตน์เบ็คได้กลับมาที่บ้านเกิดของเขาอีกครั้งหนึ่ง และอีก 2 - 3 ปี ต่อมาก็เกิดสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วไปอย่างหนัก อันเป็นเหตุให้เขาสนใจและเอาใจใส่ต่อการหลั่งไหลของผู้อพยพย้ายถิ่นที่เข้ามาหาถิ่นตลอดเวลา ในบริเวณหุบเขาแห่งนี้ ราวกับว่าดินแดนแห่งนี้เป็นความหวังและชีวิตใหม่ของพวกเขา ซึ่งเป็นเพียงแรงงาน ผู้อพยพที่ถูกคุกคามเหยียดหยามและถูกเป็นทาสเผด็จการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อชีวิตของตนเองและครอบครัวรอบ ๆ เมืองมอนเทอเรย์

และเมื่อมองย้อนกลับไปอีกครั้ง การหนีไปเผชิญชีวิตในนิวยอร์ก (New York) และการประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนี้ ทำให้สไตน์เบ็คกลายเป็นนักเขียนนวนิยายที่ให้ความสำคัญแก่คนยากจนชั้นกรรมกร เขาได้เรียนรู้ความจนจากการเข้าไปคลุกคลีกับคนเหล่านั้นด้วยตนเอง โดยเฉพาะพวกคนงานอพยพในไร่ ทั้งชาวอเมริกันและเม็กซิกัน แล้วเขียนนวนิยายขึ้นมาจากความคิด ความเพ้อฝัน ความทะเยอทะยานของคนเหล่านั้น นวนิยายของเขาจึงเป็นกระบอกเสียงให้กับกลุ่มคนที่ไม่สามารถพูดเพื่อสิทธิของตนเองได้

นั้นเอง (Kazin คัดจาก Thai T.V. Color Channel.3 1985 : 6)

สไตน์เบิร์กเริ่มงานเขียนนวนิยายเรื่อง A Cup of Gold ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในปี 1929 เป็นลักษณะงานเขียนประเภทผจญภัย ที่มีเค้าเรื่องจากชีวิตของโจรสลัดคนหนึ่งที่ยังชีพโดยการปล้นเรือในน่านน้ำของสเปน เมื่อนวนิยายเล่มนี้ออกตีพิมพ์ ตลาดหุ้นในสหรัฐเกิดปั่นป่วนจนเกรงว่าจะขายหนังสือไม่ออก บิตาของเขาจึงจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้เขาเป็นเดือน ๆ ละ 25 เหรียญ ด้วยความหวังว่าบุตรชายจะเป็นนักเขียนที่มีชื่อ และสไตน์เบิร์กได้พยายามหาตัวแทนจัดการเรื่องต้นฉบับของเขา ในที่สุดก็มีผู้รับจัดการเรื่องนี้ให้ตลอดไป

ในปี 1932 เขาได้พิมพ์นวนิยายอีกเรื่องหนึ่งเป็นลักษณะของการรวมเรื่องสั้นสะท้อนให้เห็นชีวิตคนในชุมชนเกษตรกร ในหุบเขาของแคลิฟอร์เนีย คือ The Pastures of Heaven และในปี 1933 To A God Unknown งานเขียนเชิงสัญลักษณ์ก็ได้รับการตีพิมพ์เป็นเรื่องราวของครอบครัวหนึ่งในดินแดนใหม่ และในช่วงนี้เองเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในอเมริกา นวนิยายทั้ง 3 เรื่องของเขายังไม่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านแต่อย่างใด เพราะขายได้น้อยกว่า 300,000 เล่ม อย่างไรก็ตาม ในปี 1934 เรื่องสั้นเรื่องหนึ่งของเขาคือ The Murder ก็ได้รับรางวัล โอ เฮนรี

หนังสือที่ขายดีที่สุดเล่มแรกของเขาคือ นวนิยายเรื่อง Tortilla Flat ซึ่งเป็นเรื่องตลกเสียดสีเกี่ยวกับพวกลูกผสมหลายเชื้อชาติ ที่อาศัยอยู่แถบอ่าวมอนเทอเรย์ นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1935 และได้รับการยอมรับจากผู้อ่านมากจนทำให้สไตน์เบิร์กเปลี่ยนแนวการเขียนของเขาอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมออกมาอย่างเด่นชัด ดังปรากฏในนวนิยายเรื่องต่อ ๆ มาของเขา เช่น In Dubious Battle ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสไตรค์ และปัญหาแรงงานในเขตปลูกผลไม้ของแคลิฟอร์เนีย เขาต้องการแสดงให้เห็นอิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ในสังคมอเมริกัน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ความเป็นคนสนใจสังคม ทำให้สไตน์เบิร์ก

มีความคิดที่จะพัฒนาและปฏิรูปสังคม โดยเฉพาะสังคมของคนชั้นต่ำที่ใช้แรงงาน เขามี
 สำนึกสูงมากในการรับผิดชอบต่อสังคมของคนในระดัมนั้น ทั้งนี้เพราะเขาเห็นว่าคน
 พวกนี้จะไม่มีโอกาสได้พูดเพื่อตนเองดังเช่นสังคมของผู้ที่ได้รับการศึกษาเลย Of Mice
 and Men ก็เป็นนวนิยายเรื่องที่สองที่สไตน์แบ็คใช้ข้อมูลจากความเป็นจริงของคนที่ยับ
 จ้างทำงานในไร่ โดยบรรยายความรู้สึกของตัวละครได้สมจริง และเกิดภาพพจน์ได้
 คีที่สุด

หลังจากนี้ในปี 1938 หนังสือรวมเรื่องสั้นชื่อ The Long Valley
 ซึ่งประกอบด้วยเรื่องสั้นต่าง ๆ ที่เคยตีพิมพ์มาแล้ว เช่น The Red Pony, Saint
 Katy, The Virgin และครอบครัวต่าง ๆ ในหุบเขาแห่งแคลิฟอร์เนีย

และในปี 1938 หลังจากที่มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับคนงานเก็บฝ้ายและ
 ผลไม้ และเคยสำรวจที่อยู่ชั่วคราวของพวกอพยพใกล้หุบเขาซาลีนัส เขาได้เขียน
 บันทึกประสบการณ์เหล่านั้นลงในบทความชุดหนึ่งชื่อ The Harvest Gypsies และ
 นำออกตีพิมพ์ในซานฟรานซิสโก นิวส์ ฉบับเดือนตุลาคม ค.ศ. 1936 และใช้วัตถุดิบ
 เหล่านี้ในการเขียนนวนิยายเรื่องใหม่คือ The Grapes of Wrath สไตน์แบ็คได้
 รวบรวมข้อมูลสำหรับนวนิยายเรื่องนี้เพิ่มเติมโดยมุ่งไปยังโอคลาโฮมา และเข้าไปอยู่
 ร่วมกับชาวนากลุ่มหนึ่งที่กำลังอพยพไปแคลิฟอร์เนีย เขาทำงานร่วมกับคนกลุ่มนี้อย่าง
 จริงจัง ทั้งนี้เพราะเขามีความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะปกป้องช่วยเหลือกลุ่มคนผู้
 ยากไร้เหล่านี้ ในแง่ของการเขียนเพื่อให้เรื่องราวสมจริง เขาคิดว่าเขาจะต้องถ่าย
 หอคชีวิตของชาวนาอพยพเหล่านั้นออกมาอย่างเที่ยงธรรมและเป็นจริงที่สุด เมื่อ
 นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1939 ก็ทำให้เขาได้รับรางวัลพูลิตเซอร์ สาขา
 นวนิยาย

หลังจากที่ประสบผลสำเร็จจาก The Grapes of Wrath แล้ว ซึ่งเป็น
 ช่วงที่ใกล้กับสงครามโลกครั้งที่ 2 สไตน์แบ็คใช้เวลาส่วนหนึ่งข้ามไปอยู่เม็กซิโกเพื่อ
 หาข่าวให้กับสำนักพิมพ์ของ เฮิร์สต์ (Hearst) และบางครั้งก็เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์

ในยุโรป ซึ่งทำให้งานเขียนของเขาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เกี่ยวกับพวกอพยพ
ชาวเม็กซิกัน และสงครามที่เกิดขึ้น ดังเช่น The Forgotten Village ที่เป็น
เรื่องราวเกี่ยวกับพวกเม็กซิกันในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง Sea of Cortez ที่เขาเขียน
ร่วมกับ เอ็ดเวิร์ดส์ (Edwards F. Ricketts) เพื่อนนักชีววิทยา เป็นงานเขียนที่ออก
มาในรูปการค้นคว้าทางทะเลในการแสวงหาชีวิต โดยสไตน์เบ็คได้สะท้อนความรู้สึก
ของเขาต่อการมีชีวิตอยู่ในแถบนี้เช่นกัน และ The Pearl ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่นำมา
จากนิทานพื้นบ้านของชาวเม็กซิกันที่ชี้ให้เห็นถึงความชั่วร้ายของกิเลสมนุษย์กับโชคอัน
มหาศาล

เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ได้รับการตีพิมพ์ในช่วง
ทศวรรษที่ 1940 หลายเล่มด้วยกัน เช่น Bombs Away : The Story of a
Bomber Team เรื่อง Once There Was a War, A Russian Journal
และโดยเฉพาะ The Moon is Down นวนิยายขนาดสั้นเกี่ยวกับการต่อต้านเผด็จการ
นาซี ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1942

สไตน์เบ็คมีความผูกพันกับพื้นที่อันเป็นบ้านเกิดของเขาอย่างลึกซึ้ง ดังเช่นฉาก
ที่ใช้ในเรื่อง Tortilla Flat จะนำมาใช้ในเรื่อง Cannery Row ซึ่งพิมพ์
ในปี 1945 ด้วย เรื่อง Cannery Row นี้เป็นเรื่องราวของคนงานในโรงงานที่ผลิต
ปลากระป๋องบริเวณอ่าวมอนเทอเรย์ ซึ่งอยู่ใกล้กับหุบเขาซานดีส ตัวละครที่ใช้ใน
เรื่องนี้ปรากฏคล้ายคลึงกันอีกในเรื่อง Sweet Thursday พิมพ์ในปี 1954
หลังจาก Cannery Row เขาได้เขียนนวนิยายอีกเรื่องหนึ่งที่พูดถึงความกดดันของคน
ที่แตกต่างกันแต่ต้องมาอาศัยอยู่ในสภาพเดียวกัน แต่ละคนมีปัญหาแตกต่างกัน ใน The
Wayward Bus พิมพ์ในปี 1947 และ Burning Bright ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ
พิธีกรรมจรรยาในรูปการเขียน แบบละคร

อิทธิพลของสงครามและภาวะหลังสงครามที่มีต่อสไตน์เบ็ค ยังมีปรากฏอยู่ใน
นวนิยายของเขาเรื่อยมา ในปี 1952 สไตน์เบ็คได้ตีพิมพ์นวนิยายที่เขาตั้งใจเขียน

ความความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง เป็นเรื่องราวของครอบครัวอเมริกัน
 ช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 และดำเนินชีวิตเรื่อยมาจนถึงสภาพเศรษฐกิจตกต่ำและเข้าสู่
 สงครามโลกครั้งที่ 2 โดยชี้ให้เห็นถึงปัญหาครอบครัว ความขัดแย้งต่าง ๆ เป็นการต่อสู้
 ของความดีและความชั่ว เป็นนวนิยายที่ยาวและไต่สราธิของนิยายอย่างแท้จริง ซึ่ง
 หลังจากเรื่องนี้แล้ว บรรยากาสแห่งความเคร่งเครียดได้จางหายไป โดยเขาเปลี่ยนมา
 เขียนนวนิยายตลกเสียดสีสังคมฝรั่งเศสคือ The Short Reign of Pippin IV
 ที่ต้องการฟื้นฟูระบบกษัตริย์ และต่อจากเรื่องนี้สไตน์เบ็คก็หันกลับมาเขียนนวนิยายที่ค่อนข้าง
 หนักหน่วงที่เขาได้อีกครั้งหนึ่ง เพราะความที่เขาเริ่มเห็น้อยล้ากับสภาพของสังคมที่
 สับสนวุ่นวาย ทำให้นวนิยายในช่วงหลัง ๆ นี้ แสดงให้เห็นถึงความเสื่อมทางศีลธรรม
 เช่น The Winter of Our Discontent เขาได้บรรยายถึงความเปลี่ยนแปลงทาง
 ค่านิยมของชาวอเมริกันในแถบซานเปืองนิวยอร์ก นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์ในปี
 ค.ศ. 1961 และหลังจากนั้นหนึ่งปี คือในปี ค.ศ. 1962 เขาได้รับรางวัลโนเบล สาขา
 วรรณคดี นับเป็นนักประพันธ์ชาวอเมริกันคนที่ 4 ที่ได้รับเกียรติสูงสุดนี้ (กอบกุล
 อิงคุณานนท์ 2527 : 7)

จะเห็นได้ชัดเจนว่า อาชีพของสไตน์เบ็คในตอนเริ่มแรกของชีวิตของเขาได้นำ
 ความสำเร็จมาสู่งานประพันธ์ของเขาอย่างมากมายในภายหลัง ในแง่ที่เป็นแหล่งข้อมูล
 ต่าง ๆ การเป็นนักหนังสือพิมพ์ รับจ้างรายวัน การท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ ตลอดจน
 การคลุกคลีอยู่กับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน และผู้อพยพอย่างใกล้ชิด ทำให้เขาสามารถรับและ
 ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดค้นของคนเหล่านี้ได้อย่างเที่ยงธรรมและตรงไปตรงมา หวังที่กว่า
 จะพบกับความสำเร็จได้ เขาต้องเจ็บปวดกับคำวิพากษ์วิจารณ์ของบรรดานักวิจารณ์ทั้งหลาย
 อย่างไรก็ดี จัดได้ว่าเขาเป็นนักเขียนที่ทำหน้าที่ของนักเขียนอย่างซื่อสัตย์ที่สุด ดังที่เขา
 เคยกล่าวไว้ในสุนทรพจน์เมื่อครั้งรับรางวัลโนเบลตอนหนึ่งว่า

"นักเขียนต้องกล้าที่จะประกาศและยกย่องสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของหัวใจ และ
 วิญญาณของมนุษย์ ซึ่งรวมถึงความกล้าหาญท่ามกลางความพ่ายแพ้ ความยากจนและความ

ความเมตตา และความรัก สิ่งดังกล่าวคือของชัยอันจรัสแสง ซึ่งสร้างความปรารถนา และความทะเยอทะยานของมนุษย์ให้กับการต่อสู้ตลอดกาล ความอ่อนแอและสิ้นหวัง ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า นักเขียนที่ปราศจากความเชื่ออย่างเต็มคำต่อความดีเลิศทุกประการ ของมนุษย์ ย่อมไม่ใช่นักเขียนที่ตนเองให้ทั้งงานเขียน และไม่ควรเป็นสมาชิกในโลกแห่งวรรณคดี....." (กอบกุล อิงคุณานนท์ 2527 : 7)

สไทนเบิร์กมีผลงานประพันธ์อย่างมากมายทั้งสารคดี เรื่องสั้น และบทความต่าง ๆ นอกเหนือจากนวนิยาย เขาเสียชีวิตเมื่ออายุ 66 ปี เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ปี ค.ศ. 1968

ประวัติผลงาน

สไทนเบิร์กเป็นนักเขียนนวนิยายที่ใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ในชีวิต และการทำงานได้อย่างเต็มที่ ตัวเขาเองหาได้เป็นแหล่งข้อมูลในนวนิยายแต่อย่างใดไม่ หากแต่เป็นผู้ชื่นชมความรู้สึกของมวลมนุษย์ที่เขาเข้าไปคลุกคลีด้วย และถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านั้นออกมาเป็นงานเขียนในรูปแบบต่าง ๆ กัน ได้สมกับเป็นนักเขียนที่ดี คือเป็นนักเขียนที่มุ่งให้งานเขียนของเขามีส่วนในการพัฒนาสังคม และศีลธรรมของคนในภาวะที่เกรงธุรกิจตกต่ำ มีแต่ความสับสนวุ่นวายทุกหนทุกแห่ง งานเขียนของเขาส่วนใหญ่มุ่งแสดงความรู้สึกนึกคิด ความหวังของชนผู้ยากไร้ ให้ผู้อ่านและชาวโลกได้รับรู้ถึงสังคมอีกรูปแบบหนึ่งนั่นเอง

งานเขียนของสไทนเบิร์กมีทั้งงานเขียนประเภทนวนิยาย เรื่องสั้นและสารคดีจากการค้นคว้าหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยจะสามารถทำได้ โดยจัดแยกประเภทของงานเขียนและจัดลำดับโดยสรุปดังนี้

1. นวนิยาย

1.1 A Cup of Gold (1929)

นวนิยายเชิงประวัติศาสตร์ของโจรสลัดชาวเวส ที่หาเงินโดยการปล้นเรือในทะเลจนได้รับการยกย่องให้เป็นข้าหลวงแห่งจาไมกา (กอบกุล อึ้งคุนันท 2527 : 12)

1.2 To A God Unknown (1933)

งานเขียนที่ถ่ายทอดความเชื่อของชาวนาครอบครัวหนึ่งที่มีต่อผืนแผ่นดินใหม่ของเขาจนกลายเป็นความรู้สึกที่ครอบงำชีวิตของตน เขามักจะสวดอ้อนวอนต่อสิ่งที่เขาเชื่อถือ เพื่อให้ผลผลิตในไร่ของเขาเจริญงอกงาม และเมื่อเกิดความแห้งแล้งขึ้นในดินแดนแห่งนั้น เขารู้สึกผิดหวังจนถึงกับฆ่าตัวตายสังเวทพระเจ้าในความศรัทธาที่เขาสร้างขึ้น (Hart. 1971 : 802)

1.3 Tortilla Flat (1935)

นวนิยายที่เกี่ยวข้องกับชาวแคลิฟอร์เนียเชื้อสายผสมสเปน อินเดียนแดง เม็กซิโก และคอเคเซียน ที่สโตนเบ็คเรียกว่าพวกไพซานอส (paisanos) เป็นเรื่องราวตลกขบขันเชิงเสียดสีของพวกที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน บนเนินเขาเหนือเมืองมอนเทอเรย์ ที่เรียกว่า "Tortilla Flat" แท้จริงเป็นเพียงบ้านที่ไม่ใช่ห้องชุดอย่างในเมืองใหญ่ ๆ เลย นวนิยายบรรยายให้เห็นสภาพของชายคนหนึ่งชื่อแดนนี่ (Danny) เขาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองในรัฐเท็กซัส จนถึงสงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อกลับมาที่บ้านเกิดในเมืองมอนเทอเรย์ เขาพบว่าเขาได้รับมรดกอันเป็นบ้านหลังเล็กของพวกคนยากจน 2 หลัง ที่บรรพบุรุษของเขาทิ้งไว้ให้ เขาไม่สามารถจัดการกับมรดกเหล่านี้ได้ ก็เลยให้เพื่อนมาเช่าอยู่โดยไม่เคยได้รับค่าเช่าบ้านเลย และยังชักชวนคนอื่น ๆ ให้มาอยู่เพิ่มมากขึ้น คนพวกนี้หาเลี้ยงชีพด้วยการขโมยอาหารจากเพื่อนบ้าน จนในที่สุดบ้านถูกไฟไหม้ ไม่มีอะไรเหลือไว้ให้แดนนี่อีกเลย (Hart. 1965 . 853 854)

1.4 In Dubious Battle (1963)

วาทะกรรมแรงงานและการสไตรค์ของคนงานในไร่ผลไม้ในแคลิฟอร์เนีย กล่าวคือ จิม โนลัน (Jim Nolan) ชายหนุ่มที่มาจากครอบครัวที่เคยล้มเหลวจากระบบนายทุน ซึ่งหันเหความสนใจมาร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์ในซานฟรานซิสโก ที่ซึ่งเขาได้พบกับเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งที่มีความรอบรู้ในเรื่องของระบบการทำงานเป็นอย่างดี เขาและเพื่อนอีกแม็ค (Mac) ได้พยายามชักชวนคนงานเก็บผลไม้ให้ก่อการสไตรค์ขึ้นในเมืองทารกัส (Targas) การประท้วงครั้งนี้ทำให้จิมถูกผู้รักษาความสงบยิงตาย การต่อสู้ของเขาแสดงให้เห็นถึงความเสียสละเพื่อสังคม (Hart. 1965 : 403)

1.5 Of Mice and Men (1937)

เป็นเรื่องราวการต่อสู้ของชายสองคนคือ จอร์จ (George) และเลนนี่ (Lennie) ทั้งสองยังชีพด้วยการรับจ้างทำงานในไร่ โดยมีความฝันร่วมกันคือ การเป็นเจ้าของที่ดินเล็กเพื่อจะได้มีชีวิตที่สงบสุข ไม่ต้องเดือดร้อนจากการทำผิดของเลนนี่เพื่อนที่มีสมองทึบไม่สามารถควบคุมตนเองได้ แต่ความฝันของคนทั้งสองไม่อาจเป็นจริงอีกต่อไป เมื่อเลนนี่สร้างความเดือดร้อนอย่างรุนแรงที่สุดจนทำให้จอร์จตัดสินใจฆ่าเพื่อนของตนด้วยความรู้สึกที่ทันทัดใจตนเองอย่างยิ่ง (Hart. 1965 : 615)

1.6 The Grapes of Wrath (1939)

นวนิยายขนาดยาว พูดถึงการอพยพของครอบครัวชาวอเมริกันครอบครัวหนึ่งที่มีอาชีพรับจ้างเพาะปลูก โดยได้เงินจากการได้รับการแบ่งปันพืชผลในไร่ นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นการฉ้อฉลต่าง ๆ นานา ในขณะที่อพยพย้ายถิ่นเพราะถูกยึกที่หากินไปยังดินแดนแห่งความหวังคือ แคลิฟอร์เนีย (Hart. 1965 : 327)

1.7 The Moon is Down (1942)

นวนิยายขนาดสั้นเกี่ยวกับการต่อต้านลัทธินาซีของชาวนอร์เวย์ ซึ่งสไตน์แบ็คได้ประสมการมาจากสงครามโลกครั้งที่ 2 (Hart. 1971 : 803)

1.8 Cannery Row (1945)

เป็นงานประพันธ์ที่สโลว์เบิร์คถ่ายทอดลักษณะและบรรยากาศของคนชั้นต่ำทั้งหลายที่ทำงานอยู่ในโรงงานทำปลากระป๋องริมหาดมอนเทอเรย์ และความผูกพันของคนงานกับนักชีววิทยาผู้ให้ความเห็นอกเห็นใจอย่างลึกซึ้งแก่ตน (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 84)

1.9 The Wayward Bus (1947)

ว่าด้วยคนกลุ่มหนึ่งไม่รู้จักกัน แต่ต้องมาเผชิญปัญหาร่วมกันในรถเมล์ที่ต้องติดค้างถึงหนึ่งคืน (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 85)

1.10 Burning Bright (1950)

นวนิยายขนาดสั้น เกี่ยวกับศีลธรรมของชายคนหนึ่งที่มีปัญหาทางเพศและต้องยอมรับลูกของคนอื่นเป็น บุตรบุญธรรม (Hart. 1971 : 804)

1.11 East of Eden (1952)

นวนิยายชิ้นเอกอีกเรื่องหนึ่งของสโลว์เบิร์ค เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาภายในครอบครัวชาวอเมริกันในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ จนถึงสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นเรื่องของการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่ว ของทศวรรษที่ 1930 ของพ่อม่ายลูกศิก 2 คน ที่ถูกภรรยาทอดทิ้ง (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 82)

1.12 Sweet Thursday (1954)

เรื่องราวที่ใช้ตัวละครชุดเดียวกับ Cannery Row ว่าด้วยเรื่องราวของคนธรรมดาสามัญหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (กอบกุล อึ้งคุนันทน์ 2527 : 14)

1.13 The Short Reign of Pippin IV : A Fabrication (1957)

เป็นการเสียดสีความพยายามของฝรั่งเศสที่จะฟื้นฟูระบบกษัตริย์ โดยการนำเอาผู้สืบเชื้อสายของกษัตริย์เลอมางูกลับมา (กอบกุล อึ้งคุนันทน์ 2527 : 14)

1.14 The Winter of Our Discontent (1961)

เป็นเรื่องราวของครอบครัวชาวอเมริกันในแถบนิวอิงแลนด์ในศตวรรษที่ 20

ที่ต้องพบกับความเสื่อมของสิ่งที่บรรพบุรุษได้สร้างขึ้นมา การสูญเสียความเชื่อมั่นต่อคนในสังคม ความเสื่อมโทรมของชีวิตและศีลธรรมทางการเมือง (Hart. 1971 : 802)

2. เรื่องสั้น

2.1 The Pastures of Heaven (1932)

หนังสือรวมเรื่องสั้นเกี่ยวกับชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่ในหุบเขา ในแคลิฟอร์เนียอย่างโดดเดี่ยว (กอบกุล อิงคุณานนท์ 2527 : 14)

2.2 Saint Katy, the Virgin (1936)

เป็นเรื่องสั้นในแนวขบขันที่ล้อเลียนตำนานนักบวชในยุคกลางของไอร์แลนด์ โดยให้ตัวละครเอกเป็น หญิง ชื่อ เซนต์เคธี (Saint Katy) (Fontenrose. 1963: 60-61)

2.3 The Red Pony (1937)

งานเขียนทั้งดงามดีเด่น และให้ความรู้สึกถึงความประทับใจของเด็กกับลูกม้าสีแดงในหุบเขาชาลีส์ (ฉันทนา ไชยจิต 2523 : 131)

2.4 The Long Valley (1938)

หนังสือรวมเรื่องสั้น 13 เรื่อง เกี่ยวกับชีวิตของผู้คนในหุบเขาชาลีส์ (กอบกุล อิงคุณานนท์ 2527 : 13)

2.5 The Pearl (1947)

เรื่องสั้นดัดแปลงจากนิทานพื้นบ้านเม็กซิกันนำมาเล่าใหม่ซึ่งเป็นเรื่องราวของชาวประมงผู้ยากจน โชคดีได้พบกับไข่มุกเม็ดใหญ่ แต่ด้วยกิเลสและโชคชะตาของมนุษย์ทำให้ไข่มุกนั้นตาล แต่ความโศกเศร้าและภัยพิบัติก็ครอบคลุมนั้น (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 85)

3. สารคดี และงานเขียนประเภทอื่น

3.1 The Forgotten Village (1941)

สารคดีว่าด้วยเรื่องราวของความเรียบง่ายและชีวิตประจำวันของคนในหมู่บ้านเม็กซิกันเล็ก ๆ (Hart. 1971 : 802)

3.2 Sea of Cortez (1941)

หนังสือที่สไตน์เบ็คเขียนร่วมกับเพื่อน คือ เอ็ดเวิร์ด นักชีววิทยาทางทะเล โดยเสนอผลงานในรูปของเอกสารการเดินทาง และการวิจัยทางทะเลในอ่าวแคลิฟอร์เนีย รวมทั้งการแสดงความรู้สึกของสไตน์เบ็คเองต่อชีวิตในเชิงปรัชญาค่าย (Hart. 1971 : 802)

3.3 Bombs Away (1942)

เป็นเรื่องราวของชายหนุ่ม 6 คนที่ต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตจากการเป็นพลเรือนเข้าไปรับการฝึกเป็นทหารนักบิน (กอบกุล อึ้งคุนันท 2527 : 13)

3.4 A Russian Journal (1948)

หนังสือเล่มนี้เล่าเป็นสารคดีเชิงท่องเที่ยวตามเมืองต่าง ๆ ในรัสเซีย (กอบกุล อึ้งคุนันท 2527 : 14)

3.5 Viva Sapata (1957)

งานเขียนเพื่อใช้เป็นบทภาพยนตร์ ว่าด้วยการปฏิวัติของประเทศเม็กซิโก และการลุกฮือของชาวนาในช่วงปี ค.ศ. 1909 - 1919 (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 86)

3.6 Once There Was a War (1958)

เป็นการรวบรวมการเขียนรายงานข่าวเกี่ยวกับสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่เขาพบเห็นด้วยตนเองในอังกฤษ แอฟริกา และอิตาลี (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 85)

3.7 Travels with Charley (1962)

สารคดีท่องเที่ยวตามแบบฉบับของเขาโดยท่องเที่ยวแบบไม่มีคนรู้จักกับสุนัขเพียงตัวเดียวชื่อชาร์ลี (Charley) เป็นเพื่อนติดตาม (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 85)

3.8 Journal - America and American (1966)

สารคดีประกอบรูปถ่าย ว่าด้วยโฉมหน้าต่าง ๆ ของอเมริกา รวมทั้งวิถีทัศน์ธรรมชาติและผู้คน (กอบกุล อึ้งคุนันท 2527 : 15)

3.9 Journal of A Novel : The East of Eden : Letters (1969)

งานรวบรวมรายละเอียดในรูปการบันทึกวันต่อวันจากประสบการณ์ระหว่างการเขียนนวนิยายเรื่อง East of Eden (กอบกุล อิงคุนันท 2527 : 15)

3.10 The Acts of King Arthur and His Noble Knights

(1976)

เล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ภายหลังมรณกรรมของจอห์น สไตน์เบ็ค เป็นงานเขียนที่เขาพยายามจะตีความเรื่องราวซึ่งมีที่มาจากภาษาอังกฤษสมัยกลางให้เป็นภาษาอังกฤษสมัยใหม่ (กอบกุล อิงคุนันท 2527 : 15)

ผลงานที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์

ในการศึกษาทัศนะเชิงทุนนิยมในนวนิยายของจอห์น สไตน์เบ็ค นี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาและวิเคราะห์เฉพาะนวนิยาย 4 เรื่องซึ่งมีลักษณะของทุนนิยมปรากฏเป็นส่วนใหญ่ อันได้แก่ Of Mice and Men, The Grapes of Wrath, The Pearl และ East of Eden จากงานเขียนทั้งหมดประเภทนวนิยาย 14 เล่ม ซึ่งเมื่อศึกษางานเขียนประเภทนี้ทั้งหมดแล้ว จะเห็นได้ว่าสไตน์เบ็คมุ่งที่จะแสดงความเห็นใจแก่บุคคลที่ต่ำต้อย และเขาต้องการเรียกร้องความสนใจของสังคมที่เหนือกว่า โดยมีแนวการเขียนและลีลาแตกต่างกันออกไป แต่ก็ยังคงมีจุดยืนเดียวกัน คือทำให้ผู้อ่านได้มองเห็นสังคมในค่านที่เลวร้ายมากกว่าดี และในนวนิยายทั้ง 4 เรื่องที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานี้ จะเป็นตัวอย่างที่ดีของการแสดงทัศนะเชิงทุนนิยมในนวนิยายของสไตน์เบ็ค ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจในลักษณะของทัศนะเชิงทุนนิยมในงานวรรณกรรมของสไตน์เบ็ค ผู้วิจัยจะขอกล่าวสรุปเรื่องย่อของวรรณกรรมทั้ง 4 เล่มที่ได้เลือกนำมาวิเคราะห์

1. Of Mice and Men (1937)

สไตน์เบ็คเขียนนวนิยายเรื่องนี้ในช่วงทศวรรษแห่งวิกฤตการณ์การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ทางสังคมและการเมือง เป็นยุคที่คนอเมริกันรับรู้เรื่องการให้ความช่วยเหลือซึ่งกัน

และกันในขณะที่มีชีวิตอยู่ สืบเนื่องมาจากการที่สไตน์เบ็คกลับจากนิวยอร์กมาที่บ้านเกิดของเขาในหุบเขาซาตินส์ แคลิฟอร์เนียอีกครั้งหนึ่งนั้น ทำให้เขาสนใจบรรดาผู้อพยพที่ลี้ภัยไหลเข้ามาในแคลิฟอร์เนียราวกับว่าเป็นดินแดนแห่งความหวัง คนงานในไร่ตามหุบเขาต้องถูกละทิ้งออกจากบริเวณซึ่งเคยมีความอุดมสมบูรณ์ คนเม็กซิกันที่ถูกชิงชังและละเลยต้องต่อสู้เพื่อตัวเองในบริเวณรอบ ๆ มอนเทอเรย์ จากคำพูดของเขาแสดงว่าสไตน์เบ็คเห็นว่าชีวิตมนุษย์ไม่มีเป้าหมายอันใดเลย ผู้คนต่างก็แสดงออกในสิ่งที่เขามีอยู่เท่านั้น การที่มนุษย์ถูกทอดทิ้งนั้นจะปกป้องตัวเองไม่ได้เลยนอกจากว่าทุกคนจะช่วยกันหรือมีความผืนรวมกัน

สไตน์เบ็คกลายเป็นคนช่างคิด โดยเฉพาะในเรื่องของความเป็นมนุษย์ การเคลื่อนไหวของชีวิตตามที่เขาคิดจากหลักทางชีววิทยา และการต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตรอด แต่มนุษย์แตกต่างจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาในค่านของโอกาส ทำให้มนุษย์เกิดความเห็นแก่ตัวและความโลภโดยอัตโนมัติ สไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงแก่นแท้ของมิตรภาพ โดยเฉพาะในสภาพสังคมอันยากไร้ที่พอจะช่วยให้มนุษย์มีชีวิตที่ดีขึ้นได้ แต่มิตรภาพก็เป็นสิ่งที่หายากเหลือเกิน อาจเป็นเพราะว่า มนุษย์ต่างกลัวซึ่งกันและกัน ดังปรากฏในนวนิยายเรื่อง Of Mice and Men นี้เอง (Kazin คัดจาก Thai T.V. Color Channel.3 1985 : 6)

สไตน์เบ็คสนใจเขียนนวนิยายเรื่องนี้เพื่อให้เล่นเป็นบทละครได้ (กอบกุล อิงคุนันท 2527 : 184) สังเกตได้จากการที่นวนิยายมีบทบรรยายน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของเขา โดยไม่ลืมใส่ความรู้สึกที่รุนแรง และลึกซึ้งต่อความทรงจำเกี่ยวกับความเก่าแก่ และความสกปรกของอเมริกา ในทศวรรษที่ 1930 ที่ฝังอยู่ในจิตใจเขาเป็นเวลานาน นวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความแห้งแล้งใจ ความทุกข์ทรมาน การไร้ที่พึ่งไร้จุดหมายแห่งชีวิตของคนที่ใช้แรงงานเลี้ยงชีพในยุคเศรษฐกิจตกต่ำ สไตน์เบ็คแสดงให้เห็นถึงความเห็นอกเห็นใจต่อคนกลุ่มนี้ กลุ่มที่ได้รับเคราะห์กรรมจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำอย่างสาหัส และเป็นกลุ่มที่ไม่เคยมีปากเสียงหรืออำนาจใด ๆ ที่จะต่อสู้เพื่อตนเองได้

ลักษณะของนวนิยายหนักไปในแนว Characteristic Novel (กอบกุล อิงคุณานนท์ 2527 : 185 - 187) คือเป็นการชี้ให้เห็นพฤติกรรมของมนุษย์อันเกิดจากสภาพจิตและลักษณะนิสัยของตัวละครโดยแท้ จอร์จ และ เลนนี เปรียบเสมือนตัวแทนของคนพเนจรร่อนเร่ หาเลี้ยงตัวเองด้วยการเป็นคนงานในไร่ คนเหล่านี้ต่างก็หวังที่จะมีเงินเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นตัวแทนของความหวังของคนอเมริกัน (American Dream) ที่ใฝ่ฝันจะพบกับความสำเร็จ ความสุขในชีวิต และเป็นความฝันที่เกิดขึ้นกับทุกคน ทุกเพศและทุกวัย

เรื่องย่อ

ตัวละคร

จอร์จ (George)	ชายร่างเล็กผู้มีความใฝ่ฝันที่จะมีที่ดินของตนเอง เขาเป็นผู้คอยปกป้องและช่วยเหลือเพื่อนผู้อ่อนแอกว่าที่เขาไม่สามารถจะทอดทิ้งไปมีความสุขส่วนตัวได้
เลนนี (Lennie)	เป็นคนรูปร่างใหญ่ ปึกป็น แข็งแรง แต่สมองพิการ ไม่สามารถควบคุมความรู้สึกของตัวเองได้ กระนั้นเขายังมีความฝันร่วมกันกับเพื่อนที่เขาผูกพันและเชื่อฟัง
สลิม (Slim)	ชายในไร่ หัวหน้าคนงานที่มีบุคลิกน่าชื่นชม มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นที่เคารพนับถือของคนงานคนอื่น ๆ
แคนดี้ (Candy)	ชายชราผู้มีความผูกพันอยู่กับสุนัขแก่ ๆ ตัวหนึ่ง และครั้งหนึ่งเขาเคยคิดที่จะรวมความฝันกับ จอร์จ และ เลนนี
เคอร์เลย์ (Curley)	ลูกชายเจ้าของไร่ ผู้มีแต่ความเกเรและหลงตัวเอง เขาไม่ชอบผู้ชายที่มีรูปร่างใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใหญ่กว่าตัวเขา
ภรรยาของเคอร์เลย์ (Curley's wife)	สาวงามภรรยาของ เคอร์เลย์ ที่ชอบจะถูกนิยตรกับคนงานในไร่

ครูกส์ (Crooks) นิโกรผู้ปลื้มตัวเองออกจากสังคมคนขาวมาอยู่ตามลำพัง ความ
 โศกเศร้าทำให้เขากลายเป็นคนรอบรู้ และมีความคิดเชิงปรัชญา
 คาร์ลสัน (Carlson) เป็นคนงานในโรงร่างอ้วน ชอบการมีเรื่องชกต่อย
 วิท (Whit) เด็กหนุ่มคนงานในไร่

สถานที่ เมืองโซลิดแคค รัฐแคลิฟอร์เนีย
 เวลา ไม่ปรากฏชัดเจน
 สังเขปเรื่อง

จอร์จ มิลตัน (George Milton) และเลนนี สมอลล์ (Lennie Small) คนงานรับจ้างซึ่งถูกส่งตัวให้มาทำงานในไร่แห่งหนึ่ง ในโซลิดแคค รัฐแคลิฟอร์เนีย เลนนี มีรูปร่างสูงใหญ่ คุบิกบีน และมีพลังกล้ามเนื้อ แต่หน้าตาทำทางเดินไม่ได้บอกเลยว่าเขา เป็นคนปรกติ เขามักจะฟังคำสั่ง และเชื่อคำพูดทุกคำจากเพื่อนของเขา คือ จอร์จ ทั้ง จอร์จมักจะเล่าให้เลนนีฟังถึงความฝันของคนที่จะมีที่ดินเป็นของตนเอง เพื่อที่ทั้งเขาและ เลนนีจะได้เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ ตามชอบใจ เลนนีขอให้จอร์จเล่าความฝัน แบบนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะเขาจะได้มีโอกาสเลี้ยงกระต่ายที่เขาต้องการ

ขณะที่ทั้งสองคนมุ่งหน้าไปยังไร่แห่งนั้น รถที่นำส่งเขาเสียและปล่อยให้ทั้งสอง เดินต่อไปเอง เลนนีแอบลูบคลำหนูที่เขาจับได้ในกระเป๋าเสื้อจนกระทั่งหนูตาย จอร์จ รู้เข้าจึงเอาหนูโยนทิ้งขณะพักกินอาหารเย็นที่ริมแม่น้ำ แล้วทั้งสองก็มุ่งตรงไปยังไร่ทันที ในเช้าวันรุ่งขึ้น

ในไร่ที่จอร์จและเลนนีเข้าทำงานนั้น ทั้งสองสามารถที่จะเข้ากับคนงานอื่น ๆ ได้ ยกเว้นเคอร์เลย์ลูกชายเจ้าของไร่ที่รู้สึกไม่พอใจเลนนี เพราะเขาสูงใหญ่กว่าตน เคอร์เลย์พยายามหาเรื่องที่จะลงก้างกับเลนนี ทำให้เลนนีรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยที่จะ อยู่ทำงานในไร่แห่งนี้ อีกทั้งภรรยาของเคอร์เลย์ที่ชอบเข้ามาคุยกับพวกคนงานก็รู้สึกพึงพอใจ เลนนีเช่นกัน เหตุการณ์นี้สร้างความไม่พอใจให้กับเคอร์เลย์มากยิ่งขึ้น จนนำไปสู่การต่อสู้

ระหว่างเคอร์เลย์กับเลนนี่ เลนนี่นั้นพยายามที่จะไม่สู้ตอบเพราะเขาเชื่อฟังคำพูดของจอร์จที่ไม่อยากให้มีเรื่องเคืองครอน แต่เมื่อจอร์จเกิดความไม่พอใจเคอร์เลย์ เพราะความที่ชอบหาเรื่อง เขาจึงสั่งให้เลนนี่สู้ตอบ เลนนี่จึงกำหนดของเคอร์เลย์ที่จะตอบเขาไว้นั้นจนกระตุกแตก โดยที่เลนนี่ไม่รู้ตัวเลยว่าได้บีบมือของเคอร์เลย์รุนแรงเพียงใด เมื่อได้รับบาดเจ็บเคอร์เลย์ก็มีความเป็นลูกผู้ชายพอที่จะไม่บอกเรื่องนี้ให้พ่อของเขาฟัง และไม่มาหาเรื่องอีกต่อไป ซึ่งตรงกันข้ามกับภรรยาของเขาที่คอยหาโอกาสได้อยู่กับเลนนี่เรื่อยมาจนกระทั่งถึงคืนที่คนงานในไร่รวมทั้งจอร์จเข้าไปเที่ยวในเมือง เลนนี่ออกมาเล่นกับลูกสุนัขในโรงนา จนกระทั่งลูกสุนัขตายเพราะความรุนแรงที่เขาตบมันโดยไม่รู้ตัว ภรรยาของเคอร์เลย์เดินเข้ามาในเวลาเดียวกับที่เลนนี่คิดจะฝังลูกสุนัขตัวนั้น ภรรยาของเคอร์เลย์ชวนเขาคุย แต่เขาไม่อยากจะคุยด้วย เพราะจอร์จห้ามไว้ แต่กระนั้นภรรยาเคอร์เลย์ก็สามารถทำให้เลนนี่หลับใหลที่อ่อนนุ่มและเป็นลอนสวยงามของเขาคิด และด้วยความลึกลับเมื่อใดสัมผัสกับความนุ่ม เลนนี่ควบคุมตัวเองไม่ได้ อีกทั้งภรรยาของเคอร์เลย์เริ่มรู้สึกกลัวและต้องการบ้ายเบี่ยงจึงทำให้เลนนี่ทำอะไรไม่ถูก และในที่สุดภรรยาของเคอร์เลย์ตายเพราะเลนนี่พยายามทำให้เธอหยุดร้อง โดยการบีบคอเธอจนคอหักตาย เลนนี่รู้ว่าทำผิด และรู้ว่าจอร์จจะต้องโกรธ เขาจึงหนีไปซ่อนตัวอยู่ในที่ ๆ จอร์จเคยบอกเขาไว้

เมื่อคนงานกลับจากในเมือง และพบว่าภรรยาของเคอร์เลย์ตาย จอร์จเป็นคนเดียวที่เข้าใจเรื่องราวของเหตุการณ์นี้โดยตลอด เขาตามหาเลนนี่ในขณะที่คนงานคนอื่นต่างก็ถืออาวุธตามหาเลนนี่เช่นกัน จอร์จตามเลนนี่มาจนที่ที่เขาเคยบอกเลนนี่ไว้ และรู้สึกสะเทือนใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อเขาต้องตัดสินใจฆ่าเพื่อนยากที่เคยร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา

2. The Grapes of Wrath (1939)

นวนิยายอีกเรื่องหนึ่งที่สโกล์เบิร์ก แสดงความรู้สึกรันทดใจกับผู้ที่ต่ำต้อย และได้รับผลกระทบกระเทือนจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในช่วงทศวรรษ 1930 มากกว่าชนกลุ่มอื่น

ในการเขียนนวนิยายเรื่องนี้ สไตน์เบ็คเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยรวมกลุ่มกับชาวนาถุมหนึ่งที่กำลังอพยพจากตอนกลางของสหรัฐอเมริกาแถบรัฐโอกลาโฮมา เข้ามายังหลักแหล่งใหม่ในแคลิฟอร์เนีย และต้องเผชิญกับปัญหาการกีดกันเกลียดชังจากผู้ที่อยู่มาก่อน สไตน์เบ็คได้สร้างให้ครอบครัวชาวอเมริกันครอบครัวหนึ่งเป็นตัวละครในเรื่อง และเป็นตัวละครในเรื่องเสมือนว่ามีชีวิตจริง นวนิยายเรื่องนี้ได้ก่อให้เกิดความสะเทือนใจอย่างยิ่งยวดแก่ผู้อ่าน และในขณะเดียวกันก็ได้ก่อให้เกิดแรงอิทธิพลที่มีอำนาจอย่างยิ่งต่อสังคมอเมริกัน ในข้อที่ผู้เขียนได้เขียนบรรยายวิจารณ์วิจารณ์ระบบเศรษฐกิจ นายทุน ทั้งยังเขียนวิจารณ์กลุ่มชนาทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศอย่างรุนแรง ในข้อที่ละเลยความเอาใจใส่ต่อที่นาของคน เนื้อหาในแง่สะฉากเต็มไปด้วยข้อความที่สะเทือนอารมณ์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเวทนาสงสาร (ฉันทนา ไชยสิทธิ์ 2523 : 146) การสะท้อนภาพแห่งความยากแค้นของชาวไร่ผู้อพยพ ซึ่งต้องสูญเสียที่ดินของตนเอง และถูกขับออกจากที่ดินที่บรรพบุรุษและพวกเขาได้ช่วยกันเพาะปลูกพืชผล สาเหตุจากภัยธรรมชาติ และความเหี้ยมเกรียมของชนาการที่ขับไล่เขา ตลอดจนความไม่เป็นมิตรของชาวเมืองแคลิฟอร์เนียผู้ไม่ประสงค์จะต้อนรับพวกอพยพ ทำให้พวกชาวไร่ต้องประสบความทุกข์ยากแสนสาหัส จนกลายเป็นความคับแค้นและสั่งสมจนถึงจุด

ยิ่งกว่านั้นสไตน์เบ็คยังต้องการที่จะบอกล่วงหน้าว่า เมื่อไรก็ตามที่มนุษย์มีความขมขื่น มีความโกรธและความแค้นจนถึงที่สุด วันนั้นความขมขื่นจะรวมตัวกัน และสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาจะเป็นความน่าสะพึงกลัวอย่างที่สุดของมนุษย์

นวนิยายเรื่องนี้ถ้าหากตัวละครที่สไตน์เบ็คสร้างขึ้นอย่างสมจริงซึ่งมีชีวิตและเลือกเนื้อที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวาแล้ว นวนิยายเรื่องนี้ก็จะเป็นเพียงบทรายงานทางสังคมอเมริกัน หรือเป็นประวัติศาสตร์ตอนหนึ่งของประเทศเท่านั้น อย่างไรก็ตามความสามารถในการถ่ายทอดทางภาษาและด้วยเจตนามุ่งมั่นที่จะช่วยพัฒนาสังคม จึงทำให้นวนิยายเรื่องนี้เป็นวรรณกรรมเพื่อสังคมอย่างแท้จริง ผู้เขียนได้ช่วยให้เห็นสภาพของมนุษย์ที่ถูกสิ่งแวดล้อมบีบบังคับ และการตกอยู่ใต้อำนาจของสังคม การถูกดูหมิ่นรังแกจากคนที่เหนือกว่า

ข้อคิดอย่างหนึ่งที่สไตน์เบิร์กต้องการให้เห็นเด่นชัดคือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะคนยากจนที่จะต้องร่วมกันยืนหยัดต่อสู้กับความอยุติธรรมทั้งปวงในสังคม

กลวิธีการเขียนของสไตน์เบิร์กในเรื่องนี้มีท่วงทำนองคล้ายกับงานประเภท picaresque novel คือเป็นเรื่องราวของตัวเอกที่เดินทางผจญภัยไปในที่ต่าง ๆ ผ่านพบเหตุการณ์นานาชนิด มักสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมของชนชั้นต่ำ สไตน์เบิร์กได้ใช้ถ้อยคำบางตอนเป็นประโยคสั้น ๆ เป็นข้อความที่กระแทกอารมณ์หรือไม่ก็เล่นคำ ช่วยให้ความรู้สึกยากลำบาก เพราะคำที่ใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าทั้งยังตอกย้ำความเจ็บปวดและขมขื่นของผู้อพยพให้เห็นชัดขึ้น การเสริมแทรกความคิดของผู้เขียนในเชิงวิจารณ์ เสียดสี และให้ความเห็นใจ ยังเป็นการเชื่อมต่อและเสริมเรื่องราวของโจค เป็นการแสดงให้เห็นว่าโจคเป็นส่วนหนึ่งของพวกอพยพ เป็นตัวแทนของความยากไร้ที่ทุกคนได้รับ ความคับแค้นทั้งหมดได้สั่งสมทวีขึ้นเป็นอันคัมจนถึงที่สุดที่ผู้เขียนได้วาดภาพให้เห็น นั่นคือดวงตาแห่งความหวาดหวั่นของผู้คนเหล่านี้ ความโกรธที่เพิ่มพูนขึ้นในวิญญาณของพวกเขาได้ทวีขึ้น และนับวันจะสะสมกันมากขึ้นทุกทีจนกลายเป็น The Grapes of Wrath (กอบกุล อิงคุนนานท์ 2527 : 200 - 201) หรือที่มีผู้แปลเป็นภาษาไทยว่า "ผลพวงแห่งความคับแค้น" นั่นเอง

เรื่องย่อ

ตัวละคร

ครอบครัวโจค

แม่ (Ma Joad)

แม่ของพวกโจคเป็นหญิงวัย 50 ถึง 55 ปี โดยประมาณ เป็นผู้ที่มีความแข็งแกร่งทางจิตใจและร่างกายมีความเป็นผู้นำ และมุ่งที่จะประคับประคองครอบครัวอันต่ำต้อยให้ดำเนินต่อไปอย่างมีความหวัง

ปู่ (Grand Pa)	ชายแก่ที่ยังแข็งแรง แต่ไม่เคยสนใจเรื่องภายในครอบครัว
ย่า (Grand Ma)	เป็นคนที่หาทางอ่อนล้า และเคร่งครัดในศาสนา
พ่อ (Pa)	พ่อที่ยอมให้ภรรยาเป็นผู้ดูแลครอบครัว
โนอาห์ (Noah)	ลูกชายคนโตของครอบครัวโจค สติไม่สมบูรณ์
ทอม (Tom)	ลูกชายอีกคนหนึ่งของครอบครัวโจค
โรส ออฟ ชารอน (Rose of Sharon)	ลูกสาวของครอบครัวโจค ที่ถูกสามีทอดทิ้ง
อัล (Al)	ลูกชายครอบครัวโจคที่ขับรถตลอดระยะการเดินทางอพยพ
คอนนี (Connie)	สามีของลูกสาวครอบครัวโจค ที่ไม่สามารถทนต่อความทุกข์ ยากที่เกิดขึ้นได้
จิม เคซี (Jim Casey)	เพื่อนผู้ร่วมเดินทางกับครอบครัวโจค เคยเป็นนักเทศน์มาก่อน สถานที่ แคลิฟอร์เนีย เวลา ในช่วงทศวรรษที่ 1930 สังเขปเรื่อง

ครอบครัวโจคอันประกอบด้วย พ่อ แม่ ปู่ ย่า ลุงจอห์น โนอาห์ ลูกชายคนโต
ทอมลูกชายอีกคนหนึ่งที่เกิดออกจากคุก ในฐานะคนตายในขณะที่มีการต่อสู้กัน โรส ออฟ
ชารอน ลูกสาวและสามี คอนนี วีเวอร์ อัลและน้องสาว น้องชายอีก 2 คน และ
จิมเคซี อดีตนักเทศน์ ต้องอพยพออกจากที่ดินที่เคยทำกินมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ
ในรัฐโอกลาโฮมา โดยมุ่งหน้าไปทางตะวันตกของประเทศ คือรัฐแคลิฟอร์เนีย อย่างมี
ความหวังว่าจะได้พบดินแดนที่อุดมสมบูรณ์และดีกว่าเพื่อให้ชีวิตของพวกเขาดีขึ้น

ในระหว่างการเดินทางนั้น ครอบครัวโจคได้รับจ้างทำงานเรื่อยไป และเกิด
มีเรื่องร้ายแรงกับครอบครัวตลอดเวลา ปู่ซึ่งเป็นชายชราที่ยังแข็งแรง แต่หมดความไยดี
ในครอบครัว และย้ายผู้เคร่งครัดในศาสนา ต้องมาเสียชีวิตลง โนอาห์ลูกชายคนโตซึ่ง
สติไม่สมบูรณ์ได้หนีออกจากกองอพยพ แม้ว่าการเดินทางจะเต็มไปด้วยความยากลำบาก

เพียงใดก็ตาม แต่แม้สิ่งดูเหมือนจะเป็นศูนย์รวมของทุก ๆ คน เป็นผู้เดียวที่ยังมีความหวัง และสร้างความหวังให้กับทุกคน และทำให้ทุกคนมีกำลังใจที่จะสู้ต่อไป

ที่แกลิฟอร์เนีย ครอบครัวผู้อพยพต้องรับจ้างทำงานต่อไป พวกเขาต้องถูกรังความ จกนายอำเภอ ตลอดทั้งคนงานขับรถแทรกเตอร์ เคซี เพื่อนผู้แสนดีของครอบครัวโจก ซึ่งครั้งหนึ่งเขาเคยเลื่อมใสศรัทธาและมีความเชื่อมั่นในพระผู้เป็นเจ้า ไกล่ถึงความรักหา และความเชื่อทั้งปวง เพื่อหันมาช่วยเหลือคนยากจน เขาถูกจับเข้าคุก คอนนี่สามีของ ชารอนอดทนต่อความโหดร้ายทั้งหลายที่เกิดขึ้นไม่ได้ และหลบหนีไป

การที่ต้องเผชิญกับความอดอยากจนถึงที่สุด ทำให้ครอบครัวโจกต้องเข้าไปพัก อยู่ในค่ายผู้อพยพของรัฐบางเวลา แต่ทอมก็ออกมารับจ้างเก็บผลไม้บ้างตามสวนผลไม้โดย ทำไม่นานนัก ต่อมาเขาได้พบกับเคซีอีกครั้ง ขณะนี้เคซีได้เป็นผู้นำการประท้วงเรียกร้อง แรงเพิ่ม แต่ก็ถูกยิงตายจากเจ้าหน้าที่รักษาความสงบ ทำให้ทอมต้องฆ่าคนอื่นคนหนึ่งเพื่อ แก้แค้นให้เคซีนั่นเอง ครอบครัวโจกต้องหลบหนี ทอมต้องอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ และ ขณะเดียวกับครอบครัวของเขากำลังรับจ้างทำงานในไร่ฝ้าย ในที่สุดแม่เริ่มเหนื่อยล้า และ ซดากกลัวจึงส่งทอมไปอยู่ที่อื่น แต่ทอมได้วางแผนที่จะกลับมาทำงานของเคซีต่อไปในฐานะ ผู้จัดการงานด้านแรงงาน ต่อมาเกิดพายุ ฝนตกกระหน่ำจนน้ำหลากไหลท่วมที่พักซึ่งเป็น เพียงรถบรรทุกเก่า ๆ ที่จอดอยู่ข้างทาง ครอบครัวโจกซึ่งไร้ทั้งเงินและกำลังใจ ต่าง พากันวิ่งหนีน้ำมาเพื่อไปอาศัยอยู่บนที่นอน ได้พบลุงชาวไร่จึงพากันเข้าไปพัก ไรต์ ออฟ ชารอน ผู้ให้กำเนิดบุตร แต่ตายขณะเกิดก่อนหน้านี้นาน แม้จะไม่มีอะไรเหลือ คิดตัวอีกเลย แต่ก็ยังให้กำลังใจแก่ไรต์ ในอันที่จะช่วยชีวิตชายอีกคนหนึ่งที่ยมในยุ้งข้าว ให้รอดตาย โดยการอุทิศนามจากทรวงอกของเธอให้ชายผู้นั้นดื่มกิน ในขณะที่ทุกคนไม่ มีงานทำ และต้องเผชิญกับความหิวโหยอยู่นั้น " แม่ " ก็ยังคิดที่จะต่อสู้ต่อไป โดยมี ความหวังว่าจะต้องมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีบ้าง แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม

3. The Pearl (1947)

นวนิยายขนาดสั้นที่ดีที่สุดอีกเรื่องหนึ่งของจอห์น สไตน์เบ็ค เขียนขึ้นในปี 1947 เป็นเรื่องที่ดัดแปลงจากนิทานพื้นบ้าน ซึ่งเดิมเป็นเรื่องราวของเด็กลูกผสมอินเดียน เม็กซิกันผู้พบไข่มุกขนาดใหญ่ สไตน์เบ็คจัดการเปลี่ยนตัวละครเด็กอินเดียน เม็กซิกัน มาเป็นชายหนุ่มผู้มีครอบครัวแล้ว โดยมุ่งที่จะให้ผู้อ่านได้เห็นสภาพการถูกกดขี่จากคนที่เหนือกว่าในสังคมหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง สไตน์เบ็คต้องการเสนอภาพชนกลุ่มน้อยชาวอินเดียนแดงที่ยังหลงเหลืออยู่ในเม็กซิโก และต้องอาศัยอย่างโคตรเดียวในชุมชนของคนที่มีแต่ความยากจน ความไม่รู้เพราะรัฐเอื้อมือไปช่วยไม่ได้ ทำให้สภาพชีวิตความเป็นอยู่มีแต่ความยากแค้น ผู้เขียนต้องการแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างชนพื้นเมืองกลุ่มน้อยกับคนในเมือง ที่มีความเป็นอยู่ดีกว่า ร่ำรวยกว่า อันได้แก่พวกพ่อค้า หมอ ซึ่งคนกลุ่มหลังนี้มีเชื้อสายมาจากชาวสเปนที่เคยครอบครองเม็กซิโก ช่องว่างระหว่างสังคมที่ปรากฏเด่นชัด หรือความโลภอย่างไม่มีที่สิ้นสุดของคนรวย ที่มุ่งจะเอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ไม่เว้นแม้แต่คนที่ค้อยกว่า ความไร้หัวใจของคนเมืองต่อคนที่ต่ำต้อย และมองไม่เห็นว่าจะได้รับผลตอบแทนอย่างไร

ช่องว่างระหว่างชาวเมืองผู้ร่ำรวย และชาวประมงอินเดียนผู้ยากจนได้แสดงให้เห็นว่า "เหยื่อของสังคม" ก็คือ "คนที่ค้อยกว่า" ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สถานะทางสังคมและการศึกษานั้นไม่มีทางที่จะตอบโต้ความไร้หัวใจ ความโลภ และกลฉลวงของคนที่ไม่เห็นอกว่าใครเลย มีแต่จะนำภัยร้าย ความทุกข์นานัปการมาสู่ตนเอง

สไตน์เบ็คเป็นผู้นึ่งที่ชื่นชมกับการมีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายตามอัตภาพของแต่ละคน นวนิยายเรื่องนี้แสดงให้เห็นความคิดของผู้เขียนว่า เมื่อไรก็ตามที่มนุษย์ถูกครอบงำโดยวัตถุ ลุ่มหลงยอมเป็นทาสของมันแล้ว ก็ยากนักที่จะพบกับความสุขที่แท้จริงดังที่ "คิโน" ตัวละครนำในเรื่องนี้ได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งที่เขาคิดว่าจะนำมาซึ่งความหวังที่เขาฝันที่จะได้ อันเป็นความฝันของทุกคนที่มีชีวิตอย่างเขา

นวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของชนกรรมกรที่ยากจน สไตน์เบิร์กใช้ภาษา
เรียบง่ายโดยมีท่าทางการเล่าแบบท้องถิ่น เข้าใจง่าย ลักษณะนิสัยของตัวละครก็ดูไม่
ยุ่งยาก ซับซ้อน และเขาก็ไม่ได้คิดกับเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างธรรมดา แต่ให้ภาพพจน์ที่ชัดเจน
และเหมาะสมกับตัวละครที่ดูสมจริงที่สุด (กอบกุล อิงคุณานนท์ 2527 : 202 - 207)

เรื่องย่อ

ตัวละคร

คิโน (Kino)	ชายหนุ่มชาวประมงร่างกายแข็งแรง มีประกายตาแจ่มใส มีความทรหดอดทน ทำงานเก่ง
ฮัวนา (Juana)	ภรรยาของคิโน เป็นหญิงชาวบ้านที่ไม่ค่อยพูดจา เงียบขรึม
โคโยติโต (Coyotito)	บุตรของคิโนและฮัวนา
พระ	นักบวชผู้ไม่เคยให้ความสนใจแก่คนยากจน
แพทย์	ชายรูปร่างสมบูรณ์ แต่มีความโลภ ไม่เห็นที่จะมีชีวิตที่หรูหรา
ฮวน โทมัส (Juan Thomas)	พี่ชายคิโน
อะโพลินเนีย (Apolonia)	ภรรยาฮวน โทมัส
สถานที่	เมืองลาปาซ
เวลา	ไม่ปรากฏชัด
สังเขปเรื่อง	

คิโนชาวประมงผู้ยากจนคนหนึ่ง มีชีวิตที่ราบเรียบและมีความสุขตามอัตภาพกับ
ภรรยาของเขาชื่อ ฮัวนา และลูกน้อยโคโยติโต วันหนึ่งโคโยติโตลูกน้อยของเขาถูก
แมลงป่องคอยทำให้เขาและภรรยาต้องพากันไปขอความช่วยเหลือจากแพทย์ที่อยู่ใน
เมือง แต่ได้รับการปฏิเสธ แม้เขาเสนอที่จะให้ไข่มุกเม็ดเล็ก ๆ จำนวนหนึ่งที่เขา
งมได้ก็ตาม คิโนเสียใจและโกรธแค้นมาก เขาต้องทนทุกข์และภรรยากลับมาที่หมู่บ้าน
อย่างผิดหวัง ความเจ็บปวดของเด็กน้อยทำให้คิโนไม่สามารถนิ่งดูภัยได้ ในที่สุด

คิโนกรรยาและลูกน้องต่างพากันแล่นเรือออกไปในทะเลเพื่อหาหอยมุก อันทำให้คิโนได้พบกับไข่มุกขนาดใหญ่ ใหญ่มากพอที่จะทำให้เขากลายเป็นคนร่ำรวยได้ เขาหวังที่จะขายไข่มุกให้ได้ราคาดีที่สุด เพื่อครอบครัวของเขา แพทย์รู้เรื่องการพบไข่มุกก็รีบมารักษา ลูกน้องของเขาถึงที่บ้าน แต่คิโนก็ยังไม่วางใจนัก เขากลายเป็นคนที่มีความระแวงหวาดกลัว เมื่อเขานำไข่มุกไปขายในเมือง มรรคาพ่อค้าต่างพยายามที่จะ กดราคาให้ต่ำสุด แต่คิโนก็ตัดสินใจไม่ขายเพราะเขาไม่เชื่อว่าคนพวกนั้นจะให้ราคาที่เหมาะสมกับไข่มุกของเขา ผลของการไม่ขายไข่มุกทำให้คิโนต้องถูกปลงร้ายจากคนที่เขาไม่เคยรู้จัก กรรยาของเขามองเห็นถึงภัยพิบัติของไข่มุกจึงคิดพยายามที่จะเอาไข่มุกไปทิ้งทะเล แต่ถูกคิโนตามไปเอากลับคืนมา ซึ่งเป็นขณะเกี่ยวกับที่มีคนร้ายหมายจะแย่งไข่มุกตามไปด้วย คิโนต้องฆ่าคนตายเพื่อป้องกันชีวิตของตนเอง

ทั้งคิโนกรรยาและลูกต้องพบว่ากระหม่อมของตนถูกไฟไหม้จนต้องหลบหนีไปอยู่บ้านพี่ชาย ฮวน โทมัส และอะโพลีเนียสที่สโก ทั้งสองแนะนำให้เขาหนีไปในตอนกลางคืน แต่การหนีของเขากลับยังถูกติดตามจากผู้ที่ยังหวังไข่มุก ชีวิตของครอบครัวไม่มีความสุข และความปลอดภัยอีกเลย ในที่สุดเขาก็ตระพ้อกับพวกที่ติดตามเขา จนลูกของเขาถึงแก่ความตาย คิโนและกรรยาจึงได้รู้ถึงมหากภัยที่ไข่มุกนั้นนำมาให้ เขาได้ตัดสินใจกลับเข้าเมืองดังเดิม และเอาไข่มุกเม็ดนั้นไปโยนทิ้งทะเล

4. East of Eden (1952)

นวนิยายขนาดยาวที่เด่นที่สุดในระยะหลัง ซึ่งสไตน์เบิร์กบรรจงเขียนขึ้นตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1951 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บไว้เป็นคำเตือนแก่ลูก ๆ ของเขา เป็นประการหนึ่ง นอกเหนือไปจากการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน ดังบันทึกที่เขาเขียนถึงเพื่อนสนิทของเขาชื่อ ปาสกาล (Pascal Covici) ใน The Journal of a Novel ว่า "โครงเรื่องของหนังสือเล่มนี้เราจะจงให้กับลูก ๆ ของผมในวันใดก็ได้ ซึ่งเรื่องจะต้องมีความเรียบง่าย ไม่ใช่เพราะพวกเขาโง่ แต่เป็นเพราะประสบการณ์ของเขา."

ต่างไปจากผมด้วยเหตุนี้เราต่างต้องพบกันที่พื้นฐานอันสามัญ" (กอบกุล อิงคุนันทน์ แปล 2527 : 33)

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ออกเจตนาโดยชัดแจ้งอีกว่า เขาไม่ต้องการเร่งเขียน เพราะต้องการให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อหนังสือนั่นเอง นวนิยายเรื่องนี้ใช้เวลาเกือบปี จึงจบลงได้ในวันที่ 1 พฤศจิกายน ปีเดียวกัน และได้รับการตีพิมพ์ในปีถัดไป คือปี ค.ศ. 1952

สิ่งสำคัญที่สไตน์เบ็คต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นก็คือ สภาพของครอบครัวชาวอเมริกันในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่เต็มไปด้วยปัญหา ความยุ่งยากต่าง ๆ นานา โดยดำเนินเรื่องสอดคล้องไปกับยุคเศรษฐกิจตกต่ำ ในทศวรรษ 1930 จนกระทั่งถึงสมัยที่สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลใช้วิธีแก้ปัญหาค้นหางานโดยส่งคนไปรบ (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ 2522 : 82)

สไตน์เบ็คเขียนนวนิยายเรื่องนี้โดยอิงเนื้อหาจากเรื่องราวตอนหนึ่งของคัมภีร์ไบเบิลฉบับเก่า (Old Testament) เช่นเดียวกับ The Grapes of Wrath ที่เขียนขึ้นก่อนหน้านี้ นับว่าเป็นนวนิยายที่ขายดีที่สุดอีกเล่มหนึ่ง และเคยมีผู้นำมาสร้างภาพยนตร์ในเวลาต่อมา มาร์ค ชอร์เรส (Mark Schorer) นักวิจารณ์นวนิยายได้กล่าวถึงนวนิยายเรื่อง East of Eden ว่า เป็นนวนิยายที่ดีที่สุดเป็นเรื่องที่แปลกแหวกแนว มีศิลปะการเขียนที่ไม่เหมือนใคร เช่นเดียวกับคำตัดสินของ ชาร์ลส์ โรโล (Charles Rolo) ซึ่งเป็นนักวิจารณ์นวนิยายเช่นกันได้กล่าวว่า การเริ่มต้นของเรื่องค่อนข้างจะให้ความหวังในทางที่ดีแก่ผู้อ่านและดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ความเป็นไปได้เริ่มมองเห็นเด่นชัด ความรู้สึกต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจนทำให้มองเห็นความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง (Kunitz. 1955 : 954) นับว่าเป็นนวนิยายที่ให้รสชาติความรู้สึกและอารมณ์ต่อผู้อ่านอย่างแท้จริง

เรื่องย่อ

ตัวละคร

- อดัม ทรัสค์ (Adam Trask) พ่อมาบเพราะภรรยาไถ่หนี้เขาไป เขาต้องดูแลบุตรชายฝาแฝดอย่างไม่มีชีวิตจิตใจ
- ชาร์ลส์ ทรัสค์ (Charles Trask) น้องชายต่างมารดาของอดัม
- ซามูเอล แฮมิลตัน (Sam Hamilton) หรือแซมเพื่อนบ้านผู้หวังดี และให้ความช่วยเหลืออดัม
- เคธี อามิส (Kathy Ames) หรือเคธีภรรยาของอดัม ซึ่งภายหลังคลอดบุตรฝาแฝดแล้วไถ่หนี้เขาไป
- ลี (Lee) คนใช้ชาวจีนของอดัม มีการศึกษาดี
- แอรอน (Aron) บุตรชายฝาแฝดคนหนึ่งของอดัม
- คาเลบ (Caleb) หรือคาลบุตรชายฝาแฝดคนหนึ่งของอดัม
- สถานที่ หุบเขาซาลีนัส รัฐแคลิฟอร์เนีย
- เวลา เริ่มปลายทศวรรษที่ 1890 เป็นต้นไป
- สังเขปเรื่อง

ในตอนปลายทศวรรษที่ 1890 อดัม ทรัสค์ แต่งงานกับเคธี อามิส หญิงงามที่เขาไม่เคยรู้จักประวัติความเป็นมาเลย เขาได้พาครอบครัวย้ายจากบ้านไร่เดิมของเขาในคอนเนคติกัต มาที่หุบเขาซาลีนัส แคลิฟอร์เนีย และด้วยความช่วยเหลือของแซม ชาวไอริชผู้เฒ่าเพื่อ ทำให้เขาได้ขยายบริเวณไร่ของเขาออกไปอย่างกว้างขวางในขณะเดียวกันที่ เคธี อามิส ภรรยาของเขาได้ให้กำเนิดบุตรชายฝาแฝดแก่เขาด้วยความชิงชังต่อสภาพความลำบากยากแค้นในชนบท และไม่ชอบสามีของตนเคธีจึงจากอดัมไป และได้ยิงสามีของเธอเมื่อเขาพยายามที่จะหยุดยั้งเธอไว้ ในที่สุดเคธีหนีไปได้ และได้ไปทำงานร่วมกับหญิงวัยกลางคนเจ้าของของโสเภณีตามที่เธอถนัด

และทำให้เธอกลายเป็นผู้ดำเนินการแทน เธอเปลี่ยนชื่อใหม่เมื่อทำงานในที่แห่งนี้ว่า เคธ-อัลบี้ (Kate Albey) และไต่ปรนเปรอชายที่เธอต้องการอย่างเต็มที่

อค์มรู้สึกเสียใจและตกใจต่อเหตุการณ์เมื่อครั้งภรรยาหนีเขาไปเป็นอย่างมาก เขาปล่อยให้บุตรชายฝาแฝดของเขาเก็บโศกนาฏอย่างไม่สนใจโดยที่เขาใช้ชาวจีน ชื่อ ลี ลีไคเลียงเด็กทั้งสองเป็นอย่างดี เขาได้สั่งสอนทั้งคาเล็บและแอรอน ตามความรู้ที่เขาได้ศึกษามาจากหนังสือต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับปรัชญา แม้กระทั่งชื่อของเด็กทั้งสอง เขาก็นำมาจากคัมภีร์ไบเบิลที่อ้างจากตำนานกรีก ที่ตัวเขาเองตีความออกมาเพื่อแสดงให้เห็นว่า "ถึงแม้เขาจะถูกพระเจ้าขับไล่ให้มาอยู่ถึงฝั่งตะวันออกของสวนอีเดนก็ตาม ถ้าหากแต่ความดีในไม้ขี้กิ้งทองชนะบาปได้"

แซมเป็นอีกคนหนึ่งที่เคยเฝื่อนสต่ออค์ม โดยเฉพาะเมื่อเขาต้องตกอยู่ในห้วงแห่งความเสียใจกับการจากไปของภรรยา จนทำให้เขาขาดสติ ไม่เคยสนใจสิ่งรอบตัวอีกเลย ปล่อยให้มันเป็นไปตามยถากรรม แซมทนไม่ได้ที่จะให้บุตรชายฝาแฝดของอค์มต้องเห็นบิดาของเขาอยู่ในสภาพนี้ตลอดไป จึงเปิดเผยความจริงเรื่องของ เคธ ภรรยาของเขา อค์มจึงออกติดตามและพบว่าเธอเป็นคนที่ผิดแผกจากมนุษย์ทั่วไป มีแต่กิเลสราคะอยู่ในจิตใจ เขายอมรับสภาพความจริง และหมดความรักในตัวเธอ และหันกลับมาสนใจเลี้ยงดูบุตรชายฝาแฝดของตนอย่างดี

บุตรชายฝาแฝดของอค์มมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แอรอน บุตรชายฝาแฝดเปรียบเสมือนผู้บริสุทธิ์ ชื่อ และใจกว้าง เขามีความรักอยู่กับแอบรา (Abra) ในขณะที่คาเล็บแฝดผู้นองก็แอบชอบเธอเช่นกัน แต่เขามีอารมณ์ที่ร้อนแรงถึงพายุร้าย เหมือนกับมารดาที่เขาเรียกว่าเป็นโคร ความสัมพันธ์ของเด็กทั้งสองคนทำให้อค์มหวาดกลัวถึงสมัยที่เขาถึงบั้นปลายชีวิตที่มีต่อกัน คาเล็บต้องการเห็นบิดาเจ็บปวดเพราะความที่เขาคิดว่าบิดารักแอรอนที่ชายมากกว่า จึงบอกความลับเรื่องมารดาให้กับแอรอน ผู้บริสุทธิ์ทั้ง ทั้งยังพาเขาไปพบมารดา แอรอนเสียใจมากเพราะเขาคิดว่าภาพแม่ของเขาไว้อย่างสวยงาม สะอาด เขายอมรับความจริงไม่ได้ และตัดสินใจทิ้งคนรักไปเกณฑ์ทหารในสงคราม และ

ตายในสงครามนั่นเอง เกษีฆ่าตัวตายและยกสมบัติให้กับแอรอน อัครมเสีโยกับการจาก
ไปของแอรอนจนถึงกับล้มป่วยเป็นอัมพาต คาเลบได้สำนึกถึงความผิดที่ตนได้ก่อไว้ จึง
ทดแทนด้วยการดูแลบิดาที่กำลังจะตาย และได้อยู่กับคนรักของเขาคือ แอบรา

บทวิเคราะห์

จอห์น สไตน์เบ็ค เป็นนักเขียนที่แสดงความคิดเห็นต่อสังคมของคนที่ต่ำต้อย ยากไร้ เช่น พวกกรรมกร คนงานรับจ้างในไร่ และคนงานในโรงงานต่าง ๆ โดยชี้ให้เห็นแต่ความเลวร้ายของสังคมและความไม่น่าอยู่ที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในสังคม อันต่ำต้อยนี้ ทศนะของสไตน์เบ็คเป็นทศนะที่มองเห็นความทุกข์ในชีวิตมากกว่าความสุข มองเห็นความผิดหวังมากกว่าความสมหวัง และมองเห็นความพ่ายแพ้สูญเสียมากกว่า ความสำเร็จและชัยชนะ ซึ่งความทุกข์ดังกล่าวนี้มักจะมีกับมนุษย์อย่างไม่รู้จักจบสิ้น การแสดงทศนะดังกล่าว จัดเป็นทศนะเชิงพินิจที่พบเห็นอยู่ในนวนิยายของสไตน์เบ็ค เป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาการแสดงทศนะเชิงพินิจของนักเขียนผู้นี้ จาก นวนิยายเพียง 4 เล่ม ที่ให้ลักษณะของพินิจอย่างเด่นชัด คือ

Of Mice and Men

The Grapes of Wrath

The Pearl และ

East of Eden

ในการวิจัยนวนิยายทั้ง 4 เรื่องนั้น ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ศึกษาทศนะเชิงพินิจที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายทั้ง 4 เรื่อง ที่กล่าว มาแล้ว

ส่วนที่ 2 ศึกษาทศนะเชิงพินิจที่สไตน์เบ็คใช้ในการถ่ายทอดทศนะเชิง พินิจ โดยศึกษาจาก

แก่นเรื่อง

โครงเรื่อง

ตัวละคร

ฉาก และ

การบรรยาย

การศึกษาทัศนะเชิงสุนิยมที่ปรากฏอยู่ในนวนิยาย

ทัศนะเชิงสุนิยม หมายถึง การแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมหนึ่งที่มีแต่ความเลวร้ายมากกว่าดี ซึ่งความเลวร้ายต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ การมองว่าชีวิตมนุษย์มีแต่เลวร้าย คือ การมองเห็นความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์นั่นเอง ความทุกข์ของมนุษย์ตามหลักการแห่งทัศนะเชิงสุนิยมแบ่งเป็น ความทุกข์ทางกาย และความทุกข์ทางใจ

ความทุกข์ทางกาย เป็นความทุกข์ที่เกิดจากความอยากเพื่อสนองตอบความต้องการของร่างกาย ซึ่งโดยพื้นฐานทั่ว ๆ ไปแล้ว ร่างกายมนุษย์ต้องการความอบอุ่น ปลอดภัยจากที่พื้ที่อยู่อาศัย ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและตัวบุคคล เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์พบว่า ที่พื้ที่อยู่อาศัย ตลอดจนสภาพแวดล้อมแห่งแสง แร่นแค้น ไม่ก่อให้เกิดความสบายกาย ไม่เชื่ออำนาจต่อการอยู่อาศัย และการทำมาหากินแล้ว มนุษย์ก็จะเกิดทุกข์ เป็นความทุกข์ที่เกิดกับร่างกายโดยตรง ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ความทุกข์ทางกายมีสาเหตุมาจากสภาพธรรมชาติ สภาพที่อยู่อาศัย ตลอดจนสภาพที่แวดล้อมตัวละคร แห่งแสง แร่นแค้น จนไม่น่าอยู่และ ไม่ก่อให้เกิดความสบายกาย

การกำหนดให้สภาพธรรมชาติโดยทั่ว ๆ ไปแห่งแสง ใน The Grapes of Wrath มีผลกระทบต่องานชีวิตความเป็นอยู่ของบรรดาชาวไร่ชาวนาที่เป็นเจ้าของ

อย่างมากมาย ลักษณะของพื้นที่แห้งแล้ง ดินที่แตกกระแหง รวากับรอยแผลเป็น
 แม้ความชุ่มชื้นของดินที่ตกลงมาเพียงเล็กน้อยก็ไม่สามารถซึมแทรกผ่านลงไปได้
 ในที่บางแห่งแห้งแล้งเสียจนเพาะปลูกไม่ได้ ต้องปล่อยให้วัชพืชและหญ้าขึ้นอยู่
 ประปราย ความร้อนจัดจ้าของแสงแดดรวากับจะระเหิดความแห้งแล้งที่มีอยู่แล้ว
 ให้แห้งแล้งหนักยิ่งขึ้น ชาวโศกในไร่ที่ปลูกไว้มองเห็นเงาตายในที่สุด ผิวหน้าดิน
 เริ่มแข็งเพราะขาดฝนมาเป็นเวลานาน พื้นที่บางแห่งที่มีผู้คนสัญจรไปมาเสมอ ๆ
 ต้องถูกเหยียบย่ำจากรอยเท้าทั้งของคน สัตว์ และรถม้า ทำให้ดินที่แห้งแข็ง
 อยู่แล้วแตกละเอียดยกลายเป็นฝุ่นลอยคลุ้งสูงท่วมเอวผู้คนที่เดินผ่าน "Every
 moving thing lifted the dust into the air; a wagon man lifted
 a thin layer as high as his waist, and a wagon lifted the dust
 as high as the fence tops..." (Steinbeck, 1939 : 5)

แรงลมที่พัดผ่านมีแต่จะทำให้ฝุ่นฟุ้งกระจายเต็มท้องไร่ ปกคลุมพืชพันธุ์
 เท่านั้น หากไถ่นำฝนมาไม่ ความรุนแรงของลมทำให้ก้อนกรวดเม็ดเล็กเม็ดน้อย
 แตกกระจาย กิ่งไม้ ใบไม้แห้งปลิวว่อน ท้องฟ้ามืดครึ้มเต็มไปด้วยฝุ่นแม้อากาศ
 กลางวัน ทำให้ชาวไร่ชาวนาไม่สามารถออกไปทำงานได้ ทุกคนต้องใส่หน้ากาก
 ปิดหน้าให้มิดชิดเพื่อปกป้องอันตรายที่เกิดจากการปะทะกับฝุ่นเมื่อออกมานอกบ้าน
 แม้เมื่ออยู่ในบ้านก็หาได้ทำให้พวกเขาปลอดภัยจากความอึดอัดที่เกิดจากฝุ่นไม่
 บ้านทุกบ้านปิดอย่างหนาแน่นมีผ้าซึ่งไว้มอบ ๆ ประตูและหน้าต่าง กระนั้นฝุ่นก็ยัง
 เล็ดลอดเข้ามาได้ ความไม่สบายกายจากสภาพธรรมชาติเช่นนี้ ทำให้ชาวไร่ชาวนา
 เกิดความกังวลใจ และความกลัวเพิ่มขึ้น เขาไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้
 นอกจากนอนหมกตัวอยู่ในบ้าน ฟังเสียงความเคลื่อนไหวของลมอย่างใจจดใจจ่อ
 "They lay quietly and listened deep into the stillness."

(Steinbeck, 1939 : 7) สไตน์เบ็คได้สะท้อนให้เห็นสภาพของพื้นที่ที่ปกคลุม
 ไปด้วยฝุ่น ที่แทบจะทำให้หัวใจของชาวไร่ชาวนาทุกคนแตกสลาย ทุกคนแม้แต่เด็ก

และผู้หญิง ต่างก็ทักท้วงภาพที่อยู่เบื้องหน้า ความเจ็บของทุกคนเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความท้อแท้ใจ และความทุกข์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีหนทางต่อสู้ สภาพธรรมชาติที่ไม่สามารถหาทางแก้ไขและปรับปรุงได้ ทำให้มนุษย์เกิดความทุกข์ เกิดความไม่สบายกายในอันที่จะอยู่อาศัยและหามาหากินต่อไป นอกจากสไตน์เบิร์กจะแสดงทัศนะเชิงพินิจต่อสภาพธรรมชาติโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ครอบครัวยุค ที่ถือว่า เป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในนวนิยายเรื่องนี้ก็ต้องเผชิญกับความโหดร้ายของ ธรรมชาติในสภาพแบบเดียวกัน ที่ดินที่พวกโจคมารอบครองอยู่แต่เดิมนั้น เพาะปลูก ไม่ได้เป็นเวลาหลายปีแล้ว เช่นเดียวกับที่ดินของเพื่อนบ้านอีกหลาย ๆ คน มูเลย์ เพื่อนบ้านคนหนึ่ง ที่ หอม และจิม เคซี่ พบในระหว่างการเดินทางเล่าว่า ฝุ่นที่มากับความแห้งแล้งได้ทำลายพืชพันธุ์ให้เสียหาย และทำลายทุกสิ่งทุกอย่างจนหมดสิ้น ผลผลิตที่เคยมีเพียงเล็กน้อยแต่ก่อนนั้น บัดนี้ทำให้พวกเขาต้องตกอยู่ใน สภาพไร้ที่อยู่ เพราะแม้จะพยายามชวนชายหามาหากินบนแผ่นดินนี้ต่อไปก็มีแต่จะ ทำให้ต้องหมดตัว ที่ดินที่เคยเป็นของบรรพบุรุษต้องถูกเจ้าของเงินที่พวกเขาไปยืมมา ยึดไปยังไม่พอ พวกเขาต้องถูกขับไล่ออกไปจากแผ่นดินเกิดอีกด้วย ความทุกข์กาย ที่บรรดาชาวไร่ชาวนาในรัฐโอกลาโฮมา และเพื่อนบ้านของครอบครัวยุค และ ครอบครัวยุคเองได้รับในขณะนี้คือ การไร้ที่อยู่ สไตน์เบิร์กได้แสดงให้เห็นถึงความ ร้ายกาจของธรรมชาติที่แวดล้อมมนุษย์ในสังคมนี้ได้อย่างเด่นชัด และเป็นการชี้ให้เห็นทัศนะเชิงพินิจต่อธรรมชาติที่ไม่เคยปรานีใคร จนก่อให้เกิดความทุกข์กาย แก่ผู้คนที่ยากไร้อย่างน่าสมเพชเวทนายิ่งนัก

ความแห้งแล้งแร้นแค้นของธรรมชาติดังที่กล่าวมาแล้วนั้น สไตน์เบิร์กได้กล่าวซ้ำอีกครั้งใน East of Eden ซึ่งเป็นการบรรยายเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติในหุบเขา ซาลีนัส ที่ถึงแม้จะไม่แห้งแล้งกันดารเหมือนกับในรัฐโอกลาโฮมา จาก The Grapes of Wrath ก็ตาม แต่ความไม่แน่นอนของธรรมชาติก็ได้ทำให้ผู้คนที่ยาศัยอยู่ใน หุบเขาแห่งนี้ ต้องได้รับความทุกข์ทรมานเช่นกัน

สภาพโดยทั่ว ๆ ไปของหุบเขาซาลีนัสแห่งนี้แม้จะมีความอุดมสมบูรณ์เป็นแห่ง ๆ แต่บริเวณภูเขาที่ล้อมรอบนับจากเชิงเขาขึ้นไป ที่ดินไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก พืชที่ขึ้นอยู่ตามเนินเขาก็กว้นแล้วแต่แห้งแล้ง "..., but the foothills were only a skin of topsoil no deeper than the grass roots; and the farther up the hills you went, until at the brush line it was a kind of dry flinty gravel that reflected the hot sun blindingly." (Steinbeck. 1952 : 9) พืชประเภทหญ้าที่ขึ้นเป็นหย่อม ๆ มีปรากฏเป็นแนวกั้นความแห้งแล้งจากสภาพดินปนกรวดที่ร้อนระอุยามต้องแสงแดด ในปีที่มีฝนตกชุก ผลผลิตในแถบนี้ก็ดีขึ้น แต่มีโคที่แห้งแล้ง ขาดฝนติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้สภาพหุบเขาแห่งนี้กลายเป็นหุบเขาแห่งความน่ากลัว มีแต่หญ้าขึ้นรกแทนที่พืชไร่ หรือไม้ก็กลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่า จนชาวไร่ชาวนาในแถบนี้เกิดความทุกข์ ความแห้งแล้งของพื้นดิน ทำให้เกิดมีฝุ่นฟุ้งกระจายทั่วไป ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัย จนไม่สามารถออกไปประกอบหน้าที่ประจำวันได้อย่างสะดวก "...the dust particles cut into a man's skin and burned his eyes." (Steinbeck. 1952 : 9) ความรุนแรงของลมที่พัดพาฝุ่นมาควายนั้น ถึงกับทำให้ใบหน้าเจ็บแสบราวกับถูกของแหลมทิ่มแทง สร้างความไม่สบายกายเป็นอย่างยิ่ง ความแห้งแล้ง แร้นแค้นที่พบใน East of Eden นี้ได้แสดงทัศนะของสไตน์แบ็คต่อธรรมชาติในเชิงทุนนิยมที่ชัดเจนอีกตัวอย่างหนึ่ง

เมื่อกล่าวถึงครอบครัวของ ซามูเอล แฮมิลตัน (Samuel Hamilton) ขณะที่มาจับจองที่ดินในหุบเขาซาลีนัสแห่งนี้ สไตน์แบ็คได้สะท้อนให้เห็นสภาพของพื้นดินว่า ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูกเพราะเป็นที่เชิงเขา ดินไม่ดี "The crust of topsoil was so thin that the flinty bones stuck through." (Steinbeck. 1952 : 13) แห้งและแห้งผากไม่มีแหล่งน้ำใต้ดิน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณรอบ ๆ ที่เต็มไปด้วยพืชพันธุ์ธัญธรรมา ภูเขาจึงไปทิ้งผืนดิน

มีน้ำอุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะบริเวณหุบเขาใกล้แม่น้ำซาลิสส์ ความเอื้ออำนวยของธรรมชาติ ช่วยให้มนุษย์มีความสุขอันใด เมื่อมองในทางกลับกัน ความโหดร้ายของธรรมชาติก็สามารถทำให้มนุษย์มีความทุกข์ได้เช่นกัน และสโตนเบิร์กก็ได้แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายของธรรมชาติที่มาจากความแห้งแล้ง จนทำให้มนุษย์ไม่มีความสบายกาย ไม่มีความสะดวกในการทำงาน และก่อให้เกิดความรำคาญอย่างไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ สโตนเบิร์กได้บรรยายให้เห็นว่าเป็นความทุกข์ของมนุษย์ที่ตกอยู่ในภาวะอย่างนี้ตลอดไป

ในขณะที่สภาพธรรมชาติแห้งแล้ง แร้นแค้นปรากฏให้เห็นเด่นชัดในนวนิยายเรื่อง The Grapes of Wrath และ East of Eden นั้น ผู้อ่านจะพบว่า สโตนเบิร์กไม่ได้กล่าวถึงสภาพแบบเดียวกันนี้ในนวนิยายเรื่อง Of Mice and Men แต่อย่างใด ทั้งที่เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เกิดในหุบเขาซาลิสส์เหมือนกัน สภาพธรรมชาติบริเวณริมฝั่งแม่น้ำซาลิสส์ที่จอร์จ และเลนนี่เดินทางมาถึงนั้น มีความชุ่มชื้นของสายน้ำที่ไหลเอื่อย ๆ ลึกเลาะเชิงเขาที่เขียวชอุ่ม ผุงกระแทกที่กระโดดโลดเต้นบ้างก็นิ่งงันราวกับรูปปั้น แต่ความสวยงามของแสงแดดในยามเย็น และธรรมชาติในขณะนี้มีใ้ทำให้ผู้อ่านเกิดความสบายกาย เพราะในความงดงามของธรรมชาตินั้น สโตนเบิร์กยังคงใ้เน้นใ้ผู้อ่านไ้เห็นความเฉื่อยชาของสิ่งที่มีชีวิต เช่น กระต่ายที่นิ่งงันถึงกึ่งกลางที่วิ่งบนกิ่งไม้ ไบไม้ที่แห้งกรอบ จนเกิดเสียงแกรกกรากนารำคาญ ความร้อนในยามเย็นที่ยังหลงเหลืออยู่ทำให้เกิดความเหนื่อยหน่ายมากกว่าความเพลิดเพลินใจการที่ทั้งจอร์จ และเลนนี่ แวะพักบริเวณริมฝั่งแม่น้ำแห่งนี้ ก็ใ้ทำให้ความเฉื่อยชาของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลายที่ปรากฏขึ้นก่อนหน้านี้กลายเป็นความไร้ชีวิตชีวาอันที่ สภาพของจอร์จ และเลนนี่ที่ท่องเที่ยวทางมานั้นแสดงให้เห็นถึงความเหนื่อยล้า และความทุกข์ทรมานจากแสงแดดที่แผดร้อนตลอดการเดินทางที่ไกลถึง 4 ไมล์

ความสวยงามของธรรมชาติกับความเฉื่อยชาของสิ่งมีชีวิต ความแห้งแล้งของกิ่งไม้ไบไม้บนริมฝั่งแม่น้ำคานหนึ่ง และความเหน็ดเหนื่อยของคนเดินทาง

ได้แสดงให้เห็นถึงทัศนะเชิงทุนนิยมที่สไตน์เบ็คถ่ายทอดในงานประพันธ์ได้เป็นอย่างดีว่า ความสวยงามของธรรมชาติก็ก่อให้เกิดทุกข์ทรมานทางกาย ดังที่จอร์จ และเลนนี่รู้สึกเช่นกัน

ในนวนิยายเรื่อง The Pearl ก็เช่นเดียวกับ Of Mice and Men ความมั่งคั่งของแสงแดดยามรุ่งอรุณที่โผล่พ้นขอบทะเล เสียงคลื่นซัดสาดชายฝั่ง เสียงนกกา และเหล่าสุนัข หมูทั้งหลายในหมู่บ้านเริ่มหาอาหารกิน สไตน์เบ็คยอมรับว่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดี เป็นความสวยงาม แต่ตัว คิโน เองกลับไม่รู้สึกยินดียินร้ายต่อสภาพเหล่านี้เลย "Outside the door he squatted down and gathered the blanket ends about his knees. He saw the specks of Gulf clouds flame high in the air. And a goat came near and sniffed at him and stared with its cold eyes." (Steinbeck. 1948 : 8) เช่นเดียวกับความเฉยชาในดวงตาพะชนะจึงมองดูเขา เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นความจำเริญในชีวิต วันใหม่ของพวกเขาคือการลุกขึ้นต่อสู้เพื่อยังชีวิตให้รอดไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น เสียงคนครีที่ก้องอยู่ในสมองของเขา คือ เสียงแห่งความคิดคำนึงที่เขาพอจะหาได้นอกเหนือไปจากเสียงการปรุงอาหาร ที่คิโน เรียกว่า เป็นเสียง "เพลงแห่งครอบครัว" (The Song of the Family) ซึ่งเป็นศูนย์รวมทั้งหมด มีความอบอุ่น และปลอดภัยที่พอจะหาได้จากสภาพที่ยากไร้เช่นนั้นมากกว่าความใส่ใจในความมั่งคั่งของธรรมชาติที่ไม่ได้ให้อะไรแก่พวกเขาเลย

จะเห็นได้ว่า สไตน์เบ็คได้สะท้อนให้เห็นถึงทัศนะเชิงทุนนิยมในนวนิยาย เรื่อง Of Mice and Men ในแนวเดียวกับ The Pearl เมื่อกล่าวถึงสภาพธรรมชาติที่สวยงามในสายตาของคนยากจนว่า เป็นสภาพที่ขาดความรื่นรมย์ อบอุ่น และสบายกาย ดังปรากฏอยู่ในความเฉยชาและเฉยเมยของตัวละคร

นอกจากสภาพธรรมชาติที่ขาดความรื่นรมย์ดังกล่าวแล้ว สไตน์เบ็คยังได้แสดงถึงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อสภาพที่อยู่อาศัยของตัวละครว่า เป็นที่เกิดความทุกข์ทรมานไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน เช่น สภาพบ้านของ คิโน และของชาวประมงอื่น ๆ ในหมู่บ้านแห่งนี้

จาก The Pearl จะเห็นว่าเป็นลักษณะของกระท่อมที่ทำด้วยกิ่งไม้ ใบไม้ และ
เศษวัสดุที่พอจะหาได้ ปลูกเรียงรายตามชายหาด ฝาบ้านทำด้วยกิ่งไม้ที่สานต่อกัน
บางแห่งก็เป็นรอยโหว่ จนทำให้แสงแดดส่องเข้าไปในตัวบ้านได้ในเวลากลางวัน
และลมเย็นพัดผ่านในเวลากลางคืน ภายในกระท่อมเป็นบริเวณแคบ มีเพียงเสื่อที่
ปูไว้เป็นที่นอนเท่านั้น ความไม่มั่นคงของตัวกระท่อม ทำให้ตัวคิโนรู้สึกถึงอันตรายที่
อาจจะเกิดขึ้น ดังปรากฏว่ามีแมลงป่องไต่ลงมาจากหลังคาบ้าน คืบคลานตามเชือก
ที่ใช้ผูกเปิดที่โคโยตีโก่ ลูกน้อยของเขากำลังนอนอยู่ คิโนและภรรยาถึงกับตกใจ
ยืนตัวแข็งทื่อเมื่อรู้ว่าอันตรายกำลังมาถึง "In his mind a new song had come,
the Song of Evil, the music of the enemy, of any foe of the
family a savage, secret, dangerous melody, and underneath..."
(Steinbeck. 1948 : 10 - 11) อันตรายของแมลงป่องทำให้เกิดบทเพลงแห่ง
ความชั่วร้ายในสมองของคิโน เป็นบทเพลงแห่งความโหดร้าย ลึกลับ และน่ากลัว
ซึ่งสิ่งเหล่านี้ หมายถึง ศัตรูของครอบครัวนั่นเอง

ความทุกข์ที่คืบคลานเข้ามาพร้อมแมลงป่องได้ชี้ให้เห็นถึงความน่ากลัว ความ
ไม่ปลอดภัยและความไม่น่าอยู่ของที่อยู่อาศัยของคิโน และบรรดาชาวประมงยากจน
เหล่านี้ได้ก็ เพราะไม่มีใครรู้ว่า ความทุกข์ยากจะเกิดขึ้นอีกเมื่อใด ตรงกันข้ามกับ
คนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ไกลนัก เพียงแค่สุดเขตกระท่อมของพวกชาวประมงที่ต่ำต้อย
จะเป็นที่อยู่ของคนร่ำรวย เช่นบ้านนายแพทย์ สร้างขึ้นโดยใช้วัสดุอย่างดี แข็งแรง
มีบริเวณสวนอันร่มรื่น มีน้ำพุและกำแพงรั้วที่มีเงาไม้เลื้อยขึ้นอยู่อย่างสวยงาม
ความหรูหราผั่งคั่งภายในบ้านที่เต็มไปด้วยความสะดวกสบาย มีการตกแต่งประดับประดา
ด้วยรูปภาพราคาแพงลิบลั้ มีประตูบานแข็งแรงปกป้องอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้เป็น
อย่างดี กระนั้นสโตนเบ็คก็ชี้ให้เห็นความไม่น่าอยู่ของสถานที่เช่นกัน "They heard
from the secret gardens the singing of caged birds and heard
the splash of cooling water on hot flagstones." (Steinbeck.
1948 : 14)

จะเห็นได้ว่า แม้แต่การบรรยายเกี่ยวกับสภาพที่อยู่ของคนรวยที่มีแต่ความสุข ความร่ำรวยที่มีเงินพอจะซื้อหาได้ สไตน์เบ็คก็ยังแทรกสิ่งที่ไม่ร่ำรวยให้ผู้อ่านได้เห็น ถึงความน่าอึดอัด ความลึกลับ ไม่น่าไว้วางใจ เช่น นกขังเพลงที่ถูกขังอยู่ในกรง "caged birds" หรือ สายน้ำอันเย็นฉ่ำตกลงมากระทบกับก้อนหินที่ร้อนระอุ ซึ่งทำให้เห็นทัศนะเชิงพินิจแทรกอยู่ในทุกสภาพที่อยู่อาศัย

ความแตกต่างของที่อยู่อาศัยในนวนิยายเรื่อง The Pearl นี้ สไตน์เบ็ค สามารถถ่ายทอดทัศนะเชิงพินิจให้เห็นถึงความไม่นาอยู่ ความอึดอัดของสภาพที่ แร่นแค้น และสภาพที่มั่งคั่งว่า ก่อให้เกิดทุกข์แก่ผู้อยู่อาศัยเช่นเดียวกัน

ความแร่นแค้นของที่อยู่อาศัยของครอบครัวโจค ใน The Grapes of Wrath ก็เป็นสภาพที่ก่อให้เกิดความทุกข์กายอย่างเด่นชัดอีกเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อกล่าวถึง สภาพที่อยู่อาศัยของครอบครัวในขณะเดินทาง และสภาพที่อยู่อาศัยในแคลิฟอร์เนีย

เมื่อตัดสินใจอพยพครอบครัวไปแคลิฟอร์เนียนั้น ครอบครัวโจคได้ขึ้นรถบรรทุก เล็กเกา ๆ คันหนึ่ง เพื่อใช้เป็นพาหนะในการเดินทาง นอกจากจะบรรทุกสัมภาระ ต่าง ๆ ไว้จนเต็มคันรถแล้ว รถยังต้องบรรทุกคนถึง 13 คน คือ ปู่ ย่า พ่อ แม่ หอม อัล โนอาห์ โรสออฟชาร์อน และคอนนี่ ริเวอร์ส สามีของเธอ รูชี วินฟิลด์ จูจจอห์น และจิม เคซี่ อดีตนักเทศน์เพื่อนของหอม สภาพของรถเก่ามาก ดังที่ สไตน์เบ็คได้บรรยายถึงความหฤโหดของมันจนทำให้เกิดความไม่สบายกายแก่

ผู้โดยสาร "The engine was noisy, full of little clashings, and the brake rods banged. There was a wooden creaking from the wheels and a thin jet of steam escaped through a hole in the top of the radiator caps" (Steinbeck. 1939 : 91)

สภาพของเครื่องยนต์ที่ส่งเสียงดัง เต็มไปด้วยเสียงกระทบกันนั้น ฮัล ซึ่งเป็นคนขับเข้าใจสภาพของรถได้ดีกว่าใคร เขากังวลว่ารถจะพาพวกเขาไปถึง จุดหมายปลายทางได้หรือไม่ รถจะป็นเขาได้หรือไม่ การเดินทางไกลในสภาพเช่นนี้

นับเป็นความลำบากกายอย่างยิ่ง เพราะสภาพที่หนึ่งคนขับซ้ำรถ การฉลัดเปลี่ยนนี้ทางตอนหน้าของรถ โดยเฉพาะผู้ที่ออมนแอ เช่น ย่า แม่ และหญิงมีครรภ์อย่างโรส ออฟซารอน การนั่งเบียดเสียดกันบนสัมภาระในตอนหลัง ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพความแออัดของผู้คนในขณะเดินทาง ส่วนสภาพรถเมื่อเริ่มแรกก่อนออกเดินทาง อัลต้องเปลี่ยนยางรถใหม่ เมื่อเดินทางไกลทั้งวันเครื่องยนต์ร้อนเกินไป เขาก็ต้องหยุดหาน้ำมาใส่ บางครั้งก็ต้องเปลี่ยนอะไหล่รถ และบางครั้งรถเสียเพราะอะไหล่รถเก่าต้องจอดซ่อมรถเป็นเวลานาน อัลมีความระมัดระวังตลอดเวลาจนเขามีความรู้สึกว่า เขาก็เป็นส่วนหนึ่งของรถเหมือนกัน

Al, at the wheel, his face purposeful, his whole body listening to the car, his restless eyes jumping from the road to the instrument panel. Al was one with his engine, every nerve listening for weaknesses for the thumps or squeals, hums and chattering that indicate a change that may cause a breakdown. He had become the soul of the car.

(Steinbeck. 1939 : 112)

ผู้คนที่นั่งอยู่บนรถต่างก็มีสีหน้าที่บ่งบอกถึงความเหนื่อยหน่าย ไม่รู้สึกยินดี ยินร้ายกับสิ่งต่าง ๆ ที่รถแล่นผ่านไป การมองเหม่อไปตามท้องไรท้องนาอย่างเจียบ ๆ แต่ก่อนหน้านี้ ได้กลับกลายเป็นการทอดสายตาไปตามถนนคอนกรีตแคบ ๆ ยาวเป็นไมล์ ๆ อย่างไร้จุดหมาย แสงแดดที่ส่องหน้าทำให้มองไม่ถนัด ใบหน้าที่คล้ำไปด้วยแดดเต็มไปด้วยริ้วรอยกระต้ำกระต้างเพราะลมและฝุ่น ความแห้งแล้งปรากฏอยู่สองข้างทาง

เป็นทัศนะเชิงทุนนิยมที่สโตนเบิร์กจงใจสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นความเลวร้าย ความไม่น่าอยู่ และความน่าสะพึงกลัวของชนรกรากมากกว่าสิ่งอื่น

ในสองวันแรกของการเดินทางนั้น ครอบครัวโจคมียุคประสงค์ที่จะหนีความแห้งแล้งและความอดอยากที่กำลังจะเกิดขึ้น เป็นการหนีที่คิดว่ามีจุดหมายปลายทางที่ดีกว่า มีความหวังที่จะไปสู่ดินแดนสีเขียวของแคลิฟอร์เนีย แต่ภายหลังจากวันที่สามของการเดินทาง พวกเขาเริ่มตระหนักถึงสภาพชีวิตที่ตนกำลังเป็นอยู่ พวกเขาเริ่มเรียนรู้ที่จะเล็ดลอดน้อยถึงการมีชีวิตรอบบนท้องถนนอันเปรียบเสมือนบ้านใหม่ เช่นเดียวกับผู้อพยพคนอื่น ๆ ที่พบเห็นกันทั่วไปบนถนน และมีสภาพไม่แตกต่างกัน สภาพพรตที่ต่างก็มุ่งไปทางทิศตะวันตกเหมือนกันหมดดังที่ เคซี พูดว่า "...It's like a whole country is moving." (Steinbeck. 1939 : 158)

เวลากลางวันเป็นช่วงที่ทุกคนจะยึดเอาถนนเป็นเส้นทางนำไปสู่แคลิฟอร์เนีย ในเวลากลางคืนบรรดาผู้อพยพต่างก็หาที่จ่อครถรวมกันเป็นหย่อม ๆ สองข้างถนน เพื่อปรุงอาหารและจัดที่พักหลับนอน โดยหาความสะดวกสบายไม่ได้เลย เด็ก ๆ ต้องรีบไปตักน้ำ หากยังไม่มากพอไฟ จนเป็นที่รู้กันว่า ทุกครั้งที่จ่อครถ ใครต้องทำหน้าที่อะไร ไม่มีการวิ่งเล่นตามประสาเด็ก ต่างคนต่างทำงานอย่างอดทน ด้วยความฝันที่จะได้พบกับความหวังใหม่ที่สวยงามทางตะวันตก แต่แล้วสิ่งที่เขาพบกลับนึกคาดความแห้งผากของที่ดิน ภูเขาหินที่สูงหมื่น แสงแดดที่แผดกล้า ทุกหนทุกแห่งมีแต่สีน้ำตาล หากความชุ่มชื้นดังที่คิดไว้ไม่ได้เลย สโตนเบิร์กได้บรรยายสภาพที่มีแต่ความแห้งแล้ง ก่อให้เกิดความท้อแท้ใจ นอกเหนือไปจากความไม่สบายกายที่พบเห็นอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นลักษณะของการมองโลกในทางทุนนิยมอีกประการหนึ่ง

สภาพที่พิกในแคลิฟอร์เนียนั้นไม่มีความแตกต่างจากสภาพที่ผู้อพยพเหล่านี้เคยเดินทางรอนแรมมา ทุกคนเคยนั่งอยู่บนรถ กางเต็นท์นอนข้างถนนอย่างไร พวกเขาก็ยังคงทำเช่นนั้นต่อไปในแคลิฟอร์เนีย การพักรวมกันเป็นบริเวณใหญ่ ๆ ที่เรียกว่า ค่ายอพยพนั้น หาได้มีความปลอดภัย สะดวกสบายดังที่คิดไว้ไม่

There was no order in the camp; little grey tents, shacks, cars were scattered about at random. The first house was nondescript. The south wall was made of three sheets of rusty corrugated iron, the east wall a square of mouldy carpet tacked between two boards, the north wall a strip of roofing paper and a strip of tattered canvas, and the west wall six pieces of gunny sacking. Over the square frame, on untrimmed willow limbs, grass had been piled, not thatched, but heaped up in a low mound.

(Steinbeck. 1939 : 221)

สภาพภายในค่ายอพยพหาความเป็นระเบียบไม่ได้เลย กระหม่อม เต็นท์ รถยนต์ ตั้งเรียงรายระเกะระกะทั่วไป บ้านเรือนที่ปลูกขึ้นก็ทำจากเศษวัสดุนำมาปะติดปะต่อกันเป็นผาบ้าน หลังคาทำเพียงแค่นำใบไม้ใบหญ้ามาวางสุมรวมกันพอกันฝน และฝุ่นได้เท่านั้นเอง นอกจากสภาพที่ไม่น่าอยู่อย่างนี้แล้ว สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นอันตรายที่เกิดจากการรังควานของพวกตำรวจซึ่งมักจะหาเรื่องจู่โจมเผาทำลายถ้าไม่พอใจ คนในแคลิฟอร์เนียเองก็ถูกพวกอพยพเหล่านี้ และร่วมมือกับตำรวจในการขับไล่ โดยหาวิธีกลั่นแกล้งต่าง ๆ นานา จนผู้อพยพได้รับความเดือดร้อน เพราะต้องอยู่ในสภาพไร้ที่อยู่อาศัยตลอดเวลา

ไวบางแห่งจะมีบ้านพักคนงานให้ เช่น บ้านพักที่ครอบครัวโจคอาศัยอยู่ ขณะทำงานในไร่พืช สไตน์เบ็คได้บรรยายสภาพบ้านที่มีแต่ความเหนอะหนะเต็มไปด้วยฝุ่นและสนิม อีกทั้งกลิ่นเหม็นอับที่ส่งกลิ่นคลุ้งราวกับว่าไม่เคยทำความสะอาดเลย

The floor was splashed with grease. In the one room stood a rusty tin stove and nothing more. The tin stove rested on four bricks and its rusty stovepipe went up through the roof. The room smelled sweat and grease

....

(Steinbeck. 1939 : 338)

สภาพเหล่านี้ชวนให้เกิดความน่าอัศจรรย์ว่าความใจแก่อยู่อาศัยมากกว่าความน่าอยู่ และในโรงบางแห่งที่ไม่มีบ้านพักให้คนงาน เช่น ในโรงฝ่ายที่ครอบครัวยุคเข้าไปรับจ้างเก็บฝ้ายนั้น พวกคนงานต้องหาที่อยู่เอง ซึ่งครอบครัวยุคก็ได้อาศัยเป็นรถตู้เก่า ๆ อยู่ปะปนกับคนงานอื่นอีกสองสามครอบครัวยุค ความปลอดภัยของที่อยู่หาได้ช่วยปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความโหดร้ายของธรรมชาติได้ไม่ ในที่สุดพวกคนงานบนรถตู้คันนี้ก็ต้องอพยพโยกย้ายต่อไป การเสนอภาพความอัศจรรย์ของที่อยู่ ความลึกซึ้งน่ากลัว ตลอดจนความไม่ปลอดภัยต่าง ๆ ล้วนแสดงให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์แบ็คต่อสภาพที่อยู่อาศัยที่สร้างความทุกข์ทรมาน อย่างไม่รู้จักจบสิ้น

สภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความสะดวกสบาย ไม่มีความปลอดภัยทั้งจากตำรวจท้องที่และจากดินฟ้าอากาศนั้น ได้สะท้อนให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของจอห์น สไตน์แบ็คได้อย่างแจ่มชัดยิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพที่อยู่อาศัยใน Of Mice and Men แล้ว จะพบว่า สภาพบ้านพักคนงานที่ จอร์จ และเลนนี่ เข้ามาอยู่นั้น มีสภาพไม่ต่างกับ บ้านพักคนงานในโรงฟ้ายของครอบครัวยุค ต่างกันที่บ้านที่จอร์จ และเลนนี่พักนั้นเป็นบ้านพักรวม รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ฝ่ายหนึ่งค้ำในฉาบด้วยปูนขาวธรรมดา พื้นไม้ไผ่ขัด ฝ่ายหนึ่งค้ำหนึ่งเป็นหน้าต่างสี่เหลี่ยมช่องเล็ก ๆ 3 ช่อง ถัดจากหน้าต่างเป็นประตูไม้ ที่ยังไขกลอนไม้เปิดปิดอีกค้ำหนึ่งมีพื้นอนเรียบกัน 8 ที่ มีผ้าห่มคลุมเตียงไว้เพียง 5 เตียงเท่านั้น ที่เหลือยังเป็นเตียงผ้าใบธรรมดาที่ไม่ได้รับการดูแล

เนื้อที่นอนแต่ละที่จะมีกล่องตะปูลังแอปเปิ้ล นำนาวางซ้อนกันสำหรับ
ใช้เป็นที่พักของไขส่วนตัว เช่น แบงหลังโกนหนวด สบู่ หรือ ขวดโหลเล็ก ๆ
และเน็คไท ฝานังอีกคานหนึ่งเป็นที่ไว้เตาเหล็กสีค่า ตรงกลางห้องมีโต๊ะ
สี่เหลี่ยมมีไฟวางกระจัดกระจาย และรอบโต๊ะมีกล่องวางซ้อนกันทำเป็นเก้าอี้
สภาพของบ้านพักคนงานที่ไม่ต้องการให้สะดวกสบายแต่อย่างใด จอร์จและ
เลนนี่ พบว่า บ้านไม่ได้รับกรดูแลเอาใจใส่จากคนงานเท่าใดนัก ผู้ที่เกาะ
ความทุกข์และการปกป้องภาษาแมลงทำให้เขาคิดว่าบ้านนี้สกปรก และคนงาน
ควายนไม่เคยดูแลความสะอาดเลย กลิ่นเหม็นของสุนัขแก่ของแคนดี้คนงาน
แกส่งกลิ่นคลุ้งไปทั่วทั้งหลัง จนเกิดความอึดอัด รำคาญแถมอยู่อาศัย
ทั้งที่คาร์ลสันทนไม่ไหว

That dog of Candy's is so God damn old he
can't hardly walk. Stinks like hell, too.
Ever' time he comes into the bunk house I
can smell him for two, three days.

(Steinbeck. 1969 : 447)

ความเหม็นของสุนัขตัวนี้ ก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัด น่าระอิดสะเอียน
จนไม่น่าอยู่ โดยเฉพาะผู้ที่มาใหม่

นอกจากสภาพที่อยู่อาศัยจะไม่น่าอยู่แล้ว สภาพคนที่แวดล้อม
ตัวละครยิ่งจะทำให้จอร์จ และเลนนี่เกิดความหวาดผวายุ่งในใจ ความไม่พอใจ
ที่เคอร์เลย์มีต่อเลนนี่ ทำให้จอร์จรู้ดีว่าจะต้องเกิดเรื่องขึ้นระหว่างคนทั้งสอง
อย่างแน่นอน ถึงแม้จะเห็นได้จากคำพูดของจอร์จที่บอกว่า เขาเคยพบคนอย่างนี้

มาก่อนและเป็นคนที่จะทำให้พวกเขาตกงานได้ "He was kinda feelin' you out." (Steinbeck 1969 : 442) ก่อนที่ทั้งสองจะเข้ามาอยู่ในไร่แห่งนี้ จอร์จเคยบอกให้เลนนี่รู้ถึงสถานที่ที่เขาควรจะมาซ่อนตัวเมื่อเกิดเหตุร้ายแรงขึ้น "...if you just happen to get in trouble like you always done before, ..." (Steinbeck 1969 : 432) สายตาของเคอร์เลย์ที่จ้องมองเลนนี่อย่างทันทาย ทำให้เลนนี่ที่ไม่ค่อยจะมีความรู้สึกถึงสิ่งใดสักอย่างถึงกับหวาดกลัว และรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยของที่พักแห่งนี้ เขาารู้สึกถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น จนไม่อยากอยู่ที่นี้ "I don't like this place, George. This ain't no good place. I wanna get out a here." (Steinbeck 1969 : 445) คำพูดที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัวของเลนนี่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกเห็นใจสภาพของเขาอย่างยิ่ง สภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลที่ก่อให้เกิดความอึดอัดแก่ตัวละคร เช่นนี้ ปรากฏเช่นเดียวกับ อคัม ทรัสค์ ใน East of Eden อคัม ทรัสค์ เติบโตมาในสภาพที่ขาดความอบอุ่น เพราะมารดาของเขาเสียชีวิตตั้งแต่เขายังเล็ก ๆ ปีกาก็ไม่รู้จักการดูแลครอบครัวเท่าใดนัก การทะเลาะเบาะแว้งของอคัม จึงตกเป็นหน้าที่ของ อลิส ภรรยาใหม่ของบิดา อลิสเป็นคนที่ค่อนข้างเงิบขริบ ไม่โตแย้ง ไม่ขี้นิน ไม่ใส่ใจกับเรื่องอื่นใดนอกจากทำหน้าที่แม่บ้านของเธออย่างเดียว ในขณะที่ทรัสค์บิดาของอคัม เป็นคนที่ไม่โหยงและเป็นเสมือน "...something of a devil..." (Steinbeck. 1952 : 17) ทั้งทรัสค์และอลิส ไม่เคยให้ความอบอุ่นแก่บุตรชายของเขาเท่าใดนัก แม้แต่ชาร์ลส์น้องชายที่เกิดจากอลิส ก็รู้สึกถึงความอึดอัดอันนี้

ความสัมพันธ์ของอคัม กับ ชาร์ลส์ ก็เหมือนกับพี่น้องทั่วไป ที่มีแต่การทะเลาะเบาะแว้งกัน แต่ชาร์ลส์มักจะเป็นคนคอยแก้แค้นพี่ชายเขาเสมอ ทุกครั้งที่เขารู้ว่าพี่ชายเขาชนะไม่ว่าในการเล่นเกมส์อะไร เขาจะโกรธและ

แสดงความรักที่วราภีใส่ อ้อม ความเกลียดของชาร์ลส์ และอลิส
ปรากฏต่อสายตาคอรั้มครั้งใด แทนจะทำให้เขารู้สึกเป็นยะเยือก

... and suddenly he froze deep in his chest. The hatred in Charles's face frightened him." (Steinbeck 1952 : 26)

และบางครั้งที่ความโกรธของชาร์ลส์รุนแรงถึงขั้นชกต่อย อ้อม ก็ไม่เคยคิด
ที่จะต่อสู้ ชาร์ลส์มักจะรุนแรงกับเขาตลอดเวลาที่เขาโกรธ ส่วนอลิส
มารดาเลี้ยงของเขา แม้จะไม่ได้แสดงปฏิกิริยาต่อเขาอย่างชัดเจน แต่
สายตาที่มองดูเขา ทำให้อ้อม รู้ว่า เธอเกลียดเขามากทีเดียว

ชาร์ลส์ เกลียดพี่ชายของเขาเพราะอิทธิพลที่บิดารักอ้อม มากกว่า
และแสดงความเกลียดออกมาทุกครั้งที่เขารู้สึกว่า เป็นผู้แพ้ ในขณะที่อลิส
มีเพียงความเป็นชา กับเขาเท่านั้น ความจริงมีระเบียบกฎเกณฑ์ของบิดา
ความเป็นราชของอลิส และความรุนแรงของชาร์ลส์ ทำให้อ้อม กลายเป็น
คนเงียบขรึม ความไม่พอใจกับสภาพที่อยู่ที่ถูกแวดล้อมไปด้วยความอึดอัดเช่นนี้ มี
ผลให้อ้อม คิดอพยพไปจากไร่แห่งนี้ ดินที่ที่เขาพบว่ามีเงินมากพอ และ
การอยู่ในที่ที่สร้างแต่ความขมขื่นให้กับเขามีแต่จะทำให้เขาเกิดความทุกข์
ความเจ็บปวดเพิ่มขึ้น

สโตนเบิร์ก ได้แสดงให้เห็นถึงสภาพธรรมชาติ สภาพที่อยู่อาศัยและ
สภาพผู้คนที่ถูกแวดล้อมด้วยละครในทางทุนนิยมอย่างเด่นชัด กล่าวคือ เขามุ่งที่จะ
ให้อ่านเห็นแต่ความแห้งแล้ง แขนงแคบของธรรมชาติ มากกว่าความอุดมสมบูรณ์
ให้เห็นสภาพที่อยู่อาศัยที่น่าอึดอัด รำคาญ และให้เห็นสภาพผู้คนที่มีแต่ความน่ากลัว
จนทำให้เกิดความไม่สบายกาย เกิดทุกข์ทางกายอย่างเห็นได้ชัด นับเป็น
การมองโลกในแง่ร้าย หรือมีทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ต่อคนในสังคมหนึ่ง

ทั้งนี้กล่าวมาแล้วว่า ความทุกข์กายเป็นความทุกข์ที่เกิดกับร่างกาย โดยตรง เช่น ความทุกข์กาย ความไม่สบายกายอันเกิดจากสภาพธรรมชาติที่แวดล้อม แห้งแล้ง แร้นแค้น สภาพที่อยู่อาศัย ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคล เป็นต้น การขาดแคลนสิ่งจำเป็นในชีวิต เช่น อาหาร เพื่อประทังความหิวโหย เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย และปกป้องความอุจาดก็เรียกว่า เป็นทุกข์กายอีกประการหนึ่ง สไตน์เบ็ค ไล่สะท้อนให้เห็นสภาพของผู้คนที่อโคจรยากที่แม้จะไม่ได้แสดงออกมา เป็นคำพูด แต่สายตาของตัวละคร ก็บ่งบอกออกมาอย่างชัดเจนว่า มีความทุกข์ทรมานเพียงใด การบรรยายสภาพเครื่องแต่งกาย เสื้อผ้าของแต่ละคน ที่แม้จะมีไว้ปกป้องความอุจาดตาได้ แต่ก็อยู่ในสภาพกระรุ่งกระริ่ง ราวกับผ้าชีว้น นั้น ทำให้มองเห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ค่อนข้างไว้วางใจ เป็นชีวิตที่เกิดมาเพื่อเผชิญกับความทุกข์ยากเท่านั้น และการขาดแคลนสิ่งใดสิ่งหนึ่งล้วนมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตอันยากไร้ของคนต่อไป เช่น การขาดแคลนอาหาร ซึ่งสไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ทรมานของร่างกายที่ต้องเผชิญกับความอโคจรหิวโหย จนได้รับความเจ็บป่วย และอาจถึงตายได้ โดยเฉพาะในสังคมที่คำตอຍ ใน The Grapes of Wrath ที่ผู้อ่านจะพบเห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ในค่านี้นั้นเป็นส่วนใหญ่

ความขาดแคลนเป็นผลสืบเนื่องมาจากความแห้งแล้ง แร้นแค้นของธรรมชาติ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้การท่ามาหากินของชาวไร่ชาวนาฝืดเคือง เช่นเดียวกับบรรดาเขาที่คินในรัฐโอกลาโฮมา สภาพผู้คนต้องอยู่อย่างอโคจร มีเพียงเสื้อผ้าเก่าๆกระรุ่งกระริ่งราวกับผ้าชีว้นห่อหุ้มร่างกาย

"...we're half - starved now. The kids are hungry all the time. We' got no clothes, torn an' ragged." (Steinbeck. 1939 : 31) เสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง จนทำให้เขาไม่รู้สึกอาย เพราะ

ทุกคนที่อยู่ในรถก็มีสภาพเช่นเดียวกัน เด็ก ๆ หน้าตามอมแมม แดงตัว
 กล้วยเส้นที่เกือบจะเป็นผาสุก รื้อนออกของจังก์ชันชิบร ดแทรคเตอร์กินอาหาร
 กลางวัน อย่างหิวโหย

Curious children crowded closed, ragged children
 who ate their fried dough as they watched. They
 watched hungrily the unwrapping of the sandwiches,
 and their hunger-sharpened noses smelled the
 pickle, cheese, and spam. They didn't speak to
 the driver. They watched his hand as it carried
 food to his mouth. They didn't watched him chewing;
 their eyes followed the hand that held sandwich.

(Steinbeck 1939 : 35)

สไตน์เบ็คบรรยายการ จ้องมองของเด็ก ๆ ที่คอยมองจ้องแต่อาหาร ที่อยู่ในมือ
 ของคนขับรถแทรคเตอร์ ความหิวโหยบนใบหน้า แสดงให้เห็นความทุกข์ที่เข
 ได้รับ การกินอาหารไม่เพียงพอ การขาดเสื้อผ้าปกปิดร่างกายจนดู
 มอมแมมเหล่านี้ล้วนเป็นภาพที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความสลดใจ

ลักษณะของเด็กน้อยที่จ้องดูคนกินอาหาร นั้น ปรากฏชัดอีกครั้งหนึ่ง
 ในตอนที่ครอบครัวโจมาถึงแคลิฟอร์เนีย และแวะพักบริเวณค่ายผู้อพยพที่มิดด
 เคินท์ และเพิ่งปลูกขึ้นระเถระกะทั่วไป กลุ่มเด็ก ๆ ผู้ชาย เทาเปล่า
 ผมนเต็มไปกล้วยเส้น พวกเขายืนดู "แม่" รุธีและวินฟิลด์กินอาหาร โดย
 ไม่ขยับเขยื้อนไปไหนเลย พวกเขาเฝ้าดูกันเงียบ ๆ กลิ่นหอมของสตว์

ทำให้เด็กยืนมองกันมากขึ้น เมื่อแม่ถามเด็กผู้หญิงคนหนึ่งว่า เธอได้ทานอาหาร
เช้าหรือยัง เธอบอกว่า ยัง และอยากให "แม่" ใจค เรียกให้เธอ
ทานอาหารด้วย เธอจะไปนำขนมปังมาเองก็ได้ (Steinbeck 1939 : 232)

การไม่มีงานทำ ทำให้ไม่มีเงินซื้ออาหาร กังที่เด็กผู้หญิงคนเดียวกันนี้
บอกกับเธอว่า "They ain't no work hereabouts. Pa's tryin' to sell
some stuff to git gas so we can git'long..." (Steinbeck
1939 : 232) เมื่อไม่มีหนทางใดที่จะหาเงินได้ เขาก็ต้องขายทรัพย์สินที่มี
ที่มอยู่เพื่อหาเงินมาซื้ออาหาร และถ้าไม่มีเงินซื้ออาหารจริง ๆ กังที่เด็กผู้หญิง
คนนั้นไ้กล่าวไว้ข้างต้น พวกเขาก็คงกินแบ่งทอดเช่นเดียวกับคนที่ออกอยาก
คนอื่น ๆ กิน ความหิวโหยและออกอยากอาหารของเด็ก ๆ ในค่ายพักแแห่งนี้
ทำให้พวกเขามกความละอาย การปันจ้องดู "แม่" ทำอาหาร การขอรทาน
อาหารที่เธอกำลังทำ การต่อสู้กันในหมู่เด็ก ๆ เพื่อแบ่งอาหารที่เหลือ
ตลอดจนการกินอย่างมูมมาม รวากับ สุนัขป่าที่หิวโหย ไม่เคยพบอาหาร เป็น
สิ่งที่สะท้อนให้เห็นความทุกข์ที่เกิดจากความออกอยาก ซากแกล่น จนไม่สามารถ
ปกปิดความหิวโหยของร่างกายได้ต่อไป

They could hear the children digging into the
pot with their sticks and their spoons and their
pieces of rusty tin. A mound of children smothered
the pot from sight. They did not talk, did not
fight or argue; but there was a quiet intentness
in all of them, a wooden fierceness

(Steinbeck 1939 : 237)

เสียงที่เค็กเขาซ่อน ไม่ หรือกระป๋องที่มีสโมเซอร์ อะลูมิเนียมในหม้อ
ที่ "แม่" เหลือทิ้งไว้ ภาพของหม้อสตูว์ที่กลืนหายไปในกลุ่มเด็กที่เป็นรุมกินอาหาร
ทางคนทางไม่พูด ไม่ทอสูกัน มีแต่ความเงิบที่แผ่ไปทั่วความน่ากลัวทุก
จนทำให้ "แม่" ไม่กล้าหันไปมอง

ความหิวโหยของเค็ก ๆ ทั้งในโอกลาโฮมา และที่ค่ายอพยพใน
แคลิฟอร์เนีย เป็นความหิวโหยที่มาจากสาเหตุเดียวกัน บิการมา คาลิมิงงานทำ
ไม่มี รายได้พอที่จะทำให้บุตร ของตนได้กินอาหาร เค็มอิม หรือสมาชิกคนอื่น ๆ
ในครอบครัวก็เช่นกัน สโตนเบิร์กได้เน้นถึงความทุกข์ยากที่เกิดจากการ
ขาดแคลนอาหารว่า ผู้คนต่างก็อยู่ในสภาพที่อ่อนเพลีย ใบหน้าเต็มไปด้วย
ริ้วรอยแห่งความกังวล และครุ่นคิดของครอบครัวจะกระเด็นทางไป
แคลิฟอร์เนีย และถึงแม้ว่าการ เดินทางของพวกเขาจะบรรเทาทุกข์มากมายหลายทาง
แล้วก็ตาม ความอดอยาก หิวโหยก็ยังคงมีอยู่อย่างไม่มีจกจบสิ้น สโตนเบิร์ก
ได้แสดงให้เห็นเชิงอุปมาในตอนนี้ว่า คนยากจนที่ต้องพบกับความอดอยาก
หิวโหยตลอดเวลานั้น มีสภาพแห่งความทุกข์ทรมานที่น่าทรมานเป็นอย่างยิ่ง เพราะ
คนเหล่านี้ไม่ได้เผชิญกับความอดอยากเพียงชั่วขณะเท่านั้น เขาจะต้อง
ตกอยู่ในความทุกข์เช่นนี้จนชั่วชีวิต ซึ่งนับว่าเป็นชีวิตที่ทรมานในเชิงอุปมา

ความทุกข์ของผู้อพยพใน The Grapes of Wrath ก็เช่นเกี่ยวกับ
ความทุกข์ของชาวประมงเม็กซิกันที่ยากจนในเมือง ลาปาซ จาก The Pearl
ซึ่งสโตนเบิร์กชี้ให้เห็นว่าความอดอยากขาดแคลนทั้งอาหาร และเสื้อผ้า
เป็นความทุกข์ที่คนยากจนเหล่านั้นที่ต้องต่อสู้ อาหารที่พวกเขาพอจะมีกินก็
เป็นเพียงอาหารที่ปรุงอย่างง่าย ๆ หยาบ ๆ จากของที่เหลือในแถบนั้น หรือ
มีราคาดูกและเป็นอาหารที่เขาจำใจกิน โดยหาความเอื้ออำนวยไม่ได้เลย

"Kino squatted by the fire pit and rolled a hot corn - cake and dipped it in sauce and ate it and he drank a little pulque and that was breakfast." (Steinbeck,

1948 : 10) การกินอย่างง่าย ๆ ตามอัธภาพ เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องทำ เพื่อให้ชีวิตอยู่รอดต่อไป อาหารเพียงแค่นี้ไม่สามารถจะทำให้ชายหนุ่มที่แข็งแรงอย่างคิโนอิ่มท้องได้ แต่ก็ดีกว่าวันที่ไม่มีอะไรกินเลย ความอโคยยากของคนยากจน ไม่แตกต่างจากสัตว์เท่าใดนัก สโตว์เบ็คบรรยายสุนัขที่อดโซจนแทบจะลุกไม่ไหว และหมู่ที่แย่งกันคุ้ยเขี่ยอาหารบนชายหาด ซึ่งเป็นปลาและกุ้งที่ตายแล้ว บางครั้งความหิวของสุนัขขณะที่จ้องดู คิโน กินอาหารก็แทบจะทำให้มันเสียสติเพราะไม่สามารถอดทนต่อความหิวโหยอีกต่อไปได้นั่นเอง

นอกจากสโตว์เบ็คจะชี้ให้เห็นสภาพความทุกข์ที่เกิดจากขาดแคลนอาหารของทั้งคนและสัตว์แล้ว เขายังต้องการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของอาหารที่คนยากจนต้องทนผืนกินอย่างอด ๆ อยาก ๆ เพื่อความอยู่รอดกับอาหารที่มีกลิ่นหอมหวานลอยออกมาจากบ้านขณะที่คิโน และกลุ่มเพื่อนบ้านกำลังเดินทางมาถึง ความอุดมสมบูรณ์ของอาหาร กับความอ้วนท้วนของหมอ เปรียบเทียบกับอาหารจานเล็ก ๆ ที่เป็นเพียงแป้งข้าวโพดทอดหรือถั่วทอด ก็คือการย้ำให้เห็นความอโคยยากของคนกลุ่มหนึ่ง ที่ทำให้เกิดเป็นทุกข์ กับความไม่พึงพอใจในรสของอาหารของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ก็เกิดเป็นทุกข์เช่นกัน แต่ความอโคยยากของคนจนดูจะเป็นสิ่งที่น่าเห็นใจมากกว่า และสิ่งที่คิโนกลัวมากกว่าสิ่งอื่นใด ก็คือ การอดตาย

"What have I to fear but starvation?" (Steinbeck, 1948 : 59) และเป็นความกลัวของคนยากจนทุกคนเช่นกัน

ใน Of Mice and Men สลิม หัวหน้าคนงานก็ได้อธิบายให้เห็นถึงความทุกข์กายของคนงานในไร่ที่เกิดจากการขาดแคลนอาหารว่า ทำให้ทุกคนมีความรวดเร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นการแก่งแย่งกัน "You guys better come on while they's still something to eat. Won't be nothing left in a couple of minutes." (Steinbeck 1969 : 447) เมื่อถึงเวลาทานอาหารแล้ว ทุกคนต้องรีบไป มิฉะนั้นจะไม่มีอาหารเหลือไว้ให้ทานอีกเลย

สภาพของคนงานในไร่ที่ต้องพึ่งพานายจ้างในเรื่องอาหารการกินนั้น ทำให้ทุกคนต้องอยู่ในสภาพกระวนกระวาย สไตน์เบ็คได้เน้นอีกว่า การเข้าทำงานของพวกคนงานมักจะพยายามมาให้ตรงเวลาอาหาร ซึ่งแสดงให้เห็นทุนนิยมอีกอันหนึ่งของอุปสรรคที่ว่า ความยากจนทำให้เขาหาทางหลีกเลี่ยงความอดอยากขาดแคลน ที่มีแต่จะก่อให้เกิดทุกข์ และนำความเดือดร้อนอีกหลายประการมาสู่

การแสดงความหวังไขว่คว้าของจอร์จ ต่อเลนนี่ เมื่อเขาเห็นว่า เลนนี่โกรธและจะไปจากเขา ก็ได้แสดงให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบ็คในเรื่องความทุกข์กายที่มาจากการขาดแคลนอาหาร โดยจอร์จ ถามเลนนี่เรื่องอาหารว่า เมื่อเขาจากจอร์จไปแล้ว เขาจะทำอะไร จะหาอาหารยังชีพต่อไปได้อย่างไร "...How'd you eat. You ain't got sense enough to find nothing to eat." (Steinbeck 1969 : 430) ความเป็นคนยากไร้ ทำให้ทุกคนกลัวการอดอยาก เพราะสิ่งเหล่านี้ หมายความว่าความทุกข์กายที่ตามมาไม่รู้จักจบสิ้น

นอกจากสภาพการ ขาดแคลนอาหาร แล้ว สไตน์เบ็คยังได้ชี้ให้เห็นความทุกข์ทรมานที่เกิดจากการขาดแคลนเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม โดยเฉพาะ The Pearl ที่ผู้ประพันธ์ได้เน้นให้เห็นสภาพการ แต่งกายของผู้นิคมบ้านชาวประมงที่มองดูรูปร่างกับผ้าสีริ้ว ที่แทบจะไม่ได้ให้ความอบอุ่นและช่วยปกปิดร่างกายแต่อย่างใด

เมื่อคิโน และฮวนา พาบุตรน้อยโคโยติโตไปหาแพทย์ในเมืองลาปาซ ขณะที่เดินผ่านโบสถ์ บรรดาขอทานที่สอครุสอดเห็นก็ได้เข้ามาสมทบกับพวกชาวบ้านเพื่อจะไปดูเหตุการณ์ที่บ้านนายแพทย์ พวกขอทานพวกนี้พากันมองดูกระโปรงสีฟ้าเก่า ๆ ของฮวนา และเสื้อผ้าของคิโน ซึ่งสไตน์เบ็คได้ถ่ายทอดความรู้สึกที่น่าสมเพชเวทนาเกี่ยวกับสภาพของคนยากจน ยากไร้ ที่จะต้องทนอยู่กับความอดอยากขาดแคลนตลอดไป

...., particularly the beggars from the front of the church who were great experts in financial analysis, looked quickly at Juana's old blue skirt, saw the tears in her shawl, appraised the green ribbon on her braids, read the age of Kino's blanket and the thousand washings of his clothes, and set them as poverty people....

(Steinbeck 1948 : 14)

การตีค่า ประเมินราคาของพวกขอทานต่อสภาพที่ชั่วร้ายทรุครุทรม
ของเสื้อผ้า ที่เป็นรอยขาดวินอยู่ทั่วไปนั้น ก็คือ สภาพของคนยากจนทุกคน ที่
เสื้อผ้าคือความจำเป็นของร่างกาย การสร้างความผันเกี่ยวกับเสื้อผ้า
เครื่องนุ่งห่ม เป็นการทดแทนสิ่งที่ขาดหายไป ดังที่ลินคอล์นได้ฝันเมื่อเขาพบ
ไข่มุกขนาดยักษ์ เขามองเห็นตัวเขามีผ้าคลุมผิวใหม่ กระโปรงใหม่ และ
มีรองเท้าสวม ส่วนตัวเขามีหมวกใบใหญ่ที่ทำด้วยผ้าสักหลาดอย่างดี และ
สวมรองเท้าอย่างดีแบบผูกเชือก ลูกน้อยโคโยติโตก็ได้สวมชุดกลาสีสีน้ำเงิน
จากสหรัฐ พร้อมกับสวมหมวกกะลาสีเรือใบเล็ก ๆ เขาอยากได้เสื้อผ้าใหม่
ให้กับสมาชิกทุกคนในครอบครัว "We will have new clothes."
(Steinbeck 1948 : 30)

เช่นเดียวกับความผันของ "แม่" ของครอบครัวโจก ใน
The Grapes of Wrath ที่นอกจากเธอได้ฝันอยากมีบ้านหลังเล็ก ๆ
ที่ให้ความอบอุ่นและปกป้องเธอและครอบครัวจากภัยอันตรายแล้ว เธอยัง
ได้ฝันจะมีเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มให้แก่มิตรของเธอ เพื่อปกป้องพวกเขาจาก
ความหนาวเย็นที่แสนจะทารุณของอากาศในสภาพที่ torn an' ragged
ของเสื้อผ้าในขณะนี้ ซึ่งเป็นสภาพเกี่ยวกับชาวประมง เม็กซิกันที่ยากจน
ใน The Pearl

สโตนเบิร์กได้ชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ของมนุษย์ในสังคมที่ต่ำต้อย
ยากไร้ว่า การขาดแคลนอาหาร และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มนั้น ทำให้พวกเขา
มีแต่ความทุกข์กาย ไม่สบายกาย ตลอดเวลา ดังปรากฏชัดเจนใน

The Grapes of Wrath และ The Pearl ส่วน Of Mice and Men
แม้ผู้ประพันธ์จะไม่ได้เน้นเรื่องความทุกข์ที่เกิดจากการขาดแคลนสิ่งเหล่านี้
มากนักก็ตาม แต่ผู้อ่านก็สามารถเข้าใจความนึกเห็น การมองโลกในแง่ร้าย
จากคำพูดของตัวละคร เช่นกัน ใน East of Eden นั้นสโตนเบิร์กมุ่งที่จะ
ให้ผู้อ่านเห็นความทุกข์ยากที่เกิดจากสภาพภายในครอบครัว เป็นจุดสำคัญของ
เรื่องซึ่งผู้วิจัยจะไต่ถวิลไปถึงต่อไป

ทัศนะเชิงทุนนิยม คือ การมองโลกในแง่ของความทุกข์ ชีวิตมนุษย์
 แกว่งไกวอยู่ระหว่างความทุกข์และความเบื่อหน่าย สไตน์เบิร์กได้แสดง
 ทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตมนุษย์ในสังคมหนึ่งที่มีสภาพธรรมชาติ สภาพที่อยู่อาศัย
 และสภาพคนที่แวดล้อม แห้งแล้ง แร้นแค้น จนไม่นานอยู่ ทั้งยังต้อง
 เผชิญกับความอดอยากขาดแคลนอาหาร เลี้ยงดู เครื่องนุ่งห่มที่จำเป็นต่อ
 การดำรงชีวิต ที่ล้วนแล้วแต่ทำให้เกิดทุกข์ทั้งสิ้น และสาเหตุของความทุกข์
 อีกประการหนึ่งที่สไตน์เบิร์กมักจะกล่าวถึงในนวนิยายของเขา คือ
 ความเจ็บป่วย ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สบายกายอย่างเกินชัคอีกอย่างหนึ่ง
 ความไม่สบายทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการงานใด ๆ ได้เช่นปกติ
 มีความเจ็บปวดทุกหนทุกแห่งในร่างกาย เคลื่อนไหวไม่สะดวกมีแต่จะทำให้
 เกิดความเจ็บปวดทรมานรุนแรงเพิ่มขึ้น ผู้ที่มีความเจ็บป่วยในตนเอง มักจะหาความสุข
 ไม่ได้ ทั้งนี้มีผลต่อเนื่องกับจิตใจด้วยเช่นกัน สภาพเช่นนี้เรียกว่า เป็นทุกข์
 สไตน์เบิร์กได้ชี้ให้เห็นว่าความเจ็บป่วยที่เกิดกับคนยากจนนั้น จะก่อให้เกิด
 ความทุกข์กายและความเดือดร้อนต่าง ๆ หลายประการแก่ร่างกาย

ความทุกข์ที่มีสาเหตุมาจากความเจ็บป่วยนั้นอาจรวมความถึง
 ผลของความเจ็บป่วยที่ทำให้เกิดความพิการ แก่ร่างกาย และความตาย
 สไตน์เบิร์กได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยม โดยเน้นให้เห็นทุกข์ของความเจ็บป่วยที่
 มีสาเหตุมาจากการต่อสู้ ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน สภาพแวดล้อม ซึ่งเป็น
 ที่อยู่อาศัย และการขาดแคลนอาหาร เลี้ยงดู

ใน Of Mice and Men ความทุกข์กายที่มาจาก การต่อสู้เกิดขึ้น
 จากความเป็นคนปัญญาอ่อนของ เลนนี เป็นส่วนใหญ่ ลักษณะท่าทางของเขาที่
 แสดงออกทำให้คนอื่น ๆ ไม่เข้าใจ และก่อให้เกิดความไม่พอใจ หวาดกลัว
 และบางครั้งก็ให้ผลในทางตรงกันข้าม

เมื่อจอร์จ และเลนนี่เข้ามาอยู่ในโรงแห่งใหม่นี้ เคอร์เลย์ ผู้ซึ่งไม่เคย
รู้ประวัติความเป็นมาของเลนนี่ รู้สึกไม่พอใจลักษณะท่าทางของเขา โดยเฉพาะ
รูปร่างที่ใหญ่โตกว่า เขามักจะแสดงความไม่พอใจเลนนี่อย่างเปิดเผยตลอดเวลา
และเมื่อเขาเห็นว่า เลนนี่กำลังนั่งยิ้มอย่างมีความสุข ในขณะที่เขากำลังโมโห
เพราะตามหาภรรยาไม่พบนั้น ยิ่งทำให้เขาโกรธจนถึงกับหาเรื่องชกต่อยกันในที่สุด

"He slashed at Lennie with his left, and then smashed down
on his nose with a right. Lennie gave a cry of terror.

Blood welled from his nose." (Steinbeck. 1969 : 467)

ความรุนแรงของการต่อสู้ตามที่สไตน์เบ็คบรรยายไว้นั้น แม้จะยังไม่เกิดความ
เจ็บป่วยแก่เลนนี่ก็ตาม ความเจ็บปวดที่ได้รับก็ทำให้เขาทุกข์ทรมาน การชกต่อย
อย่างไม่หยุดยั้ง จนเลนนี่ได้รับความเจ็บปวด หน้าตาของเขาเปราะเปื้อนด้วยเลือด
ตามวมบวม เป็นสภาพที่ก่อให้เกิดความไม่สบายกายที่นับเป็นความทุกข์กายอย่างยิ่ง
เช่นเดียวกับความทุกข์กายที่ เคอร์เลย์ได้รับ เมื่อเลนนี่ได้ยินเสียงจอร์จ
บอกให้เขาไปพักผ่อนบ้าง เขาจึงบีบมือข้อมือเคอร์เลย์ไว้ และด้วยพลังกำลังที่มากมาย
ทำให้สภาพของเคอร์เลย์ขณะพยายามดิ้นรนให้หลุดพ้นจากการถูกบีบข้อมือนั้นไม่ผิด
อะไรกับพลาสติกเบ็ค ที่ดันไปดันมาอย่างทุรนทุราย และในที่สุดเคอร์เลย์ก็หมด
ความอดทนหมดแรงล้มลงไปกับพื้น ข้อมือของเคอร์เลย์ถูกบีบอย่างแรง

จนสลิมคิดว่ากระดูกมือแตก "Looks to me like ever' bone in his han' is bust". (Steinbeck 1969 : 468) และเคอร์เลย์ก็ไ้รู้สึกรู้สของความเจ็บปวดวามรุนแรงเพียงใด

การต่อสู้ของมนุษย์นั้น แม้จะมาจากสาเหตุเพียงเล็กน้อย ก็อาจนำความเจ็บปวด ความไม่สบายกาย มาสู่การต่อสู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งคู่ได้รับทุกข์ทรมานจากการต่อสู้เหมือนกัน แม้จะมีผู้แพ้และผู้ชนะก็ตาม และบางครั้งผู้แพ้อาจ หมายถึง ผู้ที่เจ็บปวดจนถึงแก่ความตายหรือผู้ที่พิการทุพพลภาพจนไม่มีความสุขในการดำรงชีวิตต่อไป เช่นเกี่ยวกับการตายของภรรยาของเคอร์เลย์ ซึ่งเกิดจากความไม่ตั้งใจของทั้งเลนนี่ และตัวเธอเอง เมื่อเธอต้องการให้เลนนี่ไ้สัมผัสความนุ่มของนม ที่สลายเป็นลอน ๆ ของเธอ นั้น ก็เพียงเพื่อจะพิสูจน์ค่าพุดของเธอที่บอกให้เลนนี่รู้ว่า นมของเธอนุ่มอย่างไร แต่เลนนี่รู้สึกเพลิดเพลินกับความอ่อนนุ่มของเส้นนมจนลืมตัว เขาขยี้นมเธออย่างแรง จนเธอร้องเตือนให้เขาปล่อยมือจากนมของเธอเสีย แต่เลนนี่กลับขยี้นมของเธอแรงขึ้นอย่างไม่มีรู้ตัว เธอพยายามที่จะดึงมือเลนนี่ออก แต่ก็ล้มเหลวกำลังของเขาไ้ไม่ได้ ภรรยาของเคอร์เลย์เริ่มรู้สึกถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น เธอจึงตะคอกไล่เขาอย่างโกรธแค้นเพื่อให้เขาปล่อยมือ แต่เลนนี่ก็ทำไม่ได้ เธอจึงหวีกรรียง ยิงทำให้เขาคใจ และทำอะไรไม่ถูกนอกจากเอามือปิดปากเธอไว้ไม่ให้ร้อง เมื่อเขาเห็นว่าเธอคิรินหนักขึ้น และไม่หยุดร้องเสียที ก็รู้สึกโกรธเพราะคิดว่า เสียงร้องของเธอจะทำให้เขาเคื่อครอนเหมือนอย่างทีจอร์จเคยบอกไว้ การคิรินของภรรยาของเคอร์เลย์ เป็นการต่อสู้เพื่อไ้พ้นเงื้อมมือที่เต็มไปด้วยพลังกำลังอย่างมากมายของเลนนี่ ในขณะที่เลนนี่พยายามที่จะต่อสู้กับแรงขับเคลื่อนของเธอ เพื่อที่จะไม่ให้เสียงร้องและความพยายามของทั้งสองฝ่าย ทำให้เลนนี่มีกำลังเหนือกว่าเป็นผู้ชนะ และเธอก็ถูกเลนนี่ทำร้ายจนถึงแก่ความตายโดยไม่ตั้งใจ และกว่าความตายจะมาถึงนั้น เธอก็ต้องทุกข์ทรมานอย่างสาหัส

การกระทำของเล่นนี้ที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจในแต่ละครั้ง ก่อให้เกิด
 ทุกข์ทางกายทั้งต่อตนเองและคู่ต่อสู้ แม้จะไม่ใช้ความฉุนเฉียวของเขาก็ตาม
 คนอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้กับเขาบอกว่า ใคร เป็นผู้ฉุนเฉียวและสมควรได้รับ
 โทษทัณฑ์เป็นการตอบแทน การตายของภรรยาของเคอร์เลย์ทำให้เข
 ถูกมองอย่างเห็นใจและประณามการกระทำของเล่นนี้ โดยไม่มีข้อบกพร่องว่า
 เขาเป็นคนปัญญาอ่อน เมื่อเขาทำผิดเขาก็ต้องได้รับโทษซึ่งก็เป็นความทุกข์
 อีกอย่างหนึ่งที่เล่นนี้จะต้องได้รับเป็นการตอบแทนการกระทำของเขา ซึ่ง
 ลักษณะของการต่อสู้เช่นเดียวกันนี้ ทอม โจค ใน The Grapes of Wrath
 ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่มีสภาพเช่นเดียวกับเล่นนี้ แต่ทอมไม่ใช่คนปัญญาอ่อน เขาเป็น
 คนหนุ่มที่แข็งแรง มีสติปัญญาก็แบบคนปกติทั่วไป การต่อสู้ของเขาเริ่มก่อน
 ที่นวนิยายจะเริ่มถึงที่เขาเล่าให้ เคซี่ ฟังว่า เขาและเพื่อนคัมเกล้าเมา
 ในงานเคมร่า เกิดการเข้าใจผิดกันในงานตามประสาวัยรุ่น และต่อสู้กัน
 ผู้ชายซึ่งเป็นคู่ต่อสู้ของทอมแทงเขาด้วยมีดจนได้รับบาดเจ็บ และเขาเองได้
 ใช้เลื่อยที่วางอยู่แถวนั้นที่ศีรษะคู่ต่อสู้จนถึงแก่ความตาย ผลของการต่อสู้
 ทอมได้รับบาดเจ็บ และต้องติดคุกถึง 4 ปี และทำทัณฑ์อื่นอีก 3 ปี
 ฐานฆ่าคนตาย เมื่อเขื่อนานเขาว่าเขารู้สึกอายกับการกระทำของเขาหรือไม่
 เขากลับตอบว่า ไม่ และการที่เขาถูกแทงจนได้รับบาดเจ็บก็เป็นผลทำให้เขา
 ต้องติดคุก ซึ่งมีนักชกเขยกันไปแล้ว และต่างก็ได้รับทุกข์จากการกระทำทั้งคู่
 ทอมไม่รู้สึกเสียใจกับการกระทำของเขา ถึงแม้ตนเองจะต้องได้รับ
 บาดเจ็บ และติดคุกก็ตาม เขาไม่สามารถหักห้ามความโกรธได้ เมื่ออยู่ใน
 สถานการณ์เดียวกัน เมื่ออยู่ในแคลิฟอร์เนีย ทอมและฟลอยด์ ผู้พบปะที่เขาพบ
 ในค่ายพักเดียวกัน มีเรื่องกับผู้รับเหมาวางงาน จนทำให้ตำรวจไม่พอใจ
 และจะจับเขา แต่ฟลอยด์ต่อสู้ เขาชกหน้าตำรวจจนล้ม ทอมเขาช่วยควย
 การแก่งัดทำให้เขาล้มลงอีกในที่สุดตำรวจก็ยิงปืนขึ้น ฟลอยด์แอมพลไป
 ขอนตำรวจตามเกณฑ์ ในขณะที่เคซี่ออกมาช่วยให้ทอมหนีไปโดยเขากระโดดทะลุ

บริเวนคอคาร์ วรจนลินสติ และรับโทษแทนทอม แม้จะมีการยืนยันว่า
คนที่ทำร้ายตัว วรจนลินสติ ไม่ใช่ลักษณะแบบเขาก็ตาม เขาก็ยังยืนยันกรณที่จะรับว่า
เป็นความผิดของเขาและต้องติดคุกแทนทอมและพลอยค็อกินที่สุด

(Steinbeck 1939 : 243)

เมื่อเคซี่ออกจากคุกและพบทอมโดยบังเอิญในบริเวณใกล้เคียง ๆ กับไร่เก็บลูกพีช
นั้น ทอมได้เรียนรู้ว่า เคซี่กำลังมีแผนการ ช่วยเหลือคนงานอพยพไม่ให้ถูก
เจ้าของไร่กดขี่ เขากลายเป็นผู้นำกองการสไตรค์จนทำให้ตัว วรและ
เจ้าหน้าที่ในไร่ตามล่าตัวเขา เพราะคิดว่าจะทำให้ ระบบการทำงานแบบ
กดขี่ของพวกเขาเสียหาย สภาพที่อยู่ของเคซี่เมื่อเป็นผู้นำในการ ก่อการ ประท้วง
นั้นต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ เมื่อทอมพบเขาโดยบังเอิญที่เค้นท์ที่พักของเขานั้น
ตัว วรกำลังตามล่าเขา จนทำให้ทอมต้องหนีไปพร้อมกับเคซี่ด้วย แต่ก็
ถูกตามจนไปติดกันที่ลำธารใกล้กันนั่นเอง เคซี่ถูกเจ้าหน้าที่ทำร้ายจนถึง
แก่ความตาย ทอมโกรธที่เห็นเพื่อนถูกฆ่าตายต่อหน้าจึงหันมาต่อสู้และ
ฆ่าคนตายไปอีกหนึ่งคน ตัวเขาเองได้รับบาดเจ็บโดยเฉพาะใบหน้า

The nose was crushed, and a trickle of
blood dripped from his chin. And then he
crawled slowly over the edge of the ditch.
He bathed his face in the cool water, tore
off the tail of his blue shirt and dipped it
and held it against his torn cheek and nose.
The water stung and burned.

(Steinbeck. 1939 : 355)

สภาพบนใบหน้าที่ถูกแฉีก จมูกถูกกระแทกจนเลือดไหล โดยเฉพาะที่คาง เมื่อถูกน้ำเขาจึงรู้สึกปวดแสบปวดร้อนไปทั้งหน้า หลังจากนั้นหอมทองอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพราะมีคนตามล่าเขานั้นเอง ความเจ็บปวดที่หอมได้รับ นอกจากจะเป็นความเจ็บปวดทางกายจนทำให้เขานอนไม่หลับ

The nerves of his wounded face came
back to life and throbbed, and his cheek -
bone ached, and his broken nose bulged and
pulsed with pain that seemed to toss him
about, to shake him.

(Steinbeck 1939 : 356)

เขายังต้องตกอยู่ในสภาพที่เข็ญครั่น และทำให้ครอบครัวเข็ญครั่นอีกด้วย หอมออกไปทำงานในไร่ ก็เต็มไม้เต็มมือเพราะถึงแม้เขาจะห่วยแล้วก็ตาม แผลเป็นบนใบหน้าอาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่กำลังตามหาเขาจับได้ แม่และน้องของเขาอีกสองคนคือ รูธี และวินฟิลด์ จึงต้องออกไปเก็บลูกพี่เอง

ความรุนแรงของการต่อสู้ ทำให้หูตอสุได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยต่างกัน แต่ก็มีความเจ็บป่วยที่นำความไม่สบายกายมาให้แก่บุคคลนั้น ๆ ระยะเวลาหนึ่ง สไตน์เบ็คมิได้ชี้ให้เห็นความเจ็บป่วยอันเกิดจากการต่อสู้ของผู้น้อยอย่างเคียวเท่านั้น เด็กน้อยอย่างรูธี และวินฟิลด์ ก็มีเรื่องซกตออยู่เป็นประจำ การโต้เถียงกันเพียงเล็กน้อย ดังที่ รูธี ได้ยินพวกเด็ก ๆ คุยกันเรียกเธอว่าเป็นพวก โอคีส (okies) ซึ่งถือเป็นการดูถูกว่า พวกที่มาจากรัฐโอกลาโฮมาเป็นพวกที่ขี้เกียจ สกปรก และชอบขโมย เธอโกรธและทุบตีเด็กคนนั้นจนเลือดไหลเปรอะเปื้อนเสื้อผ้า และเหตุการณ์ต่อสู้แบบเดียวกันนี้เกิดขึ้นอีกครั้งที่รถที่พวกอพยพไปพักอยู่ในระหว่างที่เก็บฝ้ายในไร่บริเวนนั้น

ความอยากกินขนมปังนั้นทำให้เค็กแย่งกัน รุขมีขนมอยู่ในมือจึงถูกเค็กผู้หญิง
ที่ตัวใหญ่กว่า เธอ กลืนแกลง สภาพของรูขี้ที่ทุกคนเห็นนั้นชะมุกชะมอม
เพราะเกิดจากการ คอสูกับ เลื้อยกลมปากและจุมก ทางทางที่ตกใจและ
อาย ซึ่งความเจ็บปวดที่ไกร์มานั้น ทำให้แม่ไม่ต้องการที่จะลงโทษเธอซ้ำ

"They ain't no need to hurt her feeling no more'n what they're
hurt." (Steinbeck. 1939 : 880)

การ คอสูของเค็กบางครั้งก็อาจจะเกิดกับพี่น้องกันเอง เช่น
การ ชกตอยของอค์ม และชาร์ลส์ ใน East of Eden
ชาร์ลส์เป็นน้องชายที่อิจฉาวิชาพี เพราะเขาคิดว่าบิดารักพี่มากกว่า แต่
ชาร์ลส์เป็นคนที่พิพร สวรรค์อย่างหนึ่งคือ ไม่ว่าเขาจะเล่นอะไร มักจะเป็นผู้ชนะ
เพราะความมีสติปัญญา เฉลียวฉลาดและมีร่างกายแข็งแรงกว่าพี่ชาย คือ
อค์ม เพราะเขามักจะเป็นผู้ชนะจนทำให้ไม่รู้สึกสนุก เขามักจะเล่นกับ
เค็กอื่น ๆ มากกว่าและในขณะที่เดียวกันก็คอยปกป้องพี่ชายเมื่อถูกคนอื่นรังแก
และปกป้องอค์ม จากความเกรี้ยวกราดของบิดาด้วยการ โทกท หรือเป็นผู้ยอมรับ
การ ตีเคียนเสียเอง เขามีความรู้สึกกับพี่ชายของเขา เช่นเดียวกับสุนัข
คาบอก หรือเค็กทารกแรกเกิด ซึ่งอาจจะเรียกว่าเป็นการ ถูกถูกก็เป็นได้
ส่วนอค์ม นั้นเล่า เขามีความรู้สึกต่อชาร์ลส์เหมือนกับคนที่มี
พรสวรรค์ทั่ว ๆ ไป มีความแข็งแรง รวดเร็ว และมีไหวพริบดี ครั้งหนึ่ง
ขณะที่ทั้งสองกำลังเล่นกัน อค์ม สามารถที่จะเล่นได้ดีกว่าชาร์ลส์ ซึ่งทำให้
เขารู้สึกแปลกใจ และเริ่มโกรธที่อค์ม ทำได้เหนือกว่า ในที่สุดชาร์ลส์ก็
ออกกลั่นแกล้งความโกรธใจไม่ได้จึงหาเรื่องชกตอยพี่ชายด้วยการ ใช้ไม้ที่เล่นตีหน้า
จนอค์ม เลื้อยคอก และก็ตีซ้ำที่ชายโครง และตอยเขาอย่างหนักจนสลบ
มิหนำซ้ำชาร์ลส์ยังเตะที่ท้องก่อนที่จะเดินหนีไปอย่างไม่ใยดี เมื่ออค์ม ใกล้เคียง
เขาเริ่มรู้สึกถึงความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น จนทำให้เขาแทบจะลุกไม่ไหว

"He breathed shallowly because his chest hurt. He tried to sit up and fell back at the wrench of the torn muscles over his stomach." (Steinbeck. 1963 ; 26)

หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้น อคัม รู้สึกถึงอันตรายที่โหดร้ายในตัวของชายของเขา ขณะเดียวกันก็รู้ว่าเขาจะไม่มีทางเอาชนะน้องชายของเขาได้ออกเสียจากว่าจะฆ่า แต่ความรุนแรงที่ชาร์ลส์แก๊งพยายามกลับไม่ได้ทำให้เขารู้สึกเสียใจ

Adam felt the punches on temples, cheeks, eyes. He felt his lip split and tatter over his teeth, but his skin seemed thickened and dull, as though he were encased in heavy rubber. Dully he wondered why his legs did not buckle, why he did not fall, why unconsciousness did not come to him. The punching continued eternally. He could hear his brother panting with the quick explosive breath of a sledge-hammer man, and in the sick starlit dark he could see his brother through the tear-watered blood that flowed from his eyes.

(Steinbeck. 1952 : 33)

ความทุกข์ทรมานที่อดัม กำลังได้รับอยู่ในขณะนี้ เป็นความทุกข์ ความเจ็บปวดที่คอยการ สิ้นสุด เขาอยากจะหมดสติลงไปเดี๋ยวนี้ และน้องชาย ของเขาก็กระหน่ำตอยเขาอย่างไม่หยุดยั้ง เขาไม่อยากจะทนทุกข์ทรมานต่อไปอีก ทุกครั้งที่อดัม ถูกซาร์ ลีตอยเขาจะต้องถูกตอยจนกว่าจะสิ้นสติเหมือนน้องชายของเขาหายไกรธ คราวนี้ก็เช่นกัน อดัมทนสั่นแรงชกตอยของเขาไม่ได้ และ หมดสติไปในที่สุด ความอดทนของเขาที่มีต่อน้องชายทำให้เขามีชีวิตเต็มไปด้วย ความทุกข์อย่างยิ่ง

เมื่ออดัม แต่งงานกับเคซี อดีตหญิงโสเภณีที่มาล้มเจ็บหน้าบ้านของ เขานั้น อดัม รักเธอมากและพยายามที่จะเอาใจเธอ หาที่อยู่ที่ดี ๆ ให้ สร้างฐานะให้โดยการพาเธอไปอยู่ที่เมืองซานนิส เขาไม่สามารถรู้ได้เลยว่า

ความเฉยเมยไม่ยินดีในร้ายของภรรยาเขานั้น ก็คือ การแสดงความรังเกียจสภาพที่อดัม สามีของเธอและเธอเป็นอยู่ เธอเคยกล่าวขานกับเขาหลายครั้งว่า เธอจะไปจากที่นี่ทันทีที่เธอคลอดลูก แล้ววันนั้นก็มาถึงเคื่มนอกอดอดัมว่า เธอจะไปจากที่นี่ไปจากเขาและลูก แต่อดัม ไม่ให้ไป และชิงภรรยาไว้ในห้อง เมื่อเขาเห็นว่าภรรยาเขายอมเชื่อฟังและไม่หนีไปแล้ว เขาจึงเปิดประตูให้ เขาไม่คิดว่าเธอจะเป็นคนเลวร้ายถึงเพียงนั้น เมื่อประตูเปิด เขากลับพบภรรยาของเขาถือปืนและหันปากกระบอกปืนมาที่เขา เมื่อเขาพยายามที่จะห้ามเธอ เธอจึงยิงเขาที่หัวไหล่ และจากไปโดยไม่สนใจใยดีสามีของเธอที่ล้มลงไปนอนกับพื้นอย่างเจ็บปวด

การต่อสู้ของเคซี่ กับอดัม นั้นเป็นการ ต่อสู้ที่อดัม เป็นผู้ได้รับความเจ็บปวดฝ่ายเดียว เพราะเธอมีอาวุธ ความเจ็บปวดของอดัม นอกจากจะเป็นความทุกข์กายแล้ว เขายังมีความทุกข์ใจ เพราะ โศกเศร้า เสียใจกับการจากไปของสิ่งที่เขารักและไว้วางใจอีกด้วย

เมื่อย้อนกลับไปที่เคซี่ ก่อนที่เธอจะแต่งงานกับอดัม เธอเคยเป็นภรรยาลับของชายคนหนึ่งที่มีกิจการ เกี่ยวกับช่องโสมบี้ ความรู้สึกเบื่อนานกับการที่ต้องตกอยู่ในสภาพที่ไม่เป็นอิสระ เช่นนี้ ทำให้เธอคิดจะหนีจากเขา แต่มิสเตอร์ เอ็ดเวิร์ด สามีไม่ยอมให้เธอไป และหลอกเธอว่าจะพาไปคอนเน็คติคัตแทน เคซี่รู้ว่า การไปที่นั่น หมายถึง เธอจะต้องถูกส่งไปเป็นโสมบี้ กระนั้นเธอก็ยอมไปกับเขา โดยคิดหาโอกาสที่จะหนีตลอดเวลา ส่วนมิสเตอร์ เอ็ดเวิร์ด สามีของเธอก็วางแผนที่จะเขียนตีเธอให้ถึงตาย และปล่อยเธอทิ้งไว้ในโรงแรมแห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อที่คนจะไ้ไม่สงสัย แต่ขณะที่มาถึงเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งในคอนเน็คติคัต ทั้งสองคนลงจากรถไฟและเดินเรื่อยมาตามถนนที่มืดเพื่อจะออกไปนอกเมือง เคซี่เกิดความกลัวสามีเธออย่างมาก จนไม่สามารถทนต่อไปไม่ได้ เธอพยายามที่จะวิ่งหนี แต่เขาก็กระโดดคว้าตัวเธอไว้ได้ เขาจับเธอนอนลงและคมตีเธออย่างไม่หยุดยั้ง

เขาความพบก้อนหินในแถบนั้น และกระแทกบนใบหน้าเธออย่างไม่มี
ความเมตตา ความเป็นมาของเขาได้ปะทุออกมาพร้อมกับ "...a red
roaring wave." (Steinbeck. 1952 : 98) มิสเตอร์เอดเวิร์ด
จงใจที่จะฆ่าเธอให้ตายแล้วหลบหนีไปแต่เธอก็ไม่ตายความรู้สึกครั้งแรกที่
เธอมีหลังจากที่หมดสติไปนาน คือ ความเจ็บปวดที่แขนและบนใบหน้า
ขณะนั้นเธอก็คิดว่า ถ้าเธอยังอยากที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป เธอจะต้องดิ้นรนไป
ขอความช่วยเหลือ และเธอก็ดิ้นรนออกนอกเตียงใจเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นอีกครั้ง
หนึ่งที่หน้าบ้านของอ้อม และซารลีนนั่นเอง

สภาพของเคซีในขณะนั้น ทำให้เธอแทบจะเอาชีวิตรอด เธอ
บาดเจ็บสาหัสแขนซ้ายและกระดูกซี่โครงหัก กระโหลกศีรษะร้าว
พันทางคานซ้ายหลุด หนึ่งซี่กระดูกหลุด และฉีกขาด หน้าผากฉีกลึก
เห็นกระดูกโหลกระโหลก ความเจ็บปวดของเธอมีกว่าแสนจะทนทุกข์ทรมาน
และยังหึงยาแก้ปวดซึ่งทำจากฝิ่นไว้ให้อีกด้วย ความทุกข์ทรมานของเคซีได้
แสดงให้เห็นถึงทัศนะของสไตน์เบ็คไค่ว่า เขามองโลกในแง่ความเจ็บปวด
ที่มนุษย์ได้รับมีมากเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเจ็บปวดที่เกิดจาก
การต่อสู้ใน The Pearl ซึ่งเขาต้องการจะเน้นให้เห็นถึง
การต่อสู้ของคนที่ยากจน มีพลังกำลังและอำนาจมากกว่าว่าทำให้
คนยากจน หรือคนอ่อนแอ รับทุกข์ในสภาพเดียวกัน

การต่อสู้ของเคซีเป็นการต่อสู้ปกป้องอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น
การมีไข่มุกขนาดใหญ่อยู่ในครอบครองทำให้คนคอยจ้องที่จะขโมย จนเกิด
การต่อสู้กันขึ้น ความรู้สึกที่กำลังถูกบุกรุก ครอบครอง ทำให้เคซีในชั่วเวลา
เขาไม่รอให้เจ้าขโมยเขามาจนถึงตัว แต่ลุกขึ้นไปหามันเอง ความโกรธ
ของเขาทำให้เขากระโดดออกไปเหมือนแมวที่กำลังโกรธจัด พุ่งเข้าหา
เจ้าสิ่งที่มีค่าที่เขาคิดว่าอยู่ที่มุมกระท่อม เขาแทงแล้วแทงอีกจนแน่ใจว่า

มีทะเลผ่านเข้าไปได้ และเขาเองก็ถูกตีอย่างรวกเร็ว ราวสายฟ้าผ่ากลาง
ศีรษะจนแทบระเบิดด้วยความเจ็บปวดกรวดกร้าว เขาได้ยินเสียงคนวิ่งหายไปทาง
ประตู และเงยบไป

ความเจ็บปวดของคิโน และความเจ็บปวดของชโมยนั้นก็คือ ความทุกข์
กายที่ได้รับจากการต่อสู้แย่งชิงไข่มุกนั่นเอง แผลที่เกิดจากการต่อสู้ครั้งแรก
ยังไม่ทันจะหายก็ คิโนก็ต้องเผชิญกับการต่อสู้ครั้งใหม่อีก เสียงการต่อสู้
เสียงหายใจฟึกฟัก และเสียงกระแทกของไม้ ทำให้ฮัวน่าถึงกับ ตัวแข็ง
กลัวความตกใจเมื่อเธอถูกไปคว่าก่อนหินจะออกไปช่วยสามีเธอขึ้น เธอพบว่า
คิโนนอนเหยียดยืนบนพื้นและพยายามดิ้นรนที่จะลุกขึ้น เธอจึงวิ่งเข้าไปพุงเขา
เข้ามาในกระท่อม "Blood oozed down from his scalp and there
was a long deep cut in his cheek from ear to chin, a deep,
bleeding slash." (Steinbeck. 1948 : 61)

สภาพผาแคบและเหวอะเหวบนใบหน้า และความเจ็บปวดทรมาน
ทำให้คิโน ชายหนุ่มที่แข็งแรง เกือบจะหมดสติ ฮัวน่าต้องพยายามหา และ
ให้เขาคืนสติเพื่อคลายความเจ็บปวด กระนั้นเขาก็ยังรู้สึกมีพลัง และ
ต้องนอนทุกข์ทรมานอยู่บนพื้นนอน จนกระทั่งเขาเห็นภรรยาของเขาเดินอย่าง
แผ่วเบาและรวกเร็วมุ่งตรงไปยังทะเล เพราะเธอคิดว่าไข่มุกเม็ดนี้เป็น
ความชั่วร้าย และกลัวจะทำลายมันเสียก่อนที่จะถูกมันทำลาย คิโนรู้ว่า
ภรรยาของเขากำลังจะเอาไข่มุกไปทิ้ง ความรู้สึกถูกแย่งชิงความหวัง
ความฝันทำให้เขาสิ้นความเจ็บปวดที่ได้รับ และลุกขึ้นวิ่งตามเธอไป เมื่อ
วิ่งไปทันเธอ เขาก็กระโดดพุ่งเข้ามาจับแขนของเธอบิดแย่งเอาไข่มุกมาคืน
ความโกรธทำให้เขาตบหน้าเธอจนล้มลงไประหว่างก้อนหินบริเวณชายหาด
เขาตะโกนซ้ำอีกที่ชายโขง ฮัวน่าเข้าใจอารมณ์ของคิโนในขณะนี้ได้ดี
การชักชวนมีแต่จะทำให้เธอเจ็บตัวมากยิ่งขึ้น เมื่อความโกรธหายไปคิโนก็
เดินขึ้นจากชายหาดผ่านไปตามละเมาะไม้ และได้ยินเสียงวิ่งตามมาข้างหลัง

จึงกระชากมือออกมาและแทงสวนเข้าไปที่ร่างเก่า ๆ ร่างหนึ่ง เขารู้สึกว่ามีคนเข้าไปลึกลงสู่กลั่ม ตัวเขาเองก็ถูกฟาดอย่างแรงถึงสองครั้งจนหมดสติ เมื่อตัวนำพบเขา เขา คีโนอยู่ในสภาพที่เจ็บปวดคร่ำครวญว่าแขนของเขา แทะลกลเหลวเหมือนกับแมลงที่ถูกบีบจนกลายเป็นมูยผง การต่อสู้ทำให้คีโน และตัวนำ ภรรยาของเขา มากเจ็บด้วยกันทั้งคู่ และการที่คีโนต้องมาต่อสู้กับคนที่จะมาแย่งไข่มุกซ้ำอีก ทำให้ความเจ็บปวดของเขาทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น และคู่ต่อสู้ของเขาถึงแก่ความตาย

การฆ่าคนตายทำให้คีโนและครอบครัว ต้องหลบหนีออกจากเมืองไปในคืนนั้น แต่เขายังถูกติดตามจากพวกที่กำลังจะสูญเสียผลประโยชน์จากไข่มุกเม็ดใหญ่ คนพวกนี้มีเงิน มีกำลังมากพอที่จะออกติดตามแย่งไข่มุกจากเขา ความเหนือกว่าในทุกด้านเมื่อเปรียบเทียบกับคนยากไร้ เช่น คีโน ทำให้พวกเขาตามมาทันที่ภูเขาสูงหนึ่ง คีโนต้องให้ตัวนำและลูกน้อยโคโยตีได้ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ ส่วนตัวเขาออกไปกำจัดพวกคนติดตามก่อนที่มันจะกำจัดเขาและครอบครัว การต่อสู้ทำให้เขาเห็นภาพความเจ็บปวดทรมานที่คู่ต่อสู้ได้รับเป็นอย่างดี สภาพของคีโน ไม่ผิดอะไรกับเครื่องจักรที่นำสะเฟิงกลัว เขากระโจนเข้าไปใส่รายคนที่มึนเปื้อน เหยียงมิกไปมาอย่างเปาะปะ กระนั้นมิกก็ยังหันถูกชายคนหนึ่งจนเกิดเป็นบาดแผลลึก "It bit through neck and deep into chest." (Steinbeck. 1948 : 91) เขาคว้าปืนมาถือไว้ ในขณะที่เหยียงมิกทิ้งไป และหันกลับมาฟาดหัวชายที่นั่งอยู่อย่างแรง รวกับทุบแต่งโม "He whirled and struck the head of the seated man like a melon." (Steinbeck. 1948 : 92) ขณะเดียวกัน ชายคนที่สามก็คลำทางเปาะปะ รวกับปู เพื่อที่จะหนีแตกลับพลัดตกลงในแอ่งน้ำ และพยายามปีนป่ายขึ้นมาอย่างช้าๆ แต่คีโนไม่มีความเมตตาใดๆ เหลืออีกแล้ว เขาจ่อปืนเหนี่ยวไกยิงเข้าไปในดวงตาที่คืนคร ระหนกคุ่นอย่างเย็นชา

มนุษย์ไม่อาจหลีกเลี่ยงการต่อสู้ไม่ว่าจะมาจากสาเหตุใด ๆ ได้ เพื่อการมีชีวิตรอดเพื่อไม่ให้ถูกรังแกและเพื่อไม่ให้ถูกแย่งชิง แม้ว่าทุกคนจะรู้สึกถึงความเจ็บปวดทุกข์ทรมานภายใต้การกดขี่และการต่อสู้ก็ตาม ทั้งเราจะพบเห็นอยู่เสมอว่า ชีวิตของมนุษย์เต็มไปด้วยความเจ็บปวด และเจ็บป่วยไม่มีที่สิ้นสุด และไม่มีทางหลีกเลี่ยง ถ้ามนุษย์ไม่เจ็บป่วยจากการต่อสู้กันเอง เขาก็จะต้องเจ็บป่วยจากธรรมชาติ สภาพที่เขาเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อม เช่น การเจ็บป่วยของบ๊อบใน The Grapes of Wrath การมีชีวิตอยู่บนดินแดนดินอันเป็นสมบัติของบรรพบุรุษ ทำให้บ๊อบเป็นคนสนุกสนานเฮฮา ไม่ทุกข์ร้อนกับชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัว ความผูกพันของบ๊อบกับที่ดินแห่งนี้ได้ฝังรากลึก รากกับต้นไม้ใหญ่ เมื่อถูกถอนรากถอนโคนเพื่อที่จะนำไปปลูกในที่แห่งใหม่ก็มักจะล้มตาย เช่นเดียวกับบ๊อบ การเดินทางไปแคลิฟอร์เนีย ทำให้บ๊อบเจ็บลง เขาคงนอนขมอยู่บนรถตลอดทั้งวัน ซึ่งทำให้ความเจ็บป่วยทางใจได้กลายเป็นความเจ็บป่วยทางกาย ความเสียใจ ที่ต้องจากแผ่นดินเกิดของตนทำให้บ๊อบป่วย และตายในที่สุด

การเจ็บป่วยของยาก็เช่นเดียวกัน การเดินทางอันแร่มาตลอดทั้งวันทั้งคืน ทำให้คนแก่อย่างยาไม่สามารถปรับตัวได้ และหลังจากที่บ๊อบเสียชีวิตลง ยาก็มีแต่ความเจ็บป่วยตลอดเวลา ความเห็นแคบแคบ การถูกระเบิดจากการนั่งรถ แม้ยามเจ็บป่วย ทำให้อาการของยาไม่ดีขึ้น เธอคงทนทรมานร่างกายจนชกเหนือไปจากความเจ็บป่วยอันแร่มาจาก โอกลาโฮมาถึงแคลิฟอร์เนีย และความทุกข์ทรมานของเธอก็สิ้นสุดลงด้วยความตายเช่นกัน

หนูน้อย โคโยติโต้ ใน The Pearl ก็ตกเป็นเหยื่อของสภาพแวดล้อมเช่นเดียวกับบ๊อบและยาของครอบครัวโจก ความไม่ปลอดภัยของตัวบ้านที่ปลูกติดพื้นดิน มีฝายและหลังคาที่ทำด้วยกิ่งไม้ใบไม้ อันเป็นเหตุให้มีสัตว์มีพิษ เช่น แมลงป่อง มด และสัตว์มีพิษชนิดอื่น ๆ เข้าไปก่อวินาศกรรม สายเป็ดของเด็กน้อยที่ถูกหอยจากข้อที่ติดหลังคาบ้าน ทำให้แมลงป่องคืบคลานลงมา นี้นักแต่ง

ความหวาดกลัวของคิโน และความต้องการให้ลูกปลอดภัย ทำให้เขารีบ
ตะครุมหัวมัน แต่ทว่าพลาท แมลงป่องจึงตกใส่หนูน้อยและตอยเขาในที่สุด
ความเจ็บปวดที่หนูน้อยทนไม่ไหวต้องส่งเสียงร้องอย่างเจ็บปวดอันทำให้คิโน
ใคร่รู้สึกถึงเสียงเพลงแห่งศัตรู (The Song of Enemy) กองกังวาน
อยู่ไม่ไกลประสาธ ความเจ็บปวดของโคโยติโค ทำให้คิโนจำต้องพาลูกน้อย
ไปรักษากับแพทย์ในเมือง แต่ก็ไม่ได้รับการเหลียวแลจากแพทย์แต่อย่างใด
และถึงแม้แพทย์คนเดียวกันนี้จะยอมรับว่าเขาในภายหลังกความ กลับจะช่วยให้เจ็บปวดยิ่งขึ้น
ความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับคิโน นัยเป็นความทุกข์ทางกายที่ชวนให้เกิดความ
เวทนาสงสารยิ่งนัก

ใน Of Mice and Men ซึ่งกล่าวถึงคนงานรับจ้างทำงานในไร
ว่า มีสภาพของความทุกข์อันเกิดจากความเจ็บป่วยของร่างกาย แคนดี้
คนงานแก่ ถูกเครื่องจักรในไร ตักแซนขาดกระดูกทำงาน ผลของความเจ็บป่วย
ในครั้งนั้นทำให้ แคนดี้ แชนพิการ และไม่สามารถทำงานได้สะดวกดังเดิม
สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อความพิการ ของแคนที่ว่า ทำให้เขาทำงาน
ไม่ได้ "...., I ain't much good with on'y one hand. I lost my
hand right here on this ranch. That's why they give me a
job swamin'?" (Steinbeck. 1969 : 464) ความทุกข์ที่เกิดขึ้น
ร่างกายของแคนที่ เกิดจากสภาพแวดล้อมที่อันตราย เช่น ไรที่ใช้เครื่องจักร
ในการทุ่นแรง จนทำให้แคนที่ กลายเป็นเหยื่อของความโหดร้าย นากลัวอันนี้
เช่นเดียวกับ ครูกส์ นิโกร เลี้ยงม้าในไรเดียวกัน การเลี้ยงม้า มีสภาพ
แวดล้อมไปด้วยความหวาดกลัวที่ครูกส์ถูกฆ่าเตะ เขาไม่เพียงแต่ได้รับความเจ็บปวด
จากการถูกฆ่าเตะเท่านั้น สภาพที่หลงเหลืออยู่ทำให้หลังคองอ และรู้สึกไม่สบาย
ภายในบางครั้ง กระนั้นสไตน์เบ็คก็ยังแสดงทัศนะเชิงทุนนิยม โดยชี้ให้เห็น
สภาพทุกข์ทรมานที่ครูกส์ได้รับ จนต้องพยายามแก้ปวดเมื่อยเป็นประจำ สภาพของ
คนทั้งสองนับว่าทุกข์ทรมานกว่าคนอื่น ๆ เพราะต้องทนอยู่ในโลกที่คอย
ต้องคอยต่อไปในสภาพที่พิการ

นอกจากความเจ็บป่วยที่เกิดจากการต่อสู้ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน หรือ ความเจ็บป่วยที่เกิดจากสภาพสิ่งแวดล้อม อันรวมถึงสภาพธรรมชาติด้วยแล้ว การขาดแคลนอาหาร และเครื่องนุ่งห่มก็ยังเป็นสาเหตุหนึ่งของความเจ็บป่วยด้วยเช่นกัน ซึ่งในเรื่องของการขาดแคลนอาหาร และเครื่องนุ่งห่มนั้น ใน The Grapes of Wrath สไตน์เบ็คชี้ให้เห็นความเจ็บป่วยของวินฟิลด์ น้องชายคนสุดท้องของครอบครัวโจก ว่า เพราะการขาดแคลนอาหาร การกินอาหารไม่เพียงพอแก่ความต้องการของร่างกาย ทำให้วินฟิลด์ถึงกับเป็นลมล้มลงในขณะที่กำลังเก็บลูกพืชในไร่ เพราะความอหิวาต์ ทำให้เด็กน้อยแก้ปัญหาความหิวด้วยการ กินลูกพืชที่หล่นมากจนทำให้สภาพร่างกายไม่ดี และเป็นลม แต่ความเจ็บป่วยของวินฟิลด์ยังไม่เด่นชัดเท่ากับสภาพของชายคนหนึ่งที่ครอบครัวโจกพบในทุ่งข้าวไร่ ขณะเกิดฝนตกหนัก ชายผู้นี้ป่วยมานานแล้วด้วยโรคปอดบวม (Pneumonia) เพราะร่างกายขาดความอบอุ่น เขาต้องทนทุกข์ทรมานอยู่

นอกจากความทุกข์ทางกาย ที่ปรากฏชัดเจนในนวนิยายของสไตน์แบ็ค
 ดังที่ไคกล่าวอ้างถึงมาแล้วนั้น ผู้ประพันธ์ยังได้เน้นให้เห็นถึงความทุกข์ทางใจ
 ซึ่งให้ความทุกข์ทรมานในชีวิตมนุษย์ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ทัศนะเชิงพุทธนิยม
 ไคกล่าวถึงทุกข์ทางใจว่า เป็นลักษณะของความวิตกกังวล ความดิ้นรนเยาะเย้ย
 มีความอยาก ความกลัว ความไม่สมหวัง และความเบื่อหน่าย ความทุกข์
 ทางใจจะมีเฉพาะในคนเท่านั้น เพราะคนมีความสามารถในการคิด และ
 สิ่งที่ทำให้คนเกิดความทุกข์ใจอย่างหนึ่ง คือ ความรู้สึกสูญเสียสิ่งอันเป็นความหวัง
 ทั้งปวง ซึ่งเป็นเจตจำนงหรือความต้องการของชีวิต

มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยการสร้างความหวัง ซึ่งเป็น
 ส่วนหนึ่งของความอยาก เป็นเรื่องของจิตใจ ตามที่พุทธปรัชญาเรียกว่า
 ตัณหา อันถือเป็นตัวก่อให้เกิดทุกข์ เกิดความเดือดร้อนยุ่งยากนานัปการ
 แก่มนุษย์ในอันที่จะคืนความสุขมาให้ได้ ความทุกข์ที่เกิดแต่ตัณหา ความอยาก
 เป็นคนเท่านั้น เริ่มมีขึ้นนับแต่มนุษย์เริ่มมีความอยาก เพราะการครุ่นคิดอยู่
 ตลอดเวลาที่จะทำให้ความฝันเป็นความจริงให้ได้ ถ้าสมหวังมนุษย์ก็จะมีแต่
 ความสุข แต่เป็นความสุขที่ไม่จริงยั่งยืน ดังที่ เลซี่ อภิศักนิกเทศน์ จาก
The Grapes of Wrath พุทโธทอมฟังว่า สิ่งที่เราได้มา ไม่ว่าจะเป็น
 อะไรก็ตาม มันจะอยู่กับเราตลอดไปไม่ได้ "Every kid got a turtle

some time or other. Nobody can't keep a turtle though."

(Steinbeck. 1939 : 21) เช่นเดียวกับเด็กที่ไคของเล่น แล้ววันหนึ่ง

เขาก็ต้องสูญเสียมันไป เหมือนกับที่เขาได้สูญเสียมาแล้ว

เลซี่เคยเป็นนักเทศน์ และเคยประกอบพิธีทางศาสนามาก่อน
 เมื่อครั้งที่ทอมยังเป็นเด็ก เขาคำร่งชีวิตอยู่ด้วยการรับของที่บ้านนำมาให้
 เช่น เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และอาหาร เฉพาะเวลาที่เขาคแล่นเท่านั้น และ

เขาเคยรับเงินอยู่ระยะหนึ่ง แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ทำให้เขามีความสุขแต่อย่างใด เพราะปรากฏภายหลังว่า เขาเลิกรับเงินและเลิกสอนศาสนา กวายเป็นว่าการสอนศาสนาหรือการ เป็นนักเทศน์นั้นขัดกับความเป็นจริงที่จำเป็นในชีวิต เขารู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเวลาในอดีตไปอย่างไร้ค่า เพราะในขณะนั้นเขาไม่รู้ว่าจุดหมายของชีวิตคืออะไร "Me - I don't know where I'm goin'" (Steinbeck. 1939 : 22) สิ่งที่เขาทำอยู่นั้นทำให้เขาไม่มีความสุข เขารู้สึกถึงอดีตที่หอมฟุ้งกับความเจ็บปวดทรมาน และสับสน และเปรียบเทียบสภาพของเขาในปัจจุบันว่าเป็นสภาพที่เขาพึงพอใจ เพราะเขาได้ทำในสิ่งที่ต้องการ

ความทุกข์ใจของจิม เคซี่ เป็นความทุกข์ใจกับอดีตที่เขาไม่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งแตกต่างจากความทุกข์ใจของตัวละครคนอื่น ๆ ในนวนิยายของจอห์น สไตน์เบ็ค เช่น ความทุกข์ใจ ของบรรดาผู้เช่าที่ดินในรัฐโอกลาโฮมา ที่เกิดจากการสูญเสียสิ่งที่เป็นความหวังของพวกเขา อันได้แก่ ที่ดินที่เขาใช้ทำมาหากิน ซึ่งแต่เดิมคนพวกนี้เป็นเจ้าของที่ดินที่เขาอาศัยอยู่ แต่สภาพธรรมชาติ ที่แห้งแล้ง แร้นแค้นติดต่อกันหลายปี ทำให้ผลผลิตในไร่ไม่มากพอที่จะเพียงพอ อบรมควาให้ตลอด ออกฝั่งได้ หากเขาต้องจำนองที่ดินเพื่อนำเงินมาลงทุน ปีแล้วปีเล่า โดยที่ไม่มีผลใด ๆ ออกเลย หรือดีขึ้น ในที่สุดธนาคาร ซึ่งสไตน์เบ็คใช้เป็นตัวแทนความโหดร้ายของนายทุน ก็ได้ส่งรถแทรกเตอร์มาขับไล่ที่ดินครั้งหนึ่ง เคยเป็นเจ้าของที่ดินที่แห้งแล้งและกันดารแห่งนี้ ความผูกพันกับที่ดินที่เป็นความหวังสิ้นสุดท้ายในการ คำนวณชีวิตอยู่ต่อไป เป็นความรู้สึกที่ลึกซึ้งยิ่งนัก

....,but it's our land. We measured it and broke it up. We were born on it, and we got killed on it, died on it. Even if it's no good, it's still ours. That's what makes it ours - being born on it, working it, dying on it. That makes owners not a paper with numbers on it.

(Steinbeck. 1939 : 32)

ความรัก และเอาใจใส่ในผืนแผ่นดิน นับตั้งแต่เริ่มลงมือหักร้างถางพง แปลสภาพจากป่ามาเป็นที่ทำมาหากิน ที่อยู่อาศัยมาจนถึงรุ่นลูกหลาน ทำให้พวกเขามีความภาคภูมิใจในการ เป็นเจ้าของมากกว่าที่ธนาคาร ยึดถือเอาหลักฐานจากแผ่นกระดาษมาอ้างเป็นกรรมสิทธิ์

ความโกรธแค้นที่ถูกขับไล่ออกจากที่ดินของตน ทำให้เจ้าของที่ทั้งหลายล้าคิดที่จะทำลายคนที่สั่งให้มาขับไล่พวกเขา เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของเขาได้ฆ่า พวกอินเดียน ฆ่า สัตว์ในป่าได้บรรยายความคิดเห็นของชาวไร่ ต่อความโหดร้ายของธนาคาร ว่า เสวยยิ่งกว่าพวกอินเดียน และดู ออสุรกายที่เหี้ยมโหด (Steinbeck. 1939 : 32) และความรู้สึกสูญเสียแผ่นดินที่เป็นความหวังก็ทำให้ทุกคนคิดจะต่อสู้ เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษเคยทำ แต่ ดังที่กล่าวไว้แล้วว่า ความเหี้ยมโหดของธนาคาร นั้นเปรียบได้กับความเหี้ยมโหดของอสุรกาย เพราะไม่มีใครรู้ว่า มันอยู่ที่ไหน และเป็นใคร ความคิดที่จะกำจัดสิ่งชั่วร้ายอันนี้จึงไม่เป็นผล ความหวังพังทลายและก่อให้เกิดทุกข์ใจอย่างใหญ่หลวง เพราะไม่มีหนทางใดที่จะชักขึ้นหรือต่อสู้

The tenant men squatted down on their hams again to mark the dust with a stick, to figure, to wonder. Their sun - burned faces were dark, and their sun - whipped eyes were light. The women moved cautiously out of the doorways towards their men, and the children crept behind the women, cautiously, ready to run. The bigger boys squatted beside their fathers, because that made them men. After a time the women asked: What did he want?

And the men looked up for a second, and the smoulder of pain was their eyes. We got to get off...

(Steinbeck. 1939 : 33)

สภาพของคนที่ยืนหวังต่อแท่นที่ไม่รู้จะทำอะไร เมื่อถูกขับไล่ นอกจาก
ซัดเขียนกินเล่นด้วยความรู้สึกทอดถอย ใบหน้าที่เกรียมคล้ำ และขอบตาที่มี
ริ้ว รอยกระคายระคายมีแววครุ่นคิด ความเจ็บปวดให้แม่แคบหญิงและเด็ก
ขยับเขยื้อนอย่างระมัดระวังเต็มที่ สิ่งที่พวกเขาได้เห็นและได้ยินคือ
ดวงตาที่เต็มไปด้วยความทุกข์ ก่อนที่จะบอกสมาชิกในครอบครัวของคนว่า
ทุกคนต้องออกไปจากที่นี่ และดูเหมือนว่าทุกคนจะเข้าใจความรู้สึกที่เป็นทุกข์
ได้อย่างไร

ความเปลี่ยนแปลงในครอบครัวใจ เมื่อพบกับความสิ้นหวังปรากฏชัด
บนสีหน้าและดวงตาของทุกคน "Their eyes were inward and quiet, and
their eyes, too, were lucent in the evening, lucent in dusty
faces." (Steinbeck. 1939 : 92) ดวงตาที่บ่งบอกถึงความทุกข์ในใจและ

ความเจ็บเหงา และดวงตาอีกเช่นกันที่ส่งประกาย ริมฝีปากในยามเย็น
บนใบหน้าที่ขมุกขมัว

ความทุกข์ใจที่บรรดาชาวไร่ในเมืองโอกลาโฮมาแสดงออกนั้น
เป็นเพียงความดิ้นรนดิ้นรนและความเจ็บที่ทำได้ท้อถอย หมดแรง ทั้งนี้
เพราะเขาไม่รู้ว่าจะไปสู้รบปรบมือกับผู้ที่ทำลายความหวังของเขาอย่างไร
ซึ่งต่างจากความทุกข์ของคิโนจาก The Pearl ที่แสดงให้เห็นว่า
ผู้ที่ทำลายความหวังของเขามีตัวตน การแสดงออกของเขาเป็นความดิ้นรนดิ้นรน
อาฆาตที่รุนแรงและเต็มไปด้วยการต่อสู้แย่งชิง

ความหวังของคิโนคือ การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิมเช่นเดียวกับ
ความหวังของคนจนยากไร้ทั่วไป แต่ความหวังคิโนเริ่มมีที่ท้าวจะเป็นความจริง
มากขึ้น เพราะเขาได้พบไข่มุกขนาดยักษ์ และสวยงามมากพอที่จะทำให้เขา
เป็นเศรษฐีได้ในชั่วพริบตา คิโนเริ่มผูกพันกับความหวังของเขามากขึ้น
เขามองเห็นแต่ความสวยงามในสัตว์ครอบครวที่จะต้องเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอนทันทีที่เขาขายไข่มุกเม็ดนี้ได้ ไข่มุกคือจุดรวมแห่งความหวังของเขาทั้งหมด
แต่ความเลวร้ายมักจะเกิดกับคนยากจนเสมอ การพบไข่มุกขนาดยักษ์ ราวกับ
เป็น The Pearl of the World นั้นทำให้ทุกคนอิจฉาเขา และกลายเป็น
ศัตรูกับเขา ดังจะเห็นได้จาก การมีคนลอบเข้ามาขโมยไข่มุกในคืนเดียวกันนั้นเอง
และนับตั้งแต่คืนนั้นเป็นต้นมา คิโนและครอบครัวของเขาก็ตกอยู่ในวังวนแห่ง
ความทุกข์ การต่อสู้กับขโมยทำให้คิโนบาดเจ็บและเป็นทุกข์ใจ เพราะเขาเริ่ม
ตระหนักถึงอันตรายที่กำลังสืบคลานเข้ามาที่ละน้อย ๆ ดังนั้นในวันรุ่งขึ้น คิโน
และครอบครัวของเขาจึงรีบนำไข่มุกไปขายในเมือง แต่การกดราคาไข่มุก
ของบรรดาพ่อค้าจนเกินกว่าเหตุทำให้คิโนดิ้นรนดิ้นรนยิ่งขึ้น เขารู้ดีว่าคนพวกนี้
กำลังหลอกลวงเขา แต่การตัดสินใจไม่ยอมขายไข่มุกก็ทำให้เขาสิ้นหวังเช่นกัน
"May be Kino has cut off his own head and destroyed himself."

(Steinbeck. 1948 : 58) มันอาจจะเป็นการตัดหนทางทั้งหมดของเขาเอง

ความทุกข์ใจของคิโนเมื่อรู้สึกสูญเสียกลายเป็นความกังวล และความหวาดกลัว
 อ้วนามองเห็นความทุกข์ทั้งหลายได้ชัดเจนกว่าสามีของเธอ เธอรู้ว่าไข่มุก
 เมื่อนี้เป็นไข่มุกแห่ง "ความชั่วร้าย" "..., it is evil, it is evil!"
 (Steinbeck. 1948 : 62) เมื่อคิโนไม่ยอมเอาไข่มุกไปโยนทิ้งทะเล
 ตามที่เธอขอร้อง เธอจึงแอบนำเอาไข่มุกไปทิ้งเสียเอง

การนำไข่มุกไปทิ้งของอ้วนเป็นการทำลายความหวังของคิโนทั้งหมด
 เขาโกรธแค้นกรรบาของเขามาก และทุบตีเธออย่างไม่หยุดยั้ง เมื่อเขาวิ่ง
 ตามเธอทัน ไข่มุกกระเด็นหล่นมืออ้วนขณะที่คิโนแย่งชิงมาจากมือเธอ
 ขณะที่เขาเดินขึ้นมาจากชายหาด มีคนร้ายไล่ตามเขา และเกิดการต่อสู้
 ครั้งนี้เขาโค่นชายคนหนึ่งตายแต่เขาก็ถูกศัตรูประจัญล้มพับลงนอนกับพื้น
 และรู้สึกว่ามีชายอีกคนหนึ่งเข้ามาควานหาไข่มุกในตัว เมื่ออ้วนพบเขา
 สิ่งแรกที่เขายกกับเธอคือ ไข่มุกที่เขาสูญเสียมันไปแล้ว "They have
 taken the pearl. I have lost it. Now it is over,..."
 (Steinbeck. 1948 : 66) ไข่มุกที่เป็นความหวังทั้งหมดของเขาได้สูญหาย
 ไปแล้ว บัดนี้ทุกอย่างจบสิ้นแล้ว ความหวังของเขาสิ้นสุดลงนั่นเอง

และความหวังอีกอย่างหนึ่งของคิโนและชาวประมงเม็กซิกันในหมู่บ้านนี้
 คือ เรือแคนู เรือที่ใช้ทำมาหากินของเหล่าคนยากจน เรือที่ทำให้ความหวัง
 ของเขาเป็นความจริงไต่บ้าง และเป็นทรัพย์สินสมบัติชิ้นเดียวที่บรรพบุรุษของ
 พวกเขาได้ช่วยกันทะนุถนอม "...,plastered over and over;..."
 (Steinbeck. 1948 : 67) ต้องซ่อมครั้งแล้วครั้งเล่า การทำลายเรือ
 ของคนเหล่านี้จึงร้ายแรงและเจ็บปวดยิ่งกว่าการฆ่าคน "For a boat
 does not have sons, and a boat cannot protect itself, and a
 wounded boat does not heal." (Steinbeck. 1948 : 67)

เพราะเป็นการทำลายความหวังของเขาทั้งหมดเป็นการ คัดแซนคัตซา
หมกสิ้นหนทางท่ามาหาถิ่นต่อไป ความเศร้าเสียใจของคิโน เมื่อพบกับ
สภาพเรือที่ถูกทำลายจนต้อง เรือทะเล ทำให้เขาแทบจะบ้าคลั่ง สไตน์เบ็ค
เปรียบเทียบสภาพของคิโนในขณะนั้นว่าไม่มีอะไรกับสัตว์ เขาต้องซุกซ่อน
ตัวเองจากคนที่จะมาลอบทำร้าย ทำร้ายคนที่มุงร้ายกับเขา และปกป้อง
ตัวเองและครอบครัวให้พ้นจากอันตรายทั้งปวงที่กำลังจะเกิดขึ้น

ความเจ็บปวดที่คิโนได้รับจากการสูญเสียสิ่งที่เป็นความหวัง เป็น
ความเจ็บปวดที่รุนแรงยิ่งนัก ทั้งนี้เพราะเขาจริงจังกับความฝัน ความหวัง
ที่กำลังจะเป็นไปได้ และเมื่อมันเป็นไปไม่ได้ดังที่คิดเพราะถูกทำลายเสียก่อน
ทุกข์ทั้งหลายที่ถูกกักเก็บไว้ในใจมาเป็นเวลานานก็ระเบิดออกมา รวบรวม
คนเสียสติ ความเป็นคนจนที่ยากไร้ ทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นสภาพที่เลวร้ายที่
ไม่มีใคร ต้องการ เป็นสภาพที่มีแต่ความทุกข์มากกว่าความสุข การสูญเสียความหวัง
ทำให้มนุษย์ท้อแท้ หมกกำลังใจ เช่นเดียวกับบรรดาชาวไร่ใน

The Grapes of Wrath และทำให้เขาโกรธแค้น อาฆาต เหมือนกับ

คิโนใน The Pearl

แต่จอร์จ และเลนนี่ จาก Of Mice and Men ได้แสดงให้เห็น
ความทุกข์ที่เกิดจากการสูญเสียความหวังของพวกเขาในอีกลักษณะหนึ่งที่
แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ จอร์จ และเลนนี่ ต่างก็มีความฝันร่วมกัน
ทั้งสองคนที่จะมีที่ดินผืนเล็ก ๆ เป็นของตนเอง เพื่อเขาจะไถ่ไม่ต้องตระเวน
หางานทำอย่างไร จุคหมายเหมือนกับคนงานอื่น ๆ เขาจะเลี้ยงกระต่าย, วัว
หมู, และไก่ บนที่ดินของเขา มีบ้านหลังเล็ก ๆ มีแปลงปลูกผักที่ใหญ่โต

"O.K. Someday - we're gonna get the jack together and we're
gonna have a little house and a couple of acres an'a cow and
some pigs and ..." (Steinbeck. 1969 : 431)

ความฝันของทั้งจอร์จ และ เลนนี่ ก็คือ ความฝันของคนงานในไร่
 คนอื่น ๆ เช่นกัน ดังที่ครูกส์ นิโกร เลี้ยงม้า เคยเล่าให้เลนนี่ฟังว่า คนงาน
 ในไร่หลายร้อยคนที่เข้ามาทำงานในไร่ มีเพียงเบ้สะพายหลังและความฝัน
 ในสมอง หลายร้อยคนที่เคี้ยวที่เป็นอย่างนี้ พวกเขาเข้ามาทำงาน แล้วก็จากไป
 และทุกคนก็มีแต่ความฝันในสมองเท่านั้นจริง ๆ ความฝันที่จะเป็นเจ้าของผืนดิน
 ผืนเล็ก ๆ เท่านั้น แต่ก็ไม่มีใครเลยสักคนที่จะบรรลุความฝัน

I seen hundreds of men come by on the
 road an' on the ranches, with their bindles
 on their back an' that same damn thing in
 their heads. Hunderds of them. They come,
 an' they quit an' go on; an' every damn
 one of 'em's got a little piece of land
 in his head. An' never a God damn one
 of 'em ever gets it. Just like heaven.
 Ever' body wants a little piece of lan' I
 read plenty of books out here. Nobody never
 gets to heaven, and nobody gets no land.
 It's just in their head. They're all the
 time talkin' about it, but it's jus' in
 their head.

(Steinbeck. 1969 : 475)

สโตน์เบ็คโค่แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตของคนยากไร้ เช่น
คนงานรับจ้าง อย่างจอร์จ และเลนนี่ ในทางที่เลวร้ายมากกว่าคือ

สโตน์เบ็คโค่แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตของคนยากไร้ว่า เป็นชีวิต
ที่ขมขื่น แม้เพียงความหวังเพียงเล็กน้อย ก็จะเป็นความทะเยอทะยาน
ที่น่าแต่ความทุกข์มาให้ไม่รู้จักจบสิ้น เช่น คนงานอย่างจอร์จและเลนนี่
ที่มีแต่ความทุกข์อันเกิดจากความฉิบหา แม้จะเป็นเพียงที่ดินผืนเล็ก ๆ
เท่านั้น พวกเขาก็ไม่อาจจะหามาได้ ผู้อ่านจะพบว่า การสร้างความหวัง
ของจอร์จอาจเป็นความจริงได้ เพราะความรับผิดชอบต่อเลนนี่ความผูกพัน
ที่มีต่อกันอย่างแน่นแฟ้น และความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะหลบหนีไปพ้น
จากความเคียดแค้นทั้งปวงที่อาจจะเกิดขึ้นจากตัวเลนนี่เอง และความฝัน
ของเขาก็มีที่ท่าว่าจะเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น เมื่อแคนดี้คนงานแกะแซนฟิการ์ข้างหนึ่ง
เสนอตัวที่จะช่วยเขาทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งสองมีที่ดินของตนเอง โดยที่
แคนดี้มีเงินมากพอที่จะนำไปซื้อที่ดินไว้ก่อนได้ เมื่อนำมารวมกับเงินค่าจ้างของ
จอร์จและเลนนี่ก็ช่วยกัน แต่ความหวังของแคนดี้ที่จะทำตัวให้มีคุณค่ากลับต้อง
สูญสลาย เพราะเลนนี่เป็นจุดรวมแห่งความหวังได้สร้างความเคียดแค้นขึ้น
อีกครั้งหนึ่ง และเป็นความยุ่งยากร้ายแรงจนไม่อาจจะให้อภัยได้ เขาทำให้
ภรรยาของเคอร์เลย์ตายโดยไม่รู้ตัวเช่นเคย เลนนี่หลบหนีไปอยู่ที่พุ่มไม้
ใกล้แม่น้ำซาส์ตามที่จอร์จ เคยบอกเขาไว้ก่อนหน้านี้ทั้งสองจะเข้าไปทำงาน
ในไร่แห่งนี้ จอร์จตัดสินใจยิงเลนนี่เมื่อเขาคามหาพบ ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการ
ให้ใครมาทำร้ายเลนนี่ เพื่อนของเขาต้องตายอย่างทุกข์ทรมาน การฆ่าเลนนี่
ก็คือการทำลายความหวัง ความฝันทั้งปวงที่ทั้งสองเคยวางไว้ จอร์จรู้สึก
เสียใจต่อการกระทำของเขาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่มีเลนนี่ ชีวิตเขาก็ไม่มี
ความหมายต่อไป เขาสูญเสียเลนนี่ เช่นเดียวกับที่เขาสูญเสียความหวังทั้งหมด
ในชีวิต เพราะเขาเคยพูดไว้ว่า ถ้าเขาไม่มีเลนนี่อยู่ด้วย ชีวิตเขาคงจะหายไป
เรื่อย ๆ อย่างไม่รู้จุดหมาย เมื่อถึงวันเงินเดือนออกเขาก็จะออกไปหาเหล้าดื่มหรือ

เที่ยวหญิง ไก่ไม่ต๋องนี้ถึงอนาคต

'I'll work my month an' I'll take my
fifty bucks an' I'll stay all night in
some lousy cat house. Or I'll set in some
poolroom till ever' body goes home. An' then
I'll come back an' work another month an' I'll
have fifty bucks more.

(Steinbeck. 1969 : 490)

การสูญเสียเงินทำให้โจรจไม่มีความหวังในชีวิตอีกต่อไป เขาจะมีชีวิตอยู่ไปวันหนึ่ง ๆ อย่างไร ความหมายเช่นเดียวกับ แคนดี้ ผู้ที่มีความหวังที่จะไ้ออกไปจากที่ที่มีแต่คนรังเกียจในความแก่ชรา ที่ใช้การไม่ได้ของเขา ออกไปอยู่บนผืนแผ่นดินของตนเอง อย่างมีคุณค่าและมีความหวัง ต้องสูญสลายไปเมื่อเขาพบว่า เล่นนี้ไ้กำไรของเคอร์เลย์ตาย และโจรจก็หมดความใฝ่ฝันอีกเช่นกัน

Now Candy spoke his greatest fear.

You an' me can get that little place, can't we, George? You an' me can go there an' live nice, can't we, George? Can't we?

Before Gorge answered, Candy dropped his head and looked down at the hay. He knew.

(Steinbeck. 1969 : 490)

การที่จอร์จไม่ตอบคำถามของแคนดี้ ทำให้แคนดี้เข้าใจได้ว่า จอร์จหมดหวังเสียแล้ว และเขาเองก็หมดหวังเช่นกัน และพาลโกรธกรรยาของเคอร์เลย์ เพราะเป็นสาเหตุแห่งความสิ้นหวังครั้งนี้

...He looked helplessly back at Curley's wife, and gradually his sorrow and his anger grew into words. ' You god damn tramp,' he said viciously. ' You done it, di'n't you? I s' pose you're glad. Ever' body knowed you'd mess things up. You wasn't no good. You ain't no good now, you lousy tart.' He sniveled and his voice shrook.

(Steinbeck. 1969 : 491)

เขากล่าวหาเธอว่า เป็นผู้นำความยุ่งยากทั้งปวงมาสู่ เป็นผู้หญิงที่ร่านราคะคึกที่ระยำแก่ผู้ชาย การตายของเธอทำให้เขาไม่สามารถที่จะปลูกผักทำสวน และล้างจานขามให้จอร์จ และเลนนี่ และเขาก็จะไม่ไ้ดูเบสบอลล์ หรือละครสัตว์ เขาไม่ไ้ทำในสิ่งที่เขาเคยคาดหวังไว้อย่างแน่นอน ความเสียใจที่เคนก็แสดงออกคือ การร้องไห้ และสับถรกรยาของเคอร์ เลย์อย่างแรง ทั้งนี้เพราะเขาไม่มีอำนาจและพลังกำลังมากพอที่จะลุกขึ้นไปปกป้องเลนนี่ให้รอดพ้นจากความผิดอันนี้ไ้ และจอร์จเองก็เช่นกัน ความเป็นคนงานที่ต่ำต้อยทำให้เขาต้องพบความทุกข์ใจอยู่ตลอดเวลา เขาไม่สามารถปกป้องเพื่อนรักของเขาจากอันตรายไ้ และยังต้องจำใจมาเพื่อนำโทษจากความรุนแรงของผู้อื่นที่จะมารุมฆ่าเขาอีก การมีชีวิตอยู่ต่อไปทำให้จอร์จซึมขึ้น และไม่มีความสุขอย่างแท้จริง

ใน East of Eden ความทุกข์ใจของตัวละครต่าง ๆ ในนวนิยายเรื่องนี้ มาจากการสูญเสียคนรักในครอบครัว นับแต่ ไชล์ส บิคาของอดัม ทรัสค์ การสูญเสียภรรยา ซึ่งเป็นมารดาของอดัม ทำให้เขากองคับทุกข์ด้วยการ คืบเลื้อยอย่างเมามายกับเพื่อนฝูงที่เคยเป็นทหาร มาด้วยกัน และปล่อยให้ลูกชายที่เพิ่งจะแบเบาะต้องร้องเพราะไม่มีนมจะกิน เมื่ออดัม เป็นผู้ใหญ่ขึ้น เขาไ้แต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ เคซี่ เขารักภรรยาของเขามาก เธอทำให้เขาแยกตัวออกมาจากชาร์ลส์ น้องชายร่วมบิดากับเขา ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในซาเลินส์ เขาคิดที่จะสร้างแผ่นดินของเขาในซาเลินส์ ให้เป็นที่อยู่ที่ดีที่สุดสำหรับครอบครัวที่เขารัก เขาเอาใจภรรยาทุกอย่าง จิตที่ ๆ สมายที่สุดไ้ไ้ได้นั่งพักผ่อน ไม่ยอมให้เธอทำงานไ้ใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เขาหาไ้ใครแม่แคสสิกนิกไม่ว่าภรรยาของเขาไม่ไ้รักเขาเลย เธอไม่ต้องการที่จะอยู่กับผู้ชายที่โง่เขลาอย่างเขา ไม่ต้องการที่จะมีชีวิตอยู่ในชนบทอย่างที่เขาต้องการ ดังนั้น เมื่อคลอดลูกแล้ว เธอจึงหนีเขาไป โดยทิ้งบุตรชายฝาแฝดไว้กับสามีของเธอ อดัมรู้สึกเสียใจ

ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เขารักภรรยาของเขา และไม่เคยคิดถึงเธอในคืน
 ที่เรารายแถมอย่างใด สิ่งที่เขาได้บอกให้เห็นคือ สภาพของอดัมที่
 เหม่อลอย เฉื่อยชา และเหนื่อยหน่ายในชีวิต ภรรยาของเขาเป็นคนที่
 ทำให้เขามีความหวังที่จะสร้างชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น มีความกระตือรือร้น
 ที่จะหาสิ่งที่ดีที่สุด ความสะทกสลายที่สุดมาให้กับครอบครัว เห็นได้ว่า
 จากการที่เขาต้องการเลี้ยงสัตว์ในไร่ เพื่อจะได้มีกำไรอย่างงามดังที่เคย
 มีชาวไร่สวิส เคยทำมา เขาบอกให้ ซามูเอล แฮมิลตัน เพื่อนบ้านผู้หนึ่ง
 มาช่วยซุกบ่อน้ำในที่ดินของเขา เพื่อการเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ แต่เมื่อภรรยาเขา
 หนีไป เขากลับบอกกับซามูเอล ว่า เขาไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่ต้องซุกบ่อน้ำ
 และยินดีจ่ายเงินค่าเสียเวลาให้เขาค่าย ความเสียใจของอดัมที่ต้อง
 สูญเสียภรรยาซึ่งทำให้เขามีความหวังในชีวิต นับเป็นความทุกข์ใจอย่างยิ่ง

"And without warning Adam began to cry. His whole body shook,
 and his breath little sounds. It was hopeless crying."

(Steinbeck. 1952 : 199) การร้องไห้ที่สิ้นหวัง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ
 สภาพแห่งการสูญเสียของเขาได้เป็นอย่างดี

Adam seemed clothed in a viscosity that
 slowed his movements and held his thoughts
 down. He saw the world through grey water.
 Now and then his mind fought its way
 upwards, and when the light broke in it
 brought him only a sickness of the mind, and
 he retired into the greyness again. He was aware

of the twins because he heard them
cry and laugh, but he felt only a thin
distaste for them. To Adam they were symbols
of his loss.

(Steinbeck. 1952 : 239)

การแต่งกายที่ทำให้หนุ่มสาวรู้สึกหงุดหงิดกับสภาพของเขา ลักษณะ
อาภัพที่กรุ่นคิด และการปล่อยตัวและจิตใจจมอยู่ในความทุกข์
สภาพของเขาในขณะนั้นไม่ผิดอะไรกับคนตาย เป็นลักษณะของความสิ้นหวัง
ซึ่งแม้แต่บุตรชายฝาแฝดของเขา อัครก็ยังคงคิดว่า เด็กทั้งสองเป็นสัญลักษณ์
แห่งการสูญเสียในชีวิตเป็นการสูญเสียความหวังทั้งหมดนั่นเอง

ความทุกข์ใจมักจะเกิดขึ้นในตัวของทุกคน ความทุกข์ใจของอัคร
ที่ต้องสูญเสียภรรยา และความทุกข์ใจของจอร์จ และแคนดี้ ที่ต้องสูญเสียเลนนี่
อันเป็นความหวังในชีวิต เป็นผู้ที่ทำให้พวกเขามีกำลังใจต่อสู้กับโลกต่อไป
เป็นความทุกข์ใจที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะเป็นคนงานในไร่ หรือ
เจ้าของไร่ การสูญเสียบุตรชายของคิโน เสียเรือที่ใช้ทำมาหากิน และ
เสียไข่มุก นับเป็นความสูญเสียที่รุนแรง เช่นเดียวกับที่บรรดาชาวไร่ และ
ครอบครัวใจดีในโอกลาโฮมา ต้องสูญเสียที่ดินของตนให้กับคนที่เหนือกว่า
และตกอยู่ในสภาพที่ระเห่ร้างไร้จุดหมายเหมือนกัน และเป็นการสนับสนุน
ให้เห็นทัศนะเชิงทวิลักษณ์ของจอห์น สไตน์เบ็คได้อย่างชัดเจนว่า ชีวิตของมนุษย์
เต็มไปด้วยความทุกข์ และเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในชีวิตของบรรดาคนยากจน

คนต่ำต้อยทั้งหลาย ใน Of Mice and Men, The Pearl และ
The Grapes of Wrath และคนที่มีความทะเยอทะยานใน East of Eden.
 ก็พบกับความทุกข์ได้เช่นกัน แม้จะไม่รุนแรงร้ายกาจนักก็ถือว่าไถ่
 ความทุกข์โศกมาให้กับชีวิตของเขาเป็นเวลานาน

การสร้างความหวัง เป็นการ หลีกหนีความทุกข์ที่ให้ทั้งผลดีและผลร้าย
 กล่าวคือ เมื่อมนุษย์ประสบความสมหวัง เขาก็จะมีความสุขในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
 แต่ถ้ามनुษย์สูญเสียความหวัง หรือผิดหวัง เขาก็จะเสียใจ เศร้าใจ
 ไม่มีความสุข เกิดความทุกข์ใจ การสร้าง ความหวังในมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่
 หลีกหนีไม่โค เมื่อมีชีวิตมนุษย์ก็ต้องมีความหวัง มีจุดหมายในชีวิต
 ถ้าความหวังไม่สูงจนเกินไป หรืออยู่ในฐานะที่คนเหล่านั้นสามารถไขว่คว้า
 หามาได้ เขาก็จะพบความสุข เพราะได้ในสิ่งที่คาดหวัง เมื่อใดก็ตามที่
 มนุษย์ไม่รู้จักฐานะสภาพของตนเอง และเกิดความทะเยอทะยาน ที่จะ
 ไขว่คว้าในสิ่งที่สูงเกินตัว เกินฐานะที่จะทำได้ เมื่อนั้นมนุษย์จะเกิดทุกข์
 ในใจ นับตั้งแต่เริ่มสร้างความหวังในใจ จนกระทั่งไม่ไคดังที่หวัง เช่น
 คีโน จาก The Pearl ซึ่งนวนิยายเรื่องนี้ไคเน้นให้เห็นความทุกข์ของ
 มนุษย์ที่มีความทะเยอทะยาน ใฝ่สูงเกินตัวเกินฐานะที่จะทำได้ ความทะเยอ
 ทะยานของคีโนเมื่อพบไข่มุกนั้นสูงเกินกว่าฐานะความเป็นอยู่ของเขาในขณะนั้น
 อย่างลิบลับ คีโนเป็นเพียงชาวประมงที่ยากจน แร้นแค้น สวมเสื้อผ้าชาควิน
 พักอยู่ในกระท่อมริมชายหาด การพบไข่มุกขนาดยักษ์ ทำให้เขานึกถึงเงิน
 จำนวนมหาศาลที่มากพอที่จะทำให้เขาแปรสภาพจากยากจน เป็นเศรษฐีไค
 ภายในชั่วพริบตาเดียว ก่อนที่คีโนจะนำไข่มุกไปขายในเมืองนั้น เขาถึงกับ
 เคลิ้มฝันเห็นสภาพของตนเอง และครอบครัวอยู่ในโบสถ์ ซึ่งเขาและธัวน่า
 กำลังเข้าพิธีแต่งงาน มองเห็นอดีตที่กำลังจะจากไปอย่างไม่น่าเป็นไปได้

And in the incandescence of the pearl the pictures formed of the things Kino's mind had considered in the past and had given up as impossible. In The pearl he saw Juana and Coyotito and himself standing and kneeling at the high altar, and they were being married now that they could pay. He spoke softly : We will married - in the church;

(Steinbeck. 1948 : 30)

และเขาก็มองเห็นสภาพของตนเอง และตัวนี้อยู่ในเครื่องแต่งกายที่ใหม่และราคาแพง เมื่อเขามีเงินมากเขาก็จะซื้อฉมวกแห่งปลาอันหนึ่งซึ่งเขาคงจะไ้มาแทนอันเก่าที่หายไปเสียปีหนึ่งเต็ม ๆ ฉมวกอันใหม่ของเขาคงมีหวงเหล็กคิอยู่ปลายค้ำ และเป็นเล็กยาวอีกหนึ่งกระบอก เขาคิดว่าความฝันของเขาที่จะไ้สิ่งเหล่านี้ไม่มากเกินไป เพราะเขารู้สึกว่า เมื่อนำไข่มุกไปขายในเมืองแล้ว เขาก็จะกลายเป็นเศรษฐีคนหนึ่งทันที ความอยากไ้ของคิโนมีอีกมากมาย เขายังไม่รู้สึกรังเกียจกับความไ้ฝันของเขาเท่าใดนัก และจะฝันต่อไปอีก ในขณะที่ ตัวนี้ ไม่กล้าหวังอะไรสูงเกินไป เพราะเขายังไม่รู้ว่าจะมีอุปสรรคอะไรเกิดขึ้น และเขาก็รู้ว่า การคาดหวังในสิ่งใดมากนั้นไม่เกิดผลดีแก่ตัวเองเลย เท่ากับเป็นการตัดทุกข์ ตัดความกังวลใจออกไป

สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นสภาพความทุกข์ของคิโน นับตั้งแต่เขาพบไข่มุก และเริ่มไ้ฝัน ทะเยอทะยาน ในสิ่งซึ่งเขาเคยคิดว่า ไม่มีโอกาสที่จะเป็นไปได้ คิโน เริ่มเป็นกังวลกับการซุกซ่อนไข่มุก และไ้รับบาดเจ็บจาก

การต่อสู้ในคืนนั้นกับคนที่จะมาขโมยไข่มุก ในตอนเช้าเขาพาครอบครัวของเขา และพี่ชาย รวมทั้งคนในหมู่บ้านไปขายไข่มุกในเมือง เขาหวังว่าไข่มุกคง จะขายได้ในราคาถูก แต่คนยากจนไร้การศึกษาอย่างคิโน ก็ต้องตกเป็นเหยื่อของคนฉลาด และมีเล่ห์เหลี่ยม เช่น พวกพ่อค้าไข่มุกในเมืองในที่สุด บรรดาพ่อค้าร่วมมือกันกดราคาให้ถูกที่สุด จนทำให้คิโนไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง และไม่ยอมขายให้ การมีของมีค่ามหาศาลอยู่ในกำมือทำให้เขาไม่ทอดทิ้งง่าย ๆ แม้จะรู้สึกเสียใจที่ไม่สามารถขายไข่มุกได้ในราคาที่ตนเห็นสมควร แต่บรรดาพ่อค้าก็ถือว่าเป็นราคาที่ไม่ว่าจะสมกับคนยากจนเพียงเขาก็ตาม ความทะเยอทะยานที่จะสร้างความหวังให้เป็นจริงให้คิโนทำให้เขาถูกลอบทำร้าย เพื่อแย่งชิงไข่มุก จนถึงกับฆ่าคนตาย บ้านถูกไฟไหม้ และเร่ร่อน เขาและครอบครัวต้องหนีออกนอกเมือง ระเหเร่ร่อนไปตามป่าเขาอย่างทุกข์ทรมาน ด้วยจิตใจมุ่งมั่นที่จะขายไข่มุกให้ได้ ขณะเดียวกันพวกเขาต้องเดินทางกันอย่างระมัดระวัง ทั้งหนีการถูกล่า และหนีไปขายไข่มุกยังอีกเมืองหนึ่ง คิโนต้องมีชีวิตอย่างลำบากในป่ากับครอบครัว มีแต่ความหวาดระแวงภัยตลอดเวลา อีกทั้งเมืองที่เขาจะไปนี้จะมีสภาพเหมือนกับเมือง ลา ปาซ ที่เขาอยู่ใหม่ พ่อค้ารับซื้อไข่มุกจะ กดราคาอีกหรือไม่ นี่คือการวิตกกังวลในใจของเขาตลอดเวลาการเดินทาง

อาจกล่าวได้ว่า ความทะเยอทะยานของคิโน ในสิ่งที่เกินตัว เกินฐานะของเขา ทำให้เขาและครอบครัวต้องมีชีวิตที่หาความสุขไม่ได้เลย เช่นเดียวกับ "แม" ใน The Grapes of Wrath. ซึ่งเป็นความหวังของทุกคนในครอบครัวโจค ครอบครัวโจคถูกขับไล่ออกจากที่ดินที่เคยทำมาหากิน ต้องเดินทางรอนแรมไปแคลิฟอร์เนีย ด้วยความมุ่งหวังที่จะไปสร้างฐานะในดินแดนที่เขียวชอุ่ม การสร้างความหวังใหม่ในแคลิฟอร์เนีย ทำให้ทุกคนมีกำลังที่จะต่อสู้กับการเดินทางที่ทุกข์ทรมาน บรรดาบรรพบุรุษทุก ๆ

และซุกตัวนอนตามริมถนน การสูญเสีย และยาโรค การปลุกตัวหนีไปอยู่ตามลำพังของ โนอาห์บุตรชายคนโตของครอบครัวโจก ซึ่งล้วนเป็นสาเหตุแห่งความทุกข์ใจของคนกลุ่มนี้เห็นได้ชัด

"แม่" คาดหวังว่า ในแคลิฟอร์เนีย เธอและครอบครัวจะได้พบแต่ความเขียวขจี และสภะขึ้นของความอุดมสมบูรณ์ แห่งพืชพันธุ์ พวกผู้ชายจะไถงานทำ เธอจะมีบ้านหลังเล็ก ๆ สีขาว ท่ามกลางไร่นาที่เหลืองอร่าม เด็ก ๆ เช่น รูซี่ และวินฟิลด์ จะไถไปโรงเรียน เมื่อถึงฤดูหนาวพวกเขา ก็จะมีเสื้อผ้าที่อบอุ่นใส่ แต่แคลิฟอร์เนียในสภาพที่แท้จริงก็ไม่สามารถสร้างความฝันของเธอให้เป็นจริงได้ แม่ต้องตกอยู่ในสภาพเดียวกับที่เธอเคยเป็นอยู่ การแย่งงานกันทำ การถูกกดขี่ กดโกงจากบรรดานายจ้าง และการถูกรังแกจากตำรวจท้องถิ่น ล้วนเป็นอุปสรรคอันสำคัญในการทำมาหากิน ที่เธอและทุกคนในครอบครัวไม่เคยคิดมาก่อน กระนั้นคนยากไร้ เช่น "แม่" โจกก็ยังทนต่อไป ทั้งที่ต้องเผชิญกับความเคียดแค้นอันน่าปราชัย เช่น รายได้ที่ไม่พอใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร ค่าน้ำมันรถ ความเคียดแค้นอันเกิดจากหอม

เป็นสาเหตุความเจ็บป่วยของบุตร และความรุนแรงของธรรมชาติ เป็นต้น ผู้อ่านเกิดความรู้สึกท้อแท้ และรู้สภาพของ "แม่" และครอบครัวโจก จะเป็นเช่นนี้ตลอดไป ความหวังความฝันของเธอไม่มีโอกาสที่จะเป็นไปได้ แม้เธอจะพยายามต่อสู้มากเพียงใดก็ตาม ความหวังที่จะมีอาหาร กินมีเสื้อผ้าใส่ และมีที่อยู่อาศัย เพียงแค่นี้ก็เป็นความหวังที่เป็นไปได้อย่างไร กับบรรดาผู้อพยพในแคลิฟอร์เนียในขณะนั้น การที่จะไถ่ฝันถึงบ้าน และแผ่นดินผืนเล็ก ๆ จึงเป็นเรื่องที่เกินตัว และเป็นไปได้อย่างไร ผู้ฝันมีแต่จะมีความทุกข์ เพราะต้องพบกับความผิดหวัง และสูญเสียความหวังครั้งแล้วครั้งเล่า

โรส ออกหาอาหารและคอนนี่ สามี่ของเธอ มีความหวังเช่นเดียวกับ
หนุ่มสาวทั่วไป ทั้งสองคิดที่จะแยกครอบครัวจากบิดามารดา ออกมาอยู่ตามลำพัง
ในเมือง คอนนี่จะทำงานในร้านตอนกลางวัน เรียนหนังสือเพิ่มเติมใน
เวลากลางคืน เมื่อทั้งคู่เก็บเงินได้มากพอเขาจะมีบ้านเป็นของตัวเอง
มีบ้านที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน ลูกที่เกิดมาจะมีเสื้อผ้าของใช้
และของเล่นใหม่หมด เป็นชีวิตที่มีความสุข สมบูรณ์ เป็นความฝันของทุกคน

'Well, we talked all about it, me an' Connie.
Ma, we wanna live in a town.' She went on excitedly:
'Connie gonna get a job in a store or maybe a fact'ry.
An' he's gonna study at home, maybe radio, so he
can get to be an expert an' maybe later have his
own store. An' we'll go to pitchers whenever.
An' Connie says I'm gonna have a doctor when the
baby's born; an' he says we'll see how times is,
an' maybe I'll go to a hospiddle. An' we'll have
a car, a little car... an' we'll have a place,
little bit of a place. We don't want nothin' fancy,
but we want it nice for the baby...'

(Steinbeck. 1939 : 150 - 151)

เป็นความฝัน ความทะเยอทะยานของหนุ่มสาวที่เพิ่งจะแต่งงาน
แต่สำหรับโรส ออฟ ชารอน และคอนนี่นั้น ผู้อ่านสามารถที่จะคาดเดาได้ว่าเป็น
ความฝันที่เป็นไปไม่ได้เลย ทั้งสองไม่เคยรู้จักแคลิฟอร์เนียในสภาพที่
แท้จริง ความเขียวขจีของทุ่งหญ้า ความสวยงามของไร่ม้า ที่เขานึก
ว่าภาพที่จะได้เจอต้องถูกทำลาย เพียงวันแรก ที่รถของพวกเขาเข้าเขต
แคลิฟอร์เนีย ภูเขาส่งกลิ่นมา ทะเลทรายแห้งแล้ง ที่แซนด์ "เมม" ก็เริ่มรู้สึก
ท้อแท้เมื่อมาเห็นสภาพที่ตรงกันข้ามกับความฝัน กระนั้นพวกเขาก็ยังบากบั่น
ต่อไป เพื่อให้ความหวังของเขาเป็นความจริงให้ได้ และเมื่อทุกคนต้อง
มามีชีวิตอยู่ในค่ายผู้อพยพที่หาความสะดวกสบายไม่ได้เลย ไม่ผิดอะไรกับ
ชีวิตขณะที่เดินทางมา ทุกคนต้องตระเวนหางานทำ ย้ายที่อยู่ไปเรื่อย
เพื่อรายได้อันไม่พอเลี้ยงปากท้องของสมาชิกในครอบครัว การแก่งแย่งกัน
ทำงานเพื่อรายได้อันน้อยนิด เหล่านี้ล้วนแล้วแต่สะท้อนให้เห็นว่า ความ
ใฝ่ฝันของโรส ออฟ ชารอน และ คอนนี่ เป็นสิ่งที่เกินตัว เกินฐานะกว่าที่
จะคิด และเมื่อคอนนี่ทิ้งเธอไป ความใฝ่ฝันทะเยอทะยานของโรส ออฟ ชารอน
ก็ต้องสูญสลาย ซึ่งเป็นการย้ำให้เห็นความเป็นไปไม่ได้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นนั่นเอง

ความหวังของจอร์จ และเลนนี่ จาก Of Mice and Men
ที่โครงการ จะมีที่ดินผืนเล็ก ๆ กลายเป็นสิ่งที่มีความทะเยอทะยานเกินตัว
ทั้งนี้เพราะ เมื่อพิจารณาจากรายได้เพียงเดือนละ 50 เหรียญ ที่แต่ละคนจะ
ได้รับ ถ้าทั้งสองจะไ้เก็บสะสมไว้เพื่อซื้อที่ดินกันก็จะเก็บสะสมมาก่อนหน้านั้น
แต่จอร์จก็ บอกกับเลนนี่ว่า เขามีเงินเพียง 10 เหรียญเท่านั้น ซึ่งก็หมายความว่า
ถึงเขาจะทำงานอีกนานเท่าใดก็ตาม ความคิดที่จะเก็บเงินไว้ซื้อที่ดินก็เป็น
ความคิดฝันที่เป็นไปไม่ได้ เพราะทั้งคู่ต้องตระเวนหางาน และมีชีวิตอยู่
ไปวันหนึ่ง ๆ เช่นนี้เรื่อยไปถึงที่ครูก็เคยพบกับเลนนี่ ถึงความใฝ่ฝันที่จะมีที่ดิน
ของพวกเขาคนงานในไร่ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เป็นความทะเยอทะยานที่เกิน
ความจริง เพราะเขาไม่เคยไขว่คว้ามันมาได้เลย นอกจากเป็นแต่เพียง
ความฝันที่อยู่ในหัวสมองเท่านั้น

อีกประการหนึ่งที่จอร์จสร้าง ความหวังที่จะมีที่ดินของตนเอง ก็เพื่อ
 จะหลบหนีความเคียดแค้นที่เล่นนี้อาจจะเกิดขึ้นอีก ถ้าเขายังอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ
 ที่ไม่รู้จักสภาพของเล่นนี้คือเขา แต่ความฝันของจอร์จ กลายเป็น
 ความทะเยอทะยานที่เกินตัว เขาว่าภายในระยะเวลาชั่วครู่ที่เขาไม่อยู่
 กับเล่นนี้นั้น อาจจะทำให้เล่นนี้สร้าง ความเคียดแค้นขึ้นอีกก็ได้ ซึ่งในข้อนี้
 สไตน์แบ็คต้องการ แสดงให้เห็นถึงความทะเยอทะยานของทั้งจอร์จ และเล่นนี้
 โดยไม่คู่สภาพที่ตนเป็นอยู่ และไม่ความน่าจะเป็นในอนาคต การต่อสู้เพื่อ
 ให้ความฝันของเขาเป็นความจริง ก็เป็นเพียงการ ทำงานท่าที่ไม่มีความกระตือ
 รือร้นมากไปกว่าคนงานอื่น ๆ แต่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ตรงที่เขาบอกว่า
 เขามีอนาคต มีเพื่อนที่จะรวมความฝัน

With us it ain't like that. We got a
 future. We got somebody to talk to that
 gives a damn about us. We don't have
 to sit in no bar room blowin' in our jack
 jus' because we got no place else to go.
 If them other guys gets in jail they can
 rot for all anybody gives a damn. But not us.

(Steinbeck. 1969 : 431)

การที่มนุษย์จะมีใครสักคนเป็นเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมความคิดกัน ทำให้เขารู้สึกอบอุ่น และมีความสุข มากกว่าที่จะคิดถึงความเลวร้าย และความทุกข์ที่อาจจะเกิดขึ้น เช่นเดียวกับที่จอร์จเป็นอยู่ขณะนี้เขาคิดว่า ความไฝ่ฝันของเขา กำลังจะเป็นความจริง เพราะมีแคนดี้เข้ามาาร่วมฝัน แคนดี้มีเงินมากพอที่จะทำให้สิ่งที่พวกเขาคิดฝันกันมานานเป็นความจริง แต่เพียงชั่วเวลาไม่ถึงหนึ่งสัปดาห์ เล่นนี้ก็ก่อให้เกิดความเคียดแค้นถึงที่เขาเคย ก่อขึ้นอีก เขาเล่นกับลูกสุนัขของสลิม หัวหน้านักงาน จนลูกสุนัขตาย ที่สำคัญที่สุดเขาได้ฆากรรยาของเคอร์เลย์ โดยไม่ได้ตั้งใจภายในเวลา ไล่เลี่ยกัน และเป็นเวลาที่จอร์จ และคนงานส่วนใหญ่ไม่อยู่ในไร่ ความไม่ตั้งใจ ของเล่นนี้ ทำให้ทุกคนยกเว้น จอร์จ และแคนดี้เข้าใจผิดและต้องการฆ่าเขา เป็นการแก้แค้น โดยเฉพาะเคอร์เลย์ ลูกชายเจ้าของไร่ เพราะภรรยาของเขาเป็นคนที่ถูกฆ่าตาย เมื่อเรื่องราวเกิดขึ้นเช่นนี้ จอร์จเริ่มเข้าใจว่า สิ่งที่เขาและเล่นนี้ร่วมกันฝันมานานนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เลย สิ่งที่เกิดขึ้น กลับกลายเป็นความทุกข์ "...I think I knowed from the very first. I think I knowed we'd never do her. He usta like to hear about it so much I got to thinking maybe we would..." (Steinbeck. 1969 : 490) จอร์จยอมรับว่า ความฝันเหล่านี้เป็นไปได้เลยสำหรับ คนงานรับจ้างเช่น พวกเขา แต่การเลาความฝันให้เล่นนี้ฟังนั้น เป็นเพราะ ตัวเล่นนี้เองที่อยากฟัง เขายอมรับว่า ความฝันเหล่านี้เป็นความทะเยอทะยาน ของทุกคน ซึ่งถ้าเป็นความทะเยอทะยานที่เกินตัว เช่นนี้ก็จะทำให้ผู้ที่มีความจริงจัง กับความฝันทุกข์ใจได้

ความฝันของจอร์จ ก็เช่นเดียวกับความฝันที่ทะเยอทะยานของอดัม
 ทรัสต์ ใน East of Eden คือทั้งสองไม่กล้าคำนึงถึงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น
 และมาทำลายความฝันของตนเองได้ ไม่นึกถึงสภาพที่ตนเป็นอยู่ว่ามีโอกาสที่จะเป็น
 ไปได้เพียงใด เมื่อพบว่าไม่สามารถไขว่คว้าหรือสร้างความฝันให้เป็นจริงได้ก็มิแต่
 จะเกิดความเศร้าใจ ทุกข์ใจ

อดัม มีความสุขกับความฝันที่จะสร้างแผ่นดินที่เขาอยู่ให้เป็นไร่ปศุสัตว์
 มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายกับภรรยาและลูกที่กำลังจะเกิด ความฝันของอดัมเป็น
 สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพราะเขาเป็นคนมีเงิน แต่เขาไม่เคยสังเกตภรรยาของเขาเลยว่า
 เธอมีความรู้สึกเช่นไร กับการเข้ามาอยู่ในไร่ และมีความรู้สึกกับตัวเขาอย่างไร
 และในที่สุดความทะเยอทะยานของอดัมก็กลายกลายเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่
 เขาไม่เคยนึกถึง เขาไม่เคยคิดว่าภรรยาของเขาจะหนีไป สิ่งที่เขาเคยคิดจะทำให้
 ชีวิตเป็นสุขได้ กลับทำให้เขาเป็นทุกข์หมดหนทาง ความคิดฝันทั้งหมดต้องสูญสลายไป
 เขาเสียใจเป็นอย่างยิ่ง และหลังจากนั้นเขาก็ไม่เคยหวัง หรือมีความทะเยอทะยาน
 อีกเลยในชีวิต เขามีชีวิตอยู่กับครอบครัวซึ่งประกอบด้วยบุตรชายฝาแฝดและคนใช้
 ชาวจีน อย่างปกติธรรมดา ไม่มีความสุข และไม่มีความสุขตั้งแต่ก่อน ชีวิตของเขา
 ดำเนินไปอย่างน่าเบื่อหน่าย ในสายตาของอดัมเอง และแม้แต่ชาวจีนก็มีความรู้สึก
 เช่นเดียวกันว่า อดัมนั้นถึงกับตายทั้งเป็นที่เดียวเมื่อความฝัน ความทะเยอทะยาน
 ของเขาไม่เป็นความจริง

ความทะเยอทะยานของ คิโน จาก The Pearl และ "แม่"
 กับครอบครัว ใน The Grapes of Wrath เป็นความทะเยอทะยาน
 จากคนไม่มีอะไรเลย เมื่อมีสิ่งที่จะประกาศความหวังของเขาให้มีโอกาสเป็น
 ความจริงได้ ทั้งคิโน และ "แม่" กับครอบครัว ก็พยายามดิ้นรนต่อสู้

เพื่อให้ความฝันของคนเป็นความจริง แต่สโตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นว่า
ความเป็นผู้ยากไร้ คนจนที่ค่าค้อยไร้การศึกษา มีแต่จะพบกับความทุกข์
มากกว่าจะเป็นความสำเร็จและชัยชนะ และผลของความพยายามก็คือ
ความหมกมุ่นความสิ้นหวัง

แต่ความทะเยอทะยานของจอร์จ จาก Of Mice and Men และอดัมใน
East of Eden ไม่เป็นความจริง เพราะความไม่รู้จักสภาพของตนเองและ
คนรอบข้าง ซึ่งความฝันของพวกเขามีโอกาสที่จะเป็นไปได้มากกว่า แต่สภาพ
ของบุคคลรอบข้างที่เขาไม่เคยคำนึงถึง กลับเป็นผู้ที่ทำให้เขาต้องเป็นทุกข์และ
เบื่อหน่ายกับชีวิตในที่สุด

ความทะเยอทะยานของผู้ยากไร้ คนค่าค้อย ไร้การศึกษาหรือ
คนโง่ มักจะนำแต่ความผิดหวังมาสู่ มากกว่าความสมหวัง ยิ่งผู้นั้นมีความทะเยอ
ทะยานมากเท่าไร เขาก็จะรู้สึกผิดหวังมากเท่านั้น การแสดงความรู้สึก
ผิดหวังของคนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันออกไป เช่น คอนนี ริเวอร์ส
สามีของโรส ออฟ ชารอน ใน The Grapes of Wrath
การมาแคลิฟอร์เนีย ของครอบครัวโจก ทำให้เขาและภรรยามีความหวัง
ที่จะมีชีวิตที่มีความสุข ความอุดมสมบูรณ์ของแคลิฟอร์เนียอาจจะทำให้เขา
มีงานทำในไร่ ไร่ หรือในโรงงาน มีบ้านอยู่ในเมือง แต่เพียงวันแรกที่เข้าเขต
แคลิฟอร์เนียทุกคนก็พบแต่ความผิดหวัง

There across the bridge and into the broken
rock wilderness. And although they were dead
weary and the morning heat was growing, they
stopped.

Pa called : 'We're there - we're in California!'
 They looked dully at the broken rock glaring
 under the sun, and across the river the terrible
 ramparts of Arizona.

'We got the desert;' said Tom

(Steinbeck. 1939 : 185)

ความเชื่อวชิที่ทุกคนคิดว่าจะได้เห็นดังรูปภาพกลับกลายเป็นทะเลทราย
 และภูเขาสูงตระหง่านราวกับกำแพงล้อมรอบ แม้จะเป็นเพียงทางเข้าเท่านั้น
 แต่ความแห้งแล้งที่พบก็เปรียบเสมือนความเฉาแห่งธรรมชาติ
 ความโหดร้าย ที่พวกเขากำลังเดินทางเข้าไปพบ เมื่อเขาเดินทางกัน
 ต่อไปความสวยงามของธรรมชาติ และความอุดมสมบูรณ์ก็ปรากฏแก่สายตา
 คือนี่ปรารถนาที่จะมีบ้านอยู่ ไม่ใช่ดินที่เขาคงหลับนอนตลอดเวลา
 การเดินทางอย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้ เพียงวันแรกที่เขาสู่อากาศแคลิฟอร์เนีย
 เขารู้สึกดีหวังเป็นอย่างยิ่งเพราะทุกคนยังอยู่ในสภาพเดิม ไม่มีอะไรดีขึ้น
 ไปกว่าการเดินทางที่ผ่านมา

If I'd of knowed it would be like this I
 wouldn' of came. I'd a studied nights' bout
 tractors back home an' got me a three - dollar
 job. Fella can live awful nice on three
 dollars a day, an' go to the pitcher show
 ever' night, too.

(Steinbeck. 1939 : 231)

ความเป็นอยู่ที่เขาคิดว่าจะเอื้ออำนวยให้เขาได้มีโอกาสดีกว่าเมื่อ
อยู่ที่โอกลาโฮมาต้องมีอันสูญสิ้น ความดิ้นรนของคนนี้ทำให้เขาคิดสนใจ
ถึงภรรยาของเขาไป โดยที่เธอก็ไม่รู้ว่าเขาไปไหน

เช่นเดียวกับ "แม่" ที่แสดงออกถึงความหวังที่จะมีชีวิตที่ดีในแคลิฟอร์เนีย
แต่การพบกับชีวิตที่แก่งแย่งกันทำงาน การกดขี่จากบรรดาเจ้านาย
ความโหดร้ายของธรรมชาติ ความไม่แน่นอนของงานและสภาพไร้อุปการะ
ทำให้แม่รู้สึกดิ้นรน ท้อแท้เป็นอย่างยิ่ง แต่เธอก็ยืนหยัดที่จะต่อสู้ต่อไป
ต่อสู้ในสภาพที่ทุกคนอ่อนล้า และขาดกำลังใจ ความทะเยอทะยานที่จะมีบ้าน
มีเสื้อผ้า อาหาร กลับกลายเป็นความดิ้นรน ทุกคนยังคงต่อสู้ต่อไปเพื่อ
ให้ตนเองมีชีวิตอยู่รอดเท่านั้น

ส่วนความดิ้นรนของคิโนใน The Pearl เมื่อไม่สามารถเข้าใจว่าความฝัน
ความทะเยอทะยานของเขาให้เป็นความจริงได้ ทำให้ชีวิตของทั้งคิโนและภรรยาแทบจะ
สูญสิ้น สไตน์เบ็คได้บรรยายสภาพของคิโน และภรรยาขณะเดินกลับเข้าเมืองว่า
เหมือนกับแบกเอาห่อแห่งความหวาดกลัวมาควย

Her face was hard and lined and leathery
with fatigue. And her wide eyes stared
inwards on herself. She was as remote and
as removed as Heaven. Kino's lips were
thin and his jaws tight, and the people say
that he carried fear with him, that he was
as dangerous as a rising storm.

(Steinbeck. 1948 : 93)

ใบหน้าที่เต็มไปด้วยรอย รอย แหว่งความเครียด และกร้าน รวกับแผ่นหนัง
เต็มไปด้วยความเหี่ยเหี่ยว และอีกอักขระหนึ่งที่หลอนต่องอสูรกับความ
อหะหะ โห่ ดวงตาที่เบิกโพลงแสดงความครุ่นคิดถึงตัวเอง ความรู้สึก
ที่เลื่อนลอย รวกับอยู่ในดินแดนแห่งสรวงสวรรค์ เช่นเดียวกับใบหน้าของคิโนะ
สามีของเธอ ริมฝีปากบาง ขากรรไกรขบกันแน่น จนคนใกล้ร่ว รวกับพายุ
ที่กำลังโหมกระหน่ำ เป็นภาพของยูที่มีความทุกข์ใจอย่างใหญ่หลวง
ความผิดหวังในชีวิตของคิโนะ เป็นความผิดหวังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต
ความใฝ่ฝันของเขากำลังจะเป็นความจริง แต่ความผิดหวังที่เกิดขึ้นจาก
คนที่มีความเจตนาดีกว่า การถูกรังแกลั่นแกล้งตลอดเวลาจนแทบจะเอาชีวิต
ไม่รอด ทำให้เขาท้อแท้ และเหนื่อยหน่ายในชีวิตยิ่งนัก

เช่นเดียวกับความผิดหวังของครูกัส จาก Of Mice and Men
ครูกัส เป็นนิโกรที่ทำงาน อยู่ในไร่แห่งนี้ เขามีความสุขกับการไถ่ รวเล็ก
ถึงอดีตที่เขาได้อยู่ร่วมกับพี่น้อง แต่ขณะนี้เขารู้สึกผิดหวังที่ต้องถูกทอดทิ้ง
สังคมของคนขาวไม่ต้องการ เขา เขาจึงแยกตัวเองออกมาจากคนเหล่านั้น
เขาต้องปกปิดความรู้สึกของตนเองตลอดมาโดยการ แสดงความรังเกียจ
คนขาวบ้างเป็นการโต้ตอบ ที่จริงแล้วเขาอยากมีเพื่อนอยากมีคนพูดคุย
เช่นเดียวกับคนอื่น แต่เมื่อผิดหวังจากสังคมรอบตัว ครูกัสต้องมีชีวิตที่
โดดเดี่ยว ไร้ค่าอันหนังสือที่เขาพอจะทำได้ ความผิดหวังของครูกัสเห็นได้
ชัดจากคำพูดของเขาที่มีต่อเลนนี่ถึงความเหงาไร้เพื่อน

A guy sets alone out here at night, may be readin' books or thinkin' or stuff like that. Sometimes he gets thinkin, an' he got nothing to tell him what's so an' what ain't so. May be if he sees somethin; he don't know whether it's right or not. He can't turn to some other guy and ast him if he sees it too. He can't tell. He got nothing to measure by. I seen things out here. I wasn't drunk. I don't know if I was asleep. If some guy was with me, he could tell me I was asleep, an' then it would be alright But I jus' don't know.

(Steinbeck. 1969 : 474)

คนที่อยู่โดดเดี่ยว จะทำได้อะไรเพียงอ่านหนังสือ หรือคิดอะไรไปเรื่อย ๆ บางครั้งเมื่อคิดอะไรก็ไม่ได้จะไปบอกใคร เมื่อเห็นอะไร เขาก็บอกไม่ได้ว่า สิ่งที่เขาเห็นนั้นถูกหรือผิด ไม่รู้จะหันหน้าไปหาใคร หรือถามใคร ไม่สามารถจะบอกอะไรแก่ใครได้ ไม่มีอะไรมาช่วยเขากำหนดกฎเกณฑ์ได้ ถ้ามีใครอยู่ด้วยสักคนก็พอจะช่วยบอกกันได้บ้างว่าตอนนี้เขารู้สึกอย่างไร นอนหลับได้หรือไม่ เป็นต้น

ความรู้สึกที่มีคนมาพูดคุย แต่ก็ต้องปกปิดความยินดีโดยการแสดงความโกรธออกมา เพราะเขารู้สึกว่าพวกคนขาวไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับเขาเท่าใด การได้เพื่อนคุยบ้างทำให้เขาสามารถระบายความทุกข์ใจออกมาได้ว่า เขารู้สึกผิดหวัง และเป็นทุกข์กับชีวิตที่โดดเดี่ยวยิ่งนัก

ส่วนใน East of Eden ความดิ้นรนของชาร์ลส์ที่มีต่อบิดาของเขา คือ ไชยส์ ทำให้เขาเสียใจ และระบายความแค้นที่บิดาไม่ยินดียินร้ายกับของขวัญที่เขาอุทิศแลกค้อมเงินซื้อมาให้ แต่กลับชื่นชมกับลูกสุนัขที่ไม่มีราคาค่างวอะไรของอ้อม เขาน้อยใจที่บิดาก็เขาน้อยกว่าอ้อม พี่ชายต่างมารดา ความรู้สึกเสียใจทำให้เขาหาเรื่องชกต่อยกับพี่ชายจนถึงสลบ ความดิ้นรนน้อยใจในตัวบิดาทำให้เขาหาทางออกกับบุคคลที่แย่งความรักไปจากเขา

Rage was in his voice and Adam felt the creeping fear; but he knew also that he had a moment left. Too many times he had seen the destructive machine that chopped down anything standing in its way. Rage came first and then a coldness, a possession; non-committal eyes and a pleased smile and no voice at all, only a whisper. When that happened murder was on the way, but cool, deft murmur and hands that worked delicately.

(Steinbeck. 1952 : 32)

ความทุกข์ใจของชาร์ลส์ แสดงออกโดยการโกรธ และใช้พลังกำลังที่เหนือกว่าทำร้ายอ้อม พี่ชายจนสลบ สไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพความทุกข์ของคนทั้งสองว่า แม้จะมีสาเหตุมาจากสิ่งเดียวกัน คือ การต้องการ

ความรักจากบิดา ก็สามารถก่อให้เกิดทุกข์ได้หลายทาง เมื่อชาร์ลส์นึกหวัง
 ในความรักจากบิดา เขารู้สึกเป็นทุกข์ กระวนกระวายใจจนหาความสุข
 ความสงบ แก่จิตใจไม่ได้อีกแล้ว จึงระบายออกกับอ้อมิ เช่นเดียวกับ
 อ้อมิ แม้จะไม่ต่อสู้ ชักขึ้น กับความรุนแรงของน้องชาย เขาก็ต้องไ้รับ
 ทุกข์ทรมานจากความเจ็บปวดที่ร่างกายไ้รับ และเป็นกังวล เกิด
 ความหวาดผวาลักษณะทางของชาร์ลส์ น้องชายจนไม่มีความสุขอีก
 คอไปเช่นกัน

ทัศนะเชิงทฤษฎีของสไตน์เบ็คที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชาร์ลส์
 และอ้อมินี้ ปรากฏอีกครั้งหนึ่งกับบุตรชายฝาแฝดของอ้อมิ คือ แอรอนและ
 คาเล็บ ความรักและสงสารบิดาทำให้คาเล็บเกิดทุกข์ เขายอมเสี่ยงกับ
 การขอลยของบิดกฏหมาย เพื่อนำเงินมาช่วยบิดาที่กำลังค้าขายขาดทุนและไ้รับ
 การปฏิเสธ ความเสียใจต่อการถูกปฏิเสธความหวังดีของคาเล็บ
 ก็คือความทุกข์ใจที่เกิดขึ้น และความทุกข์ใจของคาเล็บไ้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งที่
 เขารู้ว่าบิดากำลังปิดบังความชั่วร้ายที่มารคามีต่อเขา บิดาไ้ไ้เกลี้ยกล่อมการที่
 ไ้รายอย่างที่เขาคิด ความเสียใจ บิดหวังทำให้เขาสืบหาแม่ที่แท้จริงของเขาไ้
 และหาทางกลั่นแกล้ง แอรอน พี่ชายฝาแฝดผู้บริสุทธิ์ ที่ทุกคนรัก ให้
 เสียใจ โดยเล่าความจริงที่เลวร้ายเกี่ยวกับ มารดาให้แอรอนฟัง แอรอนคิด
 ตลอดเวลาว่ามารดาของเขาเป็นคนดี เมื่อเขาไ้รู้ความจริงจากน้องชาย
 ทำให้เขาทนไม่ได้ ความเสียใจ และผิดหวังในตัวมารดาทำให้เขาหนีไปเป็น
 ทหาร และตายในที่สุด และบิดาก็เจ็บเป็นอัมพาตเมื่อรู้ว่าแอรอนตาย ซึ่ง
 ทั้งหมดนี้มีสาเหตุมาจากความผิดหวังในความรักจากบิดา ซึ่งผลของการกระทำ
 ของเขานอกจากจะเกิดทุกข์ในใจแล้ว ยังทำให้พี่ชายต้องตาย และบิดาเจ็บป่วย
 ซึ่งเป็นทุกข์ทางใจอีกด้วย

ความผิดหวังมีอยู่ในมนุษย์ทุกคน แต่ในนวนิยายของสไตน์เบ็คได้
ชี้ให้เห็นชัดยิ่งขึ้นว่า มนุษย์มีแต่ความผิดหวังตลอดเวลา โดยเฉพาะคนยากจน
คนต่ำต้อยทั้งหลายที่ความหวัง ความใฝ่ฝันไม่เคยเป็นความจริงได้เลย แม้
ความทะเยอทะยานที่ยู่อานคิดว่าจะ เป็นไปได้ ก็มีอันสูญสลายไป ในชีวิต
หนึ่งที่มีความยากไร้อยู่แต่เดิมแล้ว ต้องมาพบกับความโศกเศร้าของโชคชะตา
ที่ไม่เข้าข้างคนยากจนอย่างพวกเขาเลย มีแต่ความทุกข์เศร้าใจ เสียใจ
ที่ต้องพบกับความสูญเสีย ความผิดหวัง สิ้นหวังที่เกิดขึ้นควบคู่มา
กับการดำเนินชีวิตของตน ดังที่ยู่อานจะพบวาทะของเขามีแต่ความหดหู่
ไม่รู้สึกละอายใจ หรือสนุกเท่าใดนัก นอกจากความเห็นอกเห็นใจแก่คน
ในสังคมหนึ่งเท่านั้น

ลักษณะของการ มองโลกในแง่ร้าย หรือทัศนคติเชิงพessimistic ที่สไตน์เบ็ค
ถ่ายทอดในนวนิยายของเขา คือ ความทุกข์ใจที่ปรากฏตลอดเวลา จนทำให้
ชีวิตเต็มไปด้วยความน่าเบื่อหน่าย ไม่น่าอยู่ นอกจากจะเกิดทุกข์เมื่อมนุษย์
รู้สึกผิดหวัง ในความหวังความใฝ่ฝันแล้ว ผู้ประพันธ์ยังชี้ให้เห็นว่า อาจเกิด
จากความหวาระแวงของมนุษย์ ทั้งที่มาจากสังคมเดียวกัน ระดับเดียวกัน
และคนในสังคมที่เหนือกว่า ความยากจนทำให้มนุษย์ไม่พอใจซึ่งกันและกัน
ดังเห็นได้จาก The Grapes of Wrath คนขับรถแทรกเตอร์
ถูกทางบริษัทจ้างให้มาไถเพื่อขับไล่ บรรดาเจ้าของที่ดินนั้น เขาไม่พอใจ
ใครทั้งสิ้น การรับจ้างทำให้เขาได้เงิน และสามารถนำไปเลี้ยงครอบครัว
ได้ ความยากจนทำให้ทุกคนเห็นแก่ตัว การเอื้อเฟื้อช่วยเหลือผู้อื่นในขณะที่
ตนเองต้องทุกข์ยากนั้นไม่มีเหลืออีกแล้ว

Times are changed, don't you know? Thinking
about the stuff like that don't feed the kids.
Get your three dollars a day, feed your kids.
You got no call to worry about anybody kids
but your own.

(Steinbeck. 1939 : 36)

ทุกคนต้องกินร่นเพื่อตัวเองและครอบครัวเท่านั้นจึงจะอยู่รอด การเรียกร้อง
เพื่อขอความเห็นใจนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้เพียงการพูด และการพูดก็ไม่สามารถ
ทำให้เขาอยู่รอดได้ ทุกคนยอมเลือกหนทางที่ทำให้เขาอยู่รอด เพราะเขารู้ดี
ว่า ถ้าเขาไม่ทำงานอย่างนี้คนอื่นก็ต้องทำ ซึ่งเป็นลักษณะของการมองโลก
ในค่านายเพียงค่านเดียว

ความเป็นคนไร้ที่อยู่เพราะครอบครัวได้อพยพไปแคลิฟอร์เนียของ
มูเลย์ (Muley) นั้นทำให้เขาพลกระแวงภัยจากคนของธนาคารที่มาคอยขับไล่
ตลอดเวลา เขาต้องมีชีวิตอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ ท่องไปตามที่คืนของคนนั้น
บ้างคนนั้นบ้าง เพื่อให้รอดพ้นจากคนเหล่านี้ เขาเล่าให้ทอม และเคซีฟังว่า
เมื่อใดก็ตามที่เขาเห็นรถยนต์เข้ามาในไร่ เขาจะเข้าไปหลบในไร่ฝ้าย

If that's a car comin' we go out in the
cotton and lay down. Don't have to go far.
There by god let'em try to fin' us! Have to
look up an' down ever' row. Jus' keep your
head down.

(Steinbeck. 1939 : 54)

ความหวาดระแวงทำให้เขากลัวว่าจะมีคนมาไล่เขา และต้องมีชีวิตที่เสี่ยง
ตลอดมา

ชายอีกคนหนึ่งที่เคยหลบหนีโจทก์ระหว่างทางที่จะไปแคลิฟอร์เนีย
ได้เล่าให้ครอว์ฟอร์ดฟังถึงความทุกข์ที่ตนได้รับในขณะที่อยู่ที่นั่นว่า ทุกคนต่างก็
หวาดระแวงซึ่งกันและกัน บรรดาเจ้าถิ่นต่างก็ไม่พอใจอุปนิสัย และเรียกพวกที่
มาจากรัฐโอกลาโฮมาอย่างดูถูกเหยียดหยามว่า โอคีส์ (Okies)

People gonna have a look in their eye.

They gonna look at you an' their face says :

'I don't like you, you son-of-a-bitch.' Gonna

be deputy sheriffs, an' they'll push you

aroun; you camp on the roadside, an' they'll

move you on. You gonna see in people's face

how they hate you. An'-I'll tell you somepin.

They hate you' cause they're scairt. They know

a hungry fella gonna get food even if he got to

take it. They know that fallow lan's a sin an'

somebody's gonna take it. What the hell! you

never been called "Okies" yet.

(Steinbeck. 1939 : 188)

ความเกลียดชัง ความหิวกระแวงที่แสดงออกบนใบหน้า และสายตา
ที่ชิงชังของคนในท้องถิ่นทำให้ผู้อยู่พวยไม่ได้รับความสะดวกสบายอย่างที่คิด
พวกเขามักจะถูกกลั่นแกล้งจากเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น ไล่ที่พิกเป็นคน
ความยากจนทำให้คนถูก และระแวงว่าพวกเขาจะมาแย่งอาหารที่ทำมาหากิน
ไปจากเจ้านั่นเอง ความเป็น "โอคีส" ทำให้เขาถูกคนในเมือง ซึ่งเป็น
เจ้าของดินหิวกระแวงยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะทุกคนต่างก็คิดว่า พวกโอคีสนั้น
หิวโหย ทุรา ย อดอยาก เจ้าของไร่เกลียดพวกโอคีส เพราะเกรงว่า
คนพวกนี้จะมาแย่งที่ดินของเขาไป เจ้าของร้านเกลียดพวกโอคีส เพราะ
เห็นว่าคนพวกนี้ไม่มีเงินจ่ายของ คนในเมืองโดยเฉพาะนายธนาคาร เกลียด
พวกโอคีส เพราะเขาไม่สามารถจะหาผลประโยชน์จากคนพวกนี้ได้ คนงาน
ด้วยกัน เกลียดพวกโอคีส เพราะจะมาทำให้รายได้ของเขาตกลง

They were hungry, and they were fierce. And
they had hoped to find a home, and they found
only hatred. Okies - the owners hated them
because the owners knew they were soft and the
Okies strong, that they were fed and the Okies
hungry; and perhaps the owners had heard from
their grandfathers how easy it is to steal
land from a soft man if you are fierce and
hungry and armed. The owners hated them. And
in the towns the storekeepers hated them because
they had no money to spend. There is no shorter
path to a storekeeper's contempt, and all his

admiration are exactly opposite. The town men, little bankers, hated Okies because there was nothing to gain from them. They had nothing. And the labouring people hated Okies because a hungry man must work, and if he must work, if he has to work, the wage payer automatically gives him less for his work; and then no one can get more.

(Steinbeck. 1939 : 214)

ความไม่ไว้วางใจของผู้นิในแคลิฟอร์เนียที่มีต่อพวกโอคีส ทำให้ผู้อยู่อาศัยได้รับความเดือดร้อนเช่นกัน คนเหล่านี้กล่าวว่า พวกผู้อยู่อาศัยทั้งหลายจะมาแย่งงานทำ ลักขโมย และหาเรื่องเดือดร้อนให้ ทำให้บ้านเมืองไม่สงบสุข เมื่อมีผู้อยู่อาศัยต่างไหลเข้ามา ทั้งคนในแคลิฟอร์เนียเอง และผู้อยู่อาศัยต่างก็กลัวซึ่งกันและกัน ทหารจะแสวงหาความสุขใจไม่ได้อีก

จาก The Pearl สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นความหวาระแวงของคิโน ที่มีต่อบรรดาพ่อค้าในเมือง และแพทย์อย่างชัดเจน โดยเฉพาะแพทย์ซึ่งคิโน อุมลุนน้อยโคโยตีที่ถูกแมลงป่องต่อยไปหาถึงที่นั่นเพราะเขาได้ตระหนักถึงความยากจนของครอบครัวที่แพทย์จะไม่มาหาที่กระท่อมเป็นอันขาด แต่คนไข้ของแพทย์กลับปฏิเสธที่จะให้เขาพบทันทีที่เห็นว่า คิโนมีเพียงไข่มุกเม็ดเล็ก ๆ นาน่าเกลียดเป็นค่ารักษา คิโนรู้ว่าแพทย์ไม่ได้ออกไปข้างนอกคั้งที่คนไข้ของเขาบอก แต่ความยากจนทำให้เขารักหาต่างหากที่ช่วยให้เขาไปต่อได้

ความอับอาย และเสียใจในครั้งนั้นทำให้คิโนไม่ไว้วางใจบรรดาแพทย์อีกต่อไป เมื่อชาว
การพบไข่มุกขนาดใหญ่และสวยงามของเขาแพร่กระจายไปถึงแพทย์ในเป็นวันนั้นความโลภ
ทำให้แพทย์และคนใ้รับทรงมารักษานุศรของเขาถึงที่กระท่อม แต่เหตุการณ์เมื่อเขานี้ยังทำให้
คิโนเจ็บปวดและจำได้คือ "Kino stood in the door, filling it, and hatred
ragged and flamed in the back of his eyes, and fear too, for the
hundreds of years of subjugation were cut deep in him." (Steinbeck,
1948 : 35)

คิโนยืนขวางประตูเอาไว้ ทันทีที่เห็นแพทย์กำลังเดินตรงมานับตาของเขา
นายแหว่งความเกลียดชัง และแค้นเคืองออกมา และเขาก็นึกหวาดกลัวไป
พร้อม ๆ กัน เพราะบรรพบุรุษต่างก็เคยตกเป็นเบี้ยล่างของคนเหล่านี้มาแล้ว
และความคิดเช่นนี้ไ้ฝังลึกลงไปในตัวเขาเสียแล้ว

คิโนไม่ไว้วางใจแม้กระทั่งยาที่แพทย์รักษานุศรของเขา แต่ความเป็นคนไร้
การศึกษาทำให้เขาต้องยอมเสี่ยงกับโอกาสเช่นนี้ ไม่ว่าแพทย์จะทำการเยียวยา
อย่างไร คิโนจะจ้องมองดูควักควงดาที่ไม้เหมือนตามนุษย์ ความสงสัยแทนจะทำให้
เขาไม่กล้าละสายตาไปเสียจากกระเป๋ายาที่เบิกอยู่

ในเวลากลางคืน คิโนเริ่มหวาดระแวงกับอันตรายเป็นต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น
เป็นต้นว่า คนที่จะแอบมาขโมยไข่มุก เขานอนไม่หลับ พยายามหาที่ซ่อนไข่มุกที่ดี
ที่สุด จนกระทั่งเฝ้าดูการกระทำของเขาสงสัยว่าเขากลัวใครกัน เพราะ
ตลอดเวลาเขาไม่เคยกลัว และหวาดระแวงใคร แต่มาบัดนี้คิโนเองก็ยอมรับว่า
เขากลัวทุกคนเขาหวาดระแวงทุกคน และความหวาดระแวงทำให้เขานอนไม่หลับ
คิดว่ามีคนมาขโมยไข่มุกตลอดเวลา

ความไม่แน่ใจของเพื่อนบ้าน เมื่อรู้ว่าคิโนพบไข่มุกขนาดใหญ่มากพอที่
จะทำให้เขากลับกลายเป็นคนร่ำรวยและไม่มีคนยากจนเช่นเดียวกับพวกเขาอีกต่อไป

คนเหล่านี้คิดว่าความมั่งคั่งซึ่งเกิดขึ้นโดยกระตั้นหันคงจะไม่เปลี่ยนนิสัยของคิโนให้ผิดไปจากเดิม จะไม่ให้เขาประพฤติดังคนทั้งหลาย จะไม่เปลี่ยนให้เขากลายเป็นคนละโมภโลภมากขึ้นมา จะไม่ทำให้เขาเป็นคนที่น่ารังเกียจและเย็นชา กับพวกเพื่อนบ้าน "All of the neighbours hoped that sudden wealth would not turn Kino's head, would not make a rich man of him, would not graft onto him the evil limbs of greed. And hatred and coldness." (Steinbeck. 1948 : 48)

ความร่ำรวยของคิโน เริ่มทำให้เพื่อนบ้านเกิดความไม่แน่ใจในตัวเขา และครอบครัว เช่นเดียวกับที่เขาเริ่มหวาดระแวงทุกคนนั่นเอง เมื่อคิโนนำไข่มุกไปขายในเมืองและถูกบรรดาพ่อค้ากรรราคาต่ำลงอย่างไม่น่าเป็นไปได้ เขารู้สึกราวกับว่าตนเองกำลังตกอยู่ในอันตราย "He felt the creeping of fate, the circling of wolves, the hover of vultures. He felt the evil coagulating about him and he was helpless to protect himself.

He heard in his ears the evil music." (Steinbeck. 1948 : 55) เขารู้สึกถึงการบีบคั้นเข้ามาของโชคเคราะห์ ราวกับว่ามีหมาป่าสักฝูงหนึ่งมาวิ่งวนอยู่รอบ ๆ ตัวเขา รู้สึกเหมือนมีฝูงงูบินวนเวียนอยู่เหนือศีรษะ และรู้สึกราวกับว่ามีพวกปีศาจรายเข้ามาเกาะติดตามเนื้อตัวของเขา และเขาก็ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้ ห่วงของเขายังคงได้ยินแต่เสียงดนตรีแห่งปีศาจ ราย ความหวาดระแวงทำให้เขารู้สึกเหมือนตกอยู่ในอันตราย และพ่อค้าที่รายล้อมเขาก็ทำให้เขามีสภาพไม่ดีอะไร กับเหยื่อที่ถูกรุมทึ้งราย

เมื่อคิโนไม่สามารถขายไข่มุกได้ เขาคัดสินใจหนีออกนอกเมือง ลา ปาซ กับฮวนา และลูกน้อย เพื่อไปขายไข่มุกยังอีกเมืองหนึ่ง การหนีของคิโน ก็คือการสะท้อนให้เห็นถึงความหวาดระแวงที่เขากลัวว่า คนที่เคยหลอกลวงเขาอาจจะสะกดรอยตามมาแย่งไข่มุกอีก ดังที่พวกเขาเคยแอบไปขโมยที่กระโจมมาแล้ว

คิโนและครอบครัวต้องหนีอย่างทุลักทุเล ทั้งนี้เพราะเขาคงคอยหลบซ่อนตัวเมื่อ
ไคซินเสียงอะไรที่แปลกปลอม คอยเค้นเสียง ๆ บริเวณที่อาจจะทำให้เขา
ถูกจับได้ เป็นต้น ความหวาดระแวงทำให้ทั้งสองสามี ภรรยา และลูกน้อย
ตกอยู่ในความเครียด มีความกลัว กลัวที่จะถูกคนลอบทำร้าย กลัวคนมาแย่งชิง
ไข่มุก ซึ่งสไตน์เบ็คไคแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าความหวาดระแวงในตัว คิโน
ทำให้เขาไม่มีความสุข มีแต่ความกังวลใจ ทุกข์ใจ

ความหวาดระแวงของมนุษย์มิได้เกิดขึ้นเฉพาะในหมู่คนยากจนที่มีต่อ
คนร่ำรวยเท่านั้น สไตน์เบ็คไคแสดงทัศนะเชิงทุนนิยมให้เห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่า
แม้แต่คนยากจนด้วยกันก็ยังไม่มีความจริงใจต่อกัน ต่างก็มองผู้อื่นในแง่ที่เลวร้าย
มีแต่ความหวาดระแวง เช่น บรรดาคนงานในไร่ ที่มองเห็นความผูกพันของ
จอร์จ และเลนนี่ด้วยความสงสัยว่า คนทั้งสองต่างก็หาผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน
ทั้งที่ตามความเป็นจริงแล้ว จอร์จ ชายร่างเล็ก เป็นผู้ที่คอยปกป้อง เลนนี่ ซึ่งมี
ร่างกายสูงใหญ่ แต่ปัญญาอ่อน ทั้งสองต่างพึ่งพาซึ่งกันและกัน จอร์จใช้กำลังของ
เลนนี่ให้เป็นประโยชน์จากเลนนี่ ซึ่งโง่และไม่ทันเขา เช่นเดียวกับ เจ้าของไร่ที่
สงสัยในความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่ เขาถามจอร์จอย่างตรงไปตรงมาว่า จอร์จได้
อะไรจากเลนนี่หรือว่า เอาค่าจ้างจากเลนนี่ไปเก็บไว้เพียงคนเดียว "Well, I

never seen one guy take so much trouble for another guy. I just
like to know what your interest is!" (Steinbeck. 1969 : 437)

ทั้งนี้เพราะเขาไม่เคยเห็นว่าจะมีใครมาสนใจ ห่วงใยคนอื่น ๆ อีก นอกจากที่
สังคมของมนุษย์เป็นสังคมที่เห็นแก่ตัว ทุกคนหวาดระแวงซึ่งกันและกัน
กลัวซึ่งกันและกัน ทั้งที่สลิ้ม ไคบอกให้ดูอย่างชัดเจนว่า มนุษย์เราไม่ค่อยจะไป
โหดมาโหดด้วยกันมากนัก อาจจะเป็นเพราะว่าทุกคนกลัวซึ่งกันและกันนั่นเอง

" 'Ain't many guy travel around together, 'he mused 'I don't know
why. Maybe ever' body in the whole damn world is scared of each
other.' " (Steinbeck. 1969 : 446)

ความหวาดระแวงทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างไม่มีความสุข เล่นนี้รู้สึก
หวาดระแวงกับสังคมใหม่ที่เขาเพิ่งจะเข้ามาอยู่ การแสดงความกลัวของลูกชาย
เจ้าของไร่ ทำให้เขารู้สึกว่าเขาจะอยู่ที่นั่นอย่างไร ความสงบสุข เพราะเขาไม่รู้ว่า
เมื่อไร เคอร์เลย์ ลูกชายเจ้าของไร่ จะนำความเดือดร้อนมาให้ เช่นเดียวกับ
จอร์จ ที่รู้จักสภาพของเล่นนี้ได้ดี เขารู้ว่า เล่นนี้อาจจะก่อความเดือดร้อนโดยไม่รู้ตัว
อีกเมื่อใดก็ได้ และถ้าอยู่ในสังคมเช่นนี้ พวกเขาจะต้องได้รับอันตราย การบอก
ที่ซ่อนตัวให้กับเล่นนี้ คือ การแสดงให้เห็นถึงความไม่ไว้วางใจคนในสังคมเกี่ยวกับ
เขา "Lennie - if you jus' happen to get in trouble like you
always done before, I want you to come right here an' hide in the
brush." (Steinbeck. 1969 : 432)

เคอร์เลย์ลูกชายเจ้าของไร่ หาความสุขไม่ได้ เพราะเขาหนีหวง
ภรรยาของเขาตลอดเวลา การไม่เห็นตัวเธอ หรือตามหาเธอแต่ไม่พบ ทำให้
เขาหวาดระแวงว่าภรรยาของเขาอาจจะแอบไปอยู่กับคนงานในไร่คนใดคนหนึ่ง
ภรรยาที่เคอร์เลย์เป็นคนตัวเล็ก ทำให้เขาเพิ่มความหวาดระแวงคนที่ตัวโตกว่าเขา
และหาเรื่องชกต่อยกับคนพวกนี้เพื่อประลองความสามารถ ครั้งหนึ่ง เขาตามหา
ภรรยาเขาไม่พบ และเขาก็ไม่เห็นสลิม อยู่ในบ้านพักคนงาน ด้วยความสงสัยทำให้
เขาหงุดหงิด พาลหาเรื่อง

Curley burst into the room excitedly." Any you
guys seen my wife?" he demanded.

"She ain't been here," said Whit.

Curley looked threateningly about the room. "Where the
hell's Slim?"

"Went out in the barn," said George." He was gonna put some tar on a split hoof."

Curley's shoulders dropped and squared. "How long ago'd he go?"

"Five - ten minutes."

Curley jumped out the door and banged it after him.

(Steinbeck. 1969 : 460)

นอกจากเคอร์เลย์จะหาความสงบและความสุขใจไม่ได้แล้ว เขายังทำให้คนอื่นต้องเปื้อนหนายกับความหวากระแวงของเขามากกว่า

ความหวากระแวงที่พบใน East of Eden ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความยุ่งยากในครอบครัว คือ ความหวากระแวงในพี่น้องกันเอง ความรักของนิคที่แสดงออก ทำให้เกิดความคลางแคลงใจกันในหมู่ลูก ๆ ดังที่ ชาร์ลส์ ต้องมีความกังวล อิจฉาริษยา พี่ชายของเขา คือ อคัม ตลอดเวลา การเห็นคุณค่าพูกคุยกับพี่ชาย ทำให้เขาเคืองแค้น และหาเรื่องชกต่อยพี่ชายเป็นการระบายความแค้น ความผิดหวังอยู่เสมอ ๆ

Charles moved close to him." What did he say to you this afternoon? I saw you walking together. What did he say?"

"He just talked about the army - like always."

"Didn't look like that to me," Charles said suspiciously" I saw him leaning close, talking the way he talks to men - not telling, talking"

"He was telling", Adam said patiently, and he had to control his breath, for a little fear had begun to press up against his stomach. He took as deep a gulp of air as he could and held it to push back at the fear.

(Steinbeck. 1952 : 31 - 32)

ชาร์ลส์คอยสังเกตความแตกต่างของบิก้าที่แสดงออกกับลูก ๆ เขาไม่เชื่อว่าการที่บิก้าเดินคุยกับอค์ม จะเป็นเพียงการบอกเล่าเท่านั้น ท่าทางที่หึงบิก้าและพี่ชายของเขาแสดงออกดูจะมีความสนิทสนมพูดคุยกันราวกับเป็นผู้ใหญ่แล้ว การที่บิก้าให้ความสนิทสนมเป็นกันเองกับอค์มบุตรชายคนแรก ทำให้ชาร์ลส์คิดว่าอค์มจะเป็นผู้แย่งความรักของบิก้าไป เช่นเดียวกับ อค์ม ความหวาดระแวงของน้องชาย ทำให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัวเพราะทุกครั้งที่เขาโกรธ อค์มก็มักจะตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเขาเสมอ จนทำให้เขาและชาร์ลส์มีสัมพันธภาพที่ห่างไกลกันยิ่งนัก แม้กระทั่งทั้งคู่ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็ตาม

คาล บุตรชายแฝดคนหนึ่งของ อค์ม ก็มีความรู้สึกหวาดระแวงที่จะถูกแย่งความรักของบิก้า เช่นเดียวกับ ชาร์ลส์ การที่เขาเกิดเป็นคู่แฝดกับแออน ทำให้ทุกคนหันไปชื่นชมความงดงาม และความเรียบง่ายของแออนมากกว่า การที่แออนมีผิวพรรณที่แตกต่างจากเขามากทำให้ คาล ผู้ซึ่งมีรูปลักษณะในทางตรงกันข้าม เกิดความสงสัย และไม่พอใจ ทุกคนชื่นชมกับการกระทำแออนในขณะที่เขามักจะถูกปฏิเสธไม่ให้ทำหรือพูดในสิ่งเดียวกัน

ความหวาดระแวงก่อเกิดในใจของคาล ทำให้เขามีความกระวนกระวายใจ เขาทำทุกอย่างเพื่อให้บิก้าสนใจเขาบ้าง ท่ามกลางการออกค้นหาความจริงของเขา เพื่อที่จะทำให้แออนเสียใจ เมื่อรู้วามารถาที่เขาเกิดทุนบุชานั้นเป็นคนไม่ดี

ความระแวงทำให้กาลเกิดทุกข์ในใจ ซึ่งแสดงออกมาในรูปของความอิจฉาริษยา การกลั่นแกล้งให้คนอื่นเสียใจ เช่นเดียวกับที่ชาร์ลส์เคยกระทำ แต่ชาร์ลส์ใช้กำลังในการต่อสู้เพื่อให้พี่ชายของเขาเจ็บปวดร่างกายมากกว่าจะคิดเป็นอย่างอื่น

สไตน์แบ็คไคส์ทอนให้เห็นว่า มนุษย์ในโลกนี้มีแต่ความหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน กลัวซึ่งกันและกัน จนทำให้เขาไม่มีความสงบในจิตใจ มีแต่ความกระวนกระวาย กังวล กัดคอกุ้ม จนหาความสุขใจไม่ได้

ทัศนะเชิงทุนนิยมที่สไตน์แบ็คไคส์ทอนให้เห็นชัดในนวนิยายของเขา อีกประการหนึ่ง คือ ความทุกข์ ความขมขื่น ปวดร้าว ของมนุษย์ตลอดเวลา ที่มีชีวิตอยู่ ที่เกิดจากการที่มนุษย์ถูกกดขี่ข่มเหง ถูกกลั่นแกล้ง ในสังคมที่เหนือกว่า ความอยุติธรรมในสังคม การถูกกดขี่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เกิดความอึดอัด คั่งแค้น มากกว่าจะรู้สึกพอใจในโชคชะตา ชีวิตของมนุษย์เป็นการแกว่งไกวอยู่ในความทุกข์และความเบื่อหน่าย คนที่มีอำนาจเหนือกว่าก็จะกดขี่คนที่ต่ำกว่าเพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของตนไปปรากฏอยู่ที่คอยกว่าจึงเป็นผู้ที่อยู่ในสังคม อย่างไรก็ตามความสุข นวนิยายของสไตน์แบ็คไคส์ทอนให้เห็นความอยุติธรรมของสังคม คอยกว่าใครว่ามีแต่ความโหดร้าย ทารุณ ไม่น่าอยู่

มูเลย์ จาก The Grapes of Wrath ไคเลถึงสภาพของคนที่ถูกขับไล่ออกจากที่ดินว่า นอกจากจะไร้ที่อยู่อาศัย หมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว เขาก็ยังถูกพวกนายทุนตามล่า ความโลภวังดานเขาตลอดเวลา เขาต้องอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ แม้จะไม่มีอะไร เหลือ แต่ก็ไม่มีอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อที่ดินผืนนี้เช่นกัน เขาบรรยายความรู้สึกของคนที่ถูกไล่ล่า มักจะนึกถึงแต่อันตรายที่จะได้รับ ในขณะที่คนล่าไม่นึกถึง และไม่กลัว สภาพของเขาไม่ผิดอะไรกับตัว Weaselที่กำลังถูกล่า ไม่เข้มแข็ง แต่อาจจะร้าย

Now I'm mean like a weasel. When you're huntin' somepin you're a hunter, and you're strong. Can't nobody beat a hunter. But when you get hunted - that's different. Somepin happens to you. You ain't strong : may be you're fierce, but you ain't strong. I been hunted now for a long time. I ain't a hunter no more.

(Steinbeck. 1939 : 54)

มนุษย์ใดแสดงความรู้สึกที่แตกต่างกันระหว่างการเป็นมล่าเสียเองกับการถูกล่า ซึ่งผู้ที่ถูกล่ามีแต่จะรู้สึกกลัว และโกรธแค้นโต้ตอบเท่านั้น ความโกรธแค้นของบรรดาชาวไร่ที่ถูกล่าทำให้เขาคิดจะฆ่าคนที่เป็นคนเหตุแห่งความสิ้นหวังในชีวิต การโต้ตอบระหว่างคนรับจ้างขับรถแทรคเตอร์กับชาวไร่ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจสภาพจิตใจของผู้อพยพที่ยากไร้ และเข้าใจวิธีการที่เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมของคนที่ไม่ดีกว่า เช่น พวกนายทุน ธนาคาร

'And look - suppose you kill me? They'll just hang you, but long before you're hung there'll be another guy on the tractor, and he'll bump the house down. You're not killing the right guy?'

'That's so,' the tenant said." Who gave you orders? I'll go after him. He's the one to kill'

'You're wrong. He got his orders from the bank. The bank told him : "Clear those people out or it's your job."

'Well, there's a president of the bank. There's a board of directors. I'll fill up the magazine of the rifle and go into the bank'

The driver said : 'Fellow was telling me the bank gets orders from the east. The orders were: "Make the land show profit or we'll close you up."'

(Steinbeck. 1939 : 37)

ถ้าชาวไร่ เหล่านี้ฆ่าคนขับรถแทรกเตอร์ เขาก็จะถูกแขวนคอ และ การ ฆ่าคนขับรถก็ไม่ใช่ว่าคนที่พวกเขาต้องการ นัก เพราะเขาได้รับคำสั่งมาจาก ธนาคาร อีกทีหนึ่ง แต่โทษที่คนเหล่านี้จะได้รับมีมากมายกว่าการ ฆ่าคนที่มาขับไล่เขาเสียอีก เขาได้ชี้ให้เห็นถึงความไร้มนุษยธรรมของธนาคาร ที่เปรียบดังปีศาจรายคอยมุ่งหวังแค่ประโยชน์ ถ้าไรจากที่ดินแต่อย่างเดียว

คำพูดที่ดุด่าเหยียดหยามชาวไร่ ของคนขับรถแทรกเตอร์ ทำให้ผู้อ่านรู้ว่า คนยากจนไม่มีทางที่จะไปต่อสู้กับใครได้ เพราะการ ต่อสู้มีแต่จะทำให้ ความทุกข์ใจที่คับแค้นอยู่ในอก เพิ่มขึ้น และอาจจะทำให้พวกเขาพบแต่ความ บุกยากตลอดชีวิต

คร อบครวโจค ต้องอพยพออกจากที่ดินที่เคยเป็นของตนเอง เพราะ
บ้านของพวกเขาถูกทำลายจนต้องอพยพมาอยู่กับลุงจอห์น ทอมซึ่งเพิ่งจะออกจาก
คุก รู้สึกรังเกียจกับสภาพบ้านที่เขา มาพบกับเคซี เมื่อเขาถามหาคร อบครวของ
เขาเจอ เขาจึงเล่าให้เขาฟังว่า เธอเข้าใจความรู้สึกของทอมโคดี้ และ
เธอก็เข้าใจอีกด้วยว่า การคิดต่อสู้ต่อต้านกับคนที่เหนือกว่าเหล่านี้ อาจจะทำให้
ทอมต้องถูกตามลาราวกับหมาป่า

Tommy, don't you go fightin' em alone.
They'll hunt you down like a coyote. Tommy,
I got to thinkin' an' dreamin' an' wonderin'.
They say there's a hun'erd thousand of us
shoved out. If we was all mad the same
way, Tommy - they wouldn't hunt nobody down..

(Steinbeck. 1939 : 71)

ในแคลิฟอร์เนีย สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการ กลั่นแกล้งของ
บรรดาเจ้าของไร่ในการจ้างคนงาน พวกเขาจะโฆษณาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น
แจกใบปลิว ออกเคาะคนงานเอง เพื่อให้ได้คนงานมาก ๆ เพื่อตนเองจะได้
กดราคาค่าจ้างให้ต่ำที่สุด พวกที่มาอยู่ก่อนแล้วทำงานในค่าจ้างใหม่ที่ต่ำกว่าไม่ได้
ก็ต้องออกไป ดังนั้นค่าจ้างที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจึงถูกลง ซึ่งเป็นผลประโยชน์
ของเจ้าของไร่ คือ เลี้ยค่าจ้าง ค่าแรงงาน ในราคาค่าจ้างงานออกมา
เท่าเดิม จึงทำให้มีกำไรมากกว่าชาวนาน แต่คนงานรับจ้างกลับได้ค่าแรงที่ถูก
จนเขาไม่สามารถนำมาเลี้ยงครอบครัวได้

ครอบครัวโจด เมื่อเขาไปทำงานเก็บลูกพีชในไร่แห่งหนึ่ง พวกเขา
ต้องออกไปเก็บลูกพีชทุกคนไม่เว้นแม้แต่ รุธี และวินฟิลด์ ซึ่งยังเด็ก รายได้
ได้รับไม่พอค่าอาหาร ทำให้ต้องอยู่กันอย่างอด ๆ อยาก ๆ และวินฟิลด์ เป็นลม
เธอต้องกินลูกพีชให้หมดทั้งแต่ก็ไม่สามารถช่วยอะไรได้ ความร้ายกาจของไร่แห่งนี้
นอกจากจะทำให้ค่าจ้างที่ลูกจันไม่สามารถ ถเลี้ยงครอบครัวได้แล้ว ยังเปิดร้านขายของ
ที่ราคาแพงโดยหวังค่ากำไรจากบรรดาคนงานอีกด้วย เห็นได้จากกรณีที่ "แม่" ต้อง
นำเงินทั้งหมดที่หอมและปิก้าของเขาไปซื้ออาหาร ทันทีที่ได้รับค่าจ้างนั้น เธอโกรธ
คนขายของที่ทำงานให้กับคนที่รวย ทั้งที่ตัวเขาเองก็ค้าขายเช่นกัน แค่นั้น
เขาก็จะไม่ได้รับความชื่นชมจากคนเหล่านี้เลย นอกจากถูกกดขี่ลงมาเป็นลำดับ

จิม เคซี่ มองเห็นความอยุติธรรมของสังคม จนเขาไม่สามารถ อดทน
ต่อไปได้ ค่าจ้างในไร่พีชที่ไม่พอค่าอาหาร แม้เพียงมือเดียว ทำให้ทุกคนอยู่
อย่างหิวโหย การค้ากำไรจากคนงานโดยการ เปิดร้านขายของที่บังคับให้ทุกคน
ไปซื้อที่ร้านของไร่แห่งนี้ ทำให้เคซี่คิดต่อต้าน เขาพยายามที่จะปลุกระดมคนงาน
ให้ก่อการประท้วง จนทำให้ถูกตำรวจและคนของไร่แห่งนี้ออกตามล่า ผลของ
การ เป็นคนที่ค้าขายยากไบนั้น มูเลย์ก็เคยบอกเขาไว้แล้วว่าไม่มีทางที่จะไปต่อสู้
กับคนที่เหนือกว่าได้ มีแต่จะถูกตามล่า และเคซี่ก็ถูกฆ่าตายในที่สุด ทอมซึ่งขณะนั้น
ออกไปพบเขาโดยบังเอิญที่เต็นท์ก็ต้องหนีเช่นกัน เขาโกรธที่เพื่อนถูกฆ่าจึงหันมา
ต่อสู้จนฆ่าคนที่ออกติดตามตาย และตัวเขาเองก็ได้รับบาดเจ็บจนออกไปทำงาน
ไม่ได้ เขาคงอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพราะกำลังถูกตามล่าอีกเช่นกัน
เงินค่าจ้างที่น่าจะไคจากหอมก็มีอันต้องหมดหวัง ความเป็นอยู่ของครอบครัวเขา
จึงมีแค่เลวร้ายกว่าเดิม สไตน์เบ็คได้สะท้อนให้เห็นความทุกข์ที่เกิดจาก
ความเป็นคนค้าขายว่า มีแต่จะพบกับความทุกข์ ทุกสิ่งมีแต่จะทำให้เขาเจ็บปวดใจ
มากยิ่งขึ้นการ ต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีขึ้นจะไม่มีจุดหมายต่อเขาเลย เพราะมันไม่ได้
ทำให้พวกเขาดีขึ้น แคกลับจะทำให้เลวลงกว่าเดิม

สภาพของคิโนใน The Pearl ที่ถูกบรรดาคนมั่งมีทั้งหลายกลั่นแกล้ง ก็เช่นเดียวกับที่บรรดาคนงานในไร่ มักถูกกลั่นแกล้ง การต่อสู้ชีวิตขึ้นมีแต่จะทำให้ คิโนเจ็บปวดยิ่งขึ้น การอวด หรือ เหยียดหยาม มีแต่จะทำให้ชีวิตเขาต้องทุกข์ทรมาน เช่น แพทย์ที่แสดงท่าทีรังเกียจ ไม่ยอมรักษาลูกคนน้อยโคโยติโตที่ถูกแมลงป่องต่อย เพราะเห็นว่าคิโนไม่มีเงินค่ารักษา

'Have I nothing better to do than cure insect bites for "little Indians"? I am a doctor, not a veterinary.'

'Yes, Patron,' said the servant.

'Has he any money?' the doctor demanded.

'No, they never have any money. I, I alone in the world am supposed to work for nothing - and I am tired of it. See if he has any money.'

(Steinbeck. 1948 : 17)

การรักษาเด็กอินเดียนซึ่งเพียงแต่ถูกแมลงต่อยนั้นไม่สมควรที่ความเป็นแพทย์ของเขา เขาไม่ใช่สัตว์แพทย์และเขาก็ไม่ใช่คนที่จะมาอุทิศชีวิตการทำงานโดยไม่ไต่ถามอะไรเลย เขารู้สึกเบื่อหน่ายคนยากจน และรู้ว่าคนเหล่านี้ไม่เคยมีเงินให้เขาแต่แพทย์ก็อาจจะยอมรักษาคิโนที่มีเงินให้ ในขณะนั้นคิโนมีเพียงไข่มุกเม็ดเล็ก ๆ นานาเกลี้ยงที่แพทย์ไม่พอใจ เขาจึงถูกปฏิเสธที่จะรักษาโดยอ้างว่าแพทย์ไม่อยู่ และในเย็นวันนั้นหลังจากที่ชาวคิโนพบไข่มุกขนาดใหญ่มาก และสวยงาม แพทย์ก็กระจายไป แพทย์คนเดียวกันนี้ก็ถูกสหพันธ์เข้ามาในหมู่บ้านขอพรบ่มงที่เขารังเกียจ เพียงเพื่อจะมารักษาลูกน้อยของคิโน เพราะเขาแน่ใจว่าคิโนจะต้องมีเงินจ่ายเขาแน่นอน

และยังแสดงความโอบอ้อมอารีที่จะเก็บไข่มุกของคิโน ไว้ในตู้เซฟที่บ้านของเขา แทนการฝังที่กระหม่อมซึ่งไม่ปลอดภัย

การทำงานของบรรดาพ่อค้านักซื้อไข่มุก ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีการ เอารัดเอาเปรียบชาวประมงอย่างมาก เพราะคนที่รับซื้อไข่มุกจริง ๆ แล้วมีเพียงรายเดียว แต่เขาจะหาผู้ช่วยหลายคนเป็นตัวแทนรับซื้อไข่มุก และคนที่นั่งอยู่ในสำนักงานเพื่อคอยการมาของคิโนต่างก็รู้ว่า ควรจะเสนอราคาให้ล้นเท่าใด แต่ละคนจะใช้วิธีไหนกันบ้าง ถึงแม้ว่าคนพวกนี้จะไม่ได้อะไรอะไรขึ้นนอกเหนือไปจากเงินเคียน เขาก็ยังมีความคึกคัก มันเป็นความคึกคัก สนุกสนานในการ หลอกล่อเหยื่อ และยิ่งเป็นการกรอราคาให้ต่ำลงกว่าแล้ว คนพวกนี้ก็จะรู้สึกสนุกสนานในการที่จะกรอการรับซื้อไข่มุกจากชาวประมงให้ต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นักซื้อไข่มุกที่เยี่ยมที่สุด และมีความสุขมากที่สุดก็คือนักซื้อไข่มุกไคโน ราคาต่ำที่สุดนั่นเอง

And although these men would not profit beyond their salaries, there was excitement among the pearl buyers, for there was excitement in the hunt and if it be a man's function to break down a price, then he must take joy and satisfaction in breaking it as far down as possible. For every man in the world functions to the best of his ability, and no one does less than his best, no matter what he may think about it. Quite apart from any reward they might get, from any word of praise, from any promotion a pearl buyer was a pearl buyer, and the best and happiest pearl buyer was he who bought for the lowest prices.

(Steinbeck 1948 : 47)

ความสนุกสนานของบรรดาผู้รับซื้อทำให้ชาวประมงที่ไม่มีความรู้ ไม่มีทางต่อสู้ต่อตกเป็นเหยื่อตลอดกาล การชักชวนไม่ยอมขายไข่มุกของคิโน มีแต่จะทำให้ถูกปองร้าย เพราะปรากฏว่า มีคนลอบทำร้ายเขาเพื่อหวังแย่งไข่มุกทำลายเรือที่คิโนจะใช้เดินทาง เขาไปขายไข่มุกยังอีกเมืองหนึ่ง เขาบ้านโกโรโกโส หลังเคียวที่เขาได้อยู่ และออกตามล่าทุกวิธีทาง เพื่อไม่ให้เขาเอาไข่มุกไปขายที่อื่น เพราะพวกเขาอาจจะถูกลงโทษที่ทำงานไม่สำเร็จ กล่าวคือ ไม่สามารถซื้อไข่มุกเมื่องานนี้ควย ราคาต่ำสุดได้

การชักชวนพวกที่เหนือกว่าทำให้ชีวิตของคิโน และครอบครัวต้องตกอยู่ในอันตราย เขาไม่มีทางที่จะเอาชนะคนพวกนี้ได้ ความพ่ายแพ้ และหมกหมุ่นทางต่อสู้ ทำให้คิโนแค้นเคือง อึดอัดคันใจ จนไม่มีความสุข

การปฏิบัติของบาทหลวงที่มีต่อชาวประมงนั้น ย่อมสะท้อนให้เห็นความอยุติธรรมของสังคมได้ แม้กระทั่งผู้ที่เป็นที่เคารพศรัทธา เป็นที่พึ่งพิงของมนุษย์ในยามยาก ไม่เคยให้ความสนใจความเป็นอยู่ของคนยากจนเหล่านี้เลย เขายอมรับเฉพาะคนที่มั่งมีเงินบริจาคให้กับวัดเท่านั้นที่มีความหมาย บาทหลวงองค์นี้ไม่เคยเข้ามาในหมู่บ้านชาวประมงเลย เมื่อเขาเห็นว่าคิโนพบไข่มุกขนาดใหญ่ และรู้อย่างไร เสียคิโนก็ต้องบริจาคเงินให้วัด เขาจึงแะมาเยี่ยม และเทศนาสั่งสอนให้เขารู้ว่าควรทำอย่างไร กับโชคกลางที่เขาได้รับ เพราะสิ่งนี้เป็นความกรุณาของพระเจ้าเป็นเจ้า ความเมตตาของบาทหลวงเปรียบเสมือนการเสแสร้ง เขาทำเพื่อผลประโยชน์มากกว่าจะทำด้วยความจริงใจ เพราะเมื่อบาทหลวงกลับไปแล้ว คิโนก็กลับรู้สึกหวัหระแวง และสงสัยในแง่ร้าย "But Kino's hand had closed tightly on the pearl again, and he was glancing about suspiciously, for the evil song was in his ears, shrilling against the music of the pearl." (Steinbeck. 1948 : 34) เสียงเพลงแห่งโชคช่วยได้ กังวานเข้ามาอยู่ในโสตประสาทของเขามาก เสียงหวัคแหลมขัดแย้งกับเสียงดนตรีแห่งไข่มุก

ใน Of Mice and Men สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นสภาพของการถูกกดขี่
ของแรงงาน และการกลืนแกล้งจากเจ้านาย ลูกชายเจ้าของไร่ และภรรยาของเขา
ที่มักจะคิดว่าตนเองจะทำอะไร กับบรรดาแรงงานที่ต่ำกว่าเมื่อใดก็ได้ เคอร์เลย์
ลูกชายเจ้าของไร่ มีนิสัยชอบหาเรื่องชกต่อยกับคนงาน โดยเฉพาะกับคนตัวใหญ่กว่า
เพื่อทดสอบความสามารถ และเพื่อลบปมก้อยที่ตนเองตัวเล็ก เสนี่ซึ่งเพิ่งจะเข้ามา
เป็นคนงานในไร่แห่งนี้จึงเป็นผู้ที่ได้รับความเคียดแค้นมากกว่าใคร เพราะเขาตัวใหญ่
กระนั้นความเป็นคนที่ต่ำต้อย จึงทำให้จอร์จ บอกให้เสนี่ยอมเคอร์เลย์

If he tangles with you, Lennie, we're
gonna get the can. Don't make no mistake
about that. He's the boss's son. Look,
Lennie. You try to keep away from him, will
you? Don't never speak to him. If he comes in
here you move clear to the other side of the
room. Will you do that, Lennie?

(Steinbeck. 1969 : 442)

การมีเรื่องชกต่อยกับเคอร์เลย์ อาจจะทำให้ทั้งจอร์จ และเสนี่ต้อง
ไ้ได้รับความเคียดแค้น จอร์จบอกเสนี่ไม่ให้พูดจากับเคอร์เลย์ ถ้าเขาเข้ามาในห้อง
ก็ควรหลบไปเสีย และถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้จริง ๆ ก็ต้องยอมเขาทุกอย่าง ไม่ว่าเขาจะ
ทำอะไรก็ตาม ห้ามต่อสู้ "Don't let him pull you in but - if the son-
of - a bitch socks you - let'im have it." (Steinbeck. 1969 : 443)

เลนนี่เป็นคนทีสมองทึม บัญญาอ่อน เขามักจะถูกกลั่นแกล้ง ทั้งที่ครูกล์
แกล้งหลอกเขาเรื่องจอร์จ "I said 's' pose George went into town
tonight and you never heard of him no more." Crooks pressed
forward some kind of private victory. "just 's' pose that,"
he repeated." (Steinbeck. 1969 : 473)

เขาเพียงแต่ถามเลนนี่ว่า ถ้าจอร์จไม่กลับมา เขาจะทำอย่างไร การกลั่นแกล้ง
คนที่อ่อนแอกว่าจนทำให้เขาเกิดความกลัวทำให้ครูกล์รู้สึกสนุก ครูกล์บอกให้เลนนี่
รู้ดีกว่า ถ้าเขาปราศจากคนคอยปกป้องคุ้มครองของเขาแล้ว คนอื่น ๆ ก็มีแค่จะ
กลั่นแกล้ง "They'll take ya to the booby hatch. They'll tie ya up with
a collar , like a dog." (Steinbeck. 1969 : 473)

ซึ่งเป็นการย้ำความคิดของสโตนีย์เบ็คที่บอกให้ผู้อ่านรู้ว่า คนอ่อนแอ มักจะ
ไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมและมีแต่จะถูกรังแก กลั่นแกล้ง จนทำให้อยู่ในโลกนี้
อย่างไม่มีความสุข

ครูกล์ เป็นนิโกร เพียงคนเดียวในไร่ เขาแยกตัวเองออกมาอยู่ตามลำพัง
เพราะเขาเห็นว่า คนงานผิวขาวไม่ต้องการเขา และเขาก็แสดงความรังเกียจ
คนผิวขาวโดยการไม่ยอมให้ใคร เข้ามานในที่พักของเขา แม้แต่ภรรยาของเคอร์เลย์
แต่กระนั้นความเป็นคนต่ำต้อยกลับทำให้เขาถูกเธอชมเชย และวางอำนาจเหนือเขาจน
เขากลัว เธอสามารถเข้าไปทำอะไรที่ไหนก็ได้เพราะเธอเป็นภรรยาลูกชาย
เจ้าของไร่ ไม่มีคนงานคนใดจะขัดขวางเธอได้ ในห้องพักคนงานผิวขาว ซึ่งเป็น
ชายล้วน ๆ เธอก็เคยเข้าไปโดยไม่ต้องขออนุญาตคนที่อยู่ข้างในทั้งสิ้น การที่
ครูกล์ขัดขวางไม่ยอมให้เธอเข้าไปข้างใน ทำให้เธอโกรธ "Well, you keep
your place then, nigger. I could get you strung up on a tree so
easy it ain't even funny." (Steinbeck. 1969 : 480) แม้เธอจะเป็น
เพียงผู้หญิงตัวเล็ก ๆ แต่เธอก็มีอำนาจในการลงโทษนิโกรที่แข็งแกร่งกว่าเธอหลายเท่า

แคนดี้ คนงานแก่อีกคนหนึ่งที่ถูกกลั่นแกล้ง ความเป็นคนแก่แซนฟิการ ทำให้เขาถูกมองราวกับว่าเป็นสุนัขแกที่ไม่มีประโยชน์ต่อไป พวกเขาสามารถชักจูงให้ แคนดี้ยอมให้เขาฆ่าสุนัขซึ่งเป็นเพื่อนเก่าแก่ของเขา โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึก ที่ผูกพันกัน ราวกับว่าสุนัขของเขาเป็นคนเช่นเดียวกับเขา และเขารู้ว่าการเป็น คนแซนฟิการข้างหนึ่ง ทำให้ทุกคนมองเขาอย่างไร้ค่า และรอเวลาที่เขาจะทำงาน ต่อไปไม่ได้แล้ว เขาก็จะถูกส่งไปที่อื่น "They'll can me purty soon. Jus' as I can't swamp out no bunk houses they'll put me on the county." (Steinbeck. 1969 : 465)

ระหว่างออคัม ทรัสต์ และน้องชายของเขา ชาร์ลส์ จาก East of Eden สไตน์เบ็ค ใ้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างกัน และความใกล้เคียงของคน ที่ แข็งแรงกว่า เช่น ชาร์ลส์ สามารถที่จะเอาชนะในการ เล่นเกม ต่าง ๆ ได้ อย่างง่ายดาย เขาสามารถ ปกป้องพี่ชายของเขาจากการถูกรังแกจากเด็กอื่น ๆ ออคัมมีความรู้สึก ว่า ชาร์ลส์ เป็นคนที่ฉลาด แข็งแรง มีพรสวรรค์ในด้านการ แข็งแรง ในขณะเดียวกันเมื่อชาร์ลส์ เกิดความ ระแวงว่าบิดาจะรักพี่ชายมากกว่า เขาจึงใช้ พละกำลังที่เขาอยู่รังแกออคัม และรังแกเขาทุกครั้งที่เกิดความรู้สึกอิจฉา ไม่พอใจ ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน เจ็บป่วย คือออคัม ซึ่งเป็นผู้ที่อ่อนแอ เช่นเดียวกับ พี่น้องฝาแฝด แอรอน และคาล ในขณะที่แอรอนเป็นคนขี้อาย เคียงลำ และมองโลก อย่างบริสุทธิ์ สวยงาม คาลกลับเป็นคนที่ฉลาดกล้า แข็งแรง เมื่อเขาค้นพบความจริงว่า มารดา ของเขาเป็นใคร เขาจึงบอกแอรอน เพราะรู้ว่าแอรอนจะต้องเสียใจ เขาต้องการ กลั่นแกล้งให้แอรอนขี้อายและเป็นที่รังเกียจของทุกคน ได้รับความเจ็บปวดทรมาน และความเจ็บปวดของแอรอนทำให้เขาทนต่อไปไม่ได้ จึงหนีไปเป็นทหาร และตาย ในที่สุด ความอคติที่มีต่อแอรอนทำให้คาลเองก็เจ็บปวดเช่นกัน เขาต้องรับภาระ รับผิดชอบบิดาที่ป่วย แทนแอรอนที่จากไป และมีความเสียใจกับการกระทำของตน ตลอดเวลา "I've killed my brother and my father is paralysed because of me." (Steinbeck. 1962 : 562) ความทุกข์ใจทำให้เขาเห็น

แววตาของบิดาที่ตักท้อคิดว่าเขาที่มาที่ขาย เขาอยากจะไปไหนจากบิดาและ
ชีวิตคงจะมีความสุขถ้าเขาไม่ได้รับการให้อภัยจากบิดาของเขา

จะเห็นได้ว่า คนยากจน คนต่ำต้อยไร้การศึกษา มักจะตกเป็นเหยื่อของ
คนร่ำรวยและคนฉลาด มักจะได้รับการกดขี่ข่มเหงน้ำใจ เช่น เล่นไพ่ และ
จอร์จ จาก Of Mice and Men ครอบครัวยาก และบรรดาผู้อพยพใน
The Grapes of Wrath ก็แสดงให้เห็นความอยุติธรรมในสังคม ที่ไม่เคย
ปราณีคนยากไร้ ความเห็นมโนคติของมนุษย์ที่มีต่อความโลภไม่สิ้นสุด ทำให้ผู้ที่คอยกวาด
ทองประสบแต่เคราะห์กรรม เช่นเดียวกับ คิโน จาก The Pearl ส่วนใน
East of Eden สไตน์เบ็คก็ยังต้องการสะท้อนให้เห็นถึงการ เอาใจเอาเปรียบ
การรังแก อิจฉา ริษยา กันในระหว่างพี่น้อง จนทำให้เกิดความทุกข์ภายในใจของ
ทุกคน ชีวิตมนุษย์นั้นหาได้มีความสุขไม่ โดยเฉพาะคนต่ำต้อยเหล่านี้ที่ดูเหมือนว่า
โชคชะตาจะทำให้เขาพบแต่สิ่งเลวร้ายตลอดเวลา จนหาความสุขในการมีชีวิตอยู่
ในโลกนี้ไม่ได้เลย และจากนวนิยายเหล่านี้ ผู้อ่านจะพบเห็นทัศนะเชิงพินัย ที่
สไตน์เบ็คสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง เกือบทุกขั้นตอน ดังที่ผู้วิจัยจะได้นำกล่าวถึง
รายละเอียดต่อไปในค่านิยมวิธีการ ประพันธ์

การศึกษากลวิธีวิธีการ ประพันธ์

จากนวนิยายทั้ง 4 เรื่อง คือ Of Mice and Men, The Grapes of Wrath, The Pearl และ East of Eden ก็แสดงให้เห็นว่า
จอห์น สไตน์เบ็ค เป็นนักเขียนที่มีทัศนะเชิงพินัย อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะ
เขาต้องการสะท้อนภาพของชีวิตมนุษย์ในสังคมหนึ่งที่มีแต่ความท้อแท้ บิดหวัง
ห่อหุ้ม เสียใจ ตลอดเวลา ดังนั้น ในการเขียนนวนิยาย สไตน์เบ็คจึงมุ่งใช้
กลวิธีวิธีการ ประพันธ์ต่าง ๆ ทั้งใน แก่น เรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และ
การบรรยาย ซึ่งเน้นให้เห็นทัศนะเชิงพินัยต่อการมองโลก มองชีวิตของคนในสังคม
นั้นให้เด่นชัดยิ่งขึ้น และในการศึกษากลวิธีวิธีการ ประพันธ์ของนักเขียนผู้นี้ ผู้วิจัยศึกษา
ตามลำดับดังต่อไปนี้

แก่นเรื่อง

จากการวิเคราะห์นวนิยายของสไตน์เบ็คทั้ง 4 เรื่องแล้ว จะพบว่า มีแก่นเรื่องที่แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมอย่างชัดเจน กล่าวคือ เป็นแก่นเรื่องที่เกี่ยวกับการต่อสู้ของมนุษย์ในสังคมที่ค้าขาย ยากจนที่พบแต่ความฉิบหิว มากกว่าความสมหวัง พบแต่ความทุกข์มากกว่าความสุข และเป็นแก่นเรื่องที่เกี่ยวกับความยุ่งยากนานัปการในชีวิตมนุษย์

แก่นเรื่องของนวนิยายขนาดสั้น The Pearl คือ การต่อสู้ของชายคนหนึ่งที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำให้ครอบครัวของเขาที่มีความเป็นอยู่ที่ต่ำกว่าเดิม โดยสไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยม ในแก่นเรื่องนี้ให้เห็นชัดว่าการต่อสู้ของคนยากจน เปรียบเสมือนหนทางนำไปสู่ความโชคร้าย ความทุกข์ทรมานทั้งกายและใจ มากกว่าความสุข ความต้องการมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม คือ ความผ่นอันกลางเลือน ที่คิโนพยายามต่อสู้เพื่อให้ความฝันของเขาเป็นความจริงให้ได้ สไตน์เบ็คชี้ให้เห็นว่า การต่อสู้ของคิโนเต็มไปด้วยความน่าสะพึงกลัว แทบจะเอาชีวิตเขาแลก คนยากจนค้าขายไร้การศึกษา เมื่อต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับคนที่เหนือกว่าทั้งทางค่านิยมธุรกิจ การศึกษา และสถานะทางสังคมนั้น มีแต่จะพบกับความรันทดใจ อันเกิดจากการถูกกดขี่ กลับแก่ง และหลอกลวงด้วยวิธีการที่มีเล่ห์เหลี่ยมเหนือกว่าจนแทบไม่น่าเชื่อ ผลที่คิโนได้รับจากการต่อสู้คิโนเพื่อชีวิตที่ดีกว่า คือ ความพ่ายแพ้ ความสิ้นหวัง อันเกิดแต่การสูญเสียสิ่งที่เป็นควมวิญญานของเขา คือไข่มุกเม็ดงามที่เขาทุ่มเทความหวังทั้งหมดให้ และผู้ที่เขารักทั้งภรรยา คือลูกน้อยโคโยติโต และสไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นอีกว่า ผู้ที่ยังคงอยู่ในโลกนี้ต่อไป คือ คิโน และภรรยาของเขาต้องมีชีวิตอยู่ในสภาพที่ทุกข์ทรมานทั้งกายและใจ เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นการเน้นให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมในตัวผู้ประพันธ์อย่างแท้จริง

The Grapes of Wrath ก็เป็นนวนิยายเรื่องยิ่งใหญ่อีกเรื่องหนึ่งที่มี
แก่นเรื่องในทำนองเดียวกับ The Pearl คือ เป็นการต่อสู้ของครอบครัวหนึ่ง
เพื่อชีวิตที่ดีกว่า สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงพหุนิยมในแก่นเรื่องว่า การต่อสู้
ของคนยากไร้ เป็นการต่อสู้ที่เต็มไปด้วยความลำบากยากเย็นยิ่งนัก ต้องเผชิญกับ
ความอดอยากขาดแคลน ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา มีความเจ็บป่วย และความตายที่เกิด
ตามมาโดยเป็นผลมาจากการขาดแคลนอาหาร เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ประการหนึ่ง
และการต่อสู้แย่งชิงกันในการทำมาหากิน อีกประการหนึ่ง ความไม่แน่นอนของ
ธรรมชาติก็นับเป็นอุปสรรคที่สำคัญของคนยากจนที่ไม่มีหนทางต่อสู้ได้เลย

นอกจากสภาพที่ก่อให้เกิดความท้อแท้ ความหมดหวัง เศร้าใจ เสียใจ
เพราะการพ่ายแพ้ต่อธรรมชาติแล้ว สไตน์เบ็คยังชี้ให้เห็นว่า คนยากจน
ไร้การศึกษา ที่ไม่มีอำนาจ และพละกำลัง นั้น มักจะถูกเป็นเหยื่อให้คนในสังคม
ที่เหนือกว่า กดขี่ กดขี่แก่งแย่ง และหลอกลวงไ้ตลอดเวลาเช่นกัน ความพยายาม
ที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อชีวิตที่ดีกว่าของ "แม" และครอบครัวโจค ต้องพบแต่อุปสรรค
อย่างมากมาย จนน่าท้อใจ พวกเขาพบแต่ความผิดหวัง พ่ายแพ้ มากกว่าความสุข
สมหวัง กระนั้นเขาก็พยายามที่จะดิ้นรนต่อสู้ต่อไป

ทัศนะเชิงพหุนิยมที่สไตน์เบ็คถ่ายทอดไว้ในแก่นเรื่อง ที่สำคัญคือ ความพ่ายแพ้
สูญเสียที่ปรากฏตั้งแต่เริ่มเรื่อง คือ ความพ่ายแพ้ต่อธรรมชาติที่แห้งแล้งแร้นแค้น จน
ทอง อพยพออกจากแผ่นดินเกิดของตนโดยมีความหวังที่จะสร้างชีวิตที่ดีกว่าเดิมใน
ดินแดนใหม่ ของแคลิฟอร์เนีย ครอบครัวโจคต้องต่อสู้กับการเดินทางที่เต็มไปด้วย
ความลำบาก ความไม่แน่ใจ มีแต่ความเจ็บป่วย การสูญเสีย จนเกิดความท้อแท้
แต่ทุกคนก็มีความหวังที่จะได้พบกับดินแดนที่เต็มไปด้วยความสุขในแคลิฟอร์เนีย และสภาพ
ในแคลิฟอร์เนียก็เหมือนกับจะซ้ำเติมความเลวร้ายที่ทุกคนกำลังประสบอยู่ให้เลวร้าย
ยิ่งขึ้น และในตอนท้าย แมสไตน์เบ็คจะท้าทายผู้อ่านเห็นความตั้งใจจริงของ "แม"
ที่จะสู้ต่อไปก็ตาม ผู้อ่านก็สามารถที่จะเข้าใจได้ทันทีว่า "แม" และครอบครัว

ของเธอ ต้องพบกับความพ่ายแพ้ตลอดไป ซึ่งเป็นทัศนะเชิงทุนนิยมที่ชี้ให้เห็นว่า
ชีวิตของคนยากไร้ เติบโตไปด้วยความทุกข์มากกว่าความสุข การต่อสู้ดิ้นรนมีแต่
จะทำให้ต้องพบกับความพ่ายแพ้ ผิดหวัง จนกลายเป็นความทุกข์อย่างยิ่ง

Of Mice and Men เป็นนวนิยายอีกเรื่องหนึ่งที่ใช้แก่นเรื่องในเชิงทุนนิยม
เช่นเดียวกับ The Pearl และ The Grapes of Wrath คือ การต่อสู้
ของชายสองคนซึ่งเป็นเพื่อนกัน เพื่อที่จะมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม ความไม่ผันทะเยอทะยาน
ของจอร์จและเลนนี่ คือ การมีที่ดินผืนเล็กที่เป็นของตนเอง การต่อสู้เพื่อให้ความฝัน
ของตนเป็นความจริง แม้จะไม่มีความสำเร็จ เช่น เรื่องอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วก็ตาม
สไตน์แบ็กก็ยังถ่ายทอดทัศนะเชิงทุนนิยมให้เห็นถึงความโศกเศร้า และโชคชะตาของ
คนจนที่มักจะพบแต่อุปสรรคนานัปการในอันที่จะต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า ลักษณะปัญหาอ่อน
ของเลนนี่ ทำให้มีความเคียดแค้น ยุ่งยากตลอดเวลา ดังจะเห็นได้จากการ แส่ดงออก
ของจอร์จ แต่ครั้งที่เลนนี่ก่อความเคียดแค้น เขามักจะบ่นแสดงความเป็นห่วงใจเสมอ
และความปัญหาอ่อนก็ทำให้ ความฝันที่ใกล้ความจริงของทั้งสองต้องกลายเป็น
ความขมขื่น กล่าวคือ การกระทำของเลนนี่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากยิ่งขึ้น นับตั้งแต่
การฆ่าสัตว์ตัวเล็ก ๆ ที่มีขนนุ่ม เช่น หนู กระต่าย ลูกสุนัข และคนซึ่งถือว่าเป็น
สัตว์ประเสริฐ มีความคิดและมีขนาดใหญ่กว่าสัตว์ที่เขาเคยฆ่ามาอย่างไม่ว่า
การตายของภรรยาของเคอร์เลย์ ลูกชายเจ้าของไร่ที่ทั้งสองเข้าไปทำงาน เป็น
การทำลายความฝันของเขาโดยที่ไม่มีใครกลั่นแกล้ง หรือจงใจให้เกิดขึ้น แต่ถือ
เป็นความโศกเศร้าของเขาเอง โชคชะตาก็จะกำหนดให้คนยากจนไร้การศึกษา
ที่นอกจากจะต้องพบกับความลำบากแสนเข็ญแล้วยังต้องเผชิญกับความโศกเศร้า ที่
ไม่มีหนทางจะต่อสู้ หรือเอาชนะได้ โชคชะตาก็กำหนดให้เลนนี่เป็นคนยากจน และ
ปัญหาอ่อน ต้องระเห่รอนหางานทำโดยมีจอร์จ เพื่อนที่เขารักและเชื่อฟัง
คอยให้การปกป้องคุ้มครอง แต่จอร์จก็ไม่สามารถจะปกป้องเขาได้ตลอดเวลา ทำให้
เกิดเหตุการณ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่าจนถึงกับทำให้จอร์จหมดสิ้น
ความหวังในชีวิต ความลำบากที่ทั้งสองช่วยกันฟันฝ่าอุปสรรคมาตลอด มิได้
นำความสำเร็จหรือชัยชนะมาให้แต่อย่างใด กลับทำให้เขาพบแต่ความพ่ายแพ้

ความสูญเสีย จนแทบจะไม่สามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงพหุนิยมต่อชีวิตของคนยากไร้ ไร้ทั้งการศึกษา และสติปัญญา ว่าเป็นชีวิตที่มีแต่ความขมขื่น และความทุกข์ เป็นชีวิตที่ไม่น่าอยู่ แต่มนุษย์ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งนับว่า เป็นที่สุดของความทุกข์

ส่วนแก่นเรื่องของนวนิยายเรื่อง East of Eden คือ ความยุ่งยากในชีวิตมนุษย์ในครอบครัวหนึ่ง ซึ่งอยู่ในระดับสังคมที่แตกต่างจาก The Pearl, The Grapes of Wrath และ Of Mice and Men ทั้งนี้เพราะสไตน์เบ็คต้องการชี้ให้เห็นว่า ชีวิตของมนุษย์ในสังคมที่ถือว่าคนยากจนนั้น ไม่ได้พบแต่ความสุข ความสมหวังในชีวิตตลอดไป ยังคงมีแต่ความยุ่งยาก เกือบจะก่อให้เกิดความอิจฉาริษยา และหาวาระแวงตลอดเวลาเช่นเดียวกัน ในสังคมที่มีความพร้อม เช่น ครอบครัวของ อคัม ทรัสต์ ที่มีความสะดวกสบายในชีวิต เขาไม่ต้องพบกับความหิวโหย ไม่ต้องเผชิญกับความหนาวเย็นของอากาศ โดยไม่มีเสื้อผ้าที่ให้ความอบอุ่น ก็ยังมีความทุกข์อย่างอื่นในชีวิต สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงพหุนิยม โดยชี้ให้เห็นความทุกข์ที่เกิดขึ้น กับพี่น้องสกุลทรัสต์ ที่มาจากการอิจฉาริษยากันในระหว่างพี่น้อง คือ อคัม และชาร์ลส์ การขาดความอบอุ่นของอคัม ที่ต้องสูญเสียมารดาตั้งแต่เกิด และความสัมพันธ์ที่มีแต่ความเฉยเมยของมารดาเลี้ยงกับเขา สิ่งเหล่านี้ทำให้อคัม และน้องชายของเขาเติบโตมาในสภาพที่มีแต่ความอึดอัดใจ ทุกข์กาย และทุกข์ใจตลอดมา เมื่ออคัมมีครอบครัวแล้ว ชีวิตของเขาก็ยังพบแต่ความเศร้าใจ เสียใจ ผิดหวัง ที่เลวร้ายยิ่งขึ้น การที่เขาถูกภรรยาที่เขารักทอดทิ้งไป ทำให้เขาต้องเลี้ยงดูบุตรชายฝาแฝด ด้วยความทุกข์ และขมขื่นใจยิ่งนัก สไตน์เบ็คมิได้แสดงทัศนะเชิงพหุนิยมต่อชีวิตของมนุษย์เพียงคนเดียวเท่านั้น เขาได้ถ่ายทอดให้เห็นชัดยิ่งขึ้นอีก เมื่อพบว่า บุตรชายของอคัม ทั้งสองคนต่างก็มีชีวิตที่ขมขื่นไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

จากการศึกษาแก่นเรื่องของนวนิยายทั้ง 4 เรื่องแล้วนั้น จะเห็นได้ชัดเจนว่า แก่นเรื่องในเรื่อง The Pearl, The Grapes of Wrath และ Of Mice and Men เป็นแก่นเรื่องที่เกี่ยวกับการต่อสู้ของมนุษย์ในสังคมที่ต่ำต้อย ไร้การศึกษา และโรสติปัญญา เพื่อให้มีชีวิตที่ดีกว่า แต่กระนั้นการต่อสู้ก็มิได้จะนำความเคียดแค้น ความยุ่งยากต่าง ๆ มาให้ และผลของการต่อสู้ของคนกลุ่มนี้มีแต่ความพ่ายแพ้ สูญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง จนทำให้ชีวิตไม่น่าอยู่อีกต่อไป เช่นเดียวกับ East of Eden ที่แม้จะมีชีวิตที่ดีกว่าคนยากจน มีการศึกษา มีสติปัญญา แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้ช่วยให้เขาพบความสุข ความสมหวังในชีวิตแต่อย่างใด ชีวิตก็ยังคงมีแต่ความทุกข์ ความยุ่งยากในลักษณะอื่น ๆ อีก จนทำให้เขาไม่มีความสุขในชีวิต จะเห็นได้ว่าแก่นเรื่องเหล่านี้ได้เน้นทัศนะเชิงพินัยของสไตน์เบิร์กให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

โครงเรื่อง

ดังได้กล่าวแล้วว่า แก่นเรื่องทั้ง 4 เรื่อง ได้แสดงให้เห็นถึงทัศนะเชิงพินัยของสไตน์เบิร์ก โดยกล่าวถึงการต่อสู้ของคนในสังคมที่ต่ำต้อย ที่ต้องพบกับความพ่ายแพ้ สูญเสีย อดอยากและความยุ่งยากที่เกิดขึ้นในชีวิตมนุษย์ อย่างไม่รู้จักจบสิ้น โครงเรื่องในแต่ละเรื่องจึงเป็นการสนับสนุนความคิดเห็นในการมองโลกในแง่ที่เลวร้ายของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดี เช่น The Pearl ซึ่งมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ของชายคนหนึ่งที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำให้ครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิม นวนิยายเริ่มจากสภาพครอบครัวของคิโน และฮวนา ที่มีความสุข และความหวังอยู่ที่ลูกน้อยโคโยติโต คามควร แก้วงามของตน สภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่ปลอดภัยทำให้เด็กน้อยโคโยติโตต้องได้รับทุกข์ทรมานจากแมลงป่องคอย สไตน์เบิร์กชี้ให้เห็นความทุกข์อันเกิดแก่สภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่ดี และชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ที่คิโนฮวนาและลูกน้อยกำลังเผชิญอยู่ว่าเป็นความทุกข์ที่คนยากจนมักจะต้องพบ ความทุกข์ใจของคิโน และฮวนา ทำให้เขาต้องหาทางดิ้นรนต่อสู้ เมื่อเห็นลูกน้อย

ได้รับความเจ็บปวดมาก ทั้งสองจึงพากันไปพบแพทย์ โดยนำไข่มุกเม็ดเล็ก ๆ น้อย ๆ
รูปร่างไม่สวยงามไปถวายเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการรักษา แพทย์ซึ่งเป็นคนโลกกลับไม่สนใจ
ไข่มุกที่จะรักษาให้โดยเฉพาอย่างยิ่ง เมื่อเขาเห็นว่าคิโนไม่มีเงินมากพอที่จะเป็นค่ารักษา คิโนรู้สึก
เสียใจและผิดหวัง เป็นอย่างยิ่ง เมื่อถูกปฏิเสธแต่ความปรารถนาที่จะให้ลูกน้อยได้รับการรักษาที่ดี
ทำให้เขาหาทางคืนร่นคอสู่ออกไป เขาพาภรรยาและลูกน้อยซึ่งขณะนั้นกำลังไ้รับ
การรักษาความมีคามเกิด จนมีอาการเจ็บปวดน้อยลง ออกเรือไปงมหอยมุก
จนกระทั่งได้พบไข่มุกขนาดใหญ่ สวยงามราวกับเป็น "ไข่มุกของโลก" ซึ่งสไตน์เบ็ค
โคซี่ได้เห็นทันนะ จึงทูลนิพนธ์ในตอนนี้ว่า ไข่มุกซึ่งคิโนคิดว่าจะทำให้ความฝันของเขา
เป็นความจริง มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิม นั้น หากได้เป็นดังที่เขาคิดไม่ โดย
สไตน์เบ็คได้นำเอาการ คอสูติกร ของคิโน เพื่อให้นับร ลุความฝันมาเป็นจุดสำคัญ
ในการ เน้นให้เห็นทันนะดังกล่าว

หลังจากที่คิโนพบไข่มุกขนาดใหญ่แล้ว ชีวิตภายในครอบครัวของเขาเริ่ม
เปลี่ยนแปลง ชีวิตของเขาควรมีความสุข แต่กลับพบแต่ความทุกข์ เขาเริ่มรู้สึก
ทวาทระแวงทุกคน นับตั้งแต่เพื่อนบ้าน แพทย์ พระ และคนอื่น ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ในช่วงระยะเวลา 1 คืนนั้น กลายเป็นช่วงเวลาที่เขาได้พบกับความทุกข์ หวานของ
คิโนยิ่งนัก เพราะเขาต้องต่อสู้กับคนที่แอบลักลอบเข้ามาชิงไข่มุกและต้องอยู่ใน
สภาพที่ทวาทระแวงทั้งคืน เมื่อถึงเวลาที่เขาจะนำไข่มุกไปขายในเมือง สไตน์เบ็ค
โคซี่ได้เห็นถึง การที่คนยากไร้ อย่างคิโนต้องตกเป็นเหยื่อของคนเมืองที่เต็มไปด้วย
เล่ห์เหลี่ยมกลโกงต่าง ๆ นานา ซึ่งเป็นสภาพที่เน้นให้เห็นถึงการมองโลกของคนจน
ที่มีแต่ความเลวร้ายอย่างแท้จริง เช่น การ เอารักเอาเปรียบของบรรดาพ่อค้าในเมือง
ที่อยากได้ของดี ใน ราคาถูกที่สุดและความสนุกสนานที่เกิดจากการ โกล่กลั่นแกล้งคนที่
คอยกว่า ใจกว่าที่ทำให้คิโนต้องพบกับความอับอาย ความคับแค้นใจ ซึ่งเป็นลักษณะ
หนึ่งของความทุกข์นั่นเอง การชักชวนไม่ยอมขายไข่มุกให้กับบรรดาพ่อค้า ก็คือ
การ คอสูติกร อีกวิธีหนึ่งที่ทำให้คิโนต้องพบกับภัยพิบัติแห่งชีวิตครอบครัว บ้านของเขา
ถูกลอบวางเพลิง เรือที่วางนิจการไม่ได้ ตัวเขาและภรรยาแทบจะฆ่ากันเอง

และรวมไปถึงการฆ่าคนตายโดยไม่ตั้งใจของคิโน สิ่งเหล่านี้ทำให้คิโนและครอบครัวต้องหลบหนีออกนอกเมือง แม้คิโนจะยังมีความหวังว่า เขาอาจจะนำไข่มุกไปขายในเมืองอื่นได้และความฝันของเขาอาจจะพบกับความสมหวังเช่นกัน แต่คิโนก็ยังถูกตามลารังควานจากพ่อค้าในเมืองอย่างไม่หยุดหย่อน สไตน์เบิร์กได้ชี้ให้เห็นสภาพการหลบหนีออกนอกเมืองของคิโน และบรรยายว่าเป็นสภาพที่เต็มไปด้วยความน่าสยดสยอง มีแต่ความหวาดกลัว ความคอยกว่าในทุกอย่าง คำน ทำให้เขาหนีคนเหล่านั้นไม่พ้น การต่อสู้กับพวกที่ออกติดตามนั้น แม้จะถือเป็นชัยชนะที่เขาสามารถฆ่าคนที่ตามกลั่นแกล้งรังควานได้ แต่คิโนก็ยังแพ้ เขาอยู่ในสภาพที่พ่ายแพ้ หมกมุ่นทุกอย่าง การต่อสู้คิโนที่เขาได้พยายามอย่างยิ่งยวดหาได้ทำให้เขาพบกับความสำเร็จไม่ เขาต้องสูญเสียบุตรชายอันเป็นที่รักทั้งดวงใจ สูญเสียความสุขที่เคยมีในครอบครัว หมกมุ่นทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นความหวังในชีวิต

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคิโนและครอบครัว ได้แสดงให้เห็นทัศนะเชิงพินิจของสไตน์เบิร์กได้อย่างเด่นชัด คนตัวคอย ยากไร้นั้น แม้จะได้พยายามต่อสู้อย่างไร ผลที่ได้ก็คือความล้มเหลวหมกมุ่นทุกสิ่งทุกอย่าง และถึงแม้จะมีโชคอันมหาศาลอยู่กับตัว ดังคิโนก็ตาม ความเป็นคนยากจนทำให้การต่อสู้คิโนของเขาพบแต่อุปสรรค และความยุ่งยากนานัปการ จนกลายเป็นความทุกข์ทั้งกายและใจ

โครงเรื่องใน The Grapes of Wrath ก็ได้เสริมสร้างให้เห็นทัศนะเชิงพินิจจากแก่นเรื่องให้ชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวคือเป็นโครงเรื่องที่เน้นความเลวร้ายในชีวิต แสดงให้เห็นความท้อแท้ หดหู่ใจของมนุษย์ที่ต้องต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่าตั้งแต่คนจนจน

ทอม โจค บุตรชายคนโตของครอบครัวออกจากคุก และเดินทางกลับบ้านเกิดของตน เขาพบว่า บิดา มารดา ปู่ ย่า ลุงและน้อง ๆ ของเขาทั้งหมดกำลังเตรียมอพยพไปแคลิฟอร์เนีย การสูญเสียความหวังที่เคยมีบนแผ่นดินที่ตนเคยอยู่ ทำให้ทุกคนต้องกินร นต่อสู้ต่อไปในขณะที่มีชีวิตอยู่ สไตน์เบิร์กได้เริ่มต้นนวนิยายเรื่องนี้ด้วย

ความหวัหใจของตัวละคร ทั้งหมด บนแผ่นดินที่มีแต่ความแห้งแล้ง แร่นแค้น แต่
การ ออกเดินทางไปแคลิฟอร์เนียก็ทำให้พวกเขามีความหวังที่จะพบสิ่งที่ดีกว่าที่นั่น
สภาพการ เดินทาง เป็นความลำบากอย่างยิ่งสำหรับคนยากจนที่ต้องฝ่ากอนาคตไวนัน
รณบรรทุกเก่า ๆ ที่อยู่ในสภาพทรุดโทรม ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าจิตใจของผู้โดยสาร
ความอึดอัดกับสภาพที่แออัดของผู้คนและสิ่งของที่เบียดเสียดกับอยู่บนรถ มีแต่จะก่อให้เกิด
เกิดความไม่สบายกาย นอกจากจะต้องเผชิญกับความลำบากแล้ว ทุกคนต้องพบแต่
การสูญเสีย นับตั้งแต่การตายของปู่ และยาชนะเดินทาง โนอาห์บุตรชายคนที่สอง
ของครอบครวใจก็ถึงครอบครวไปอีกคนสิ่งเหล่านี้ก็แสดงให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของ
ผู้ประพันธ์ว่า เป็นสภาพของความทุกข์ในชีวิตมนุษย์ซึ่งคล้ายกับการเดินทางของ
ครอบครวใจ ที่มีแต่จะพบกับความสูญเสีย พ่ายแพ้ ใบหน้าของคนเดินทางย่อมเป็น
ตัวอย่างที่บ่งบอกอย่างชัดเจนว่า พวกเขามีความทุกข์อยู่ในใจมากเพียงใด อีกประการหนึ่ง
การเดินทางอพยพของครอบครวใจก็เปรียบเสมือนการเดินทางของผู้พวยพวยในช่วง
ที่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ในสหรัฐอเมริกาการพบปะผู้คนที่ยอพยพเหมือนกัน
ในระหว่างการเดินทาง ก็คือการบอกเล่าให้เห็นความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

สไตน์เบิร์กก็แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมที่ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง เมื่อครอบครวใจ
เดินทางลุล่วงถึงแคลิฟอร์เนียแล้ว ความหวังที่พวกเขาเคยนึกใฝ่ฝันว่าจะได้พบ
ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ มีงานให้ทำเพียงพอที่จะทำให้มีชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้
กลับกลายเป็นความหวังที่ลางเลือน ทุกคนยังอยู่ในสภาพเช่นเดียวกับขณะที่ยอพยพมา
ยังต้องพักค้างคืนในเตนท์ข้างถนน แต่แตกต่างกันตรงที่ ผู้คนที่มาตั้งเตนท์พักแรมมี
จำนวนมากมาย จนกลายเป็นค่ายผู้อพยพ นอกจากชีวิตจะหาความสะบายไม่ได้
แล้ว ครอบครวใจก็ต้องมาพบกับความเลวร้ายที่ยิ่งไปกว่าแต่ก่อน พวกเขาต้องเผชิญ
กับการรุกรานของตำรวจที่คอยกลั่นแกล้ง และชาวเมืองที่เกลียดชังพวกผู้อพยพ
การพักอยู่ในค่ายอพยพจึงหาความอบอุ่น ปลอดภัยไม่ได้เลย สไตน์เบิร์กชี้ให้เห็น
ทัศนะเชิงทุนนิยมในตอนนี่ว่า ทุกคนต้องอยู่ในสภาพที่หิวอดิตกกว่าที่เคยเป็นอยู่

นอกจากจะมีทุกข์กายแล้ว ทุกคนยังต้องมีความทุกข์ใจอันเกิดจากความหวาดกลัว คนที่เหนือกว่า ความวิตกกังวลในเรื่องงานที่มีน้อยกว่าจำนวนคนงาน และ ความเคียดแค้นที่คนในครอบครัวเป็นต้นเหตุ สภาพครอบครัวที่ต้องอพยพโยกย้าย ไปตลอดเวลา เพื่อหางานทำ เมื่อทำงานแล้วพวกเขาก็ต้องพบปัญหาการกดขี่ ค่าแรง ที่ถูกมากเสียจนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ ทุกคน ในครอบครัวต้องออกไปทำงานหมด เช่น งานในไร่พืช "แม" และลูกเล็ก ๆ เช่น รูซี่, วินฟิลด์ ก็ต้องออกมาช่วยกัน กระนั้นค่าแรงงานทั้งหมดที่ร่วมกันก็ ยังไม่เพียงพอสำหรับค่าอาหาร นอกจากจะมีความเคียดแค้นเรื่องค่าแรงงานที่ไม่เพียงพอแล้ว ทอมก็มีเรื่องกับเจ้านายที่ในไร่ จนไม่สามารถออกไปไหนได้ เขา ต้องอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ "พอ" และลุงจอห์น จึงแนะนำให้ออกจากไร่แห่งนี้เสีย สภาพของคนงานอพยพที่ถูกกดขี่ เอารัดเอาเปรียบจากบรรดานายทุนนายจ้าง ที่ พวกเขาไม่มีทางต่อสู้ขืนใจได้ เพราะการต่อสู้ขืนใจมีแต่จะนำความทุกข์ยากมาให้ เช่น การต่อสู้ของจิม เคซี่ ที่ไคเนตชนะเชิงทุนนิยมของสโตนเบ็คให้เห็นชัดว่า คนยากไร้ เช่น พวกอพยพนั้น แม้จะกินต่อสู้เพียงใด ก็ไม่สามารถที่จะเอาชนะคนที่เหนือกว่าในทุก ๆ ด้านได้ การต่อสู้ของจิม เคซี่ ไคเนตแสดงให้เห็นเจตนาดีของเขา ที่มุ่งจะช่วยคนยากจนด้วยกัน แต่ผลที่เขาและคนอื่น ๆ ได้รับคือ ความตาย และการอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ จนหาความสุขไม่ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการย้ำให้เห็น ความทุกข์ที่เกิดกับคนยากไร้ตลอดเวลา พวกเขาต้องทนใช้ชีวิตอยู่ในโลกต่อไป อย่างขมขื่น

ทัศนะเชิงทุนนิยมที่เห็นชัดอีกครั้งหนึ่ง คือ ในตอนท้ายเรื่อง สโตนเบ็คได้สร้าง ให้ความหวังที่เกือบจะเป็นจริงไว้ให้กับครอบครัวโจค พวกเขาถึงงานทำ มีรายไคดี หลังจากให้ออกจากไร่พืชแล้ว โดยการเข้าไปทำงานเก็บฝ้ายในไร่ฝ้ายแห่งหนึ่ง ในขณะที่ทุกคนกำลังมีความสุขกับการไคมีอาหารกิน มีที่พักสโตนเบ็คก็ไคชี้ให้เห็น ความทุกข์ที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ที่ทำให้ความสุขเพียงเล็กน้อยที่เขาไครับ

กลายเป็นความทุกข์ที่แสนสาหัส การทำงานในไร่ฝ้ายต้องหยุดชะงักลง เพราะฝนฤดูหนาวที่กำลังโหมกระหน่ำ ยังไม่ทันที่จะไถเก็บสะสมเงินไว้เผื่องานหนักในช่วงฤดูหนาว ก็ต้องมาพบกับสภาพความโหดร้ายจากธรรมชาติที่สุดจะหาทางต่อสู้ชีวิตขึ้นได้ "แม่" ต้องพาบุตรสาวที่เพิ่งคลอดบุตรตาย และเด็กเล็ก ๆ รวมทั้งสามีของเธอและลุงจอห์น หนีน้ำที่ไหลมาถล่มถ้างแรงจนท่วมถึงที่พัก ไปอาศัยอยู่ในยุ้งข้าวร้าง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับครอบครัวโจคนั้น เป็นความทุกข์ในชีวิตที่ทุกคนจะต้องเผชิญ และเป็นความทุกข์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาจนหลักเลียงไม้ไผ่ นับเป็นสิ่งที่สนับสนุนทัศนะของสไตน์เบ็คต่อการมองโลก มองชีวิตในทางทวินิยมได้เป็นอย่างดี ชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะในสังคมที่อาศัยตั้งครอบครัว และผูกพันคนอื่น ๆ นั้นมีแต่ทุกข์ ความพ่ายแพ้ แม้จะไต่พยายามต่อสู้เพียงใดก็ตาม ความพ่ายแพ้ของครอบครัวโจคนั้น แม้จะต่อสู้กัน น้อย่างไร ก็มีแต่จะพบกับความขมขื่นและความเศร้าเสียใจ จนแทบจะไม่อยากมีชีวิตอยู่ต่อไป ย่อมเป็นตัวอย่างที่เน้นทัศนะเชิงทวินิยมของผู้ประพันธ์ได้ก็เรื่องหนึ่ง

ลักษณะโครงเรื่องของ Of Mice and Men ก็เป็นการเน้นแก่นเรื่องในเชิงทวินิยมให้เห็นเด่นชัดอีกเรื่องหนึ่ง คือ เน้นให้เห็นการต่อสู้ของคนยากจนที่ไร้การศึกษา คอยทั้งปัญญา ที่หวังจะมีชีวิตที่ดีกว่าเพื่อหลีกเลี่ยงความเดือดร้อนยุ่งยากที่เกิดขึ้นกับชีวิตตลอดเวลา แต่ก็ต้องพบกับความพ่ายแพ้ ที่แทบจะทำให้ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้

ชีวิตของจอร์จ และเลนนี่ที่ผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง ทำให้ทั้งสองต้องไปไหนมาไหนด้วยกัน รับผิดชอบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โครงเรื่องของนวนิยายเริ่มที่การสร้างภาพหวังของจอร์จ และเลนนี่ ในอันที่จะมีที่ดินผืนเล็ก ๆ ไร่ ทำมาหากิน การทำงานในไร่แห่งใหม่นี้คือการดำเนินการต่อสู้ เพื่อให้ความฝันเป็นความจริง พวกเขาจึงมุ่งมั่นหมายที่จะเก็บเงินที่ได้จากการทำงานไว้ให้พอกับราคาที่ดินที่เขาหมายตาใจแล้ว แคสสไตน์เบ็คก็ได้อธิบายให้เห็นว่า การต่อสู้ของมนุษย์

โดยเฉพาะผู้ยากไร้ทั้งการศึกษา และปัญญา มักจะเต็มไปด้วยอุปสรรคนานัปการ สภาพ
 ในไร่แห่งนี้ทำให้ทั้งจอร์จ และเลนนี่เกิดความอึดอัด ไม่สบายกาย และรู้สึก
 หวาดกลัว ทั้งนี้เพราะเคอร์เลย์ ลูกชายเจ้าของไร่ เป็นคนพาล ชอบหาเรื่องชกต่อย
 กับคนที่มีรูปร่างสูงใหญ่กว่าเขาเพื่อทดสอบความสามารถและการที่มีภรรยาสวย
 ทำให้เขาไม่ไว้วางใจบรรดาคนงานทุกคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มักจะนำไปสู่ความเคียดแค้น
 แก่คนที่อยู่ในฐานะที่ต่ำกว่า การที่เลนนี่มีรูปร่างใหญ่โต จึงเป็นสิ่งที่ทำให้เขาต้อง
 พบกับความเคียดแค้น โดยเฉพาะจากเคอร์เลย์ที่เขาต้องอดทน และยินยอมทุกอย่าง
 เพื่อให้ความฝันของเขาเป็นจริง การขัดขืนหรือต่อสู้กับเขามีแต่จะทำให้ความฝัน
 ของเลนนี่และจอร์จพังทลาย และพบกับความพ่ายแพ้ในชีวิต ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็น
 ทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบ็คได้อย่างดี ความค้อยทางปัญญาของเลนนี่ ที่นับว่า
 เป็นความทุกข์ แล้วตัวเขาเองยังต้องคอยรับเคราะห์กรรมอันเกิดแต่สภาพที่เขา
 ไม่ใคร่สร้างขึ้น นับว่าเป็นสภาพของคนยากจนที่น่าเวทนา และททัญญ์นัก ความทุกข์
 ของเลนนี่ที่ความรุนแรง เขามักถูกจอร์จโกรธ และแสดงความไม่พอใจที่เขาฆ่า
 สัตว์ตัวเล็ก ๆ แล้วยังเก็บสัตว์เหล่านั้นมาเล่น เมื่ออยู่ในไร่แห่งนี้ ความเข้าใจ
 นิคมของเคอร์เลย์ และความอยากหาเรื่องชกต่อยของเขา ทำให้เลนนี่ต้องเป็นผู้
 รับเคราะห์กรรมอันนี้อีกครั้งหนึ่ง เคอร์เลย์หาเรื่องชกต่อยกับเลนนี่ เพราะคิดว่า
 เลนนี่ขี้มียะการกระทำของเขา การต่อสู้ทำให้ทั้งเคอร์เลย์ และเลนนี่ ได้รับความ
 เจ็บปวด แต่ดูเหมือนว่า เคอร์เลย์จะเจ็บปวดมากกว่า เพราะนอกจากข้อมือ
 แตกแล้ว เขายังคิดหาทางจะเอาเรื่องกับเลนนี่ให้ได้ ซึ่งจะทำให้จอร์จ และเลนนี่
 ไม่มีงานทำ และไม่มีเงินซื้อที่ดินตามที่เขาคงการ แต่สลิมหัวหน้าคนงานในไร่ก็
 หาทางไกลเกลี้ย จนทั้งสองรอดพ้นความผิด

ความฝันในอันที่จะมีกินของตนเองของจอร์จ และเลนนี่ เริ่มใกล้ความจริง
 ขึ้นมา เพราะ แคนก็คองงานแก่ แชนพิกการ ก็ได้ขอมีส่วนร่วมในความฝันของคนทั้งสอง
 แคนก็มีเงินมากพอที่จะทำให้ความฝันของเขาเป็นความจริงได้เร็วยิ่งขึ้น ทุกคนเริ่มมี

ความหวัง มีกำลังใจที่จะต่อสู้เพื่อชีวิตใหม่ต่อไป กระนั้นสไตน์เบิร์กก็คิดว่าถึง
ความทุกข์ของคนเหล่านี้ว่า กว่าความฝันของเขาจะเป็นความจริงได้นั้น เขาต้อง
พบแต่สิ่งทีเลวร้ายจนแทบจะไม่สามารถ ถู้ออกไปอีกได้ แคนดี้ต้องเสียแขนขวาไป
โดยไ้เงินจำนวนหนึ่งเป็นการ ชดเชย จอร์จและเลนนี่ก็ทำงานในไร้ออกไป
เพราะเขาต้องยอมให้เคอร์ เลย์ และช่วยปกปิดความชั่วร้ายของ เคอร์ เลย์ไว้
นับว่าเป็นสภาพที่น่าอึดอัด และยุ่งยากที่ไม่รู้จักจบสิ้น ที่พวกเขาต้องเผชิญต่อไป

อย่างไร ก็คือ ขณะที่ทุกคนกำลังมีความสุขกับความฝันนั้น ภรรยาของ เคอร์ เลย์
ก็พยายามเข้ามาพัวพันกับเลนนี่ เธอยอมให้เลนนี่ลูบผมที่อ่อนสลวยของเธอเล่น
เพราะรู้ว่าเขาชอบของที่นุ่ม และความลึบตัวทำให้เลนนี่ทำผมของเธอยุ่งเหยิง
จนเธอโกรธ และพยายามคืน หนีให้หลุดพ้นจากอ้อมมือที่แข็งแรงของเขา เลนนี่รู้สึกตกใจ
กลัวและโกรธที่เขาพยายามทำให้เธอหยุดร้อง แต่เธอไม่หยุด เลนนี่จึงพยายาม
ปิดปากเธอ ความรุนแรงที่เขาไม่สามารถ อดกันได้ ทำให้เลนนี่ต้องทำในสิ่งที่
เลวร้ายในชีวิตอีกครั้งหนึ่งโดยไม่รู้สึกตัว การตายของภรรยาของ เคอร์ เลย์ ทำให้
เลนนี่มีความทุกข์ที่รุนแรงกว่าครั้งอื่น ๆ เขาว่าจอร์จจะต้องโกรธ และสัญญาสัญญา
บางอย่างทำให้เขานึกถึงคำพูดของเพื่อนที่บอกให้ออกไปซ่อนตัวในพุ่มไม้ที่เขาเคยแะไว้

สไตน์เบิร์กได้แสดงให้เห็น ชะงืดที่นิยมที่เกิขึ้นกับชีวิตของจอร์จและเลนนี่ว่า
ต่างก็มีความทุกข์ เลนนี่ทุกข์ใจ เพราะกำลังจอร์จโกรธ แต่จอร์จ ผู้ซึ่งมีความรู้สึก
เช่นคนปกติธรรมดาทั่วไ้ มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีกับการ กระทำของ เลนนี่ตลอดเวลา
การ กระทำแต่ละครั้งของเพื่อนรักทำให้เขาต้องพลอยไ้รับความเคียดแค้นด้วย
เขาต้องมีชีวิตอย่างไ้มีความสงบสุข การ สร้างความหวังเพื่อจะซื้อที่ดินไว้เป็นที่
ทำมาหากิน ก็ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อหลีกเลี่ยงความเคียดแค้นทั้งปวงที่เกิดจากเลนนี่
นั่นเอง ในตอนท้ายของเรื่องนั้น สไตน์เบิร์กได้ให้เห็นความขมขื่น ปวดร้าวใจ
ของจอร์จที่ต้องมาเพื่อนรัก เขาต้องมาเลนนี่ เพราะไม่สามารถ จะทนเห็นเพื่อนรัก
ต้องเจ็บปวดกายและใจจากการ ถูกรุมฆ่าจากคนงานในไร และ เคอร์ เลย์ได้

การ หลอกล่อ เล่นนี้ หนักถึงความฝันที่ทำให้มีความสุขก่อนถูกยิงนั้น นับเป็นการ ทร มาน จิตใจของจอร์จอย่างยิ่ง แต่นี่ก็เป็นสิ่งเดียวที่เขาจะทำให้เพื่อน รอคัพอันทราย และอยู่ในความสุขกับความฝันตลอดไป ความทุกข์ที่เกิดกับเล่นนี้ไ้สิ้นสุดลงแล้ว แต่สไตน์แบ็คยัง เน้นให้เห็นทัศนะเชิงหุนิยมต่อไปว่า ความทุกข์ของจอร์จนั้นยังคงมี อยู่ตลอดไป เพราะเขาจะไ้ใช้ชีวิตตามที่เขาคองการ คืออยู่ไปอย่างไร จุคหมาย ไม่มีอนาคตที่จะไ้ฝันอีกต่อไป นับเป็นชีวิตที่แกว่งไกวอยู่ระหว่างความทุกข์ กับ ความน่าเบื่อหน่าย โดยแท้จริง

ส่วนโครง เรื่องของ East of Eden ที่มีแก่นเรื่องแตกต่างจาก

The Pearl, The Grapes of Wrath และ Of Mice and Men

นั้น สไตน์แบ็คก็ยังคงถ่ายทอดทัศนะเชิงหุนิยม เช่นเดียวกัน โดยให้เรื่องดำเนิน ควบคู่ไปกับความยุ่งยากต่าง ๆ ในครอบครัวของชาวอเมริกันที่อยู่ในระดับสังคม ชั้นกลาง ครอบครัวหนึ่ง มารดาของอดัมเสียชีวิตตั้งแต่เขายัง เป็นเด็กทารก ทำให้ บิดาซึ่งไม่มีความรู้ในเรื่องการ คุ้ยแค้น และทารกต้องแต่งงานใหม่กับอลิส หญิงสาว เพื่อนบ้าน และมีบุตร ชายอีกคนหนึ่งคือ ชาร์ ลส์ ความแตกต่างของชาร์ ลส์กับอดัม ทางค่านร ายกายทำให้ชาร์ ลส์ต้องคอยปกป้องพี่ชายจากการ กลั่นแกล้งจากเด็กอื่น ๆ และความสามารถของชาร์ ลส์ก็ทำให้อดัม ต้องไ้รับความเจ็บปวด และหวาดกลัว เช่นเดียวกัน เมื่อเขาพบว่าบิดาของ เขารักพี่ชายมากกว่าเขา ชาร์ ลส์หา เรื่องชกต่อย กับอดัม ทุกครั้งที่เขารู้สึกหวาระแวง โดยที่ในการ ต่อสู้แต่ละครั้งนั้นอดัมไ้ไ้ ไ้ตอบเขาเลย แต่ทั้งสองก็ไ้รับความเจ็บปวดไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน สไตน์แบ็คไ้ แสดงทัศนะเชิงหุนิยมว่า ชีวิตมนุษย์นั้นเต็มไปด้วยความทุกข์ ซึ่งเห็นไ้ไ้จากความทุกข์ ที่ชาร์ ลส์และอดัมต่างก็ไ้รับ ชาร์ ลส์มีแต่ความอิจฉา ริษยา พี่ชาย เขารู้สึก หวาระ แวงตลอดเวลาที่เห็นบิดาพูดคุยกับพี่ชาย เขา เก็บเอาการ กระ ะท่าของบิดามาเป็น กังวลจนไ้มีความสุข ส่วนอดัมนั้นเล่า นอกจากจะมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความหวาดผวากับความโกรธของน้องชายที่เกิดขึ้นโดยที่เขาไ้ไม่สามารถ ถ่วงรู้ไ้ไ้ อีกทั้งความเฉา

ของมารคาเลี้ยง ทำให้เขารู้สึกถึงความทุกข์ที่กำลังครอบคลุมจิตใจคือ อคัม
กลายเป็นคนที่ไม่รู้สึกยินดีในชีวิตรายในชีวิตร กล่าวตามทัศนะเชิงทุนนิยมคือ เขาเกิด
ความเบื่อหน่าย ซึ่งเป็นลักษณะของชีวิตที่มีทุกข์ ที่แสดงให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของ
ยุบระพันธ์

ความไม่ยินดีในชีวิตรายในชีวิตร ทำให้อคัมยอมเป็นทหาร ตามที่บิดาต้องการ
ทั้งที่เขาเกลียดการะเบียบวินัยที่เคร่งครัด เมื่อพ้นจากทหารแล้ว เขาจึงพบว่า
บิดาและมารคาเลี้ยงของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว ซึ่งการตายของบิดาทำให้ทั้งอคัม
และซารลส์ได้รับมรดกเป็นเงินจำนวนหนึ่ง

อคัมกลับมาอยู่บ้านกับซารลส์ได้ไม่นาน เขาก็แต่งงานกับเคซี่หรือเคธ
หญิงงามที่หนึ่งสามี่ซึ่งทำรายเธอโดยหวังจะให้ทายมรดกสืบทอดที่หน้าบ้านของทั้งสอง
การแต่งงานของอคัมทำให้ซารลส์ไม่พอใจ เพราะเขาไม่ชอบเคซี่ และอาจจะเป็น
เพราะว่า ซารลส์รู้ว่าเธอจะนำความทุกข์มาให้กับครอบครัว เมื่อแต่งงานได้ไม่นาน
อคัมก็ตัดสินใจทิ้งน้องชายไปโดยมุ่งหน้าจะไปสร้างฐานะให้กับตนเองและภรรยา
ที่เขารัก สภาพของซารลส์ที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเพราะบิดา มารคา เลี้ยงชีวิตแล้ว
ยังไม่พอ ผู้หญิงที่เขาไม่รักห้วนอนปลายเท้าก็ยังมาพรากพี่ชายไปจากเขาอีก
สโตนเบ็คชี้ให้เห็นสภาพที่เป็นทุกข์ของซารลส์ที่ถูกทอดทิ้ง ในขณะที่อคัมเองก็หาได้
มีความสุขจากการแต่งงานของเขาไม่ เพราะเมื่อภรรยาของเขาคลอดบุตรแล้ว
เธอก็ทิ้งเขาไปใช้ชีวิตเป็นโสเภณีตามที่เธอต้องการ การกระทำของเคซี่ทำให้
อคัม แทบจะตายทั้งเป็น ทั้งนี้เพราะเขารักเธอมาก เขาจึงทุกข์มาก เขาถึงภรรยา
การเลี้ยงบุตรชายฝาแฝด คือ แอรอน และคาเล็ม ให้เป็นหน้าที่ของคนใช้ชาวจีน
ชื่อ ลี ความทุกข์ของอคัมในตอนนี้อะไรก็เกิดขึ้นกับเมื่อครั้งที่เขาเป็นเด็ก เขาไม่เคย
คิดจะสร้างความสำเร็จในชีวิตอีกต่อไป และยังคงมีชีวิตที่น่าเบื่อหน่ายเหมือนเมื่อก่อน

สไตน์เบิร์กได้แสดงทัศนะเชิงทฤษฎีโดยชี้ให้เห็นความทุกข์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของอดัมและคนอื่น ๆ ในครอบครัวอย่างไม่รู้จักจบสิ้น ความทุกข์ของอดัมยังไม่ทันสิ้นสุดลง สไตน์เบิร์กได้ชี้ให้เห็นความทุกข์ที่กำลังก่อตัวขึ้นภายในใจของแออนและคาเลบ บุตรชายฝาแฝดของเขานีก ซึ่งเป็นความทุกข์ที่เกิดจากการแก่งแย่งชิงความรักจากบิดาของคาเลบหรือคาล จนทำให้เขาไม่มีความสุขในชีวิต ความอิจฉาริษยาของ เขามีต่อแออน คู่แฝด ทำให้เขาก็นำหาความจริงเกี่ยวกับมารดาเพื่อให้อาอนเสียใจ เพราะมารดาที่แท้จริงของทั้งสองนั้นหาได้ตายไปแล้วและไม่ได้อีกเป็นคนก็ตามที่แออนคิด แต่เป็นหญิงโสเภณีที่มีจิตใจเหี้ยมโหดเกินกว่าผู้คนธรรมดา

ความจริงเกี่ยวกับมารดาที่แท้จริงทำให้ทั้งคาล และแออน เสียใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แออน ผู้ที่มีแต่ความสะอึก บริสุทธิ์ในจิตใจ เขาทนไม่ได้จนต้องหนีไปเป็นทหาร และเสียชีวิตในสนามรบ ส่วนอดัมนั้นต้องพบกับความเจ็บปวดตลอดเวลา หากความสบายกาย สบายใจไม่ได้ และต้องมีอาการ หงุดหงิดลงอีก เมื่อรู้ว่าแออน บุตรชายของเขาเสียชีวิตในสนามรบ ส่วนคาลแม่เขาจะสามารถเอาชนะแออนคู่แฝดของเขาได้ แต่ความรู้สึกผิดที่เป็นต้นเหตุของความเคียดแค้นทั้งปวง หากทำให้ชีวิตของเขาต่อไปมีความสุขไม่ เพราะการกระทำของเขาทำให้คนที่เขารักต้องเจ็บป่วย และตาย และสิ่งเหล่านี้ก็จะฝังใจเขาตลอดไป

เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ว่าชีวิตของอดัมเต็มไปด้วยปัญหา ความยุ่งยากนานัปการ เขาไม่เพียงแต่จะพบความผิดหวังและความสูญเสียเท่านั้น สไตน์เบิร์กยังได้ชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว นับเป็นทัศนะเชิงทฤษฎีต่อชีวิตมนุษย์ในอีกระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นคนชั้นกลางที่ไม่มีปัญหาความเคียดแค้นทางกาย แต่ก็ยังมีทุกข์ทางใจที่ปรากฏอยู่ตลอดเวลาในขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกเช่นกัน

การสร้างแก่นเรื่องที่มาจากทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะจากการสร้างโครงเรื่องที่เป็ทุนนิยม เพื่อสนับสนุนแก่นเรื่องอีกชั้นหนึ่ง จากนวนิยายทั้ง 4 เรื่องที่มีแก่นเรื่องเชิงทุนนิยมนี้ จะพบว่า The Pearl โคเน้นทัศนะเชิงทุนนิยมในตอนท้ายของเรื่องโดยสไตน์เบ็ค โคซี่ให้เห็นความทุกข์อันเกิดจากความอิจฉา ความสูญเสียหมดทุกอย่างทุกอย่างในชีวิตของคิโน และเป็นความทุกข์ของคนยากจนที่แม้จะมีความพากเพียรพยายามต่อสู้ดิ้นรนอย่างไรก็ไม่มีทางประสบความสำเร็จและชัยชนะใดเลย เช่นเดียวกับ The Grapes of Wrath ที่สไตน์เบ็คโคแสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตคนยากจนที่พยายามต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า โคซี่ให้เห็นถึงสภาพธรรมชาติที่แห้งแล้ง แร่นแค้นตั้งแต่เริ่มคนของนวนิยาย และการดำเนินการต่อสู้ที่เต็มไปด้วยความทุกข์ยาก นานัปการ ในตอนกลางของเรื่อง และในตอนท้ายที่ความหวังของผู้อพยพต้องกลับกลายเป็นความหมดหวังสิ้นหวังในชีวิตโคเน้นทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบ็คโคให้เห็นชัดยิ่งขึ้น และ Of Mice and Men ซึ่งมีโครงเรื่องสนับสนุนทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ในแก่นเรื่องโคเป็นอย่างชัดอีกเรื่องหนึ่ง โคซี่ให้เห็นถึงความทุกข์ ความขมขื่นใจของเพื่อนที่โคกิน นต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า แต่ต้องตกอยู่ในสภาวะที่คองฆ่าเพื่อนด้วยกัน คนที่ตายไปแล้วก็คือคนที่หมดทุกข์ แต่คนที่ยังอยู่จะคงเผชิญกับความทุกข์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่รู้จักจบสิ้นต่อไป ซึ่งทัศนะเชิงทุนนิยมจะเห็นเด่นชัดในตอนท้ายเรื่อง แตกต่างจาก East of Eden ที่ผู้ประพันธ์โคเน้นทัศนะเชิงทุนนิยมเกือบตลอดทั้งเรื่อง โคซี่ให้ถึงความทุกข์อันเกิดจากความยุ่งยากนานัปการ ของครอบครัวหนึ่ง และเป็นโครงเรื่องที่โคเสริมให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมในแก่นเรื่องเช่นเดียวกัน

ตัวละคร

การถ่ายทอดทัศนะเชิงทุนนิยมของยูบร๊ะพันธุ์ในกลวิธีการประพันธ์ที่เด่นชัดอีกวิธีหนึ่งคือ การสร้างตัวละครที่เปรียบเสมือนตัวแทนของมนุษย์ที่พบแต่ความทุกข์มากกว่าความสุข ตัวละครของสไตน์เบ็คที่แสดงทัศนะดังกล่าวของยูบร๊ะพันธุ์ มักจะเป็นคนที่มาจากสังคมที่ต่ำต้อย ไร้การศึกษาคอยทั้งสติปัญญาและอยู่ในสภาพที่ยากจน สไตน์เบ็คมองชีวิตของคนกลุ่มนี้ว่าเป็นชีวิตที่ต้องพบแต่ความทุกข์ยากในชีวิต ตกเป็นเหยื่อของคนในสังคมที่เหนือกว่าตลอดเวลา จนทำให้ชีวิตของพวกเขาไม่น่าอยู่ต่อไป ตัวละครที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึง คือ ตัวละครสำคัญที่ได้นำเสนอให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของยูบร๊ะพันธุ์อย่างชัดเจน และเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว ล้มเหลวในชีวิตตลอดมา

จาก The Pearl จะเห็นว่าตัวละครสำคัญในนวนิยายเรื่องนี้ คือ คีโน ซึ่งจุดสำคัญของการสร้างตัวละครของสไตน์เบ็คในเรื่องนี้ก็เพื่อเป็นตัวแทนของชาวบราซิลยากไร้ทั่วไป การสร้างให้คีโนเป็นชายหนุ่มที่แข็งแรง บึกบึน มีดวงตาที่เต็มไปด้วยความกล้าแกร่ง พร้อมที่จะต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่าเดิม การมีบทเพลงอยู่ในจิตใจของคีโนตลอดเวลา เช่น บทเพลงแห่งครุฑที่แสดงถึงความสุข ความอบอุ่นและความปลอมนัยที่เขาต้องการ เปรียบเหมือนสัญลักษณ์ของการมองโลกในแง่ดี หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สุนิยม ซึ่งทัศนะเชิงทุนนิยมถือว่าเป็นวิธีการหนึ่งของการหลบหนีความทุกข์ที่กำลังเกิดขึ้นชั่วขณะ แตกต่างจากตอนของคีโนซึ่งโคแก่ ความก้อร้อนเนื้อ และมีความทะเยอทะยานเกินตัว ก็ทำให้เขาต้องพบแต่ความทุกข์ทั้งกายและใจ อีกประการหนึ่ง ความยากจน ไร้การศึกษา ทำให้เขาต้องตกเป็นเหยื่อของสังคมที่เหนือกว่า ซึ่งการสร้างตัวละครในลักษณะเช่นคีโน ได้นำเสนอทัศนะเชิงทุนนิยมของยูบร๊ะพันธุ์ได้เป็นอย่างดี การพบไข่มุกขนาดใหญ่ที่สวยงาม ทำให้ความฝันของคีโนที่เลื่อนลอย กลายเป็นความทะเยอทะยานที่เกินตัว เพราะเขาคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องเกิดขึ้นตามที่เขาราวรณา ความก้อร้อนเนื้อ ทำให้เขาคิดรนต่อสู้ทุกวิถีทาง

ที่จะขายไข่มุกให้ใคร ราคางามที่สุด แม้การต่อสู้จะเต็มไปด้วยอุปสรรคขวากหนาม
เพียงใด เขาก็ไม่ย่อท้อ และต่อสู้ด้วยความกล้าหาญ ทั้งนี้ด้วยความปรารถนา
อย่างแรงกล้าที่จะนำความสุขมาสู่ครอบครัว โดยไม่ฟังคำทัดทานห้ามปรามจาก
อ้วนารรยาของเขาแต่อย่างใด สไตน์เบ็คสร้างให้คิโนเป็นคนแข็งแกร่ง เพื่อให้
สามารถเอาชนะศัตรูที่ลอบทำร้ายเพราะต้องการแย่งชิงไข่มุกจากเขา แต่กระนั้น
ความแข็งแกร่งก็หาได้ช่วยให้เขาพบกับชัยชนะแห่งชีวิตไม่ ในสภาพของคนยากจน
ที่ถูกกดขี่ กลั่นแกล้งจากคนที่มั่งคั่ง มีเล่ห์เหลี่ยมชั้นเชิงเหนือกว่าในทุก ๆ ด้าน
แม้จะโคตรสู้จนสุดความสามารถ ก็หาได้พบกับชัยชนะที่แท้จริงไม่ คิโนสามารถฆ่า
คนที่ติดตามล่าเขาได้ทั้งหมด แต่คนที่เป็ทุกขที่สุดคือ คิโน และอาจรวมถึง
ภรรยาของเขาด้วยเช่นกัน เขาต้องแลกกับความหวัง ความทะเยอทะยานที่
เกินตัวของเขาคับ ชีวิตของลูกน้อย และสภาพที่สูญเสียทุกอย่างคือที่อยู่อาศัย
และที่ทำมาหากิน แม้ในตอนท้ายเรื่อง คิโนจะเอาไข่มุกเมื่อนั้นไปโยนทิ้งทะเลแล้ว
ก็ตาม สไตน์เบ็คก็ยังเน้นให้เห็นว่า สภาพที่หมดสิ้นทุกอย่างทุกอย่างของคิโน และ
อ้วนารรยาในขณะนั้นจะทำให้เขามีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างมีความสุขได้อย่างไร ทัศนะเชิงทุนนิยม
ที่ผู้ประพันธ์ถ่ายทอดจากตัวละครที่ยากจน อย่างนี้น่าให้มองเห็นความหดหู่ใจ
ความท้อแท้ใจของชีวิตคนในสังคมหนึ่งได้เป็นอย่างดี

"แม่" ของครอบครัวโจค ใน The Grapes of Wrath ตัวละคร
สำคัญในเรื่องนี้มีลักษณะเชิงทุนนิยม เช่นเดียวกับคิโนใน The Pearl กล่าวคือ
เป็นตัวละครที่อยู่ในสภาพยากจน ไร้การศึกษา และต้องพบกับความพ่ายแพ้
สิ้นหวังในชีวิตตลอดเวลา

ลักษณะของ "แม่" จากการบรรยายของสไตน์เบ็คโดยตรงนั้น เป็น
คนที่แกร่ง คุบิกัน แต่ไม่อ้วน "แม่" ต้องกรากตรำกับงานหนักและการเลี้ยงดู
บุตรหลายคนตลอดเวลา ลักษณะเช่นที่แข็งแกร่งเยี่ยงชายแต่ยังคงความบอบบาง
เหมือนกับมือเด็กสาวราวหนุ่ม ใบหน้าของเธอแม้จะดูไม่อ่อนหวานแต่ก็ดูเป็นคนใจดี

ดวงตาสีน้ำตาลดูเหมือนจะกึกเก็บประสบการณ์ที่เลวร้าย และสะสมความเจ็บปวดมานานแสนนาน จนทำให้ "แม่" รู้สึกวางเฉยกับทุกสิ่งทุกอย่าง และมีความเข้าใจลึกซึ้งต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน เธอเปรียบเสมือนป้อมปราการแห่งความอบอุ่นปลอดภัยของครอบครัว และเป็นผู้เดียวที่ยอมรับความเจ็บปวดทั้งหมดแทนครอบครัวที่เธอรัก "แม่" ไม่เคยแสดงความรักหรือเสียใจ นอกจากความเงยบงกช และดูเหมือนว่าเธอก็รู้ เช่นเดียวกันว่าเธอมีความหมายต่อครอบครัวเพียงใด (Steinbeck. 1939 : 69)

แม้สไตน์เบ็คจะสร้างให้แม่เป็นคนเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว และมีวิญญาณของนักสู้ก็ตาม แต่ความเป็นคนรักครอบครัว และมีความรับผิดชอบสูง ทำให้เธอไม่สามารถนิ่งเฉย และปล่อยให้ครอบครัวต้องพบกับความพ่ายแพ้ได้ ความรักในครอบครัวทำให้เธอคิดนทอสูตไปอย่างทรหดอดทน แต่ก็ดูเหมือนจะเป็นทางไปสู่ความพ่ายแพ้แต่อย่างเดียว

ความหวังของ "แม่" ที่จะมีชีวิตที่ดีในแคลิฟอร์เนีย ก็คือ ความพยายามที่จะเอาชนะความโหดร้ายของชนรรมชาติและมนุษย์ในสังคมที่เหนือกว่า การต่อสู้อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่จะไปถึงความหวังนั้นให้ได้ แต่อุปสรรคและความยุ่งยากที่ปรากฏกับครอบครัวโจก ก็ได้ชี้ให้เห็นสภาพชีวิตการต่อสู้ที่แสนจะทรหดของคนยากไร้ได้ ความรู้สึกของ "แม่" ขณะที่เห็นความเหนื่อยหน่ายต่อแท่ของทุกคน แม่ผู้ประพันธ์จะไม่บอกกล่าวโดยตรง แต่ผู้อ่านก็สามารถเดาได้ว่า เธอเองก็มีความรู้สึกต่อแท่ไม่น้อยเช่นกัน แต่การแสดงความรู้สึกที่ไม่ได้ออกไปนั้นย่อมทำให้ทุกคนหมกมุ่นใจยิ่งขึ้น เธอจึงเป็นคนที่คอยกระตุ้นให้สมาชิกในครอบครัวต่อสู้ต่อไป จากความรับผิดชอบเพียงแค่ว่าปากท้องของคนในครอบครัว กลายเป็นจุดความหวังให้กับทุกคน ความเหนื่อยหน่ายในสีหน้าของ "แม่" การเหม่อมองเรื่อยไปบนถนนอย่างไร้จุดหมาย เป็นการบ่งบอกถึงความทุกข์ใจอย่างใหญ่หลวงที่เธอกำลังแบกภาระอยู่ ในสภาพเช่นนี้เธอจึงมีเพียงความหวังอันลางเลือนในแคลิฟอร์เนียเท่านั้น ที่เป็นกำลังใจ

สภาพชีวิตความเป็นอยู่ในแคลิฟอร์เนียที่คร อบครว ใจก็พบก็ไม่แตกต่าง
อะไร จากสภาพที่เขาเคยเป็นอยู่ในขณะเดินทาง แม้ธรรมชาติจะมีความอุดมสมบูรณ์
แต่การถูกกักขัง กลับกลับจากบรรดาเจ้าของไร่ นายทุน ตำรวจ และบรรดาคนที่
อยู่ในสังคมที่เหนือกว่า ก็มีความร้ายกาจไม่แพ้กัน ทุกคนรวมทั้ง "แม่" จึง
ต้องยอมรับสภาพเช่นนี้อย่างขมขื่น ความฝันของเธอที่จะทำให้คร อบครว ใจขึ้น
แม่เพียงเล็กน้อย มีเสื้อผ้าใส่กันหนาว มีอาหาร กินทุกมื้อ ก็กลายเป็นความฝันที่จะ
เป็นจริงไต่ยาก สไตน์เบิร์กชี้ให้เห็นว่า การต่อสู้ของ "แม่" เป็นการต่อสู้ที่มีแต่
ความพ่ายแพ้ ความสูญเสีย ตลอดเวลา นับแต่เริ่มออกเดินทางจากบ้านเกิด
เมืองนอนของตนในรัฐโอกลาโฮมา จนถึงแคลิฟอร์เนีย การต่อสู้ของ "แม่" ยังคง
ดำเนินต่อไป ในขณะที่ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ถึงความทุกข์ยาก ที่เธอจะ
ต้องไต่อย่างไม่มีจุดจบสิ้น การสร้างความหวัง การมองโลกในแง่ดี ก็คือ
การหลอกลวงตัวเองของ "แม่" เพื่อสร้างกำลังใจในการ ต่อสู้ต่อไปในขณะที่มีชีวิต
อยู่ เพราะไม่ว่า "แม่" จะต่อสู้กับชีวิตต่อไปหรือหยุดการ ต่อสู้ ผลก็คือความทุกข์
ทั้งทางกายและทางใจ

สไตน์เบิร์กต้องการ แสดงให้เห็นว่า การต่อสู้ของแม่เพื่อให้มีชีวิตที่ดีกว่าเดิม
นั้น เป็นสิ่งที่เปิ่นไปไต่ยากยิ่ง เป็นการ ต่อสู้ที่เต็มไปด้วยความลำบาก ทุกข์ยาก
นานัปการ ทั้งนี้เพราะความเคียดเคียวของ "แม่" เพื่อความรักที่เธอมีต่อคร อบครว
นั่นเอง และการ เป็นคนยากจน ก็นับเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่ทำให้ไม่สามารถ บรรลุ
ความไต่ฝัน ทั้งปวงได้ การไร้อยู่ ทำให้เธอและคร อบครว ใจได้รับการ ถูก กักขัง
กลับกลับตลอดเวลา จนทำให้เธอต้องพบแต่ความพ่ายแพ้ในชีวิต จะเห็นอย่าง
ชัดเจนว่า สไตน์เบิร์กได้ถ่ายทอดทัศนะเชิงพินิจไว้ในชีวิตของ "แม่" ของคร อบครว
ใจ ซึ่งถือเป็นตัวแทนของผู้พบพ คนยากจนไร้การศึกษา ว่าเป็นสภาพของคนจน
ที่ต้องประสพแต่ความทุกข์ตลอดชีวิต

ลักษณะตัวละครที่ถ่ายทอดให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบ็ค คือ
 ตัวละครที่นอกจากจะเป็นคนยากจน เป็นคนงานอพยพ ไร้การศึกษาแล้ว สไตน์เบ็ค
 ยังชี้ให้เห็นว่า ความเป็นคนค้อยปัญญาทำให้เขาต้องพบกับความทุกข์ในชีวิตได้
 ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน เล่นนี้จาก Of Mice and Men ซึ่งเป็นตัวละครสำคัญ
 นั้นเป็นคนที่รูปร่างใหญ่โต มีพลังกำลังมาก น่าที่จะนำความสุข ความสมหวัง
 มาสู่ชีวิตของเขาและเพื่อนรักของเขา คือ จอร์จ ได้ แต่จุดอ่อนของเล่นนี้ที่นอกจาก
 จะมีสภาพเป็นเพียงคนงานรับจ้างทำงานในไร่ ที่มีรายได้เพียงเล็กน้อยแล้ว
 เขายังเป็นคนค้อยทางสติปัญญา กล่าวคือ เป็นคนปัญญาอ่อนที่ไม่สามารถควบคุม
 ตัวเองได้ โดยเฉพาะเมื่อรู้สึกตกใจ มีท่าทางเซ่อ ๆ ซ่า ๆ ที่คล้ายกับคนปกติ
 จนทำให้คนอื่นเข้าใจผิดคิดว่าการกระทำของเขามาจากความตั้งใจ จงใจให้เกิดขึ้น
 และความปัญญาอ่อนก็ทำให้ชีวิตของเล่นนี้ และจอร์จต้องพบกับความเดือดร้อน
 ความยุ่งยากที่ทวีความรุนแรงตลอดเวลา และนำไปสู่ความหมกมุ่นของชีวิต

เล่นนี้ขอมสัตว์ที่มีขนนุ่ม เช่น หนู กระต่าย และลูกสุนัข โดยที่เขา
 มักจะเล่นกับมันอย่างแรงจนถึงกับทำให้สัตว์เหล่านั้นตาย การกระทำของเล่นนี้
 ที่ทำให้จอร์จลำบากใจคือ การที่เขาชอบลูบคลำสัตว์เหล่านั้น แม้ว่ามันจะตายแล้ว
 ก็ตาม และความลำบากใจของจอร์จก็เพิ่มขึ้น เพราะการกระทำของเล่นนี้ที่ไม่
 สามารถควบคุมตัวเองได้ เขาต้องพาเล่นนี้หนีออกจากเมืองวิคส์ ไรท์นจาก
 การรุมประชาทัณฑ์ของชาวเมือง เพราะความเข้าใจผิดในการกระทำของเล่นนี้
 คือเด็กหญิงคนหนึ่ง พัฒนาการของเล่นนี้นับตั้งแต่ทำให้ลูกหนูตาย ลูกสุนัขตายแล้ว
 ยิ่งทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เพราะเมื่อเขาได้เข้าไปทำงานในไร่แห่งใหม่แล้ว
 เขาได้ฆาตรกรยาของลูกชายเจ้าของไร่ตาย โดยความไม่รู้ตัวเช่นที่แล้ว ๆ มา

ความทุกข์ที่ปรากฏในตัวเล่นนี้ คือ ความรู้สึกเสียใจ กล่าวว่าจอร์จจะโกรธ
 และไม่ตามใจเขา ความหวาดกลัวต่อสภาพแวดล้อมในไร่แห่งใหม่ และความรู้สึก
 ผิดที่ใดกระทำในสิ่งที่รุนแรงลงไป ทำให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของมนุษย์ที่ปรากฏ
 ในตัวละคร ซึ่งค้อยปัญญา นอกเหนือไปจากความยากจนว่าเป็นความทุกข์เช่นเดียวกัน

แม้จะไม่มากเท่ากับคนปกติธรรมดา เช่น คีโนจาก The Pearl และ "แม่" จาก The Grapes of Wrath เพราะความกตัญญูที่ทำให้เขาจดจำเหตุการณ์ และความทุกข์อยู่ไ้ไม่นานก็ตาม แต่ก็ก่อให้เกิดความเวทนาสงสารยิ่งนัก

ตัวละครสำคัญอีกคนหนึ่งใน Of Mice and Men ที่สไตน์แบ็ค ได้แสดงให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเลนนี่ คือ จอร์จ เพราะจอร์จ เป็นคนปกติธรรมดา และการที่เขาต้องมารับผิดชอบคนปัญญาอ่อนอย่างเลนนี่ ทำให้เขาพบแต่ความทุกข์ทรมานยิ่งกว่าตัวเลนนี่เองหลายเท่า ความรัก สงสาร และความรับผิดชอบต่อชีวิตเพื่อน ทำให้จอร์จต้องพบกับความพ่ายแพ้ และซึมเศร้า ในชีวิตเช่นเดียวกับคนยากจนอื่น ๆ ในโลกนี้

จอร์จเป็นลักษณะของตัวละครที่มีความเป็นปกติเฉกเช่น บุคคลธรรมดาทั่วไป ที่เขาต้องรับผิดชอบต่อเลนนี่ก็เพราะสงสารในความปัญญาอ่อนของเลนนี่ อีกทั้งไ้สัจธรรมกับป่าของเลนนี่ในอันที่จะรับดูแลเขาแทน ความรู้สึกที่เขามีเลนนี่อยู่ควบแน่น มีทั้งความทุกข์และความหวัง เขามีความหวังร่วมกับเลนนี่ในอันที่จะมีที่ดินเป็นของตนเอง ซึ่งความหวังนี้ทำให้ชีวิตของเขามีความหมาย ไม่เหมือนกับคนงานอื่น ๆ ทั่วไป และการสร้างความหวังของจอร์จ ก็เปรียบเสมือนการสร้างค้นหาในตัวเองที่มีแต่จะนำความทุกข์มาให้เพราะการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความหวังนั่นเอง

การมีความหวังทำให้จอร์จ และเลนนี่พยายามดิ้นรนทำงานทำเพื่อจะได้เก็บเงินซื้อที่ดิน จอร์จยอมที่จะอยู่ในไร่แห่งนี้อย่างหวาดกลัว เขารู้ว่า เลนนี่จะต้องมีเรื่องกับเคอร์เลย์ลูกชายเจ้าของไร่อย่างแน่นอน แต่เพราะต้องการให้ความฝันเป็นความจริง เขาจึงต้องคอยเตือนเลนนี่ไม่ให้มีเรื่อง และถ้าหลีกเลี่ยงไม่ไ้จริง ๆ ก็ให้ยอมถูกเขาเตะตอยจะ เห็นไ้ว่าการเป็นคณงานในไร่ทำให้พวกเขาต้องยอมถูกกลั่นแกล้ง เพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อสู้เพื่อความหวังต่อไป ความทุกข์ทรมานที่เลนนี่ได้รับก็คือความทุกข์ใจของจอร์จ

ในนวนิยายเรื่องนี้ สไตน์เบ็คต้องการแสดงให้เห็นว่า การเป็นเพียงคนงานในไร่นั้นต้องมีชีวิตอยู่อย่างขมขื่น เต็มไปด้วยความเดือดร้อนยุ่งยาก การถูกรังแกกลั่นแกล้งจากคนที่เหนือกว่าตลอดเวลา การตัดสินใจยิงเล่นนี้ในตอนท้ายของเรื่องก็คือการช่วยให้เล่นนี้พ้นทุกข์จากการถูกรังแก จากคนที่มีสติปัญญาเหนือกว่า และหนีจากความเดือดร้อนอีกนานัปการที่เล่นนี้จะคงได้รับ ในขณะเดียวกัน จอร์จก็บอกให้ผู้อ่านทราบว่า ชีวิตเขายังอยู่ในโลกนี้ต่อไป ก็เป็นชีวิตที่น่าเบื่อหน่าย เพราะความสิ้นหวัง ซึ่งอยู่ในประเด็นที่ว่าชีวิตเป็นการแกว่งไกวอยู่ระหว่างความทุกข์และความเบื่อหน่าย ดังปรากฏในทัศนะเชิงทุนนิยมที่กล่าวมาแล้ว

ตัวละคร อีกลักษณะหนึ่งที่แตกต่างจากตัวละครสำคัญใน The Pearl, The Grapes of Wrath และ Of Mice and Men คือ การสร้างตัวละครที่ไม่ได้มาจากครอบครัวยากจน ไร้การศึกษาหรือมีความคอยทางปัญญาแต่อย่างใด กระนั้นสไตน์เบ็คก็แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมในตัวละคร โดยชี้ให้เห็นว่ามนุษย์แม้จะอยู่ในระดับที่ดี มีความพร้อมในทุก ๆ ด้านทั้งทางร่างกายและทรัพย์สินเงินทอง ก็หาได้พบกับความสุขตลอดไปไม่ ชีวิตยังคงเต็มไปด้วยความเลวร้าย จนไม่น่าอยู่เช่นเดียวกัน

อัครัม ทรัสส์ และแอรอน บุตรชายฝาแฝดคนหนึ่งของเขา จากนวนิยายเรื่อง East of Eden นั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกันหลายด้าน กล่าวคือ ทั้งสองไม่ชอบการมีเรื่องชกต่อยกัน ชอบชีวิตที่สงบไม่สนใจเกี่ยวกับสภาพรอบตัวที่เลวร้าย สิ่งเหล่านี้จะทำให้เขาพบชีวิตที่สงบสุข แต่ความเป็นคนอ่อนแอทำให้คนทั้งสองต้องตกเป็นเหยื่อคนที่ฉลาด และแข็งแรงกว่า มักจะถูกกดขี่ รังแกกลั่นแกล้งจนทำให้เขาต้องทนอยู่ในโลกนี้อย่างขมขื่น การสร้างให้ตัวละครมีความอ่อนแอ และต้องเป็นเหยื่อของคนในสังคม นับเป็นการสนับสนุนให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์อย่างเด่นชัดยิ่งขึ้น

อัคริทธิ์ อดีตรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี เมื่อครั้งที่ยังเป็นเด็ก โดยสไตน์เบิร์กมักจะเน้นให้เห็นการต่อสู้ของทั้งสองฝั่งนี้ว่า เป็นการต่อสู้ที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ อัคริทธิ์มักจะเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ เพราะเป็นคนอ่อนแอกว่า และไม่ยอมโกตอบในการชกต่อยแต่ละครั้ง เขาต้องออกทนต่อความรุนแรงและอดกลั้นต่อโศกเศร้าของน้องชายที่เกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว อัคริทธิ์ทราบดีว่าตลอดเวลา ความอิจฉาริษยาของชาร์ลส์และความแข็งแกร่งทำให้เขาหาทางกลับแก้แค้นพี่ชาย โดยที่เขาเองก็รู้สึกเป็นทุกข์เช่นกัน

ต้องการความรักจากบิดา เมื่อศาลเห็นว่าทุกคนให้ความสนใจและเอ็นดูแอรอน เขาจึงพยายามทำทุกอย่างที่จะทำให้บิดาคือ อคัม รักเขามากกว่าแอรอน และเมื่อทำไม่สำเร็จ เขาจึงหาทางกลั่นแกล้งแอรอน ซึ่งเป็นคนอ่อนแอให้ได้รับความทุกข์ทรมานใจอีก ศาลเล่าเรื่องเกี่ยวกับมารดาที่แท้จริงของพวกเขาให้แอรอนฟัง และรู้สึก พึงพอใจ เมื่อพบว่าแอรอนเศร้าเสียใจ และทนรับความจริงไม่ไหว ความอ่อนแอทำให้แอรอนรู้สึกอับอายคนในสังคม จนไม่สามารถเผชิญหน้ากับใครได้ เขาหนีไปเป็นทหาร และตายในที่สุด บิดาคือ อคัม รู้สึกเสียใจต่อเหตุการณ์ทั้งหมดและล้มป่วยลง สไตน์เบิร์กได้ชี้ให้เห็นการที่คนอ่อนแอต้องตกเป็นเหยื่อของสังคมจนไม่สามารถทนอยู่ในโลกนี้ได้อย่างมีความสุข เช่น อคัม และแอรอนว่าเป็นชีวิตที่มีทุกข์ ต้องพบแต่ความพ่ายแพ้ สูญเสีย แม้มือชนะหรืออยู่ที่เหนือกว่า สไตน์เบิร์กได้ชี้ให้เห็นเช่นกันว่า เป็นชีวิตที่ไม่มีความสุขเช่นเดียวกัน การที่ศาลสามารถทำให้แอรอนเสียใจและหนีไปได้และทำให้บิดาต้องล้มป่วยลงอีกคนนั้น ศาลรู้สึกผิดตลอดเวลา คนที่ตายไปแล้วอย่างแอรอนคือคนที่พ้นทุกข์ แต่คนที่ยังมีชีวิตอยู่อย่างศาลนั้นจะมีความทุกข์มากกว่า เพราะชีวิตเขาจะต้องอยู่ต่อสู้อยู่ต่อไป โดยที่มีความรู้สึกเสียใจต่อการกระทำของตนฝังใจอยู่ตลอดชีวิต

ทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบิร์ก เห็นโทษจากการสร้างตัวละครทั้งที่มาจากสภาพยากจนค่าตอบแทน การศึกษา คอยทางปัญญา และตัวละครที่มาจากสังคมอีกระดับหนึ่ง ให้ต้องเผชิญกับความทุกข์ความผิดหวัง พ่ายแพ้ตลอดชีวิต นับเป็นกลวิธีการประพันธ์ที่สนับสนุนทัศนะดังกล่าวให้เด่นชัดอีกวิธีหนึ่ง

ฉาก

กังที่ไคเคยกล่าวมาแล้วว่า นวนิยายของสไตน์เบ็คส่วนใหญ่มักจะใช้ฉาก
 ที่เป็นธรรมชาติในหุบเขาซาลีสต์แคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นบ้านเกิดที่เขาค้นเคย
 โดยสภาพทางภูมิศาสตร์แล้ว แคลิฟอร์เนีย เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์
 เป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของประเทศ ภูมิประเทศเต็มไปด้วยภูเขา และหุบเขา
 แคลิฟอร์เนียกลับแสดงทัศนะต่อสภาพความสวยงามของธรรมชาติ และความอุดมสมบูรณ์
 ของแผ่นดินในทางที่เลวร้ายมากกว่าที่ เขามักจะกล่าวถึงความแห้งแล้งมากกว่า
 ความชุ่มชื้นของธรรมชาติ กังที่พบใน East of Eden ความไม่แน่นอนของ
 ธรรมชาติที่นำความแห้งแล้งมาสู่ ทำให้เกิดความเคียดแค้นอันอยู่อย่างลึกซึ้งโดยเฉพาะ
 ชาวไร่ ที่มีชีวิตขึ้นอยู่กับธรรมชาติและแผ่นดินโดยแท้จริง สไตน์เบ็คใช้ความแห้งแล้ง
 ของที่ดินเป็นที่ยูอาสัยของคนยากจน ซึ่งเป็นการเน้นให้เห็นอย่างแจ่มชัดว่า
 คนยากจนมักจะพบแต่ความโหดร้ายของธรรมชาติ เช่นเดียวกับ ซามูเอล
 แอมีลตัน เพื่อนบ้านของอัครคนหนึ่ง ได้พบสภาพที่ดินที่เขาเข้ามาจับจองนั้นแห้งแล้ง
 ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูกแต่อย่างใด ซามูเอลหรือแซม แม้จะรู้ถึงสภาพเช่นนี้
 ใดก็ตามเขาก็พยายามหาทางอย่างอื่นหาเป็นการทดแทน แม้กระนั้นก็ยังไม่สามารถ
 ทำให้ชีวิตของเขาดีขึ้นมาได้ เช่นเจ้าของไร่คนอื่น ๆ ในหุบเขาซาลีสต์
 เหมือนกัน ในทางตรงกันข้ามอัคร พัลส์ แม้จะสามารถซื้อที่ดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่
 การทำไร่ เขากลับพบความผิดหวัง สูญเสียในชีวิต จนต้องปล่อยให้ที่ดินเหล่านี้
 ว่างเปล่าไปอย่างน่าเสียดาย การแสดงทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบ็คต่อ
 สภาพที่แวดล้อมตัวละครนั้นเห็นได้จากการสร้างฉากที่เต็มไปด้วยความแห้งแล้ง
 แร้นแค้น ไม่น่าอยู่ และแม้ว่าฉากบางแห่งจะน่าอยู่ก็ตาม ตัวละครก็เกิดความทุกข์
 เสียก่อน ก่อนที่จะพบกับความสุขอันเกิดจากการกอบโกยผลประโยชน์จากธรรมชาติ
 แต่ใน The Grapes of Wrath สไตน์เบ็คได้สร้างฉากที่เต็มไปด้วยความแห้งแล้ง
 ในรัฐโอกลาโฮมา ที่แม้จะมองไปทางไหนก็เต็มไปด้วยฝุ่นสูงท่วมหัว แผ่นดินแข็ง

แห่ง แตรระแหง ซึ่งก่อให้เกิดความแห้งแล้งใจแก่ผู้อ่าน และก่อความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ แก่ผู้อ่านอย่างยิ่ง เมื่อครบครวัจกละทิ้งแผ่นดินใน รัฐโอกลาโฮมาไปแล้ว ทุกคนก็ออกมาแออัด รวมกันอยู่บนรถกระบะเก่า ๆ คันหนึ่ง พร้อมควยสัมภาระที่จะพาพวกเขาไปสู่ความหวังใหม่ในแคลิฟอร์เนีย สภาพผู้คน และสภาพบนท้องถนนที่เต็มไปด้วยรถบรรทุกเก่า ๆ มุ่งหน้าไปในทิศทางเดียวกันนั้น เป็นการสะท้อนให้เห็นทัศนะเชิงทวินิยมว่า เป็นความหวังที่อยู่บนความไร้จุดหมาย นั้นเอง สภาพแวดล้อมตัวละครในขณะเดินทางนั้นคือการ เดินทางรอนแรมในเวลา กลางวัน และหยุดพักตั้งเต็นท์ในบริเวณริมถนนในเวลากลางคืนย่อมชี้ให้เห็น ความเป็นอยู่ที่ไม่มีความสะดวกสบาย ของบรรดาผู้อพยพ ซึ่งเป็นฉากรแสดงให้เห็น ทัศนะเชิงทวินิยมของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดี

ในค่ายอพยพในแคลิฟอร์เนีย สไตน์เบ็คได้สะท้อนให้เห็นถึงความน่ากลัว ของผู้คนรอบข้าง ต่างคนต่างหวาดระแวงซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะตำรวจที่ ผู้อพยพรู้สึกหวาดกลัวยิ่งกว่าใคร และความโหดร้าย ไร้มโนธรรมของตำรวจนี้เอง ที่ทำให้ชายคนหนึ่งต้องกลายเป็นคนเงอะ ๆ งะ ๆ เพราะความระมัดระวังตัวจนเกินไป นอกจากความหวาดกลัวแล้ว พวกผู้อพยพยังต้องพบกับอันตรายจากการกลั่นแกล้ง ของบรรดาเจ้าของดิน นายจ้าง และตำรวจ ซึ่งมีไ้มาดแลความปลอดภัย ตามที่เขากล่าวอ้าง แต่คอยหาโอกาสไล่ที่อยู่ชั่วคราวเหล่านี้โดยการเผาไฟเป็นต้น สภาพความเป็นอยู่ของผู้อพยพในแคลิฟอร์เนียไม่แตกต่างกับสภาพขณะที่พวกเขา เดินทางรอนแรมมาแต่กลับจะเลวร้ายกว่าเดิม เพราะความหวังที่เขาใฝ่ฝันหาได้ กลายเป็นความสิ้นหวังกับบรรดาผู้คนที่ไม่ไปด้วยการกดขี่ กลั่นแกล้ง ความโหดร้าย ของชนชาติที่มีแต่จะซ้ำเติมความทุกข์ที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มพูนขึ้นไป สไตน์เบ็คได้เน้น ให้เห็นว่าชีวิตของคนยากไร้นั้นมีแต่ความไม่สบาย มีแต่ความหวาดผวา จนไร้ความสุข

ฉากสุดท้ายของนวนิยายเรื่องนี้ คือ ที่พักบนรถตู้เก่า ๆ ซึ่งคร อบครวโจก และผู้พบปะคนอื่น ๆ เป็นที่พักพิงขณะเข้าไปทำงานในไร่ฝ้ายแห่งหนึ่ง ก่อให้เกิดความรู้สึกหดหู่แกมอาบเป็นอย่างยิ่ง เพราะสิ่งนี้ไ้สะท้อนให้เห็นความน่าสมเพช เวทนาของคนยากจน ไร่ที่อยู่อาศัยว่าหมดสิ้นแล้วซึ่งความหวังทั้งปวง ชีวิตความเป็นอยู่ฝืด ที่อบอุ่นนั้นเป็นสิ่งที่เกินความฝัน ทุกคนต่างก็มีชีวิตที่ระเหเรวเอนไปอย่างไร จุกจิกหมาย อีกทั้งความโศกเศร้าของภรรยาที่เสียชีวิตก็เกิดขึ้นกับ คร อบครวโจก ก็แทบจะทำให้เอาชีวิตไม่รอด สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นว่าสภาพธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของคนยากไร้ นั้นมีแต่ความขมขื่น ไม่รู้จักจบสิ้น ซึ่งก็ถือเป็นการ แสดงทัศนะเชิงทวินิยมที่เด่นชัดอีกอันหนึ่ง

เช่นเดียวกับ The Pearl ที่สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงทวินิยมต่อสังคมของชาวประมงที่ยากจน สภาพกระตอมที่ปลูกอย่างง่าย ๆ ทำจากกิ่งไม้ ใบไม้ หรือวัสดุที่พอจะหาได้ในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิดติดกัน โดยมีเพียงรั้วเล็ก ๆ กันไว้บอกขอบเขตภายในกระตอมที่คิโนอาศัยอยู่ ก็ไ้บ่งบอกให้ผู้อ่านได้ทราบถึงความไม่ปลอดภัยของตัวบ้าน ที่ไม่อาจปกป้องอันตรายใด ๆ ได้ พื้นบ้านเป็นดิน เตาไฟก็ทำขึ้นโดยการขุดหลุมไว้สำหรับก่อไฟปรุงอาหาร ที่นอนเป็นเพียงเสื่อธรรมดาผืนหนึ่ง เปลเด็กทำด้วยลังไม้แทนโดยใช้เชือกผูกห้อยกับซอกกระตอมที่ต่อจากหลังคา ซึ่งสภาพเช่นนี้สไตน์เบ็คได้เน้นให้เห็นอันตรายที่เกิดจากสัตว์มีพิษตัวเล็ก ๆ ที่มีจะก่อความรำคาญแก่อุญอัสย และหนูน้อยโคโยติโตก็เป็นเหยื่อของสัตว์มีพิษอย่างแมลงป่อง จนได้รับความเจ็บปวดทรมาน และคิโนเองก็รู้ถึงอันตรายที่อาจจะเกิดกับคร อบครว เขาได้ตลอดเวลาเช่นกัน การพบไข่มุกขนาดใหญ่ ก็คือ การ เน้นให้เห็นถึงสภาพที่ไม่มีความปลอดภัย ความน่ากลัวของที่อยู่อาศัยของคิโนนั่นเอง คิโนต้องมีชีวิตอยู่อย่างหวาดระแวงภัยและอันตรายตลอดเวลา ความหวาดระแวงทำให้สภาพความสุขของคร อบครวที่เคยมีต้องมลายหายไป กลายเป็นความฉุนเฉียว โกรธเคือง ตัวคิโนนอกจากจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสภาพที่อยู่อาศัยในทางที่เลวร้ายแล้ว ภรรยาของเขาก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่ไ้แสดงให้เห็นว่ามีความหวาดกลัวภัยอันตรายที่อาจจะเกิดกับ

คร อบครัวเช่นกัน กังนัสนภาพที่อยู่อาศัยของคิโนจึงทำให้ทั้ง เขาและภรรยา
ต้องเผชิญกับความทุกข์ยากตลอดมานับตั้งแต่พบไข่มุกเมื่อนั้น

สภาพคนที่แวดล้อมตัวคิโน และคร อบครัว ทำให้เขาสามารถเห็นสภาพ
การ กขี่ กลับแล้งจากผู้ที่เหนือกว่า ความไม่จริงใจของแพทย์และความมีเล่ห์เหลี่ยม
ในดวงตาของเขาทำให้คิโนรู้สึกหวาระว้าง เช่นเดียวกับบรรดาพ่อค้าที่นั่นวางท่า
เรียงกันบนเก้าอี้ รอคนนำไข่มุกมาขาย สภาพการส่งเสียงแสดงอาการตื่นเต้น
ราวกับเสียงกระต๊ากของแม่ไก่ตอนวางไข่ พยายามตะเบ็งเสียงต่อรองราคา
จนกระทั่งสามารถทำให้หาการรับซื้ออยู่ในระดับต่ำสุดเท่าที่ชาวประมงจะสามารถ
ยื่นหยัดได้ ความสนุกสนานของพวกพ่อค้ารับซื้อที่โคกแล้งคนที่คอยกว้า ทำให้
ผู้อ่านเข้าใจทัศนะของยูประพันธ์อย่างแจ่มชัดว่า เขามีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิต
ของคนยากจนในทางที่เลวร้ายเพียงใด สำหรับคนยากจนแล้วไม่มีสิ่งใดที่เป็น
ความเที่ยงแท้ ยุติธรรม ความคิดเห็นที่มีต่อคนยากจน จึงเป็นการมองเห็นแต่ใน
ด้านร้ายมากกว่าดี ซึ่งถือว่าเป็นทุนนิยมนั่นเอง

อีกฉากหนึ่งที่ไคม้งบอกทัศนะเชิงทุนนิยม คือ ฉากในขณะที่คิโน และภรรยา
ของเขาหลบหนีออกนอกเมือง ความแห้งแล้งของกิ่งไม้ใบไม้ ผืนที่คละคลุ้งไปทั่ว
จนทำให้การ เดินทางหลบหนีครั้งนี้มีแต่ความหกลู่ ท้อแท้ใจ เสียงกรอแกรนของ
กิ่งไม้ใบไม้ เสียงหวีดหวิวของสัตว์ที่ร้องในเวลากลางคืน ทำให้เข้าใจถึง
ความหวาดผวาท่าแม่ว่าจะต่อสู้ต่อไปหรือหลบหนีไปอีกไกลแสนไกลก็ไม่สามารถจะหนีภัย
ที่นำกลัวเหล่านี้ได้ ความน่าสะพึงกลัวของธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละครได้แสดงทัศนะ
เชิงทุนนิยมของยูประพันธ์ไว้ว่า ตัวละคร เกิดความทุกข์มากเพียงใด เมื่อมี
ความหวาระว้าง ทุกคนต้องอยู่ในสภาพที่เกร็ง เครียด อ้วนกรรยาของคิโน
ต้องคอยเค้นเหยียบรอยเท้าของคิโน เพื่อไม่ให้เป็นที่สังเกต เมื่อจะหยุดพักก็ต้อง
หาที่พักอย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่มีความสุข ชีวิตเต็มไปด้วยอันตรายไม่น่าไว้วางใจ
ซึ่งสโคปเบ็คได้ฉายทอดทัศนะนี้ไว้เป็นอย่างดี

ฉากหรือสภาพแวดล้อมตัวละคร ใน Of Mice and Men แตกต่าง
จากนวนิยายทั้ง 3 เรื่องที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว กล่าวคือ ฉากในนวนิยายเรื่องนี้
มักจะเน้นที่ตัวบุคคลมากกว่าธรรมชาติ และสถานที่ แต่ก็ยังเป็นสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิด
ความอึดอัดและมีสภาพของทุนนิยม ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน คนงานในไร่ โดยทั่วไปแล้ว
ไม่ทำให้จอร์จและเลนนี่ลำบากใจแต่อย่างใด เพราะการที่ทั้งสองเป็นเพื่อนกัน
ทำให้คนอื่น ๆ ไม่กล้ายุ่งเกี่ยวกับเขามากนัก อีกทั้งสลิม หัวหน้าคนงาน ก็เป็นคนที่
ทุกคนชื่นชอบ และให้ความเคารพเป็นอย่างดี จึงไม่มีการจ้องจับผิด หรือกลั่นแกล้ง
คนที่มาใหม่ และอาจจะเป็นเพราะสภาพคนงานที่เข้า ๆ ออก ๆ อยู่เสมอ จนทำให้
ทุกคนหมดความสนใจ ส่วนเจ้าของไร่ ก็เป็นคนที่ไม่จริงจังมากนัก สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อ
ตัวเขา เขาก็จะให้ความสนใจ แต่เคอร์เลย์ลูกชายเจ้าของไร่ และภรรยาของเขา
เท่านั้นที่ทำให้เลนนี่มาใหม่อย่างเลนนี่ และจอร์จเกิดความอึดอัด ไม่สบายกายและใจ
โดยเฉพาะเลนนี่ รูปร่างที่สูงใหญ่ของเขาทำให้เคอร์เลย์ไม่พอใจ พละกำลังที่
มากมายทำให้ภรรยาของเคอร์เลย์รู้สึกสนใจ ความไม่พึงพอใจของเคอร์เลย์
ก็แสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง ตลอดเวลาที่เขาคอยเผชิญหน้ากับ และการที่
เคอร์เลย์ไม่เคยรู้สึกสภาพเบื้องหลังของเลนนี่ ทำให้เกิดเรื่องเคียดแค้นใจแก่เลนนี่
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจอร์จ ความรู้สึกต่าง ๆ ที่เคอร์เลย์แสดงออกมานั้นก่อให้เกิด
ความหวาดกลัวในจิตใจของทั้งสองคน สภาพเช่นนี้สไตน์เบ็คต้องการชี้ให้เห็นว่า
คนที่แวดล้อมนั้นมีทั้งดี และไม่ดี โดยเฉพาะจิตใจของมนุษย์แต่ละคนที่เราไม่สามารถ
อ่านออก การที่ต้องตกเป็นผู้น้อย เป็นคนงานมีแต่จะต้องตกเป็นเหยื่อของคนที่เหนือกว่า
ซึ่งล้วนแล้วแต่ก่อให้เกิดความทุกข์กาย และทุกข์ใจ สไตน์เบ็คต้องการให้ผู้อ่านได้เห็น
ความทุกข์ของจอร์จและเลนนี่ที่ไ้รับมากกว่าความสุขที่เคอร์เลย์ไ้รับจากการวาง
อำนาจข่มขู่ที่คำตอยกว่าเขา และไ้ชี้ให้เห็นว่า การข่มขู่อื่นของเคอร์เลย์มิไ้
ทำให้เขามีความสุขใจดังที่คิด กลับต้องพบกับความพ่ายแพ้ เจ็บปวด กายและใจ
เช่นเดียวกัน ซึ่งการถ่ายทอดสภาพบรรยากาศที่แวดล้อมตัวละครในกานที่เลวร้าย
อย่างนี้ก็คือการ แสวงหาคณะเชิงทุนนิยมต่อสภาพแวดล้อมในชีวิตของมนุษย์กลุ่มหนึ่งนั่นเอง

การที่สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นว่า สภาพที่แวดล้อมตัวละครมีแต่ความน่ากลัว ความน่าอึดอัด รำคาญใจ อย่างนี้ทำให้ความฝันของตัวละครมีโอกาสที่จะเป็นจริงได้ยาก เพราะเมื่อใดก็ตามที่มนุษย์มีแต่ความหวาดระแวง มีแต่การถูกกดขี่กลั่นแกล้งจากผู้ที่แวดล้อม เขาก็จะเกิดความทุกข์ในใจ เพราะไม่มีโอกาสลงมือได้เลย ความเคียดแค้นที่ยุกยักนานัปการนั้นจะเกิดขึ้นกับตนเองอีกเมื่อใด และถ้าสภาพแวดล้อมยังเป็นอยู่เช่นนี้ ความฝันของคนยากไร้ก็ไม่มีโอกาสที่จะเป็นความจริงได้ ชีวิตที่ต้องมีแต่การต่อสู้ และพบกับความพ่ายแพ้ หมกหมุ่น ตลอดเวลาเป็นชีวิตที่ไม่นาอยู่ ซึ่งสไตน์เบ็คสามารถทำให้ผู้อ่านคล้อยตามทัศนะเชิงพessimistic ได้อย่างดี

การบรรยาย

การ แสดงทัศนะ เชิงพessimistic ที่เห็นเด่นชัดอีกอันหนึ่ง มาจากการบรรยายในท้องเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบรรยายเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมซึ่งใช้เป็นฉากในนวนิยายเรื่องนั้น การ เอรักเอาเปรียบตลอดจนวิธีการ กลั่นแกล้งคนที่ต่ำต้อยกว่าอย่างมีเล่ห์เหลี่ยม การ ต่อสู้ และลักษณะของตัวละคร ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกท้อแท้ ผิดหวังในชีวิต ซึ่งสไตน์เบ็คได้ถ่ายทอดลักษณะดังกล่าวเพื่อชี้ให้เห็นว่าทำให้เกิดทุกข์ มีสภาพของคนที่มีความทุกข์ โดยใช้วิธีการ บรรยายโดยตรง คือ แบ่งการบรรยายของผู้อุปถัมภ์และเนื้อเรื่องออกเป็นบทๆ สลับกันไปตลอดทั้งเรื่อง ดังที่พบใน

The Grapes of Wrath นับเป็นการบรรยายที่เน้นให้เห็นทัศนะเชิงพessimistic อย่างชัดเจนเรื่องหนึ่ง

การบรรยายโดยตรงของสไตน์เบ็ค มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติแวดล้อมตัวละคร ที่ก่อให้เกิดทุกข์ โดยการชี้ให้เห็นสภาพที่แห้งแล้ง แร้นแค้น จนทำให้ผู้อุปถัมภ์หรือผู้อุปถัมภ์จากธรรมชาติในถิ่นนั้น ไม่สามารถจะทนอยู่ต่อไปได้ เช่น เมื่อสไตน์เบ็คต้องการ เล่าสภาพความแห้งแล้งในรัฐโอกลาโฮมา

ที่เป็นสาเหตุให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นไปยังรัฐแคลิฟอร์เนีย วามองไปที่โลกก็มีแต่ความแห้งแล้งภูมิประเทศมีแต่สีแสด และสีเทา ฝนตกเพียงเล็กน้อยทำให้บรรดาวัชพืชเท่านั้นที่งอกงามเขียวชอุ่ม แต่ยังไม่ทันไร ก็เหี่ยวแห้งดังเดิม

The woods grew darker green to protect themselves, and they did not spread anymore. The surface of the earth crusted, a thin hard crust, and as the sky became pale, so the earth became pale, pink in the red country and white in the grey country.

(Steinbeck. 1939 : 5)

ลักษณะของวัชพืชที่พยายามปกป้องตัวเองจากความแห้งแล้งจนทำให้สีเขียวสดใส กลายเป็นสีที่ขุ่นมัว และไม่สามารถเจริญเติบโต ผิวดินแห้งแตก ระบายน้ำกับสะเด็ดน้ำหมด ทุกหนทุกแห่งมีแต่ความหม่นหมอง ซึ่งสไตน์เบ็คใช้สีแสด เทา และสีขาว ในการชี้ให้เห็นถึงความแห้งแล้งที่ถึงขีดสุดของมัน และก่อให้เกิดความหดหู่ใจแก่ผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง

ความแห้งแล้งขนาดหนัก ทำให้มองไปทางใดก็พบแต่ความเหี่ยวแห้งของพืชพันธุ์ มีแต่ลมและฝุ่นละอองไปหมด ซึ่งสไตน์เบ็คได้บรรยายให้เห็นถึงความร้ายแรงของฝุ่นที่แผ่ปกคลุมพืชไร่ จนเกิดความเสียหาย และความรุนแรงของลมที่แทบจะถอนรากถอนโคนพืชที่ปลูกไว้ให้หมดสิ้น ทั้งยังบรรยายให้เห็นสภาพผู้คนที่มีแต่ความทุกข์ทั้งกาย และใจ กับสภาพธรรมชาติรอบตัว

In the middle of that night the wind passed on and left the land quiet. The dust - filled air muffled sound more completely than fog does. The people, lying in their beds, heard the wind stop. They awakened when the rushing wind was gone. They lay quietly and listened deep into stillness. Then the roosters crowed, and their voices were muffled, and the people stirred restlessly in their beds and wanted the morning. They knew it would take a long time for the dust to settle out of the air. In the morning the dust hung like fog, and the sun was as red as ripe new blood. All day the dust sifted down from the sky, and the next day it sifted down. An even blanket covered the earth. It settled on the corn, piled up on the tops of the fence posts, piled up on the wires; it settled on roofs, blanketed the weeds and trees.

(Steinbeck. 1939 : 6 - 7)

ผลจากความรุนแรงของลมที่พัดผ่าน นอกจากจะทำให้ฝุ่นกระจายปกคลุมพืชพันธุ์ในไร่แล้ว สไตน์เบ็คยังชี้ให้เห็นความกระวนกระวายใจ ความอึดอัดใจของคนที่ไม่มีหนทางที่จะแก้ไขหรือต่อสู้ได้ นอกจากนอนคอยเวลาให้ลมสงบ ฝุ่นจาง และฟ้าสว่างเสียก่อน เสียงไก่ที่ขันนอกเวลาเข้านอนก็เป็นเสียงที่

ก่อให้เกิดความเหี่ยวแห้ง หดหู่ใจ มากกว่าให้ความสดชื่น ในยามรุ่งอรุณ
และสิ่งที่พวกเขาพบเห็นในตอนเช้าก็ไม่ทำให้เขาเกิดความหวังหลงเหลือ แต่อย่างใด
มีแต่ฝุ่นที่ลอยลอยหนาหิมในอากาศราวกับหมอก จนทำให้แสงอาทิตย์
แค้นสลับปลั่ง ราวกับเลือด และตลอดทั้งวันพวกเขาได้แต่มองฝุ่นละออง
ลอยลอยลงสู่พื้นดินปกคลุมต้นข้าวโพด กองขยะบนรั้ว ลวดหนาม บนหลังคา
และต้นไม้ทั่วไป

สไตน์เบิร์กได้แสดงทัศนะเชิงทฤษฎีให้เห็นถึงความทุกข์กายและใจของมนุษย์
ที่มาจากความแห้งแล้งของสภาพธรรมชาติที่แวดล้อมมนุษย์ จนไม่สามารถทนอยู่
ต่อไปได้

การบรรยายอีกตอนหนึ่งที่สไตน์เบิร์กยกมากล่าวถึงเป็นเรื่องเฉพาะลงไป
ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นสภาพการถูกกดขี่กีดกันแกล้งของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า และ
เข้าใจถึงความทุกข์ทรมานของผู้ที่ยากไร้ คำตอบได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เนื่องจากสภาพความแห้งแล้งที่เกิดขึ้นอย่างหนักทั่วไป ทำให้บรรดาชาวไร่
ไม่มีผลผลิต และขาดรายได้ของนำที่ดินไปจำนองไว้กับธนาคาร เพื่อหาเงินมาลงทุน
กระนั้นความแห้งแล้งของธรรมชาติที่เกิดขึ้นติดต่อกันเป็นเวลาหลายปี ทำให้พวกเขา
ไม่มีผลผลิตเพิ่มขึ้น ในที่สุดที่ดินที่เคยเป็นของตนต้องถูกทางธนาคารยึดไป ชำยัง
ถูกขับไล่ออกจากที่ดินที่เคยทำมาหากินตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษ สไตน์เบิร์กชี้ให้เห็น
ความโหดเหี้ยมของธนาคาร ที่ยอมให้ทรัพย์สินที่กิน ดื่มน้ำก็กิน ดื่มน้ำก็กิน ดื่มน้ำก็กิน ดื่มน้ำก็กิน
สร้างผลผลิตได้ ธนาคารส่งรถแทรกเตอร์เข้าไปบุกเบิกที่ดินเพื่อขับไล่เจ้าของที่เดิม
การโต้ตอบระหว่างคนขับรถแทรกเตอร์ และบรรดาชาวไร่ที่สไตน์เบิร์กถ่ายทอดให้เห็น
นั้นก่อให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจ ต่อผู้ที่ถูกกดขี่ เอารัดเอาเปรียบ และทำให้มองเห็น
สภาพของความทุกข์ได้

คนซักร วมักจะอ้างถึงคนที่จ้างเขามาโดยหาตัวคนที่ชัดเจนลงไปไม่ได้ว่า
เป็นใคร แต่ผู้ที่เป็นใหญ่และมีอำนาจที่สุดคือ ธนาคาร ที่ประกอบด้วยคณะกรรมการ
หลายคน คนเหล่านี้ทำงานร่วมกัน จะโทษว่าเป็นความโหดร้ายของใคร คนใดคนหนึ่ง
ไม่ได้ ในขณะที่บรรดาเจ้าของที่ต้องผูกติดอยู่ เขาคว่ำค่าที่พักผ่อนเวทนาสงสาร
ยิ่งนัก เขาพูดถึงการ เข้าไปฆ่าผู้ที่เป็นสาเหตุให้เขาไร้อำนาจ แต่กระนั้นความมีเล่ห์เหลี่ยม
ที่เหนือกว่าของบรรดานายทุนและธนาคาร อีกทั้งกฎหมายบ้านเมือง ก็ต้องทำให้เขา
หมดหนทางต่อสู้ ซึ่งสไตน์เบิร์กได้บรรยายสีหน้าที่เต็มไปด้วยความรู้สึกฉุนเฉียว
หมดหวังและสูญเสียของบรรดาเจ้าของที่ถูกขับไล่เหล่านี้ว่า พวกเขาไม่มีโอกาส
ที่จะต่อสู้ใด ๆ ใ้นอกจากต้องอพยพออกไป และเป็นการ อพยพที่ไม่รู้จุดหมายของ
ชีวิตที่แน่นอนความหมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตทำให้ชีวิตในอนาคตคับบวมลง มองเห็น
แต่ความน่าเบื่อ ความทุกข์เท่านั้น ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันทีว่า จากการ บรรยาย
และคำพูดสนทนาที่สไตน์เบิร์กถ่ายทอดออกมาอย่างตรงไปตรงมา เป็นการ แสดงความคิดเห็น
ของผู้ที่สูญเสีย พ่ายแพ้ในค่านิยมที่เลวร้ายมากกว่าที่จะสร้างให้ตัวละครมีความหวังในทางที่
ดีต่อไป ซึ่งก็หมายถึงความคิดเห็นของผู้ที่พ่ายแพ้ สูญเสียในทางทุนนิยมนั่นเอง

ในบทแทรกแต่ละตอนที่สไตน์เบิร์กถ่ายทอดออกมา นั้น นอกจากจะทำให้
ผู้อ่านได้เห็นการ ก่อตั้งของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า เช่น บรรดานายทุนกับเจ้าของไร
ที่ยากจน แล้วเขาได้ถ่ายทอดการ เอร็ดเอื้อเปรียบของบรรดาพ่อค้าขายรถที่ซื้อรถ
ใช้แล้วในราคาถูกแต่นำมาขายต่อในราคาแพง กลโกงในการ หลอกล่อให้คนซื้อ
รถที่เก่าคร่ำคร่าไปให้ได้ การ ถูกคนที่ไม่มีปัญญาจะซื้ออย่างไร้มนุษยธรรม ซึ่ง
ลักษณะการ เอร็ดเอื้อเปรียบที่ปรากฏในรัฐโกลาโหมนี้ได้เกิดขึ้นเช่นเดียวกับ
ในแคลิฟอร์เนีย ที่เด็กคนหนึ่งเล่าให้ฟังว่า ความอดอยากทำให้เขาต้องขายรถ
ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตไปในราคาถูกที่สุด แต่ในวันรุ่งขึ้นเขาพบว่ารถคันที่เขาขาย
ไปนั้นได้คิดราคาขายหนำซ้ำใหม่เป็นราคาแพงกว่าที่เขาได้ขายไปถึงสองเท่า

และการ เอาrickเอาเปรียบที่เด่นชัดที่สุดคือ การ หลอกลวงคนงานอพยพ ให้เดินทางไปแคลิฟอร์เนียโดยแจกใบปลิวของงานที่ต้องการรับสมัครคนเป็นจำนวนมาก ทำให้ทุกคนแห่กันไปทำงานที่นั่น และพบว่า เป็นกลลวงของ บรรณายทุนที่ต้องการ กรรราคาจ้างให้ทำลงจนคนงานไม่สามารถ อยู่ได้ แต่ก็ต้องทนเพื่อ ให้ชีวิต รอด คนงานที่มีอยู่มากมายทำให้บรรณายทุนเสียค่าจ้าง ในราคาถูก แต่ได้ผลผลิตเท่าเดิม ซึ่งก็คือว่า เป็นการ เอาเปรียบผู้ที่ยากไร้อยู่แล้ว ในทุกค่าลง

การ ถ่ายทอดสภาพความเป็นจริงในสังคมของสโตนเบิร์กนั้นได้ถ่ายทอดออกมาแต่สิ่งที่เลวร้าย สำหรับคนงานอพยพที่เขาได้พบปะมาด้วยตนเอง การ ถูกกดขี่ กลั่นแกล้ง และเอาrickเอาเปรียบที่สโตนเบิร์กใช้ในการ บรรยายในบทแทรก ประกอบบทสนทนาของคนที่กราวกับจะมีชีวิตจริง ทำให้ทราบว่า ประเด็นที่มีทัศนะ ความคิดเห็นต่อคนยากไร้ อย่างพวกอพยพว่า เป็นชีวิตที่ขมขื่น แต่ก็ต้องทนอยู่ต่อไป โดยไม่มีโอกาสที่จะมีสภาพที่ดีกว่าเดิมได้ แม้จะต่อสู้อย่างไร ชีวิตของพวกเขา ก็ยังคงอยู่ในสภาพที่เลวร้ายดังเดิม และอาจจะเลวร้ายกว่าเดิม ซึ่งเป็นชีวิตในเชิง หุนิยม มากกว่าสุขนิยม เพราะไม่เคยพบความสุขความสมหวังในชีวิตเลย

ในส่วนของเนื้อเรื่อง สโตนเบิร์กได้บรรยายถึงการ คอสูตินร ของคร อมครว โจค โดยเฉพาะ "แม" ที่ต้องเดินทางไปบนรถบรรทุก บรรทุกเกา ๆ สภาพทุรคโหด มุ่งไปยังแคลิฟอร์เนีย ก่อนออกเดินทางถึงแมทุกคนจะรู้สึกเสียใจที่ต้องจากบ้านเกิด เมืองนอน แต่ก็ยังพอมีความหวังที่จะมีชีวิตที่ดีกว่าเดิมในแผ่นดินใหม่ความอดทนของ "แม" และทุกคนในคร อมครวต่อการ เดินทางที่เต็มไปด้วยความอึดอัดกันว่าค่าจ้างของ ผู้คนที่เบียดเสียดกันอยู่บนรถบรรทุก เกา ๆ คับนั้นตลอดทั้งวัน ทำให้มองเห็นสภาพ ของคนยากจนที่ต้องทนทุกข์ทรมานทุกอย่าง ต้องทนต่อความลำบากทุกวิถีทาง เพื่อไป ถึงจุดหมายที่คั่งไว้

ระหว่างการ เดินทาง สไตน์เบ็คโคซี่ให้เห็นถึงความยุ่งยากต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดระยะทาง ความเก่าและชำรุดทรุดโทรมของรถ ทำให้คร อมครว้ใจ ต้องหยุดพักเครื่องเป็นระยะ เปลี่ยนและซ่อมเครื่องยนต์ในส่วนที่ชำรุดบ้าง นอกจากสภาพที่ไม่อำนวยความสะดวก การเดินทางแล้ว ทุกคนต้องพบกับความสูญเสีย นับตั้งแต่ ปู่ ที่เอนเจ็บมาบนรถไถไม่นานก็เสียชีวิตลง ยาลัมเจ็บลงอีกคนเพราะร่างกายไม่สามารถต้านทานสภาพต่าง ๆ รอบตัวได้อีกทั้งคำพูดของยูคินในทางที่ไม่ดีเกี่ยวกับแคลิฟอร์เนียทำให้ "พอ" และผู้ชายคนอื่น ๆ ในคร อมครว้ เกิดความท้อแท้ใจ จนเกือบจะเลิกเดินทาง ขากินทาง แด "แม" กลับเป็นผู้ให้กำลังใจและทำให้ทุกคนเดินทางต่อไปได้ และเมื่อการเดินทางลุล่วงถึงแคลิฟอร์เนีย โนอาห์บุตรชายคนหนึ่งของคร อมครว้ ไถหนีไปและตอนนี้ ริเวอร์ส สามีสองโรส ออฟ ชารอน ก็หนีเธอไปอีกเช่นกัน ความท้อแท้ผิดหวัง และสูญเสียที่ปรากฏอยู่เป็นระยะ ๆ ล้วนเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางความหวังที่ทุกคนมุ่งจะไปหาทั้งสิ้น แม้ "แม" จะแสดงพลังที่เข้มแข็งมีกำลังใจที่จะต่อสู้ต่อไป เพียงใดก็ตามผู้อ่านก็สามารถเข้าใจได้ว่า ทั้งหมดเป็นความพยายาม และการต่อสู้ที่เปล่าประโยชน์

แม้การ เดินทางจะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางแล้วก็ตาม สภาพการ ดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตอยู่ ออกก็ยังเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความไม่แน่นอนของงาน ค่าจ้าง สภาพคนที่มีความกว้างงาน ปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่งนับแต่คร อมครว้ใจโดยกว้างเข้ามาในดินแดนแห่งความหวัง การบรรยายให้เห็นสภาพการ เดินทางออกหางานตลอดทั้งวันของพอ ลุงจอห์น และอัล และกลับมาที่ค่ายพักอย่างหมดหวังนั้น เป็นวิธีการ แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตอย่างหนึ่งของผู้ประพันธ์ว่า แม้จะไต่พยายามต่อสู้เพียงใด คนยากไร้ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้ ความมีเล่ห์เหลี่ยมของคนในสังคมที่เหนือกว่าทำให้ชีวิตของพวกเขาต้องพบแต่ความพ่ายแพ้ สูญเสีย เช่นเดียวกับสภาพที่เกิดขึ้นในตอนท้ายเรื่อง เมื่อกล่าวถึงคร อมครว้ใจมีงานทำในไร่นาฝ่ายทุกคนแล้ว ความโหดร้ายของธรรมชาติก็โหมกระหน่ำทำให้ชีวิตของพวกเขาต้องประสบกับ

ความย่อยยับลงไปอีก สไตน์เบ็คไถ้บ่งบรรยายสภาพที่เกิดขึ้นกับคนยากจนว่าเป็นสภาพที่มีแต่ความโศกเศร้าทั้งจากยากจน และธรรมชาติที่ชวนให้เกิดความสลดหดหู่ใจ แกมอาน ชวนให้เห็นแต่ความทุกข์ที่ปรากฏอยู่เนื่อง ๆ มากกว่าความสุข ความสมหวัง นับ เป็นการ สะท้อนทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตของคนกลุ่มหนึ่งได้เป็นอย่างดี

การบรรยายที่แสดงให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมได้ชัดเจนอีกตอนหนึ่ง คือ การบรรยายตัวละครสำคัญที่มีลักษณะเชิงทุนนิยม ในเรื่องนี้ สไตน์เบ็คไถ้บรรยายให้เห็นลักษณะท่าทางรูปร่างหน้าตาของ "แม" ที่บ่งบอกให้รู้ว่าเป็นผู้ที่มีความทุกข์ฝังอยู่ในจิตใจ แต่ความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัวอย่างสูง การเป็นที่พึ่งพิงแก่คนในครอบครัว ทำให้เธอต้องอยู่ในสภาพที่หวานอมขมกลืน เธอรู้ว่า เธอมีความสำคัญต่อครอบครัวเพียงใด ดังนั้นการแสดงความท้อแท้ให้ทุกคนเห็นจึงเป็นสิ่งที่เธอไม่เคยแสดงออก

Her full face was not soft; it was controlled, kindly. Her hazel eyes seemed to have experienced all possible tragedy and to have mounted pain and suffering like steps into a high calm and a superhuman understanding. She seemed to know, to accept, to welcome her position, the citadel of the family, the strong place that could not be taken. And since old Tom and the **children** could not know hurt or fear unless she acknowledged hurt and fear, she had practiced denying them in herself.

(Steinbeck. 1939 : 69)

สไตน์เบิร์กบรรยายลักษณะของ "แม่" โดยตรงทั้งนี้เพื่อให้เห็นความเสียสละของเธอยอมรับเอาความทุกข์ ความเจ็บปวดมาไว้แต่เพียงผู้เดียว เธอจึงมีลักษณะของมนุษย์ที่มีแต่ความทุกข์ในชีวิต ซึ่งเป็นการมองชีวิตในค่านิยมที่ีแต่ความเลวร้ายของผู้ประพันธ์นั่นเอง

วิธีการบรรยายที่สไตน์เบิร์กใช้ในการเขียนนวนิยายขนาดสั้นเรื่อง The Pearl นี้แม่ผู้ประพันธ์จะไม่แยกการบรรยายโดยตรงออกเป็นบท ๆ แต่ก็มีส่วนคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ส่วนที่ผู้ประพันธ์บรรยายโดยตรงมักจะแทรกไว้เป็นตอน ๆ แปะย่อนำจากเนื้อเรื่อง และยังคงรวมเป็นบทเดียวกันกับเนื้อเรื่อง

ในการบรรยายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมตัวละคร ที่มีทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบิร์กที่เห็นเด่นชัด คือการบรรยายเกี่ยวกับสภาพที่อยู่อาศัยของชาวประมงผู้ยากไร้ ซึ่งอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายได้อย่างง่ายดาย หากความอบอุ่นปลอดภัยไม่ได้เลย ลักษณะของกระท่อมที่พักปลูกสร้างกันอย่างง่าย ๆ ทำด้วยกิ่งไม้ ใบไม้ ดังที่สไตน์เบิร์กเรียกบ้านแบบนี้ว่า "brush houses" ฝ้ายบ้านเต็มไปด้วยรอยโหวารอยแตก ไม่มีความมิดชิด หากความเป็นส่วนตัวจากสายตาของชาวบ้านที่อยากรู้อยากเห็นไม่ได้เลย พื้นบ้านก็คือพื้นดินที่หาความสบายกายในการอยู่อาศัยไม่ได้ นอกจากความเปรอะเปื้อนเลอะเทอะ ชุมกษมัว ตลอดเวลา และพื้นดินก็เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ร้ายเช่นเดียวกัน เสียงดนตรีแห่งความชั่วร้าย ดังขึ้นในสมองของคิโนก็มาจากสภาพความไม่ปลอดภัยของที่อยู่อาศัยของเขานั่นเอง ความทุกข์ที่เกิดจากสภาพที่อยู่อาศัยปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อคิโนตัวละครสำคัญของเรื่องพบไข่มุกขนาดใหญ่และสวยงาม ความหวาระแวง กังวลใจ ทำให้เขาไม่สามารถมีวิถีความเป็นอยู่ที่สงบสุขอีกต่อไป แม่ในยามหลับนอน

สภาพแวดล้อมที่เป็นบุคคลที่สไตน์เบิร์กบรรยายไว้นั้น ก็ได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมให้เห็นอย่างชัดเจน บรรดาเพื่อนบ้านของคิโน ต่างก็เป็นคนอยากรู้อยากเห็นจนเกินกว่าที่ควรจะเป็น เมื่อคิโนพบไข่มุก พวกเพื่อนบ้านก็เข้าไปรุมล้อมร่อนกระตอมของเขา วิพากษ์วิจารณ์ไปต่าง ๆ นานาทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

Now the neighbors knew they had witnessed a great marvel. They knew that time would now date from Kino's pearl, and that they would discuss this moment for many years to come. If these things came to pass, they would recount how Kino looked and what he said and how his eyes shone, and they would say: 'He was a man transfigured. Some power was given to him, and there it started. You see what a great man he has become, starting from that moment. And I myself saw it?'

And if Kino's planning came to nothing, those same neighbours would say : 'there it started. A foolish madness came over him so that he spoke foolish words. God keep us from such things. Yes, God punished Kino because he rebelled against the way things are. You see what has become of him. And I myself saw the moment when his reason left him.'

(Steinbeck. 1948 : 32)

การถ่ายทอดความคิดของบรรดาเพื่อนบ้าน ทำให้สามารถมองเห็นทัศนคติเชิงพหุนิยมในตัวผู้ประพันธ์ที่มีต่อผู้คนโดยทั่วไปว่า มนุษย์ต่างก็มีความอัจฉาริญาณกัน ดังที่เพื่อนบ้านชาวประมงของคีโนกำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ พวกเขาต่างก็ร้องคอยดูอนาคตของคีโน และพร้อมที่จะซ้ำเติมเมื่อคีโนประสบความพ่ายแพ้ หนึ่งเดียวกัน

ถ้าเขาประสบความสำเร็จในชีวิต คนกลุ่มเดียวกันนี้ก็พร้อมที่จะยกย่องสรรเสริญ ซึ่งแสดงถึงความไม่จริงใจ ความหนาใจหลังหลอกของมนุษย์ที่มีแต่จะทำให้คนอื่นพบกับความทุกข์ และไม่อยากจะให้มีใครก็เด่นเหนือกว่าตนเอง

ความร้ายกาจของมนุษย์ที่สไตน์เบ็คเว้นไม่ได้ถึงการเอารัดเอาเปรียบของคนที่มีอำนาจเหนือกว่า คอคนยากจน ยากไร้ นั่นก็คือการให้เห็นสภาพการค้าขายรับซื้อไข่มุกของบรรดาพ่อค้าในเมืองว่า คนที่รับซื้อไข่มุกจริง ๆ มีอยู่เพียงรายเดียว แต่มีผู้ช่วยหลายคน ทั้งนี้เพราะเขาคิดว่า การให้ราคาไข่มุกแก่บรรดาชาวประมงยากจนในราคาสูงนั้น ออกจะเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ดังนั้นแทนที่จะให้ผลประโยชน์และกำไร ตกอยู่ที่คนนำมาขายเพียงผู้เดียว บรรดาพ่อค้าที่รับซื้อไข่มุก รายย่อยทั้งหลายจึงรวมตัวกัน สร้างผลประโยชน์ให้กับผู้รับซื้อรายใหญ่ รายเดียว แม้เขาจะไม่มีกำไรก็ตามแต่การโคกถล่มแก่ง ภูค้ำคนที่ต่ำต้อยกว่าก็ทำให้พวกเขา รู้สึกสนุก คื่นเต็นที่สามารถหลอกหลอเหยื่อได้ "Quite apart from any reward

they might get, from any word of praise from any promotion, a pearl buyer was a pearl buyer, and the best and happiest pearl buyer was he who bought for the lowest prices." (Steinbeck, 1948 : 47)

สไตน์เบ็คแสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อบรรดาพ่อค้าที่รับซื้อไข่มุกที่มุ่งเอารัดเอาเปรียบคนขายที่ยากไร้ เสมือนจะซ้ำเติมความทุกข์ ความยากไร้ที่เขาต้องพบเห็นอยู่ตลอดทั้งชีวิตให้เลวร้ายลงกว่าเดิม

อีกตัวอย่างหนึ่งของการบรรยายที่แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ โคซัคเจน คือ การต่อสู้ของคิโน เพื่อให้มีชีวิตที่ดีกว่าเดิม ในการต่อสู้ที่จะกล่าวถึง คือ การต่อสู้ที่แตกต่างจากการต่อสู้ของ "แม" ใน The Grapes of Wrath เพราะคิโนต้องต่อสู้กับผู้คนรอบคานในสภาพที่ก่อให้เกิดทั้งความเจ็บปวดของร่างกาย และจิตใจ ความสูญเสีย และความพ่ายแพ้

สไตน์เบ็คบรรยายลักษณะการต่อสู้ที่โชคร้ายแรง ควบคู่ไปกับการดำเนินเรื่อง โดยเน้นให้เห็นถึงความเจ็บปวดที่ไคโนในแต่ละครั้งอย่างชัดเจน เขามักจะเอ่ยถึงอาวุธที่ไคโนมีอยู่ คือ "มีด" และอาวุธที่ไคโนใฝ่ฝันที่จะมีคือ "ปืน" การปะทะกันจนเกิดความเจ็บปวด บาดแผล และรอยเลือด และที่เลวร้ายที่สุดคือความตาย ซึ่งหมายถึงการสูญเสียในชีวิต และความพ่ายแพ้ สิ่งเหล่านี้บ่งบอกให้รู้ถึงชีวิตของไคโนที่ต้องเผชิญกับความรุนแรงของการต่อสู้ตลอดไป

การบรรยายเกี่ยวกับตัวละครที่แสดงทัศนะเชิงทวิลักษณ์ สไตน์เบ็คได้เน้นให้เห็นถึงความเป็นลูกผู้ชายของไคโนที่มีแต่บึกบึน แข็งแกร่ง มีความเค็ดเคี่ยว เชื้อมั่นในตัวเองอย่างสูง

Kino put on his large straw hat and felt it with his hand to see that it was properly placed, not on the back or side of his head, like a rash, unmarried, irresponsible man, and not flat as an elder would wear it, but lifted a little forward to show aggressiveness and seriousness and vigour.

(Steinbeck. 1948 : 49)

ความเค็ดเคี่ยว แข็งกร้าว และจริงจังในชีวิต ทำให้ไคโนต้องพบแต่ความหายนะ แห่งชีวิต สไตน์เบ็คได้บรรยายสภาพของไคโนที่มีแต่ความพ่ายแพ้ และสูญเสียในขณะที่เกินทางกลับเข้ามาบ้านว่าเป็นสภาพของคนที่มีความทุกข์ และผ่านความเศร้าโศก เสียใจ มาอย่างมากมายจนสุดที่จะทนได้ แต่เขามีชีวิตอยู่ เขาต้องฝืนใจต่อสู้กับสภาพที่เต็มไปด้วยความเลวร้ายต่อไปอย่างไม่มีสิ้นสุด

In Kino's ears the Song of the Family was as fierce as a cry. He was immune and terrible, and his song has become a battle cry. They trudge past the burned square where their house had been without even looking at it. They cleared the brush that edged the beach and picked their way down the shore towards the water. And they did not look towards Kino's broken canoe.

(Steinbeck. 1948 : 94)

ใบหน้าที่เต็มไปด้วยความเครียด ความเฉยเมยต่อสภาพต่าง ๆ ทั้งที่อยู่อาศัย ที่เคยพักพิงเพื่อนบ้านที่หอมลุ่มมุงดู ความกระด้างแข็งกร้าวจนน่ากลัว ในสายตาของคนทั่วไป บทเพลงแห่งครอบครัวที่เคยสร้างความอบอุ่น ปลอบภัยให้กับจิตใจ บัดนี้กลายเป็นเสียงร้องแห่งความน่าสะพึงกลัว เป็นการแสดงให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตมนุษย์ยากไร้ คนหนึ่งที่ต้องเผชิญกับความเลวร้ายตลอดจนหาความสุขกายสบายใจไม่ได้เลย

ลักษณะการบรรยายที่สไตน์เบ็คใช้ในการเน้นทัศนะเชิงทุนนิยม คือการบรรยายโดยตรง เพื่อเน้นความทอแท ความหดหู่ แห่งแล้งใจ ความคู่ไปกับการดำเนินเรื่อง โดยแทรกไว้เป็นย่อหน้าหนึ่ง ๆ อีกเรื่องหนึ่งคือ East of Eden สไตน์เบ็คบรรยายสภาพแวดล้อมของอดัม หรือสัค เมื่อสมัยเป็นเด็กว่า มีแต่ความอึดอัดใจเพราะความเฉยชาของมารดาเลี้ยงที่ใช้ความเงิบ และสายตาที่เฉยเมย คอยเฝ้าระวัง ทั้บถ ความเหงา ความว่าเหว ที่คอย ๆ เพิ่มขึ้นในจิตใจ ความรักจากบิดามีได้ทำให้เขารู้สึกมั่นใจ หรือปลอบภัย แต่อย่างใด

อัคริ กลับจะรู้สึกอึดอัดราวกับถูกบังคับควบคุมตลอดเวลา อีกทั้งน้องชายต่างมารดา คือ ชาร์ลส์ ที่คอยอิจฉารินยาและหว่ากระแวงว่าบิดาจะรักพี่ชายมากกว่าจนทำให้ อัคริ ต้องตกเป็นเหยื่อ อารมณ์ของเขา ต้องถูกเขาทำร้ายร่างกายให้ได้รับความเจ็บปวดทุกครั้งทีไรข สิ่งเหล่านี้ทำให้อัคริ ต้องเค็มโศกขึ้นมาในสภาพที่เก็บกด มีแต่ความกลัวฝังใจ สไตน์เบิร์กได้ชี้ให้เห็นความทุกข์ ความกังวลใจที่อัคริ ได้รับความในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความน่าอึดอัดใจ

การ เอรักเอาเปรียบของคนที่เหนือกว่าทั้งทางคานสติปัญญา กำลัง และ ความสามารถ นั้น ปรากฏชัดในความแตกต่างระหว่างพี่กับน้องในครอบครัวชาร์ลส์ ซึ่งสไตน์เบิร์กได้ชี้ให้เห็นพิษแห่งเงินนิยม อันหนึ่งที่ทำให้ชีวิตมนุษย์ โดยเฉพาะผู้ที่อ่อนแอกว่า ต้องพบแต่ความทุกข์ อันเกิดจากความพ่ายแพ้ ความสูญเสีย แม้ในนวนิยายเรื่องนี้จะไม่ค่อยเอ่ยถึง การ เอรักเอาเปรียบอย่างชัดเจนก็ตาม แต่การ ที่มีกำลังเหนือกว่าอย่างชาร์ลส์ ได้หาเรื่องชกต่อยกับพี่ชายจนทำให้เขาได้รับความเจ็บปวดนั้น ย่อมนับได้ว่าเป็นการ เอรักเอาเปรียบ กลั่นแกล้ง ผู้ที่อ่อนแอกว่าและไม่สามารถต่อสู้อย่างเลือดเย็น

ลักษณะของการ กลั่นแกล้งผู้ที่อ่อนแอกว่านั้น ชาร์ลส์มักจะหาเรื่องชกต่อย อัคริ โดยหวังที่จะระบายความแค้น ความโกรธ อิจฉารินยา สไตน์เบิร์กได้บรรยาย การ ต่อสู้ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เห็นความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน ที่อัคริ ได้รับความ และ เป็นการ ต่อสู้ที่เขาจะต้องพ่ายแพ้คนเดียว เพราะไม่สามารถโต้ตอบได้

Adam made one desperate jump backwards and raised his hands to guard his face. His brother moved precisely, each foot planted firmly. One fist lanced delicately to get the range, and then the bitter frozen work - a hard blow in the

stomach, and Adam's hands dropped; then four punches to the head. Adam felt the bone and gristle of his nose crunch. He raised his hands again and Charles drove at his heart. And all this time Adam looked at his brother as the condemned look hopelessly and puzzle at the executioner.

(Steinbeck. 1952 : 33)

การรังแก กลั่นแกล้งของชาร์ลส์เกิดขึ้นทุกครั้งที่เขาโกรธแค้น ทำให้
อัครัมต้องเจ็บโตขึ้นมาในสภาพที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัวต่ออารมณ์และความรุนแรง
ของน้องชายที่เกิดขึ้นไต่สอเวลา อัครัมมีความรู้สึกวุ่นวายของเขาน่ากลัว
ราวกับเพชรฆาต ที่ไร้ความปรานีและไร้เหตุผลในอันที่จะลงโทษ

การบรรยายตัวละครสำคัญ ทำให้มองเห็นทัศนะเชิงทุนนิยมที่เกิดขึ้นกับ
ชีวิตของอัครัมผู้ที่อ่อนแอทั้งร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี

Young Adam was always an obedient child.
Something in him shrank from violence, from
contention, from the silent shrieking
tensions that can rip at a house. He contributed
to the quiet he wished for by offering no violence,
no contention and to do this he had to retire into
secretness, since there is some violence in

everyone. He covered his life with a veil of vagueness, while behind his quiet eyes a rich full of life went on. This did not protect him from assault but it allowed him an immunity.

(Steinbeck 1952 : 23)

อดัม เป็นเด็กที่วุ่นวายง่าย แต่ก็มีบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้กลายเป็นคนเยือกเย็นไม่ยินดีในวัย เขามักจะเก็บงำทุกอย่างไว้เป็นความลับ ชีวิตมีแต่ความว่างเปล่า ทั้งความโศกเศร้า การมีบังคับ และความเฉยชาของผู้อื่นรอบข้าง ยิ่งทำให้อดัม รู้สึกอึดอัดทั้งร่างกายและจิตใจ ต้องพบแต่ความทุกข์ ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ สไตน์เบ็คบอกให้รู้ว่า อดัม มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความขมขื่น ความเศร้า เสียดใจ และความไม่พึงพอใจ "Adam Trask grew up in greyness, and the curtains of his life were like dusty cobwebs, and his days a slow fill of half - sorrows and sick dissatisfactions, and then, through Cathy, the glory came to him." (Steinbeck 1952 : 126)

การได้พบกับแคทเธอรีน เปรียบเสมือนชีวิตที่ประสบความสำเร็จ เพราะชีวิตที่ไม่เคยมีความสุขเลยตั้งแต่เด็กจนโต บัดนี้ชีวิตที่ว่างเปล่าของเขาเริ่มมีความหมาย ซึ่งสไตน์เบ็คต้องการ บ่งชี้ให้เห็นว่าชีวิตของอดัมที่ผ่านมามีแต่ความทุกข์ และการพบกับแคทเธอรีนที่เขาคิดว่าจะทำให้ชีวิตมีความสุขขึ้นบ้างนั้น กลับกลายเป็นความทุกข์ที่เลวร้ายยิ่งกว่า เพราะมนุษย์ประพันธ์ได้บรรยายโดยตรง เพื่อชี้ให้เห็นถึงความชั่วร้ายที่เขาคิดว่ามีอยู่ในโลก

I believe there are monsters born in the world to human parents. Some you can see, misshappen and horrible, with huge heads or tiny bodies; some are born with no arms, no legs, some with three arms, some with tails or mouths in odd places.

(Steinbeck. 1952 : 72)

ผู้ประพันธ์ยอมรับอย่างตรงไปตรงมาว่า มนุษย์ที่เกิดมาหาได้มีความสุขงดงามทุกคนไม่ บางคนเกิดมาในสภาพพิการมีแขนขาผิดปกติ มีรูปร่างไม่ใกล้เคียงส่วนเป็นสภาพที่ชวนสังเวชใจ ที่แสดงถึงความทุกข์เวทนาที่ต้องมีชีวิตอยู่ในโลกอย่างชัดเจน และความชั่วร้ายบางอย่างที่มิได้แสดงออกมาก็เห็นอย่างความพิการ แต่ก็มีความชั่วร้ายที่มีความรุนแรงไม่ยิ่งหย่อนกว่ากับ ความชั่วร้ายที่ซ่อนอยู่ในจิตใจมนุษย์ รวากับมือสุมร่างกายแฝงอยู่ในร่างงดงาม สไตน์เบ็คบอกให้รู้ว่าเขามีความคิดเห็นต่อเคสผู้หญิงหน้าตางดงามคนนั้นว่า เป็นคนที่มีจิตใจชั่วร้าย ความโหดเหี้ยมในตัวของเธอไม่ได้เกิดจากสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดู แต่เกิดมาพร้อมกับเธอ

There was a time when a girl like Cathy would have been called possessed by the devil. She would have been exorcised to cast out the evil spirit, and if after many trials that did not work, she would have been burned as a witch for the good of the community. The one thing that may

not be forgiven a witch is her ability to distress people, to make them restless and uneasy and even envious.

(Steinbeck. 1952 : 73)

ความชั่วร้ายของเคธีเปรียบประดุจ แม่มดหมอผี ที่มีแต่จะทำให้มนุษย์พบแต่ความเศร้า เสียใจและการที่อคัม รักและแต่งงานกับคนที่ชั่วร้าย เช่น เคธี ทำให้มองเห็นแต่ชีวิตที่ขมขื่น เพราะความเลวร้ายในใจเธอจะต้องแสดงออกสักวันหนึ่ง สไตน์เบ็คมีทัศนะเชิงทุนนิยมอย่างเด่นชัด ดังเห็นได้จากชีวิตที่มีแต่ความทุกข์ของอคัม นับแต่เกิด จนตาย ความสุขที่ใคร่เพียงเล็กน้อยเป็นเพียงความสุขเพื่อหลอกล่อให้เขาได้พบกับความทุกข์ที่ร้ายแรงกว่า

★ การบรรยายนวนิยายเรื่อง Of Mice and Men นับได้ว่าแตกต่างจากนวนิยายทั้งสามเรื่องที่ได้กล่าวมาแล้ว สไตน์เบ็คใช้วิธีการ บรรยายเหมือนกับละคร ดังนั้นการบรรยายสภาพแวดล้อม ลักษณะของตัวละคร และความรู้อีกต่าง ๆ จึงมีน้อยลง แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้จากการกระทำ คำพูด และคำบอกเล่าของตัวละครเอง อย่างไรก็ตามในการบรรยายเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละครนั้น สไตน์เบ็คก็อดไม่ได้ที่จะสอดแทรกความรู้สึกของตนเองที่มีต่อธรรมชาติ ในตอนเริ่มเรื่อง บรรยายอากาศที่มีแต่ความเงิบสงบบ มีสายน้ำไหลเอื่อย ๆ เขามาตามโขดหินเชิงเขา ผงสัตว์น้อยใหญ่ออกมาวิ่งเล่นอย่างเพลิดเพลิน เป็นความมั่งคั่งงามของธรรมชาติ แต่กระนั้นผู้ประพันธ์ก็ได้ชี้ให้เห็นถึงความกรอบแห้งของใบไม้ การถูกเหยียบย่ำของพื้นดินจนเป็นรอยทางของยูนคนที่เดินทางผ่านไปมา ตลอดจนความเฉื่อยชาที่เกิดขึ้นในใจของตัวละคร ทำให้มองเห็นทัศนะเชิงทุนนิยมของสไตน์เบ็คที่มีต่อสภาพแวดล้อมได้ดี แม้ธรรมชาติจะงดงามเพียงใด ความเฉเมยและความเฉื่อยชาของมนุษย์ชี้ให้เห็นถึงความไม่ยินดียินร้ายต่อชีวิต เป็นความรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ของมนุษย์ที่ผ่านความทุกข์ยากมามากมาย

เช่นเดียวกับสภาพบ้านพักที่เพิ่มความอึดอัด น่ารำคาญ ความเป็นคนยากจน ทำให้มักได้พบกับสภาพที่ต้องอดทนทุกอย่าง บ้านพักคนงานที่มีคนอยู่มากมายในห้องนอนยาวเพียงห้องเดียว มีเตาไฟเพียงหนึ่งเตาคอยจุกีให้ความอบอุ่น มีหน้าต่างบานเล็ก ๆ เครื่องใช้สอยล้วนคัดแปลงมาจากกล่องใส่ของที่พอจะหาได้ในไร่ เป็นความอึดอัด ซัดสนของผู้คนที่ยากจนทั่วไป ส่วนการบรรยายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลนั้น สไตน์เบ็คใช้วิธีการให้ตัวละคร เป็นผู้เล่าบอกกันเอง เช่นเมื่อกล่าวถึงเคอร์เลย์ ซึ่งทำให้จอร์จและเลนนี่รู้สึกอึดอัด หวาดกลัวจนไม่อยากจะอยู่ทำงานต่อไป ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้จากคำพูดของแคนดี้คนงานเก่าในไร่ว่า เคอร์เลย์เป็นลูกชายเจ้าของไร่ เป็นนักมวยที่เก่งกาจในการชกมวยรุ่นไลท์เวท

The swamper considered... "Well...tell you what Curley's like a lot of little guys. He hates big guys. He's alla time picking scraps with big guys. Kind of like he's mad at 'em because he ain't a big guy. You seen little guys like that, ain't you? Always scrappy?"

(Steinbeck. 1969 : 440)

ความเป็นคนตัวเล็ก ทำให้เคอร์เลย์ไม่ชอบคนที่มีรูปร่างใหญ่กว่าเขา และชอบพาลหาเรื่องกับคนเหล่านี้ตลอดเวลา และจากคำบอกเล่าของแคนดี้เกี่ยวกับเคอร์เลย์ ทำให้เลนนี่และจอร์จถึงกับหวาดผวา แต่เพราะทั้งสองต้องการเก็บเงินไว้ซื้อที่ดิน จอร์จจึงบอกให้เลนนี่หลีกเลี่ยงเคอร์เลย์และถ้าทนไม่ไหวก็ให้ยอมถูกตอย

"Don't let him pull you in - but - if the son of - a - bitch socks you - let'im have it." (Steinbeck. 1969 : 443)

คำพูดของจอร์จที่บอกให้เลนนี่ยอมตกเป็นเบี้ยล่างให้เคอร์เลย์ชกต่อยไค่นั้น ไม่บอกให้รู้ถึงพิษณะของบุประพันธ์ไค์ที่ว่า คนยากจน ต้องถูกกลืนแกล้งจากคนที่เหนือกว่า ต้องตกเป็นเหยื่อตลอดเวลา แม้จะต้องเจ็บตัวก็ตาม บุประพันธ์สามารถเอาใจหาชีวิตของจอร์จ และเลนนี่ที่เป็นเพียงคนงานรับจ้างนั้น มักจะอยู่ในสภาพที่ต้องยอมขายจ้าง ทั้งนี้เพราะทั้งสองไม่อยู่ในฐานะที่จะพึ่งตัวเองไค้นเอง ความยากจนทำให้ต้องหางานทำ มีเงินซื้ออาหาร และเครื่องนุ่งห่ม จึงจะดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้

แค่นี้ก็เป็นตัวละคร ที่บอกสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลว่าใคร เป็นอย่างไร เขาเล่าให้จอร์จ และเลนนี่ ฟังถึงลักษณะของภรรยาของเคอร์เลย์ ความเจ้าชู้ และการมีนิสัยที่ไม่ดีต่าง ๆ จนทำให้ทั้งสองเกิดความไม่สบายใจมากยิ่งขึ้น และค่อนข้างน้อยอย่างระมัดระวังตัว

การบรรยายเกี่ยวกับตัวละครก็เช่นเดียวกัน จอร์จ จะถ่ายทอดลักษณะของเลนนี่ให้ผู้อ่านได้เข้าใจว่าทำไม เขาจึงต้องไปไหนมาไหนกับจอร์จตลอดเวลา คำสัญญาที่จอร์จให้ไว้กับป้าคลารา ทำให้เขาต้องคอยดูแลรับผิดชอบเลนนี่ แทนเธอ เมื่อเธอเสียชีวิตลง ความโง่ของเลนนี่ทำให้จอร์จรู้สึกสงสาร และห่วงใย แต่กระนั้นความสัมพันธ์ของคนทั้งสองบางครั้งก็ทำให้จอร์จรู้สึกอึดอัดรำคาญใจเช่นกัน การที่เลนนี่มักจะมีเรื่องเคียดแค้นเกิดขึ้นตลอดเวลา ทำให้เขามีความรู้สึกอยากเป็นอิสระบ้างเพื่อเขาจะได้ทำอะไรในสิ่งที่เขาชอบ จอร์จมักจะพูดถึงความรู้สึกอย่างนี้เมื่อเขารู้สึกโกรธ เลนนี่

George went on furiously. "I got you! you can't keep a job and you lose me over' job I get, Jus' keep me shovin' all over the country all the time. An' that ain't the worst. You get in trouble. You do bad things and I got to get you out." His

voice rose nearly to a shout. "You crazy son-
of - a - bitch. You keep me in hot water all
the time."

(Steinbeck, 1969 : 429)

เขารู้สึกถึงความเคียดแค้นที่เล่นนี้มักจะก่อขึ้นบ่อยครั้ง จนเขาไม่อยากจะ
รับผิดชอบต่อไป คำพูดของจอร์จ แสดงให้เห็นลักษณะของเล่นนี้ที่รบกวนความยุ่งยาก
มาให้ ทั้งนี้เพราะความปัญญาอ่อนของเขา แต่จอร์จก็บอกเพื่อนร่วมงานอีกเช่นกันว่า
เล่นนี้เป็นผู้ที่มิพละกำลังมาก สามารถแบกรับสอบซ้ำได้โดยลำพัง และเขายัง
เชื่อฟังจอร์จ มากกว่าใคร "Made me seem god damn smart alongside of
him. Why he'd do any damn thing I tol' him. If I tol' him to walk
over a cliff, over he'd go." (Steinbeck, 1969 : 45)

บางครั้งการไปไหนมาไหนกับเล่นนี้ก็ทำให้จอร์จรู้สึกภาคภูมิใจ เพราะ
เขาสามารถสั่งให้เล่นนี้ทำอะไรก็ได้ตามที่เขาคงการ ซึ่งในที่นี้เล่นนี้อาจหมายความว่า
รวมถึงการตกเป็นเหยื่อของจอร์จเพราะความพิการทางสมอง

ผู้อ่านสามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของจอร์จได้จากคำพูดของเขาเอง
ในขณะที่เล่นนี้ซึ่งปัญญาอ่อนนั้น สไตน์แบ็คให้จอร์จเป็นผู้เล่า อย่างไรก็ตามก็ตีจากลักษณะ
การบอกเล่า คำพูด และท่าทางของตัวละครที่แสดงออกนั้น ย่อมทำให้ผู้อ่านมองเห็น
ความเป็นทุนิยมของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดี เช่นเกี่ยวกับวิธีการบรรยายแบบอื่น ๆ
ที่กล่าวถึงมาแล้ว

กลวิธีการ ประพันธ์ที่สไตน์เบ็คใช้ในการ เขียนนวนิยายทั้งสี่เรื่องนี้
ล้วนแล้วแต่ให้ภาพของความซับซ้อน ความน่าสมเพชเวทนาของชีวิตมนุษย์ในแต่ละกลุ่ม
แต่ละสังคมที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะความผสมกลมกลืนของตัวละคร กับการบรรยาย
สภาพที่โหดร้ายทารุณของธรรมชาติ ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด
ทัศนะของประพันธ์ต่อการมีชีวิตอยู่ในโลกในทางทวินิยม คือมีแต่ความทุกข์
ความเลวร้าย ในชีวิต จนมองไม่เห็นความน่าอยู่ในโลกนี้ต่อไป

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาทัศนะเชิงทฤษฎีในนวนิยายทั้ง 4 เรื่องของจอห์น สไตน์เบ็ค คือ The Grapes of Wrath, The Pearl, Of Mice and Men และ East of Eden พบว่า ผู้ประพันธ์มีทัศนะต่อการดำรงชีวิตและต่อความเป็นอยู่ของคนยากจน ควบงานรับจ้างในไร่ ผู้อพยพ ในทางที่เลวร้ายมากกว่าคือ มองเห็นชีวิตของคนเหล่านี้ว่าเต็มไปด้วยความทุกข์ทั้งทางกายและทางใจ ต้องพบแต่ความผิดหวัง การสูญเสีย อีกทั้งยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมที่เหนือกว่า ชีวิตมีแต่ความน่าเบื่อหน่าย เกิดความทุกข์จนไม่เห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่อีกต่อไป

ผลการศึกษาทัศนะดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่าสไตน์เบ็คมองเห็นชีวิตเต็มไปด้วยความทุกข์ 2 ประการ คือ

1. ความทุกข์ทางกาย หมายถึง ความทุกข์อันเกิดจากสภาพธรรมชาติที่แห้งแล้ง แร้นแค้น สภาพที่อยู่อาศัย และสภาพตัวบุคคลที่แวดล้อมตัวละคร ก่อให้เกิดความอึดอัดกาย ไม่สบายกาย ประการหนึ่ง เป็นความทุกข์ที่เกิดจากการขาดแคลนอาหาร เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ประการหนึ่ง และเป็นความทุกข์ที่เกิดจากความเจ็บป่วย ที่มาจากการต่อสู้กัน การขาดแคลนอาหารและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนความเจ็บป่วยอันเกิดจากสภาพทั้งหลายที่แวดล้อมตัวละคร โดยผู้วิจัยจะแยกสรุปดังนี้

1.1 ความทุกข์ที่เกิดจากสภาพที่แห้งแล้ง แร้นแค้น รวมถึงสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพตัวบุคคลที่แวดล้อมตัวละคร

สไตน์เบ็คมักจะบรรยายสภาพธรรมชาติที่แห้งแล้ง แร้นแค้น มีแต่ความกันดาร จนไม่สามารถเพาะปลูกได้ในรัฐโอกลาโฮมา จาก The Grapes of Wrath

ความแห้งแล้งของธรรมชาติทำให้เกิดการอพยพย้ายถิ่น โดยมุ่งหวังที่จะพบดินแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ในแคลิฟอร์เนีย แต่กระนั้นสไตน์แบ็คก็ยังไม่เห็นถึงความแห้งแล้งในรัฐแคลิฟอร์เนีย ความลึกสลับน่ากลัวของธรรมชาติ ที่ปรากฏในตอนท้ายเรื่อง คือ แม้จะมีบางส่วนของแคลิฟอร์เนียที่อุดมสมบูรณ์ แต่ก็มีความสมบูรณ์ที่ไม่ได้มีผลต่อผู้อพยพย้ายถิ่นผู้ยากไร้เหล่านี้ พวกเขายังคงมีชีวิตที่เลวร้ายเช่นที่เคยเป็นอยู่ ทั้งความโหดร้ายของธรรมชาติยังทำให้พวกเขาค้นหาหนทางต่อสู้ต่อไป นอกจากความโหดร้ายน่ากลัวของธรรมชาติแล้ว สไตน์แบ็คก็กล่าวถึงความไม่แน่นอนของธรรมชาติที่มีทุกหนทุกแห่ง โดยยกเอาหุบเขาซาไลน์ส เป็นตัวอย่างใน East of Eden ความไม่แน่นอนของธรรมชาติมีทั้งให้ความอุดมสมบูรณ์ และให้ความแห้งแล้งสลับกันไป แม้แต่ที่ดินก็ยังพบว่าในพื้นที่ใกล้เคียง อาจจะมีคุณสมบัติของธรรมชาติไม่เท่าเทียมกัน สไตน์แบ็คแสดงให้เห็นทัศนะเชิงทฤษฎีอย่างชัดเจน โดยกำหนดให้คนยากจนได้พบแต่ความแห้งแล้ง แร้นแค้นของธรรมชาติมากกว่าที่จะกำหนดให้ตัวละครพบกับความอุดมสมบูรณ์ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี ในขณะที่ of Mice and Men สไตน์แบ็คก็กล่าวถึงความสวยงามของธรรมชาติริมฝั่งแม่น้ำซาไลน์ส กับคนงานรับจ้างในไร่ ที่ไม่เคยสนใจในสภาพความงดงามของธรรมชาติมากไปกว่าความเป็นอยู่ของตนเอง เช่นเดียวกับ The Pearl ซึ่งกล่าวถึงหมู่บ้านชาวประมงยากจน ที่ยังชีพด้วยการงมหอยมุกขาย ความสวยงามของธรรมชาติในยามเช้าและความอุดมสมบูรณ์ของท้องทะเลหาได้ทำให้ชีวิตของพวกเขาไม่มีความเป็นอยู่ที่ดีดุจธรรมชาติที่แวดล้อมไม่

สภาพธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละครในนวนิยายมีทั้งความแห้งแล้ง แร้นแค้น หดหู่ จนทำให้ผู้ที่ยากจนอยู่แล้ว กลับต้องพบแต่ความทุกข์ยากเพิ่มขึ้นอย่างไม่รู้จบสิ้น เช่น ในนวนิยายเรื่อง The Grapes of Wrath และ East of Eden และถึงแม้ธรรมชาติจะมีความอุดมสมบูรณ์เพียงใด สไตน์แบ็คก็ได้ชี้ให้เห็นว่า คนยากจนที่มีชีวิตยากเข็ญอยู่แล้วก็ไม่สามารถกอบโกยความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติมาปรับปรุง

ชีวิตความเป็นอยู่ของตนได้ ดังที่พบใน The Pearl และ Of Mice and Men ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นความทุกข์ของมนุษย์ในการดำรงชีวิตอย่างชัดเจน และเป็น การแสดงทัศนะเชิงพินิจของผู้ประพันธ์อย่างเด่นชัดเช่นเดียวกัน

เมื่อกล่าวถึงสภาพที่อยู่อาศัยของคนยากจน เช่นผู้อพยพ สไตน์เบ็คได้แสดง ทัศนะเชิงพินิจต่อสภาพที่อยู่อาศัยของครอบครัวโจค ใน The Grapes of Wrath ที่นอกจากจะถูกขับไล่ออกจากแผ่นดินเกิดของตนแล้ว ยังต้องมาทนทุกข์ทรมานร่างกาย อยู่บนรถเก่า ๆ ซึ่งมีสภาพชำรุดทรุดโทรม จนไม่น่าไว้วางใจตลอดระยะทางไปสู่ ความหวังใหม่ ซึ่งเมื่อการเดินทางบรรลุจุดหมายปลายทางแล้ว คนเหล่านี้ก็ยังต้อง ทนอยู่ในสภาพที่อยู่อาศัยที่มีแต่จะเลวร้ายกว่าเดิม โดยเฉพาะในตอนท้ายของเรื่อง ซึ่งสไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพไร้อำนาจของครอบครัวโจคอีกครั้งหนึ่ง เขาได้แสดง ทัศนะเชิงพินิจให้เห็นอย่างชัดเจนว่า คนอพยพเหล่านี้ไม่มีโอกาสที่จะมีชีวิตที่ดีได้อีก ต่อไป แม้จะมีความพากเพียรพยายามเท่าใด เช่นเดียวกับ Of Mice and Men ที่กล่าวถึง สภาพบ้านพักคนงานในไร่ที่จอร์จ และเลนนี่เข้ามาทำงานว่า เป็นสภาพที่ ก่อให้เกิดความอึดอัดไม่สบายกาย กลิ่นเหม็นของสุนัขแก่ช้ำโรค กระป๋องยา สิ่งไม่ที่วาง เค็มไปหมด ไม่มีความสะอาดและไม่มีความเป็นส่วนตัว ใครจะเข้าจะออกก็ได้

ตลอดเวลา ไม่มีความเกรงใจ คล้ายคลึงกับกระท่อมที่พักของคิโน ใน The Pearl ที่ปลูกติดดิน ไม่มีการยกพื้นให้สูงขึ้น ฝาบ้านที่แตกเป็นรอยโหว่ ทำให้ผู้อยู่อาศัย รู้สึกไม่ปลอดภัย และไม่เป็นอิสระ เพราะคนอื่น ๆ สามารถมองเห็นการกระทำ ทุกอย่างของคนในบ้านได้จากภายนอก และสไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ยาก ทาง ๆ ที่เกิดจากสภาพที่อยู่อาศัยว่า คุกคามความทุกข์ทรมานมาสู่ผู้อยู่อาศัยอย่างมากมาย

สภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่ดี ทำให้เกิดความทุกข์กาย ความไม่ปลอดภัยแก่ผู้อยู่อาศัยนั้น ผู้ประพันธ์ได้ชี้ให้เห็นทัศนะเชิงพินิจต่อสภาพที่อยู่อาศัยอย่างเด่นชัดใน นวนิยายเรื่อง The Grapes of Wrath, The Pearl ส่วน Of Mice and Men ผู้ประพันธ์ไม่ได้กล่าวถึงมากนัก แต่ก็ได้ชี้ให้เห็นถึงความไม่น่าอยู่เช่นเดียวกัน ในขณะที่

East of Eden สไตน์เบ็คเว้นไม่กล่าวถึงเพราะนวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชนชั้นกลางที่ไม่มีความเคียดแค้นเรื่องที่อยู่อาศัย แต่ก็มี ความทุกข์ที่เกิดจากสาเหตุอื่นไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล

East of Eden ได้เน้นทัศนะเชิงทุนนิยมที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลให้ เห็นว่า ทำให้เกิดความทุกข์กาย ไม่สบายกาย เช่นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีแต่ความเฉยเมย ห่างเหิน และเต็มไปด้วยการบีบบังคับ และบางครั้งก็ต้องเจ็บตัวเพราะความรุนแรงของอารมณ์ของบุคคลที่แวดล้อมนั่นเอง ใน Of Mice and Men ก็เช่นเดียวกัน ความเป็นคนที่ต่ำต้อยของเลนนี่และจอร์จ ทำให้เขาต้องมีความอดทน ออกล้นต่อโหระของผู้อื่นที่เหนือกว่า พวกเขาต้องมีชีวิตอยู่อย่างหวาดผวาค้นหาความสุขไม่ได้ ส่วนใน The Grapes of Wrath และ The Pearl ได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นว่า คนยากจนต่ำต้อยไร้การศึกษา มักจะตกเป็นเหยื่อของคนที่ไม่ดีเหนือกว่า ฉลาดกว่า จนทำให้เขารู้สึกไม่มีความอบอุ่น ปลอดภัยเมื่อต้องมาอยู่ท่ามกลางผู้คนที่มีแต่เล่ห์เหลี่ยม และมีความอิจฉาริษยาซึ่งกันและกัน

สไตน์เบ็คพยายามชี้ให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนยากจนที่ต้องพบแต่ความแห้งแล้งของธรรมชาติ สภาพที่อยู่อาศัยไม่ดี และความมีเล่ห์เหลี่ยม ความอิจฉาริษยาของผู้อื่น คนยากไร้ไหนหาได้มีชีวิตที่มีความสุข มีความอบอุ่น ปลอดภัยไม่ เพราะพวกเขาต้องพบแต่ส่วนที่ไม่ดีของชีวิตที่มีแต่จะซ้ำเติมให้เลวร้ายยิ่งกว่าเดิม เป็นชีวิตที่มีแต่ความทุกข์มากกว่าความสุข ซึ่งสไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมในการสนับสนุนความคิดเห็นดังกล่าวไว้อย่างเด่นชัด

1.2 ความทุกข์ที่เกิดจากการขาดแคลนอาหาร และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

สไตน์เบ็คแสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตคนยากจน ที่มีแต่ความทุกข์กาย อันเกิดจากการอดอยากขาดแคลน ทุกคนต้องเผชิญกับความหิวโหยที่มักจะเกิดขึ้นเสมอ ๆ อาหารที่พอจะมีกินก็เป็นเพียงอาหารที่กินเพื่อให้อยู่รอดไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น สิ่งที่คนยากจนกลัวมากที่สุด คือความอดอยากดังที่ โคลิน จาก The Pearl เคยกล่าวไว้

และใน The Grapes of Wrath นั้น สไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นความทุกข์ที่เกิดจากความหิวโหย ภาพของเด็กน้อยที่ต้องอดทนต่อความอดอยาก การขายสิ่งของต่าง ๆ เพื่อนำไปซื้ออาหาร นับว่าเป็นการดิ้นรนที่หมดหนทางต่อสู้อยู่แล้ว ความเป็นอยู่ของครอบครัวโจค ต้องดิ้นรนต่อสู้ต่อไปเพื่ออาหารในการยังชีพ เช่นเดียวกับครอบครัวผู้อพยพคนอื่นในขณะนั้นที่ต้องต่อสู้กับชีวิตที่มีแต่ความอดอยากขาดแคลนเช่นเดียวกับ Of Mice and Men ที่สไตน์เบ็คไม่ได้กล่าวถึงความขาดแคลนในเรื่องอาหาร ว่าเป็นจุดสำคัญของเรื่องก็ตาม แต่เขาก็ยังแสดงทัศนะเชิงพินิจให้เห็นด้วยว่า สำหรับคนจนแล้วอาหารเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เมื่อใดก็ตามที่มีอาหารต้องรีบกิน เพราะไม่มีใครรู้ได้ว่าเมื่อไรเขาต้องเผชิญกับความอดอยากที่เขาไม่ต้องการ แต่อย่างไรก็ดี ทั้ง Of Mice and Men และ East of Eden ต่างก็ไม่มีทัศนะเชิงพินิจของผู้ประพันธ์ในเรื่องของความทุกข์ที่เกิดจากการอดอยากขาดแคลนอาหาร และเสียด้าเครื่องนุ่งห่มแต่ประการใด

ส่วนการขาดแคลนเสียด้า เครื่องนุ่งห่มที่ไข่ปกปิดความอูจจากของร่างกาย และเพื่อให้ความอบอุ่นนั้น สไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพคนยากจนที่มีแต่เสียด้าเก่าขาดรุ่งริ่งราวกับผ้าชีวัว อย่างชัดเจนใน The Pearl ซึ่งการที่คิโน่มองเห็นการแต่งกายอย่างสวยงามของทุกคนในครอบครัวของเขาในไข่มุกที่เขาพบ ก็คือการสร้างความฝัน เพื่อหลีกเลี่ยงสภาพการขาดแคลนเสียด้าที่เป็นอยู่ในขณะนั้นนั่นเอง เช่นเดียวกับ ความฝันของ "แม่" ใน The Grapes of Wrath ที่ฝันอยากจะมีเสียด้าให้เด็ก ๆ ได้ใส่ไปโรงเรียน เพื่อปกป้องความหนาวเย็นของอากาศ ที่นอกจากจะทำให้ไม่สบายกายแล้ว ยังทำให้เกิดความเจ็บป่วยที่สร้างความทุกข์ทรมานให้กับคนอื่น ๆ อีกด้วย

สไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ของมนุษย์ที่เกิดจากการขาดแคลนทั้งอาหารและเสียด้า ซึ่งเป็นความจำเป็นอย่างหนึ่งของร่างกายในอันที่จะดำรงชีวิตต่อไป ทัศนะเชิงพินิจในเรื่องนี้พบมากในนวนิยายเรื่อง The Pearl และ

The Grapes of Wrath ส่วนใน Of Mice and Men และ East of Eden

นั้น ผู้ประพันธ์กล่าวถึงเรื่องนั้นอย่างมาก แต่กระนั้นก็ยังพอเห็นทัศนะของผู้ประพันธ์ในคำที่เลวร้ายได้เช่นเดียวกัน

1.3 ความทุกข์ที่เกิดจากความเจ็บป่วย ความเจ็บป่วยในที่นี้ เป็นความเจ็บป่วยที่ได้รับจากการต่อสู้ในระหว่างมนุษย์ด้วยกัน และ/หรือ จากการทำงาน ความพิการทางร่างกาย ตลอดจนการสูญเสียชีวิต ซึ่งนอกจากจะมีสาเหตุมาจากการต่อสู้แล้ว ยังมีสาเหตุมาจากการขาดแคลนอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และจากสภาพแวดล้อมในนวนิยายเรื่อง The Grapes of Wrath และ The Pearl สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงหุนิยมที่มีสาเหตุของความทุกข์ซึ่งเกิดจากความเจ็บป่วย โดยเฉพาะความเจ็บป่วยของร่างกายที่ได้รับจากการต่อสู้กับคนที่เหนือกว่า เช่น (ทอม โจนส์) ต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ของไร่ที่ชนได้รับบาดเจ็บ ส่วนเพื่อนของเขา จิม เคซี ต้องเสียชีวิตลงขณะที่ต่อสู้กับเจ้าหน้าที่เช่นกัน ใน The Grapes of Wrath ขณะที่น้องเล็กคนหนึ่งของเขาต้องได้รับความเจ็บป่วยในขณะที่ทำงานเก็บลูกพืชในไร่ เพราะขาดอาหาร ทำให้ร่างกายไม่แข็งแรงเพียงพอ และยังต้องมาทำงานช่วยเหลือครอบครัวอีกแรงหนึ่ง จึงทำให้เธอไม่สบาย นอกจากความเจ็บป่วยที่เกิดจากการต่อสู้ และการขาดแคลนอาหารแล้ว ครอบครัวโจนส์ก็ต้องสูญเสียปู่และย่า ในขณะที่กำลังเดินทางมุ่งสู่แคลิฟอร์เนียเพราะสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี กล่าวคือ คนชราที่ต้องทนทุกข์ทรมานกับสภาพที่แออัดขณะเดินทาง และต้องเผชิญกับความเหน็ดเหนื่อยที่เกิดขึ้นอย่างง่ายดาย อีกทั้งสภาพร่างกายก็ช้ำรุกทรุดโทรมแล้ว ทำให้ปู่และย่าไม่สามารถทนต่อไปได้ โนอาห์ บุตรชายคนหนึ่งของครอบครัวโจนส์ ก็เช่นเดียวกัน เขาไม่สามารถทนต่อสภาพแวดล้อมที่มีแต่ความทุกข์ ความลำบาก ทำให้เขาปลีกตัวออกจากครอบครัวไปอยู่ตามลำพังตามที่เขาต้องการ โรส ออฟ ชารอน ได้สูญเสียสามีคือ คอนนี ริเวอร์ส ไปเพราะเขาไม่สามารถทนต่อสภาพแวดล้อมที่แร้นแค้นจึงหนีเธอไป

คิโน จาก The Pearl เป็นผู้ที่พบความทุกข์เกือบตลอดทั้งชีวิต การพบไข่มุกขนาดใหญ่ทำให้ชีวิตของเขามีแต่การต่อสู้ แย่งชิงกันคิโนต้องต่อสู้กับศัตรูที่เหนือกว่าที่จะมาแย่งชิงความหวังไปจากเขา ทุกครั้งที่มีการต่อสู้ คิโนจะเป็นผู้ที่ได้รับความเจ็บปวด และทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดเช่นกัน นอกจากจะต้องต่อสู้กับศัตรูภายนอกแล้ว คิโนยังต้องต่อสู้กับภรรยาเพื่อไม่ให้เขื่อนำไข่มุกของเขาไปทิ้งทะเล และผลของการต่อสู้ คือความเจ็บปวดทั้งกายและใจที่ทั้งคู่ต่างก็ได้รับเท่าเทียมกัน ผลของการต่อสู้มีทั้งความเจ็บปวดและการสูญเสียชีวิต ส่วนความเจ็บป่วยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมนั้น เห็นได้ชัดจากการที่บุตรชายของคิโนถูกแมลงป่องต่อยจนได้รับความทุกข์ทรมานจากพิษของแมลงที่ไต่ลงมาจากหลังคาบ้านที่ไม่มีมิดชิด

ลักษณะของทุณิมที่ปรากฏใน The Grapes of Wrath และ The Pearl มีความคล้ายคลึงกันอย่างเห็นได้ชัด เพราะเป็นความทุกข์ที่เกิดจากความเจ็บป่วยอันมีสาเหตุมาจากการต่อสู้ สภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย ไม่มีความสะดวกสบาย และ The Grapes of Wrath ยังได้ชี้ให้เห็นถึงความเจ็บป่วยที่เกิดจากการขาดแคลนอาหารอีกเรื่องหนึ่ง

ส่วน Of Mice and Men ความพิการทางสมองของเลนนี่ทำให้เขาต้องตกเป็นเหยื่อของโชคชะตาที่มักจะมีแต่ความเคียดแค้นไม่สิ้นสุด เลนนี่ต้องต่อสู้กับลูกชายเจ้าของไร่จนได้รับความเจ็บปวดเช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป ซึ่งสไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ของผู้อายวไรทั้งสติปัญญา และยังถูกรังแกจากคนที่เหนือกว่า จนทำให้เกิดการต่อสู้กัน เป็นการต่อสู้ที่เขาไม่มีทางที่จะชนะได้เลย ความพิการทางสมองของเลนนี่มีแต่จะนำความทุกข์มาให้ เช่นเดียวกับ แคนดี้ คนงานแก่แขนพิการ ที่ต้องทนอยู่ในไร่โดยขาดความสนใจจากเพื่อนร่วมงาน ไม่มีใครเห็นความสำคัญของเขา ทำให้เขามีความรู้สึกเหมือนถูกรังแกจากสังคม ครูกัส นิโกร ก็เป็นคนงานอีกคนหนึ่งที่มีสภาพร่างกายผิดปกติ อันเนื่องมาจากการทำงานเช่นเดียวกับแคนดี้ และผลของความพิการทำให้เขาต้องทุกข์ทรมานกับสภาพที่เป็นอยู่ตลอดไป

แต่ East of Eden ที่มีโครงเรื่องแตกต่างจากนวนิยายทั้งสามเรื่องที่ได้อ่านถึงมาแล้วข้างต้นนั้น สไตน์เบ็คก็ได้ชี้ให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยม ที่มีสาเหตุมาจากความเจ็บป่วย โดยเฉพาะจากการต่อสู้ในระหว่างพี่น้องด้วยกัน ซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนี้ยังมีการต่อสู้ระหว่างสามีภรรยา ที่สไตน์เบ็คมุ่งชี้ให้เห็นความทุกข์ที่ได้รับจากการต่อสู้ในแต่ละครั้ง ผู้ที่อ่อนแอกว่ามักจะตกเป็นเหยื่อของการต่อสู้

สไตน์เบ็คมีทัศนะเชิงทุนนิยมเห็นได้ชัดเจนจากการมองชีวิตของผู้คนที่ยากจนต่ำต้อย ไร้การศึกษา และปัญญา ว่าเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์ โดยเฉพาะความทุกข์ทางกาย คนเหล่านี้มักจะอยู่ในสภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่ดี ไม่มีความมั่นคง มิดชิด และไม่มีความปลอดภัย ปลอดภัย ให้แก่ผู้อยู่อาศัย มีการทำมาหากินบนพื้นที่ที่แห้งแล้ง กันดาร หรือถ้าจะมีความอุดมสมบูรณ์ คนยากไร้เหล่านี้ก็ไม่สามารถที่จะกอบโกยเอาความอุดมสมบูรณ์นั้นมาพัฒนาชีวิตของตนเองได้ การทำมาหากินจึงผิดเคือง ทุกคนต้องเผชิญกับความอดอยากขาดแคลนอาหาร จนทำให้เกิดความเจ็บป่วย แก่ร่างกายอยู่เนือง ๆ นอกจากนี้มนุษย์ยังต้องต่อสู้กับผู้คนทั้งที่อยู่ในระดับเดียวกันและผู้ที่เหนือกว่า ซึ่งทำให้ชีวิตต้องพบกับความเจ็บปวด ความพิการ และความสูญเสียตลอดทั้งชีวิต สไตน์เบ็คพยายามชี้ให้เห็นแก่ชีวิตความเป็นอยู่ในด้านที่เลวร้ายของมนุษย์กลุ่มหนึ่ง ที่มีแต่ความทุกข์ ความไม่แน่นอน เป็นการมองโลก มองชีวิตในทางทุนนิยม ซึ่งในที่นี่เป็นความทุกข์ของชีวิตที่เกิดแต่ภายนอกของร่างกาย คือทุกข์ภายนอกนั่นเอง

2. ความทุกข์ทางใจ หมายถึง ความรู้สึกเศร้าใจ เสียใจ ท้อแท้ หดหู่ อันเนื่องมาแต่ความผิดหวัง และไม่ได้สิ่งที่คาดหวังไว้ เพราะมีความหวังสูงเกินไป มีความทะเยอทะยานจนเกินตัว เกินฐานะที่จะทำได้ พบแต่ความสิ้นหวัง ชีวิตมีแต่ความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน คนที่ค้อยกว่าอ่อนแอกว่ามักจะถูกกดขี่ กดขี่แก้ง จนหาความสุขทางใจไม่ได้เลย เหล่านี้คือสาเหตุแห่งความทุกข์ใจ สไตน์เบ็คมีความเห็นอกเห็นใจคนยากจน ต่ำต้อย ไร้การศึกษา และสติปัญญา

เพราะเขาสามารถมองเห็นชีวิตคนเหล่านี้ว่ามีแต่ความทุกข์ทรมาน ทุกข์ใจ มีแต่ความ
 ขมขื่นใจ อยู่ตลอดเวลา ดังที่ผู้วิจัยได้ศึกษานวนิยายทั้ง 4 เล่ม และพบว่าสไตน์เบ็ค
 มีทัศนะเชิงพินิจต่อคนกลุ่มนี้มากกว่าคนในระดับชนชั้นกลาง แต่ก็พอจะสรุปได้ว่า
 ชีวิตมนุษย์เต็มไปด้วยความทุกข์ที่แตกต่างกันไปดังจะกล่าวต่อไป

2.1 ความทุกข์ที่เกิดจากความสูญเสียสิ่งอันเป็นความหวังทั้งปวง

ความทุกข์ใจอย่างหนึ่งของมนุษย์เกิดจากการสูญเสีย การสูญเสียคนรัก
 การสูญเสียความหวัง ความไม่ฝัน ซึ่งผลของการสูญเสียนี้นี้จะทำให้เกิดความ
 ห่อเหี่ยว มองโลกด้วยความน่าเบื่อหน่าย ซึ่งสไตน์เบ็คได้กล่าวถึงความทุกข์ที่มา
 จากความสูญเสียความหวังของมนุษย์แต่ละคนไว้ในนวนิยายทั้ง 4 เรื่อง โดยเฉพาะ
The Grapes of Wrath สไตน์เบ็คชี้ให้เห็นความหวังของบรรดาชาวไร่ ชาวนา
 ในรัฐโอกลาโฮมา ผู้มีความหวังอยู่กับแผ่นดินที่เขาใช้ทำมาหากิน ไม่ว่าผลผลิตจะ
 ได้มากหรือน้อยก็ตาม สิ่งเหล่านี้เปรียบเสมือนหลักประกันอนาคตที่เป็นกำลังใจให้
 ต่อสู้ต่อไป การถูกขับไล่ออกจากที่ดินอย่างไร้ความปราณี จึงเป็นการทำลาย
 ความหวังทั้งปวงของพวกเขา ทุกคนต้องเผชิญกับการไร้ที่อยู่ ที่ทำมาหากิน
 ไม่มีอนาคต ไม่มี ความหวัง ซึ่งสไตน์เบ็คได้บรรยายสีหน้าของบุคคลที่มีแต่ความห่อเหี่ยว
 ห่อเหี่ยวใจ หมกหมุ่นทางต่อสู้ในขณะที่ชีวิตยังมีลมหายใจ นับว่าเป็นความเลวร้ายของ
 ชีวิตที่ต้องพบเห็นตลอดเวลาของคนยากจน ใน The Pearl สไตน์เบ็คชี้ให้เห็นถึง
 สิ่งที่เป็นความหวังของคิโน คือ เรือแคนูที่เขาใช้ออกไปงมหาไข่มุกเพื่อยังชีพ และไข่มุก
 ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ความไม่ฝันของเขาเป็นความจริงได้ เมื่อเรือแคนูถูกคนร้าย
 ลอบทำลาย สไตน์เบ็คได้กล่าวถึงความเหี้ยมโหดของคนร้ายว่า เป็นการกระทำที่
 โหดร้ายยิ่งกว่าการฆ่าคน เพราะเรือแคนูเปรียบเสมือนความหวังของชาวประมงที่จะ
 ทำให้ชีวิตของเขาอยู่รอดได้ การทำลายเรือแคนู ก็คือการทำลายความหวังทั้งปวง
 ของคิโน ความสูญเสียทำให้คิโนแทบจะบ้าคลั่ง ซึ่งเป็นการแสดงความทุกข์ที่ขมขื่นยิ่ง
 ในชีวิต เช่นเดียวกับเมื่อเขาเห็นธนูนำภรรยาของเขาจะนำไข่มุกไปทิ้งทะเล เขารู้สึก

โกรธแค้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะไข่มุกคือความหวังอีกชิ้นหนึ่งของเขาที่จะทำให้มีชีวิตที่ดีกว่าเดิมได้ เขาต้องต่อสู้ปกป้องไข่มุกตลอดมา แต่กระนั้นก็ไม่สามารถบรรลุสิ่งที่เขาคาดหวังไว้ได้ การตัดสินใจนำไข่มุกไปทิ้งทะเลคือการสูญเสียความหวัง ความไฝ่ฝันทั้งปวง และสโตนเบิร์กได้ชี้ให้เห็นความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับคิโนให้เห็นชัดเจนว่า เขารู้สึกท้อแท้ ซึมเศร้าใจเพียงใด

การที่คิโนทำลายไข่มุกด้วยตนเองนั้น ทำให้คิโนรู้สึกซึมเศร้าขึ้นใจ เช่นเดียวกับที่จอร์จ ใน Of Mice and Men ทำลายเลนนี่เพื่อนรักด้วยตัวเอง การมีเลนนี่ทำให้ชีวิตจอร์จมีความหมาย มีอนาคต แม้ชีวิตของทั้งสองจะไม่มีความสุขเลย แต่เขาก็กังวลใจที่จะต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่าเดิม ความหวังที่จะมีที่ดินเป็นของตนเอง ต้องสูญสลายไป เพราะการที่จอร์จ จำใจฆ่าเลนนี่ผู้เป็นความหวัง เป็นกำลังใจทั้งหมด ทำให้จอร์จสูญเสียความหวัง การที่เขาหันกลับไปใช้ชีวิตที่สนุกสนานในเมืองวันหนึ่ง ๆ นั้น นับเป็นความเบื่อหน่ายที่จอร์จได้แสดงให้รู้ว่า ชีวิตของเขาเมื่อสูญเสียความหวัง คือ เลนนี่แล้ว มีแต่ความไม่แน่นอน เช่นเดียวกับ อคัม ใน East of Eden ที่ถูกรบราทอดทิ้ง เคธีภรรยาของอคัมเป็นความหวังทั้งหมดในชีวิตของเขา เธอเป็นผู้ที่ทำให้เขามีกำลังใจที่จะต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดี และมีความสุขกับครอบครัวที่เขาสร้างขึ้น การถูกเธอทอดทิ้งจึงเป็นการสูญเสียความหวังทั้งปวงที่เขาเคยมี สภาพของอคัมเมื่อต้องพบกับความสูญเสียนั้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เขาเริ่มเบื่อหน่ายชีวิต ไม่มีความกระตือรือร้นอีกต่อไป

สโตนเบิร์กมองเห็นชีวิตมนุษย์มีแต่ความสูญเสียความหวังว่าเป็นชีวิตที่มีทุกข์ เพราะเมื่อหมดหวังมนุษย์ก็จะมีชีวิตแหว่งโหวดอยู่ระหว่างความทุกข์ และความเบื่อหน่ายกับการมีชีวิตอยู่อย่างไร้คุณค่า ไร้จุดหมาย ซึ่งเป็นการมองชีวิตทั้งผู้ที่ยากไร้ คำท้อย ใน Of Mice and Men, The Pearl และ The Grapes of Wrath และชนชั้นกลางใน East of Eden ในด้านที่เลวร้ายของชีวิตมากกว่าคือ แม้ความรุนแรงของความทุกข์จะต่างกัน แต่ทั้งผู้ยากไร้ คำท้อย และชนชั้นกลางต่างก็มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์เหมือนกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นทัศนะเชิงทวินิยมของผู้ประพันธ์ได้อย่างชัดเจน

2.2 ความทุกข์ที่เกิดจากความทะเยอทะยานเกินตัว เกินฐานะที่จะทำได้ โดยไม่ดูจากสภาพที่ตนเป็นอยู่ และความน่าจะเป็นในอนาคต

การสร้าง ความหวัง ตามทัศนะเชิงพหุนิยม คือ การหลีกเลี่ยงความจริงที่เป็นทุกข์ อย่างไรก็ตาม การจริงจังอยู่กับความหวัง หรือตั้งความหวังไว้สูงเกินไป ก็ทำให้เกิดทุกข์ได้เช่นเดียวกัน ในนวนิยายทั้ง 4 เรื่องนี้ ได้ชี้ให้เห็นถึงความหวังความทะเยอทะยานของมนุษย์ผู้ยากไร้ คำต้อยทั้งหลาย ความหวังที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้นกลับกลายเป็นความทะเยอทะยานที่เกินตัว เกินฐานะที่จะทำได้ ทั้งนี้เพราะโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ สมหวังนั้นเป็นไปได้ยากยิ่ง

คิโน้ ชาวประมงผู้ยากจนในเรื่อง The Pearl มีความหวังที่จะขายไข่มุกให้ไ้ราคาแพงที่สุด เพื่อเขาจะได้นำเงินเหล่านั้นมาพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของทุกคนในครอบครัวให้ดีขึ้น ความหวังที่จะขายไข่มุกกลายเป็นความทะเยอทะยานที่เกินตัว เช่นเดียวกับที่เขาหวังที่จะให้ครอบครัวมีเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายใหม่ในขณะที่ยังไม่รู้ว่าเขาจะขายไข่มุกได้หรือไม่ สไตน์เบ็ค ชี้ให้เห็นว่า ความหวังของคิโน้ กลายเป็นความทะเยอทะยานที่เกินตัว ที่ทำให้ชีวิตของเขาต้องเผชิญกับความทุกข์ ความเจ็บปวด เช่นเดียวกับ "แม่ม" ใน The Grapes of Wrath การตกอยู่ในสภาพสูญเสียความหวังที่ต้องถูกขับไล่ออกจากแผ่นดินที่เคยทำมาหากิน นั้น นับเป็นความทุกข์ใจอย่างยิ่ง แต่การสร้าง ความหวัง เพื่อให้ชีวิตที่ดีกว่าในสภาพหมดเนื้อหมดตัว แม้เพียงบ้านหลังเล็กก็กลายเป็นความทะเยอทะยานที่เกินฐานะที่จะทำได้ ความทะเยอทะยานของโรส ออฟ ฮารอน และสามีของเธอในอันที่จะมีครอบครัวแยกจากบิดามารดา มีความสะดวกสบายในชีวิตนั้น ผู้อ่านสามารถมองเห็นความโง่เขลาที่ไม่มีโอกาสที่จะเป็นจริงได้เลย ความโง่เขลาทะเยอทะยาน ทำให้มนุษย์คืนมนตร์ต่อสู้อย่างไรก็ตาม โอกาสที่จะเป็นไปได้นั้นน้อยมากก็ตาม ความทะเยอทะยานของ จอร์จ และเลนนี่ จาก Of Mice and Men ก็เช่นเดียวกันทั้งสองมีความทะเยอทะยาน แต่หาได้ดูสภาพที่เป็นจริงไม่ ความขมขื่นของเลนนี่ไม่ได้ทำให้จอร์จหยุดความทะเยอทะยานลงได้เลย และ สไตน์เบ็คชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ที่เกิดจากความทะเยอทะยานที่เกินตัวของคนเหล่านี้

ว่า เป็นความทุกข์ที่เพิ่มขึ้น เจ็บปวด เพราะไม่ได้สิ่งที่คิดคาดหวังไว้

นอกจากคนยากจน คำตอบ เช่น พวกคนงาน รับจ้างในไร่ คนงานอพยพ และชาวประมง เหล่านี้แล้ว สไตน์เบิร์กยังได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อชีวิตที่มีความหวัง ความทะเยอทะยานของคนที่มีฐานะที่จะทำได้ เช่น อคัม ใน East of Eden อคัม มีเงิน มีความสามารถที่จะสร้างความมั่งคั่งให้กับครอบครัวที่เขารักได้ แต่ สไตน์เบิร์กก็แสดงให้เห็นว่า ความหวังที่จะสร้างความมั่งคั่งร่ำรวยให้กับครอบครัวของเขา นั้นเป็นความทะเยอทะยานที่เกินความจริง เพราะสภาพของตัวบุคคลที่แวดล้อมเขา ทำให้ทำให้เขาประสบความสำเร็จไม่ได้

ทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ชี้ให้เห็นว่า ความหวังความทะเยอทะยาน ของมนุษย์ มีแต่จะทำให้เกิดทุกข์ ความหวังของคิโนจาก The Pearl และ "แม" จาก The Grapes of Wrath เป็นความทะเยอทะยานที่เกินตัว เช่นเดียวกับความหวังของจอร์จ และเลนนี่ จาก Of Mice and Men ที่ทำให้ คนเหล่านี้มีโอกาสนี้ที่จะประสบความสำเร็จได้ยาก และต้องพบแต่ความทุกข์นับแต่ เริ่มมีความหวัง ความทะเยอทะยาน ทุกชีวิตที่ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้ได้สิ่งที่คาดหวัง ส่วน East of Eden ความหวังของอคัม กลับกลายเป็นความทะเยอทะยาน เพราะความไม่รู้จักสภาพของตนเอง และผู้ครอบครอง จึงทำให้เขาพบกับความทุกข์ ในชีวิต เช่นเดียวกัน

2.3 ความทุกข์ที่เกิดจากความผิดหวัง ความคาดหวังใฝ่ฝันที่ปวง

ทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์อีกอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นความทุกข์อันเกิดจากความผิดหวัง สภาพของผู้คนที่เต็มไปด้วยความหวังนั้น แท้จริงเป็นความทุกข์ เพราะ ความไม่แน่นอนว่าจะสมหวังหรือผิดหวัง ความทุกข์จากความผิดหวัง คือ ความเสียใจ ห่อเหี่ยว "แม" ใน The Grapes of Wrath ต้องพบแต่ความผิดหวังเมื่อการ เดินทางลู่ลวงถึงแคลิฟอร์เนีย แต่ "แม" ไม่อาจแสดงความเสียใจ หรือห่อเหี่ยว ให้ใครเห็นได้ ความโหดร้ายของผู้คน และธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นกับครอบครัวเธอ ตลอดเวลา ย่อมชี้ได้ชัดว่า ความหวังที่เธอคาดหวังไว้นั้นมีแต่ความผิดหวัง การที่

โนอาห์ บุตรชายของเซอ และคอนนี่ ริเวอร์ส สามีน้องโรส ออฟ ชารอน ผู้เป็น
บุตรสาวหนีออกจากครอบครัวไป เป็นการแสดงให้เห็นถึงความผิดหวังในชีวิตอย่าง
รุนแรง และความผิดหวังของคิโนใน The Pearl ทำให้เขาเสียใจ อย่างรุนแรง
เช่นเดียวกัน เพราะเขามีความหวังอย่างเต็มที่ และพยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความหวัง
อย่างน่าเห็นใจ เมื่อต้องพบกับความผิดหวัง คิโนจึงรู้สึกเสียใจ ท้อแท้ และหดหู่ใจ
อย่างเห็นได้ชัด ส่วน ครูกส์ ใน Of Mice and Men รู้สึกผิดหวังที่ต้องถูก
ทอดทิ้ง จึงแสดงความผิดหวังโดยการแยกตัวเองออกมาอยู่ตามลำพัง การมีชีวิตอยู่
อย่างโดดเดี่ยว ทำให้ครูกส์รู้สึกเบื่อหน่ายกับชีวิต ในขณะที่ East of Eden
มีตัวอย่างของความผิดหวังอันเกิดจากความรักของบิดาเป็นต้นเหตุ ผู้ที่ผิดหวังมักจะ
แสดงความโกรธแค้น อิจฉาริษยา และหาทางกลั่นแกล้งผู้อื่นให้ได้รับความเจ็บปวด
ชาร์ลส์ ผิดหวังจากความรักของบิดา เขาหาทางกลั่นแกล้งพี่ชายที่อ่อนแอกว่าให้ได้
ได้รับความเจ็บปวดเหมือนกับที่เขาได้รับ เช่นเดียวกัน คาเล็บบุตรชายฝาแฝดของออคัม
ก็พยายามกลั่นแกล้ง แอรอน คู่แฝดผู้เป็นที่รักของทุกคนให้ได้รับความเจ็บปวด
ซึ่งการแสดงออกของความผิดหวังนั้นแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็บ่งบอกให้รู้ว่า ผู้ที่ผิดหวัง
เป็นผู้ที่มีความทุกข์เหมือนกัน

2.4 ความทุกข์ที่เกิดจากความหวาดระแวงคนในสังคมเดียวกัน และคนใน สังคมที่เหนือกว่า

สไตน์เบ็คชี้ให้เห็นว่า ความยากจนที่โหดร้ายทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกัน
และกัน ความอิจฉาอยากขาดแคลนที่ทุกคนต้องแก่งแย่งชิงดีกัน มีความเห็นแก่ตัว เช่น
คนขับรถแทรกเตอร์ใน The Grapes of Wrath ที่บอกความรู้สึกของตนเอง
ออกมาอย่างชัดเจนว่า เขาไม่ไว้วางใจใครเลย มูเลย์ ซึ่งมีชีวิตอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ
บนพื้นที่ที่เคยเป็นของตนก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ยอมรับว่า สภาพการไร่ที่อยู่ ทำให้เขา
หวาดกลัวภัยจากคนที่เหนือกว่า จนไม่มีความสุข บรรดาผู้อพยพ เช่น ครอบครัวโจค
ก็พบว่า คนในแคลิฟอร์เนียซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินที่พวกเขาเข้าไปทำมาหากินนั้น เกลียคชัง
และไม่ไว้วางใจพวกผู้อพยพเพราะเกรงว่าคนเหล่านี้มีแต่จะนำความเดือดร้อนมาให้

การถูกหว่ากระแวง และการเป็นผู้ที่หว่ากระแวงเสียเอง ย่อมก่อให้เกิดทุกข์ทั้งนั้น คิโน ใน The Pearl เป็นผู้ที่หว่ากระแวงสิ่งต่าง ๆ รอบค่าน ความยากจน ทำให้คิโนมองไม่เห็นความจริงใจจากผู้ที่อยู่ในสังคมที่เหนือกว่า เช่น แพทย์ เมื่อเขาพบไข่มุก ยิ่งทำให้เขาหว่ากระแวงทุกคนที่ล้อมรอบตัวเขา ความหว่ากระแวง ทำให้คิโนรู้สึกกังวลใจ กระวนกระวาย จนหาความสบายกาย สบายใจไม่ได้ สไลต์เบ็ค ได้ชี้ให้เห็นความทุกข์ในใจของคิโนที่ทำให้เขากลายเป็นคนจนเฉียว โมโหร้าย และไม่ไว้วางใจใครเลย

ความหว่ากระแวงของมนุษย์มีไ้เกิดขึ้นเฉพาะในสังคมคนยากจน กับคนที่เหนือกว่าเท่านั้น แม้แต่คนระดับเดียวกัน เช่นใน Of Mice and Men สไลต์เบ็ค ได้แสดงถึงความทุกข์ของมนุษย์ที่เกิดจากความหว่ากระแวงซึ่งกันและกัน ความไม่ไว้วางใจกันในหมู่คนงานรับจ้างในไร่ ความสงสัยของเพื่อนคนงานในความสัมพันธ์ระหว่างจอร์จ และเลนนี่ แสดงให้รู้ถึงความไม่ไว้วางใจของมนุษย์ที่มีต่อกัน ทุกคนต่างก็คิดว่าจอร์จ คอยหาผลประโยชน์จากเลนนี่ สไลต์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงพหุนิยม ให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนมีแต่ความเห็นแก่ตัว จึงเกิดความหว่ากระแวงกัน ทำให้ชีวิตมีแต่ความกังวลใจ จนกลายเป็นความทุกข์ ความหว่ากระแวงของเคอร์เลย์ ลูกชายเจ้าของไร่ทำให้เขาเป็นทุกข์ จนหาความสงบในจิตใจไม่ได้ เช่นเดียวกัน ความหว่ากระแวงของ ชาร์ลส์ และคาเดีย ใน East of Eden ทำให้จิตใจของเขาเต็มไปด้วยความอิจฉาริษยาที่ไม่ได้ทำให้ตนเองมีทุกข์เท่านั้น เขายังทำให้ผู้อื่นเกิดทุกข์ด้วย

ทัศนะเชิงพหุนิยมของผู้ประพันธ์ที่มองชีวิตว่าเต็มไปด้วยความหว่ากระแวงซึ่งกันและกัน มีแต่ความไม่ไว้วางใจกันของมนุษย์ ทั้งในสังคมเดียวกัน และในสังคมที่เหนือกว่า ล้วนแต่สนับสนุนความคิดที่ว่าโลกนี้เต็มไปด้วยความทุกข์ ความไม่น่าอยู่

2.5 ความทุกข์ที่เกิดจากการถูกกดขี่ ถูกจากคนในสังคมที่เหนือกว่า
ตลอดจนการไม่เป็นที่ยอมรับ การถูกกลั่นแกล้งและความอยุติธรรมในสังคม

สไลต์เบ็คได้ชี้ให้เห็นความทุกข์ของคนยากจนที่นอกจากจะมีชีวิตที่แร้นแค้น

ชักสนแล้วยังต้องพบกับการถูกดูถูก ดูหมิ่น จากคนในสังคมที่เหนือกว่า อีกทั้งต้องพบกับความไม่ยุติธรรมของสังคมจนแทบจะทำให้เขามีชีวิตเยี่ยงสัตว์ เช่น ชีวิตของมูเลย์ใน The Grapes of Wrath ที่นอกจากจะไร้ที่อยู่แล้วยังถูกคนที่เหนือกว่าตามล่า ตามไล่ จนทำให้เขาไม่มีความสงบสุขในชีวิตต่อไป ความโกรธแค้นของบรรดาชาวนา ชาวไร่ ที่อยากจะฆ่าทุกคนที่ทำให้เขาไร้ที่อยู่ แต่ความเป็นผู้ยากไร้ต่ำต้อยทำให้เขาทำอะไรไม่ได้ นอกจากต้องออกจากที่ดินที่เคยทำมาหากินอย่างสิ้นหวังในแคลิฟอร์เนียที่ครอบครัวโศกเดินทางเข้ามาทำงาน สโตนเบิร์กชี้ให้เห็นกลวิธีต่าง ๆ ที่เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมของบรรดาเจ้าของไร่ และนายทุนที่เหมือนกับจะซ้ำเติมความยากไร้ของเขาให้กลายเป็นความทุกข์เวทนามากยิ่งขึ้น จิม เคย์ ผู้มองเห็นความอยุติธรรมของสังคมและหาทางแก้ไขให้ดีขึ้นแต่ถูกคนที่เหนือกว่าทำร้ายจนถึงแก่ชีวิต เพราะไปทำให้คนเหล่านี้เสียผลประโยชน์ เช่นเดียวกับ คิโน จาก

The Pearl ที่พยายามดิ้นรนต่อสู้กับความอยุติธรรมในสังคม แต่ต้องพบกับความสูญเสีย ความพ่ายแพ้แก่คนที่มีเล่ห์เหลี่ยม ชื่นเชิงเหนือกว่าอย่างไม่มีความหวังอันใดเหลืออีกเลย สโตนเบิร์กชี้ให้เห็นถึงความเอารักเอาเปรียบของบรรดาพ่อค้าที่เห็นความทุกข์ของผู้คนที่ค้อยกว่า ว่าเป็นความสนุกสนาน แพทย์ที่กีดกันแกล้งไม่ยอมรับรักษาเด็กน้อยที่ต้องทุกข์ทรมาน เพราะพิษแมลงป่อง และพระที่ไม่เคยใส่ใจกับคนยากจน เช่น ชาวประมงเหล่านี้ล้วนสนับสนุนทัศนะเชิงทุนนิยมของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดีว่า โลกมีแต่ความไม่น่าอยู่ สำหรับคนยากจน ต่ำต้อย พวกเขาต้องตกเป็นเหยื่อของคนที่เหนือกว่าตลอดเวลา จอร์จและเลนนี่ ใน Of Mice and Men ก็ได้แสดงให้เห็นถึงการถูกกลั่นแกล้งจากผู้ที่ไม่เห็นอกว่า จอร์จ และเลนนี่ เป็นเพียงคนงานรับจ้างในไร่ที่ต้องการเก็บเงินไว้ซื้อที่ดินผืนเล็ก ๆ เขาต้องยอมให้ลูกชายเจ้าของไร่กลั่นแกล้งแสดงการดูถูกเหยียดหยาม เพื่อให้ความหวังของพวกเขากลายเป็นความจริง เช่นเดียวกับแคนดี้ คนงานแกะขนฟิการ์ และครูกัส นิโกร ผู้ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องมีชีวิตที่ไร้เพื่อน โดดเดี่ยว ซึ่งเป็นชีวิตที่น่าเบื่อหน่าย

แต่การถูกกลั่นแกล้ง ใน East of Eden นั้น สไตน์เบ็คได้ชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ที่เกิดจากความเป็นคนอ่อนแอ ที่มักจะถูกกลั่นแกล้ง รังแกจากผู้ที่มีกำลังเหนือกว่า ออคัม ถูก ชาร์ลส์ ชกต่อยจนได้รับความเจ็บปวดหลายครั้งในวัยเด็ก แอรอนต้องทนต่อความเศร้าเสียใจ อันเกิดจากความผิดหวังเมื่อถูกคาเล็บ แกล้งบอกความจริงเรื่องมารดาที่แท้จริง และต้องหลบหนีสังคมไปเป็นทหารและเสียชีวิตในที่สุด ความอ่อนแอของออคัม และแอรอน ทำให้เขามีชีวิตที่เต็มไปด้วยทุกข์ ในขณะที่เดียวกัน ชาร์ลส์ และคาเล็บ ผู้ที่แข็งแรง มีความสามารถมากกว่า ก็ต้องพบกับความทุกข์เช่นเดียวกัน

ทัศนะเชิงทุนนิยมที่สไตน์เบ็คถ่ายทอดในนวนิยายทั้ง 4 เรื่องนั้น จะพบว่า The Pearl, The Grapes of Wrath และ Of Mice and Men เป็นเรื่องราวของคนยากจน คำต้อย ไร้การศึกษา ไร้สติปัญญา ที่ต้องมีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แห้งแล้ง แร้นแค้น เต็มไปด้วยความทุกข์ นากสัว และยังต้องเผชิญกับความสิ้นหวัง ผิดหวังจากความหวังและทะเยอทะยานที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น ต้องต่อสู้กับการถูกกดขี่ กลั่นแกล้ง จากคนในสังคมที่เหนือกว่า จนทำให้พวกเขาต้องมีชีวิตที่คอยหวาดระแวงไม่ไว้วางใจใครหาความสุขกายสุขใจไม่ได้ในชีวิต สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นถึงความไม่น่าอยู่ของโลกของคนคำต้อยที่มีแต่ความเลวร้ายมากกว่าดี มีแต่ความทุกข์มากกว่าความสุข มีแต่ความพ่ายแพ้มากกว่าความสุขสมหวังซึ่งเป็นการถ่ายทอดทัศนะเชิงทุนนิยมที่เค้นขุด ในขณะที่เดียวกัน East of Eden ซึ่งไม่ได้เป็นเรื่องราวของคนยากจน แต่อย่างไรก็ดี สไตน์เบ็ค ก็ได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมต่อคนในระดับกลางของสังคมว่า ต้องพบกับความทุกข์ในชีวิตเช่นเดียวกับคนยากจนทั่วไป แต่ลักษณะของความทุกข์แตกต่างกันออกไป คือเป็นความทุกข์ที่เกิดจากความยุ่งยากในครอบครัว ความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ดีกว่าเดิมยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อไม่มีความสงบ ไม่ได้ดังหวัง คนเหล่านี้ก็ต้องเผชิญกับความทุกข์ เช่นเดียวกัน และเป็นความทุกข์ที่เกิดขึ้นเกือบตลอดทั้งชีวิต ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้เห็นทัศนะเชิงทุนนิยมได้เป็นอย่างดีว่า ชีวิตเต็มไปด้วยความทุกข์

สไตน์เบ็คเป็นนักเขียนนวนิยายที่มีทัศนะเชิงพหุนิยมอย่างเห็นได้ชัด จากการศึกษากลวิธีกาการประพันธ์ที่เขาใช้ในการแสดงทัศนะดังกล่าวนี้พบว่า สไตน์เบ็คได้สอดแทรกทัศนะเชิงพหุนิยมในการสร้างแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และการบรรยาย เพื่อเน้นให้เห็นการมองโลก มองชีวิตที่มีแต่ความทุกข์ของคนในสังคมหนึ่ง กลุ่มหนึ่ง ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

แก่นเรื่อง

นวนิยายทั้ง 3 เรื่องคือ The Pearl, The Grapes of Wrath และ Of Mice and Men มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตที่ดีกว่าเดิม โดยที่ The Pearl เป็นแก่นเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ของชายคนหนึ่งที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำให้ครอบครัวของเขามีชีวิตที่ดีกว่าเดิม The Grapes of Wrath แก่นเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ของครอบครัวหนึ่ง เพื่อชีวิตที่ดีกว่าเดิม เช่นเดียวกับ Of Mice and Men ที่มีแก่นเรื่องเป็นการต่อสู้ของชายสองคนที่เป็นเพื่อนกัน เพื่อที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งนวนิยายทั้ง 3 เรื่องนี้เป็นเรื่องราวการต่อสู้ของมนุษย์ในสังคมที่ต่ำต้อยไร้การศึกษา และไร้สติปัญญา ผลของการต่อสู้ นอกจากจะนำความเดือดร้อนยุ่งยากต่าง ๆ มาให้แล้ว ยังทำให้พวกเขาต้องพบแต่ความพ่ายแพ้ สูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต จนทำให้ชีวิตไม่น่าอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นแก่นเรื่องที่แตกต่างจาก East of Eden ที่เกี่ยวกับความยุ่งยากของครอบครัวหนึ่ง ที่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี สไตน์เบ็คต้องการชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ไม่เพียงแต่คนยากจนเท่านั้นที่มีความทุกข์ คนที่มีพร้อมทุกอย่างในชีวิตก็ยังคงอยู่ในโลกนี้อย่างมีความทุกข์ ความยุ่งยากไม่รู้จบสิ้นเช่นเดียวกัน

โครงเรื่อง

โครงเรื่องนี้ว่าได้นั้นให้เห็นทัศนะเชิงพหุนิยมของผู้ประพันธ์อย่างเด่นชัด เพราะโครงเรื่องของนวนิยายทั้ง 4 เรื่องนี้ได้แสดงถึงลำดับของความยุ่งยาก และความทุกข์อันเกิดจากการต่อสู้ ดิ้นรนของมนุษย์ ตลอดทั้งเรื่อง The Pearl

มีโครงเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ของคิโน ที่ต้องต่อสู้กับความยากจน ต่อสู้กับผู้มีเล่ห์
 เหลี่ยมเหนือกว่า เพื่อให้ความฝันในอันที่จะมีชีวิตที่ดีกว่าเดิมของเขาเป็นความจริง
 ให้ได้ เขาต้องพบกับการถูกเหยียดหยามจากคนที่เหนือกว่า แต่ความเคียดแค้น
 ของเขาทำให้เขาคืนรนต่อสู้ต่อไป กระนั้นเขาก็ยังต้องพบแต่ความพ่ายแพ้ สูญเสีย
 สิ่งที่เป็นความรัก ความหวังในที่สุด ชีวิตของคิโน มีแต่ความทุกข์ โดยเฉพาะทุกข์
 ที่เกิดจากการต่อสู้ เช่นเดียวกับ The Grapes of Wrath ซึ่งมีโครงเรื่อง
 เกี่ยวกับการต่อสู้ตั้งแต่ต้นจนจบ เป็นการต่อสู้ของครอบครัวผู้อพยพ ครอบครัวหนึ่งกับ
 ความโหดร้ายของธรรมชาติ ความมีเล่ห์เหลี่ยมของมนุษย์ที่มีอำนาจเหนือกว่า
 การอพยพไปสู่ความหวัง กลับกลายเป็นความพ่ายแพ้ทอดกลางของมนุษย์ด้วยกัน และ
 ในตอนท้ายเรื่อง สไตน์เบ็คได้เน้นให้เห็นทัศนะเชิงหุนิยมอย่างเด่นชัดว่า มนุษย์มีแต่
 ความพ่ายแพ้ โดยเฉพาะผู้ที่ยากไร้ เช่น ครอบครัวโจค ที่ต้องพบกับความพ่ายแพ้
 ตลอดทั้งเรื่องอย่างไม่มีหนทางต่อสู้ ใน Of Mice and Men ก็เช่นเดียวกัน
 การต่อสู้ของจอร์จ และเลนนี่ที่ต้องพบกับความพ่ายแพ้ในตอนท้ายนั้น ถึงแม้จะเป็น
 เรื่องของโชคชะตาก็ตาม แต่ก็ดูเหมือนว่าโชคชะตาจะไม่มี ความเมตตาปราณีใครเลย
 ยิ่งคนยากจนก็ยิ่งไม่มีหนทางที่จะต่อสู้ การที่ให้เลนนี่เป็นคนบัญชาอ่อนก็หมายถึง
 ความพ่ายแพ้ที่ถึงแม้จะต่อสู้คืนรนเพียงใด ก็จะต้องพบกับความพ่ายแพ้ตลอดไป เพราะ
 ความปัญญาอ่อนของเลนนี่ เป็นอุปสรรคในการต่อสู้คืนรนตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ แต่
 โครงเรื่องของ East of Eden นั้นว่าแตกต่างไปจากนวนิยายทั้ง 3 เรื่องที่
 กล่าวมาแล้ว คือเป็นโครงเรื่องที่สนับสนุนให้เห็นความยุ่งยากต่าง ๆ ที่เกิดใน
 ครอบครัวหนึ่ง เช่น ความอิจฉาริษยากันในระหว่างพี่น้อง การกลั่นแกล้งกัน ความ
 แยกแยะในระหว่างสามีภรรยาที่มีผลต่อครอบครัว จนทำให้มองเห็นความไม่สงบสุข
 ของครอบครัวในระดับกลาง และในตอนท้ายเรื่องสไตน์เบ็คก็ได้แสดงให้เห็นทัศนะ
 เชิงหุนิยมที่มีต่อชีวิตของชายหัวหน้าครอบครัว ว่ามีชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์
 นับตั้งแต่เกิดจนตาย

โครงเรื่องทั้ง 4 เรื่องคือ The Pearl, The Grapes of Wrath,
Of Mice and Men และ East of Eden นับได้ว่าได้เน้นให้เห็นทัศนะ
 เชิงพหุนิยมของผู้ประพันธ์ให้เด่นชัดอย่างแท้จริง

ตัวละคร

ตัวละครที่สไตน์เบิร์กสร้างขึ้น โดยส่วนใหญ่แล้ว ได้แสดงให้เห็นความเป็น
 พหุนิยมในชีวิต โดยเฉพาะตัวละครสำคัญที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา เช่น "แม" ใน
The Grapes of Wrath ซึ่งเป็นคนยากจน และไม่พึงพอใจต่อสภาพที่เป็นอยู่
 แมได้พยายามดิ้นรนต่อสู้ทุกวิถีทางเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของครอบครัวให้ดีขึ้น
 ความรับผิดชอบอย่างสูงที่มีต่อครอบครัวทำให้เธอเป็นผู้เก็บความรู้สึกท้อแท้ ผิดหวัง
 และพ่ายแพ้แต่ผู้เดียว คิโน ใน The Pearl เป็นชาวประมงยากจน
 ความเป็นชายหนุ่ม แข็งแรงทำให้เขามีความทะเยอทะยานที่จะต่อสู้เพื่อให้ครอบครัว
 ของเขามีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิม ความเชื่อมั่นในตัวเอง ทำให้คิโนต้องพบกับความ
 เกือคร่อน ซึ่งนำความทุกข์ยากมาสู่ครอบครัวอันเป็นที่รักของเขาตลอดเวลา และ
 ความเชื่อมั่นกับความทะเยอทะยาน ก็ทำให้เขาต้องพ่ายแพ้ในที่สุด เป็นความ
 พ่ายแพ้ที่ร้ายแรงเช่นเดียวกับความพ่ายแพ้ของ จอร์จ ใน Of Mice and Men
 จอร์จ เป็นตัวละครที่แสดงทัศนะเชิงพหุนิยมของสไตน์เบิร์กได้อย่างชัดเจน ความไม่
 พึงพอใจในชีวิตที่ต้องเร่ร่อนไปกับเลนนี เพื่อนผู้พิการทางสมอง ทำให้เขาอยากมี
 ที่ดิน เป็นของตนเอง เพื่อจะได้ทำงานตามที่ต้องการ ความยากจน ตำค้อย กับความ
 ปัญญาอ่อนของเพื่อนทำให้เขาต้องพบกับความเกือคร่อน อันเกิดจากสาเหตุทั้ง 2
 ประการตลอดเวลา และในตอนท้ายเรื่องสไตน์เบิร์กได้แสดงให้เห็นถึงความพ่ายแพ้
 ของ จอร์จ ที่ต้องต่อสู้มาตลอด แต่กลับได้พบแต่ความขมขื่นใจ จนทำให้เขาไม่มี
 ความสุขอีกต่อไป ตัวละครใน East of Eden ที่สำคัญคือ อคัม ทรัสค์
 ซึ่งแม้จะไม่ใช่คนยากจน มีการศึกษา และมีสติปัญญาดีก็ตาม แต่ความอ่อนแอของเขา
 ทำให้ต้องพบกับ การถูกกดดันกดดันถึงวังแก จากผู้ที่มีกำลังเหนือกว่า ตลอดเวลา

ความเป็นคนไม่ชอบในเรื่องชกคอบ ไม่ชอบการต่อสู้ในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้ชีวิตของ
อดัม มีแต่ความเฉื่อยชา น่าเบื่อหน่าย เขาต้องมีแต่ความอดทน อดกลั้นที่ไม่เคยส่งผล
ก็ให้กับตัวเองเลย ความซื่อสัตย์ และจริงจังในบางเรื่อง ทำให้เขาต้องตกเป็นเหยื่อ
ของคนในสังคมโดยเฉพาะคนที่ฉลาด มีเล่ห์เหลี่ยมมากกว่า และต้องตกเป็นเหยื่อของ
ความทุกข์ อันทำให้เขาไม่มีความสุขเลยทั้งชีวิต

นอกจากนี้สไตน์เบิร์กยังแสดงทัศนะเชิงพหุนิยมต่อตัวละครอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ
เช่นเดียวกัน โดยชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครเหล่านี้ในลักษณะที่แตกต่างกัน
ออกไป เล่นนี้ใน Of Mice and Men เป็นตัวละครที่เกิดมามีกรรม เขาต้องมีชีวิต
อยู่ในโลกในสภาพที่คอบทางปัญญา แม้จะมีพลังกำลังที่มากมาย และมีเพื่อนที่ดีเช่น จอร์จ
คอยปกป้องดูแลอยู่ก็ตาม ชีวิตของเขาก็ไม่สามารถพบกับความสุขได้ ทั้งนี้เพราะถึงแม้
เขาจะเป็นคนปัญญาอ่อน แต่ก็มี ความอยาก ที่คอยหลอกล่อให้ตนเองมีความสุข และ
ความปัญญาอ่อน อีกเช่นกันที่ทำให้เล่นนี้ต้องพบกับความเดือดร้อน ทั้งยังเป็นสาเหตุ
ให้เพื่อนรัก คือ จอร์จต้องมารับความเดือดร้อนที่เขาสร้างขึ้นทุกครั้งด้วย สไตน์เบิร์ก
ได้ชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ทั้งทางกายและใจ ที่เล่นนี้ได้รับตลอดเวลา เช่นเดียวกัน
แอรอน ใน East of Eden ความสวยงามของรูปร่างหน้าตา และผิวพรรณ
ตลอดจนความอ่อนโยน จนดูเหมือนกับอ่อนแอของเขาทำให้แอรอนมีสภาพไม่ผิดแผก
จากบิดาของเขามากนัก เขาต้องตกเป็นเหยื่อของน้องชายคู่แฝดที่มีจิตใจเต็มไปด้วย
ความอิจฉาริษยา อีกทั้งมีพลังกำลังมากกว่า แม้ว่าแอรอนจะได้รับความรักจากคนอื่น ๆ
ที่แวดล้อมตัวเขาอย่างมากมายก็ตาม สิ่งเหล่านี้หาได้ช่วยให้เขามีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข
ไม่ ในทางตรงกันข้าม การมองโลกในแง่ลบหรือความรู้สึกจนเกินไปกลับยิ่งทำให้พบแต่
ความทุกข์ สไตน์เบิร์กต้องการเน้นให้เห็นว่า การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เต็มไปด้วยความทุกข์
นับตั้งแต่เกิดสภาพทางร่างกายและจิตใจ ได้ทำให้มนุษย์พบกับความเดือดร้อน ยุ่งยาก
ใจ และกาย อย่างหาทางหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกทั้งการกระทำ ความนึกคิดของตัวละคร
ก็มีแต่จะนำความทุกข์กับมาสู่ตนเองอย่างไม่รู้จบจวนสิ้น

อาจกล่าวได้ว่า สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมในตัวละคร โดยกำหนดให้ตัวละครเป็นคนยากจน ค่าตอบแทน ไร้การศึกษา ไร้สติปัญญา และอ่อนแอ จนทำให้เขาไม่สามารถเอาชนะการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อชีวิตได้ เขาต้องทุกข์ทรมานกับชีวิตที่มีแต่ความพ่ายแพ้ ผิดหวัง สิ้นหวัง ตลอดไป อย่างไม่รู้จักจบสิ้น

ฉาก

ฉากที่ใช้ในนวนิยายทั้ง 4 เรื่องเป็นธรรมชาติในหุบเขาซาลัส รัฐแคลิฟอร์เนีย อันเป็นบ้านเกิดของผู้ประพันธ์ที่เขาคุ้นเคย โดยมีงูชี้ให้เห็นแต่สภาพแห้งแล้ง แร่นแคว้นของธรรมชาติ ความไม่แน่นอนของธรรมชาติที่น่าแต่ความทุกข์ยาก การทำมาหากินที่ฝืดเคือง จนเกิดความเดือดร้อนทั่วไป

ใน East of Eden ได้กล่าวถึงความไม่แน่นอนของธรรมชาติที่มีแต่จะนำความเดือดร้อนมาสู่ผู้ที่อาศัยอยู่ในแถบนั้น ทำให้เกิดความอศอยากขาดแคลนมากกว่าความอุดมสมบูรณ์ แต่ฉากในส่วนที่เป็นธรรมชาติไม่มีผลต่อความเป็นอยู่ของตัวละครมากเท่ากับสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคล ซึ่งสไตน์เบ็คได้เน้นถึงความอึดอัด อันเกิดจากผู้คนรอบด้าน จนทำให้ตัวละครเกิดความไม่สบายทั้งทางกาย และทางใจ และต้องมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์ ความเบื่อหน่าย

ในขณะที่ The Grapes of Wrath ซึ่งผู้ประพันธ์ใช้ฉากที่เป็นธรรมชาติที่แห้งแล้ง กันดารจนทำให้ไม่สามารถอยู่อาศัย หรือทำมาหากินต่อไปได้ จึงมีการอพยพไปลี้ภัยบริเวณที่ดี มีความอุดมสมบูรณ์ในแคลิฟอร์เนีย แต่กระนั้น สไตน์เบ็คก็ยังชี้ให้เห็นว่า แคลิฟอร์เนียไม่ใช่ดินแดนแห่งความหวังที่พวกเขอพยพไฝ่ฝัน หากเป็นดินแดนที่มีทั้งความแห้งแล้ง และความอุดมสมบูรณ์ มีความลึกลับน่ากลัว และทำลาย มีความหวังและความพ่ายแพ้ ซึ่งผู้ที่เหนือกว่าเท่านั้นจะสามารถเอาชนะได้ และผู้ยากไร้เท่านั้นที่ต้องพบกับความพ่ายแพ้ และส่วนที่ไม่ดีของธรรมชาติ ตรงข้ามกับ

The Pearl ซึ่งมีธรรมชาติที่งดงามเต็มไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ แต่คนยากจนเช่น ชาวประมงเม็กซิกันไม่อาจมองเห็นความอุดมสมบูรณ์ และกอบโกยความมั่งคั่ง

จากท้องทะเลมาปรับปรุงชีวิตให้ดีขึ้น สภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่มีคิซิคและไม่ปลอดภัย
ของตัวละคร และสภาพผู้คนที่แควลลอม ล้วนแล้วแต่สร้างความเคียดแค้น และความทุกข์
ยากมาสู่ สไตน์เบ็คสร้างฉากที่มีแต่ความแห้งแล้ง แร้นแค้นเพื่อก่อให้เกิดความรู้สึก
หดหู่ใจ ไปกับการกระทำของตัวละคร การต่อสู้ และความพ่ายแพ้ที่เกิดขึ้นตลอด
เวลา นับว่าไคช่วยเน้นทัศนะเชิงพินิจของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดี ใน
Of Mice and Men แตกต่างจากนวนิยายทั้ง 3 เรื่อง กล่าวคือฉากมักจะเน้น
ที่ตัวบุคคลมากกว่าธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลโดยเฉพาะคนที่มีอำนาจ
เหนือกว่า คอยกลั่นแกล้ง คนที่ต่ำต้อย ไร้การศึกษา และสติปัญญา อย่างไม่มีทาง
ต่อสู้ นั้นเป็นความหดหู่ใจ แก่ผู้อ่านเป็นอย่างดี

ฉากทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลที่สไตน์เบ็คใช้ใน
นวนิยายทั้งหมดนี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นสภาพที่ไม่น่าอยู่ เป็นสภาพที่สะท้อนทัศนะ
เชิงพินิจของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดี

การบรรยาย

การบรรยายเป็นส่วนที่สำคัญของนิยายที่สะท้อนให้เห็นทัศนะ ความคิดเห็น
และทฤษฎีต่าง ๆ ที่ผู้ประพันธ์ใช้ การบรรยายที่สไตน์เบ็คใช้ในการเขียนนวนิยาย
อาจแบ่งได้ 3 วิธี คือ การบรรยายโดยตรงที่แบ่งแยกจากส่วนของเนื้อเรื่อง
อย่างเห็นได้ชัด เช่น ใน The Grapes of Wrath การบรรยายโดยตรง
ในนวนิยายเรื่องนี้ไคช่วยเน้นทัศนะเชิงพินิจของผู้ประพันธ์ให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น
สไตน์เบ็คให้ความสำคัญกับการบรรยายโดยตรงในเรื่องนี้โดยบรรยายเป็นบท ๆ
ขนานไปกับการดำเนินเรื่อง โดยเฉพาะในส่วนที่แสดงถึงความแห้งแล้ง แร้นแค้น
ของธรรมชาติ ความทุกข์ยากอันเกิดจากการเดินทาง การถูกกดขี่กลั่นแกล้งจากผู้
ที่มีอำนาจเหนือกว่า ความรู้สึกผิดหวังของผู้คน ที่แสดงออกจากสีหน้า คำพูดและ
ท่าทาง การเลือกเฉพาะส่วนที่ไม่ดีมาบรรยายให้เห็นชัดเจนนั้นเป็นการแสดงทัศนะ
ของผู้ประพันธ์ในการมองโลก มองชีวิต ว่ามีแต่ความเลวร้ายมากกว่าดี ใน
The Pearl สไตน์เบ็คมีวิธีการบรรยายที่เน้นทัศนะเชิงพินิจ โดยแบ่งแทรก

ความรู้สึกของผู้ประพันธ์ เป็นตอน ๆ ไป เน้นการบรรยายที่ยังคงรวมอยู่ในเนื้อเรื่อง เช่น การบรรยายเกี่ยวกับเพื่อนบ้านที่สอครุสอคเห็นของคิโน ตัวละครสำคัญของเรื่อง การบรรยายเกี่ยวกับการต่อสู้แย่งชิงไข่มุก การบรรยายเกี่ยวกับเล่ห์เหลี่ยมกลโกงของบรรดาพ่อค้ารับซื้อไข่มุก โดยแยกบรรยายให้เห็นแต่ความเลวร้าย ความพ่ายแพ้ เลียบเปรียบเทียบของชีวิตเป็นตอน ๆ ไป เช่นเดียวกับ East of Eden ที่สไตน์แบ็คยังคงใช้วิธีการบรรยายโดยตรง แบบแทรกไว้เป็นตอน ๆ เพื่อเน้นให้เห็นถึงการมองโลก มองชีวิตรอบตัวละครที่มีแต่ความอึดอัด การต่อสู้ที่มีแต่ความพ่ายแพ้ และความเลียบเปรียบเทียบ

ในนวนิยายทั้งเรื่องทีกล่าวมานี้ มีลักษณะของการบรรยายที่คล้ายคลึงกัน คือในส่วนของการบรรยายโดยตรง ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ประพันธ์นั้น ได้แยกไว้เป็นบท ๆ เป็นย่อหน้าและเป็นส่วนที่แสดงทัศนะเชิงพินิจของผู้ประพันธ์อย่างชัดเจน โดยเน้นการบรรยายที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมตัวละคร ในด้านที่เลวร้าย การต่อสู้ที่มีแต่ความเจ็บปวด ความพ่ายแพ้ การถูกเอาเปรียบ การถูกกดขี่ กลั่นแกล้ง ตลอดจนถ่ายทอดความรู้สึกเป็นทุกข์ของตัวละคร และตัวละครสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงจุดอ่อนที่นำไปสู่ความพ่ายแพ้ในชีวิต

Of Mice and Men มีความแตกต่างจากนวนิยายทั้ง 3 เรื่องที่กล่าวมาแล้วเพราะจุดมุ่งหมายแรกของผู้ประพันธ์ที่มุ่งให้นวนิยายเรื่องนี้เป็นบทละครมากกว่า การบรรยายจึงมีน้อย แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจทัศนะเชิงพินิจของผู้ประพันธ์ได้จากคำพูด ท่าทาง และการบอกเล่าของตัวละคร อย่างไรก็ตาม สไตน์แบ็คก็ออกไม่ได้ที่จะแทรกการบรรยายที่เกี่ยวกับธรรมชาติ และสภาพที่อยู่อาศัยของตัวละคร โดยชี้ให้เห็นถึงความไม่ยินดีในร้ายของตัวละครต่อธรรมชาติ ความหวั่นใจกับธรรมชาติ และความน่าอึดอัดกาย และใจกับสภาพที่อยู่อาศัยของคณงานรับจ้างในไร่

สไตน์แบ็คประสบความสำเร็จในการแสดงทัศนะเชิงพินิจในนวนิยายของเขาโดยใช้วิธีการบรรยายโดยตรงที่แบ่งแยกการบรรยายในด้านที่เกี่ยวกับความเลวร้ายของชีวิต เป็นบท ย่อหน้า หรือเป็นตอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นและ

เข้าใจ ทศณะของเขาเป็นอย่างดีเหมือนกัน คือเป็นไปในค่านที่เลวร้าย เป็นชีวิตที่มีแต่ความทุกข์

จากการศึกษาทศณะเชิงพุนิยมในนวนิยายของ จอห์น สไตน์เบ็ค ทั้ง 4 เรื่อง เห็นให้ชัดเจนว่า สไตน์เบ็คมีความคิดเห็นต่อโลกและชีวิตในค่านที่เลวร้ายมากกว่าที่กล่าวคือ ชีวิตทุกชีวิตเต็มไปด้วยความทุกข์ ทั้งความทุกข์ทางกายและความทุกข์ทางใจ ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะเป็นคนชั่วก๊อช ไร้อารมณ์ ไร้อิทธิญา ถึงชั่วและทรนักร่างที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Pearl The Grapes of Wrath

และ Of Mice and Men ในขณะเดียวกัน เขาก็ยังได้แสดงให้เห็นอีกว่า ความทุกข์หาได้เกิดแต่กับกลุ่มคนยากไร้ดังกล่าวข้างต้นเท่านั้น แม้แต่คนที่มีการศึกษาและมีฐานะดี เป็นที่ยอมรับในสังคม ดังที่พบในนวนิยายเรื่อง East of Eden ก็ยังต้องทำให้เข้าใจทศณะของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดีว่า เขามีความคิดเห็น มีทศณะต่อชีวิตในทางที่เลวร้าย มากกว่าที่ มองชีวิตว่ามีแต่ความทุกข์มากกว่าความสุข อีกทั้งการใช้กลวิธีการประพันธ์ต่าง ๆ ก็ได้สนับสนุนให้เห็นทศณะเชิงพุนิยมของผู้ประพันธ์ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การนำเอาหลักปรัชญามาใช้ในการวิเคราะห์ นับว่าเป็นการช่วยให้ผู้อ่าน และผู้ศึกษาวิเคราะห์ได้รู้และเข้าใจได้เป็นอย่างดีถึงทศณะของผู้ประพันธ์ที่มีต่อการมองโลก มองชีวิตว่าเป็นอย่างไร และยังสามารถนำเอาหลักปรัชญานั้น ๆ มาปรับปรุง คัดแปลงให้เข้ากับชีวิตของตนเองได้ ทศณะเชิงพุนิยม เป็นความคิดอันหนึ่งในปรัชญาลัทธิเจตจำนงนิยม และเป็นความคิดเบื้องต้นของพุทธปรัชญา การนำเอาทศณะเชิงพุนิยมมาวิเคราะห์นวนิยายยังมีน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบการนำหลักจิตวิทยาใช้ในการวิเคราะห์นวนิยาย อย่างไรก็ตามก็ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรจะได้มีการนำเอาทศณะเชิงพุนิยม มาวิเคราะห์นวนิยายที่แต่งขึ้นโดยนักเขียน นักประพันธ์ท่านอื่นบ้าง เช่น เออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ ยูจีน โอเมด ที่นวนิยายของเขามองเรื่อง มักจะก่อให้เกิดความสลดหดหู่ใจมากกว่าความสุขใจ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กีรติ บุญเจือ ชุดพื้นฐานปรัชญา แก่นปรัชญาปัจจุบัน ไทยวัฒนาพานิช 2522,
229 หน้า
- จอห์น สโตน์เบิร์ก บันทึกแห่งนวนิยาย แปลโดย กอบกุล อิงคภูพานนท์ สำนักพิมพ์
ตนหมาก 2527, 209 หน้า
- เจตนา นาควัชร "วรรณคดีวิจารณ์และวรรณคดีศึกษา" วรรณไวทยาการ
ไทยวัฒนาพานิช 2520, 135 หน้า
- ฉันทนา ไชยจิต งานชิ้นเอกในวรรณคดีอเมริกัน ตั้งแต่ทศวรรษที่ยี่สิบจนถึงปัจจุบัน
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 531 หน้า
- ซอทิพย์ สุวรรณานนท์ การวิเคราะห์เกี่ยวกับเอ็กซิสเทนเชียลลิสม์ในงานวรรณกรรม
ของอัลแบร์ต กามูส ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2521, 102 หน้า อักสำเนา
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ "นำเที่ยวบ้านเกิดของจอห์น สโตน์เบิร์ก" โลกหนังสือ
3 : 77 - 86 ธันวาคม 2522
- ชัยวัฒน์ อัครพัฒน์ ปรัชญาตะวันตกสมัยปัจจุบัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518,
111 หน้า
- ประภา ภักดิ์ การวิเคราะห์นวนิยาย ของ แจ็ค ลอนดอน ที่สะท้อนให้เห็น
พฤติกรรมการเลือกสรรตามธรรมชาติ ของ ชาร์ลส์ ดาร์วิน ปริญญาณิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 157 หน้า
อักสำเนา
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน แนวทางการศึกษาวรรณคดี : ภาษาการวิจักษ์และ
วิจารณ์ ไทยวัฒนาพานิช 2518, 238 หน้า
- พรทิพย์ ชูศักดิ์ วิเคราะห์ความคิดเรื่องความทุกข์ของโซเปนเฮาเวอร์
วิทยานิพนธ์ อ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 114 หน้า อักสำเนา

- รัฐจวน อินทรกำแหง สมพันธ์ เลขะพันธ์ และประทีป วิทิตินกร การอ่าน และพิจารณาหนังสือ ท 021 อักษรเจริญทัศน์ 2524, 208 หน้า
- วาร์เรน จี เฟรนซ์ และ วอลเทอร์ อี คิคค นักเขียนอเมริกันผู้ได้รับรางวัล โนเบลสาขาวรรณกรรม แปลโดย สาวิตรี สุวรรณสถิตย์ 2513, 153-225 (ชุดเสรีภาพ เล่มที่ 45)
- วิภา กงกะนันท์ วรรณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร 2520, 191 หน้า
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์ วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์ พิมพ์ครั้งที่ 3 สมาคมภาษา และหนังสือแห่งประเทศไทย 2518, 184 หน้า
- วุฒิชัย มูลศิลป์, รุจยา อาภากร, ม.ร.ว. หนังสือเรียน ส 605 สังคมศึกษา ชั้น ม.6 วัฒนาพานิช 2526, 199 หน้า
- สมร นิติทัณฑ์ประภาศ ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1865 - 1945 ไทยวัฒนาพานิช 2525, 230 หน้า
- สหรัฐอเมริกา ว่าด้วยภูมิศาสตร์และความเจริญ สำนักข่าวสารออเมริกัน 2505, 127 หน้า
- สุวิภา ภิภขุ (นามแฝง) อริยสัจจคืออะไร พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย 2520, 92 หน้า
- สุเชาว์ พลอยชุม ปรัชญาเบื้องต้น: ประวัติปรัชญาตะวันตกถึงเขป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มปป. หน้า 312 - 316
- สุวรรณ เพชรนิล ปรัชญาอินเดีย มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518, 130 หน้า
- อรพินท์ พงษ์ภักดี ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา 2 มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 409 หน้า

Casimir, Louise John, Jr. "Human Emotion and the Early Novels of John Steinbeck," Dissertation Abstracts. 27 : 472-A, January, 1967

- Clare, Charles and Louis Leiter. "Of Mice and Men," Seven Contemporary Short Novels. p. 422 - 499 Glenview, Scott, Foresman and Company, 1969.
- Curley, Dorothy Nyren, Maurice Kramer and Elain Fialka Kramer, Modern American Literature. 4 th ed. Vol. 3 New York, Frederick Ungar Publishing Co., 1973. 515 p.
- Devasto, Carl H. "The Poet of Demos : John Steinbeck's The Grapes of Wrath and Major later fiction," Dissertation Abstract International. 44 : 2147 - A, January, 1984.
- Fontenrose, Joseph. John Steinbeck : An Introduction and Interpretation. New York, Holt Rhinehart and Winston, Inc., 1963. 150 p.
- Haines, Helen E. What's in a Novel. 3 rd ed. New York, Columbia University Press, 1946. 283 p.
- Harper, Howard Morrall. "Concepts of Human Destiny in Five American Novelists : Bellow, Salinger, Mailer, Baldwin, Updike," Dissertation Abstracts. 25 : 6625 - 6626, April-May, 1965
- Harriman, Philip L. "Pessimism," Encyclopedia Americana. v. 21, p. 652, Danbury, Grolier Incorporated, 1983
- Hart, James D. The Oxford Companion to American Literature. 5 th ed. p. 722, New York, Oxford University Press. 1965, 1971
- Heiney, Donald. Recent American Literature. New York, Barron's Educational series Inc., 1958. 609 p.
- Herzberg, Max J. and the staff of Thomas Y. Crowell Company. ed. The Reader's Encyclopedia of American Literature. p. 1079-1080, New York, Thomas Y. Crowell Company, 1962.
- James, Mertice M. and Dorothy Brown. ed. The Book Review Digest. New York, The H.W. Wilson Company, 1953, 1955, 1962, and 1976.
- Kazin, Alfred. "Of Mice and Men," Thai T.V. Color Channel 3 Vol. 8..No.86. p 6, Bangkok, Darsutha Press, 1985
- Kunitz, Stanley J. Twentieth Century Authors : Bibliography Dictionary. New York, H.W. Wilson Company, 1955. 1123 p.
- Larkins, James Edward, "Pessimism in the Novels of Juan Goytisolo," Dissertation Abstracts. 27 : 3874 - A, May, 1967.

- Na - Rangsi, Suthorn. The Buddhist Concepts of Karma and Rebirth. Bangkok, Mahamakut Rajavidyalai Press, 1976.
- Owens, Louis Dean. "A New Eye in the West : Steinbeck's California Fictions," Dissertation Abstracts International. 42 : 4002 - A, March, 1982.
- Phengsarithong, Charuphand. Modern Man as Portrayed in the Works of John Steinbeck. Master's Thesis. Chulalongkorn University, 1971. mimeograph
- Riley, Carolyn, ed. Contemporary Literary Criticism. v. 3 . p. 447 - 449, Detroit, Gale Research Company, 1975.
- Ross, Floyd H. "Pessimism," in The World Book Encyclopedia. v. 15. p. 277, Chicago, World Book Childcraft International, Inc., 1980
- Schopenhauer, Arthur. Essays and Aphorisms. Translated by R. J. Hollingdale. Great Britain. Hazell Watson & Viney Ltd, 1970
- Schopenhauer, Arthur. The World as Will and Idea Translated by R.B. Haldane and J. Kemp. 3 Vols 11 th ed. London, Routledge & Kegan Paul Ltd., 1964
- Shipley, Joseph T. ed. Dictionary of World Literary Terms. Boston, The Writer Inc., 1970. 466 p.
- Steinbeck, John, East of Eden. London, Willian Heinmann Ltd, 1952
- Steinbeck, John, The Grapes of Wrath. Great Britain, Penguin Books, 1951
- Steinbeck, John, The Pearl. London, Pan Books Ltd, 1948
- "Tragedy," in Encyclopedia Britannica. v. 18. p. 586-587, Chicago, Encyclopedia Britannica Company, 1983.
- Wagenknecht, Edward Charles. Calvacade of the American Novel. from the birth of the nation to the middle of the twentieth century. New York, Henry Holt and Company, 1952. 575 p
- Wallis, Prentice Bascom Jr. "John Steinbeck; The Symbolic Family," Dissertation Abstracts. 27 : 1842 - A, December, 1966.

Watt, F.W. Writers and Critics : Steinbeck. Edinburgh, Oliver and Boyd, 1962. 177 p.

Willard, Thorp. American Writing in the Twentieth Century. Cambridge, Harvard University Press, 1960. 353 p

Zane, Nancy Elizabeth. "Steinbeck's Heroes. The Individual Mind and Spirit of Man," Dissertation Abstracts. 43 ; 1550 - n, November, 1982.

การศึกษาทัศนะเชิงทุนนิยมในนวนิยายของ จอห์น สไตน์เบ็ค

บทคัดย่อ

ของ

ประไพพรรณ เอมฐ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2529

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ เพื่อความเข้าใจในทัศนะเชิงทุนนิยมของ จอห์น สไตน์เบ็ค ที่ปรากฏในนวนิยาย และเพื่อทราบถึงกลวิธีการประพันธ์ที่สไตน์เบ็คใช้ในการแสดงทัศนะดังกล่าว โดยเลือกศึกษาจากนวนิยาย 4 เรื่อง คือ The Grapes of Wrath, The Pearl, Of Mice and Men และ East of Eden ทั้งนี้ เพราะเป็นนวนิยายที่มีทัศนะเชิงทุนนิยมปรากฏให้เห็นเด่นชัดเป็นส่วนใหญ่

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า จากนวนิยายทั้ง 4 เล่มนี้พบว่า จอห์น สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนยากจน ท่าท้อย ไร้การศึกษาและโรสทิปัญญา ในนวนิยายเรื่อง The Grapes of Wrath, The Pearl และ Of Mice and Men ว่าเป็นชีวิตที่มีแต่ความทุกข์ทั้งทางกาย และทางใจ โดยมุ่งแสดงให้เห็นถึงสภาพที่ก่อให้เกิดความทุกข์มาจากสภาพธรรมชาติ สภาพที่อยู่อาศัย และสภาพมนุษย์ที่แวดล้อม มาจากความขาดแคลนอาหารและเครื่องนุ่งห่ม และมาจากความเจ็บป่วยที่เกิดจากการต่อสู้ และจากสาเหตุเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และการขาดแคลน สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความทุกข์แก่ร่างกายโดยตรง จัดเป็นความทุกข์ทางกาย ส่วนสภาพที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทางใจนั้น สไตน์เบ็คได้แสดงให้เห็นสภาพของคนที่มีความทุกข์ ว่าเนื่องมาจากมีความรู้สึกสูญเสียความหวัง ความไฝ่ฝันทั้งปวง มีความทะเยอทะยานจนเกินตัว เกินฐานะที่จะทำได้ มีความผิดหวังจากความไฝ่ฝัน มีความหวาดระแวงต่อคนในสังคมเดียวกัน และสังคมที่เหนือกว่า ถูกกดขี่ ถูกจากคนในสังคมที่เหนือกว่า ไม่เป็นที่ยอมรับตลอดจนถูกกลั่นแกล้ง และพบแต่ความอยุติธรรมในสังคม นอกจากนี้ยังพบว่า สไตน์เบ็คได้แสดงทัศนะเชิงทุนนิยมให้เห็นอีกว่า ความทุกข์ทั้งหลายไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในหมู่คนยากจนที่เขาให้ความเห็นอกเห็นใจอย่างลึกซึ้งเท่านั้น แม้แต่คนในระดับที่ดีกว่าใน East of Eden ก็ยังต้องมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทั้งทางกาย และทางใจไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน สไตน์เบ็คมีวิธีการเน้นทัศนะเชิงทุนนิยมให้เห็นเด่นชัดจากการสร้างแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และการบรรยาย เพื่อสนับสนุนความคิดเห็น และการมองโลกของเขา กล่าวได้ว่า สไตน์เบ็คเป็นนักประพันธ์ที่ถ่ายทอดทัศนะเชิงทุนนิยมในนวนิยาย โดยมีกลวิธีการประพันธ์ที่สนับสนุนทัศนะดังกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

A STUDY OF PESSIMISM IN JOHN STEINBECK'S NOVELS

AN ABSTRACT

BY

PRAPAIPAN AIMCHOO

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1986

This critical analysis was an attempt to explicate John Steinbeck's Pessimism in his novels and also in the themes, plots, characters, settings and descriptions. The study was on the four novels: The Grapes of Wrath, The Pearl, Of Mice and Men and East of Eden in which the pessimism appeared frequently and obviously.

The finding was that John Steinbeck presented his pessimistic attitude towards the poor's life in The Grapes of Wrath, The Pearl and Of Mice and Men in the way that their lives were full of both physical and spiritual pain. He emphasized the conditions that caused pain that the physical pain indicated in the novels was caused by bad environments, lack of food and clothes and illness while the spiritual pain was mainly caused by loss of hope, over - ambition, disappointment, mistrust and also injustice of the society. Steinbeck's pessimistic attitude did not appear only in the poor's life but also in the people who were at the higher level in East of Eden. He really wanted to mention that those people all suffered the same as the poor. The techniques that the writer used in stressing his pessimism were found in themes, plots, characters, scenes and descriptions.